

הנה חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל", נדפסו כבר כמה פעמים בכמה מהדורות, ונתפשטו מאד בעולם, עד שיש בני-אדם שמחיים ומחזקים עצמם עם ספרים אלו, וכל חיותם והתמדתם בלמוד התורה הקדושה, היא רק על ידם, ומה גם שאפלו את הנהגתם בגשמיות הם גם-כן לוקחים מספרים אלו, כי הספרים מדברים אל האדם כדבר איש אל רעהו, והאב אל בנו, והרב אל תלמידו.

והנה ספרים אלה נדפסו עד עתה שלא כסדר השנים, רק בכל כרך מערבים מכתבים מכמה שנים, וכן חסרים הרבה מכתבים מכמה שנים, לזאת לקחנו על עצמנו לסדר את כל חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל", מהמכתב הראשון שנדפס עד עתה, דבר המסתפם ביותר משבעים אלף מכתבים, וסדרנו את המכתבים על-פי סדר השנים, וכן הוספנו מכתבים רבים שהגיעו לידינו אחר-כך מכתב יד, אשר טרם ראו את עין הדפוס, וכמו-כן סדרנו את המכתבים בהדפסה מחדשת עם נקוד בתכלית ההדור והיפי, והכנסנו את כל מראי המקומות מפסוקי תנ"ך וחקמינו הקדושים ו"ל, כאשר עיניכם תראינה, גם הוספנו מפתח הענינים על

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וּיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ ק"ו,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שְׁפָל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מְאֲרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מַעֲיֵלָא לְעֵלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפָרְטֵי פָרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בָּלִים נִפְלוּ לָנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַן ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתֶיךָ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֵלָה שִׁלְמִי'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל בשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

שחינוך ש...
 מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם
 עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ"
 (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה
 להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים
 שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד
 ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר
 דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות
 מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם
 אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם
 יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול
 להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם
 מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה
 נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיני
 ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו
 בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר
 מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם
 בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן
 יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה
 ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה
 וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד
 אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של
 התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה
 ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכמה ספרים לאֲלָפִים ולרַבּוֹת מְחַבְרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּיֵּן לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבָּלָיו וּבִטְעוּיָתָיו וְכוּ', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוּ לְהַצִּיל כָּלָם מִנִּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלְיַרְד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנּוֹה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מַעֲמָק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרִזֵּי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוּם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּל־צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקְוֹמוֹת אֵלּוּ מִתְפַּשְּׁטִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בָּהֶם, וּבְמִקְוֹמוֹת אַחֲרֵים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרֵים אַחֲרֵים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו

ה'תש"ח

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, פֶּאֶשֶׁר יִרְאֶה הַרְוָאָה, כִּקְט מִכָּל סִפְרֵי רַבְנֵנוּ וְ"ל בְּכֵלִים מְכֵלִים שׁוֹנִים, וּבְדֶרֶךְ הַרְוָאָה אֲשֶׁר מְעַרְב כִּמָּה סָמִים יַחַד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק א', סִימָן נוז), כִּי כָּל הַרְפּוּאוֹת הֵן הַרְפָּבוֹת, דִּהְיִנוּ שְׁלֹקְחִים סָם פְּלוּנֵי וְעֵשֶׁב פְּלוּנֵי בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל כֶּף וְכָף, וְכֵן עֵשֶׁב אַחֵר, שְׁמִשְׁקָלוֹ כֶּף וְכָף, וְכֵן שׁוֹקְלִים מִכִּמָּה מֵיָנִים, וְכָל עֵשֶׁב וְעֵשֶׁב יֵשׁ לוֹ כֶּח אַחֵר, וּמְעַרְבִין אֵלָיו הַמֵּינִים בְּיַחַד, וְעוֹשִׂין מֵהֶם הַהַרְפָּכָה, וְזֹאת הַהַרְפָּכָה יֵשׁ לָהּ כֶּח לְרַפָּא הַחֹלְאָת, כִּי עֵקֶר הַרְפּוּאָה הוּא עַל-יְדֵי הַרְפָּכָה דִּיקָא, שְׁנַעֲשֶׂה לָהּ כֶּח אַחֵר חֲדָשׁ, עַל-יְדֵי הַכֶּח שְׁקִבְלָה מִכָּל אֵלָיו הָעֵשֶׁבִים שֶׁנִּתְעַרְבוּ, וּבְזֶה הַכֶּח הַחֲדָשׁ שֶׁל הַהַרְפָּכָה דִּיקָא מְרַפְּאִין כָּל מֵינֵי חוֹלְאוֹת וְכוּ', עֵין שָׁם; וְדָבָר זֶה יִכּוֹל כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמְחִיב לַעֲשׂוֹתוֹ — לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וּלְהַצִּיל נַפְשׁוֹת מְרֵדֵת שַׁחַת, וּבִפְרָט אִם בָּא אֶחָד וְשׁוֹאֵל אוֹתוֹ, מִטַּל עָלָיו חַיִּיב לַעֲנוֹת לוֹ, כִּי הַרְבֵּה דוֹרוֹת תְּלוּיִים בְּנַפְשׁ זוֹ, וְאִם תִּרְחַקְהוּ בְּעֵנְוָה שֶׁל שְׁקָר, אַתָּה הוֹרֵג אוֹתוֹ וְכָל הַתְּלוּיִים בּוֹ וְכוּ', וְזֶהוּ הַחֶסֶד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְאִין עוֹד חֶסֶד גָּדוֹל מִזֶּה — כְּשׁוֹזְכִין לְהַכְנִיס אֶת הַדַּעַת הָאֵמֶת בְּחִבְרֵיו, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ אֲשֶׁר הַחֲשֵׁךְ וְהָאֲפֵלָה נִתְפָּשְׁטוּ בְּעוֹלָם, וְנִתְקַיִּים בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים (אִיכָּה ד, א): "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבָנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת", דִּהְיִנוּ יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים מִתְּגַלְגָּלִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עוֹבְרִים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמת, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן פן יהי רצון!

יְיָ יְיָ, הוֹדוּ לַיהוָה כְּרַף קוֹ

כד תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָרֵב ... שְׂיַחֲיָהּ
נִצַּח.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל
פְּעֻלוֹתֶיךָ הַמְרֻבּוֹת, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים בְּקִרְוֵי רְחוּקִים,
עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂאֵצְלוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל — כְּשֵׂאֲדָם מְרַחֵם
עַל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְבֵּן לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׂמִים, וְעַל-כֵּן בְּאֵתִי לְחִזְק
וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹרֵד אוֹתָךְ, שְׂתַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה
בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי כֹל דְּבָר
שְׁבַקְדָּשָׁה, הֵהֱכַרְח שְׂתַהֲיִינָה עֲלֵיו מְנִיעוֹת רַבּוֹת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל
מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתָךְ, עִבּוּדַת הַקְּדָשׁ, וְאֵל
תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מִי שְׂזוֹכָה לְקָרֵב נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדִי-זֶה נִפְתַּח
לוֹ פֶּתַח בְּשַׂמִּים, וְכֹל תְּפִלוֹתָיו מִתְקַבְּלוֹת, כִּי כָּךְ מוּבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים
— כְּשֵׂאֲחַד פּוֹתַח דְּלָתוֹ לְרְחוּב, בְּאוֹתוֹ רָגַע נִפְתַּח לוֹ חִלּוֹן בְּשַׂמִּים,
הֵינּוּ כְּשֵׂאֲדָם מְקָרֵב אֶל אַבְיָנוּ שְׁבַשְׂמִים, נִפְתַּח לוֹ חִלּוֹן וּפְתַח

בשמים, שיכול לפעל אצל הקדוש-ברוך-הוא כל מה שהוא רוצה. לזאת אל תהיה בטלן! אלא תקח את עצמך בידיך, וביתר שאת וביתר עז תקרב את נשמות ישראל אל אבינו שבשמים, ותעשה עוד שעור ועוד שעור, ואל תסתכל על כל המונעים והמחלישים את דעתך.

אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שיפתן לי את החיים, שבכל פעם שאהיה בארצנו הקדושה, בלי נדר, אבקר לילה אחד בבית מדרשך, לחזק ולעורר את המקרבים שלך באמונת חכמים, רק חזק ואמן, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ותשואות חן לך על התפלות שהתפללתם עלי במקומות הקדושים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהתפלות שתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל; כי באמת אני צריך להמון ישועות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, ששכר אזכה ליצאת מהמצר, ולבוא אל הרחבה גדולה.

נא ונא ראי לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז להיות בשמחה — בין בגשמי ובין ברוחני, ועליך לזכור תמיד, כי חסד אל כל היום, והרגילי את עצמך לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, כי זה היסוד ביהדות — לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט, ועל-ידי-זה נתקבלות התפלות והבקשות, כי כשאדם מקדים תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, אז מתקבלת תפלתו בנקל, ולכן הרגילי את עצמך למצא את הטוב שבה, ואת החסדים והרחמים גמורים שעושה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ועל-

אֲשֶׁר כד תריא בנחל יג
דייזה תוכלי להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא ותברך

אם אפשר לך להצטרף עם הנשים שאומרות תהלים, מה טוב ומה נעים, כי אמירת תהלים ממשכת ישועות ורחמים רבים וחסדים גדולים על האומרם, ואנחנו צריכים המון ישועות, ולכן תצטרפי גם-כן אל אמירת תהלים, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תריא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וארא, כ"ט טבת ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד רציתי לשמע הטוב ממך, כי אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות בבית, שנשארת לבד, עם כל זאת באתי לאמץ ולעודד ולשמח אותך, שתמיד תמצאי את הטוב, ותזכרי שהקדוש-ברוך-הוא, הוא אב הרחמן, ויש הרבה דברים שאנחנו לא מבינים, ומי יודע איזה מין כפרת עוונות זה, רק תסתכלי על הטוב שבכל דבר, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראי להחזיק מעמד ולא להשבר, ואף שאני יודע, שכואב לך מאד מאד, שבעלך נעלם לך, עם כל זאת החיי את עצמך עם הילדים, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות.

אני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליך, ויאמר סוף וקץ לכל צרותיך, וכבר יהיה לך טוב בחיים, ואני מאד מאד

מִצְטַעַר בְּצַעֲרָךְ הַקֶּשֶׁה הַזֶּה, כִּי אֶת אֲצִלִּי כָמוֹ בֵּת וְכוּ', וְיֹתֵר מִזֶּה וְכוּ', וְאֲנִי כּוֹאֵב אֶת כְּאַבְךָ, וּמִצְטַעַר בְּצַעֲרָךְ הַקֶּשֶׁה.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ עֲנִין שִׁיתֶהֱפֹךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְחִכּוֹת וּלְקוֹוֹת עַל הַכִּי טוֹב.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי, וּמִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנָּפְחִי בִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרבי

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּכְתְּבִי לִי דו"ח אֵיךְ אֶת מִתְחַזְּקֶת, וְאֵיךְ הַכֹּל עוֹבֵר אֲצִלָּךְ, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּכְנִיֶּסֶי בֵּין הַשְּׁעוּרִים שְׁלָךְ עֲנִין שֶׁל חֶסֶד, שְׁתַּגְמְלִנָּה הַנָּשִׁים אַחַת עִם הַשְּׁנִיָּה עֲשִׂית חֶסֶד, כִּי יֵשׁ הַמּוֹן מְסֻבּוֹת, שְׁעוֹבְרוֹת יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ ... שְׁתַּחֲוֶיָה, שְׁבַעֲלָה, לֹא עָלִינוּ, יָרַד מִדַּעְתּוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהִיא נִמְצָאת לְבַד בְּלִי שׁוּם עֵזֶר, וְעוֹד כְּמָה נָשִׁים שֶׁהֵן מְבַדְּדוֹת, וְהִתְהַ מְצִיגָה גְדוֹלָה מְאֹד, אִם אֶת יְכוּלָה לְחַזֵּק אוֹתָן, וְכֵן לְחַזֵּק אֶת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׁתַּחֲזַקְנָה אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, וְהִיא זֶה שְׂכָרִי; כִּי בְּאֶמֶת בָּאֵנוּ לָזֶה הָעוֹלָם רַק לְתַכְלִית אַחַת — לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְכֵן מוּבָא בַּמְדְּרָשׁ (יְלָקוּט שְׁמַעוֹנִי, הוֹשַׁע ו'): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׁאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה, יוֹתֵר מֵאֵלֶיךָ עוֹלוֹת שְׁעֵתִיד שְׁלֵמָה לְהַבִּיא לְפָנַי, וְלָכֵן תַּחֲדִירִי אֶת מֵדַת הַחֶסֶד בֵּין הַנָּשִׁים, וְשְׁתַּחֲזַקְנָה אֶת עֲצָמָן בְּיַחַד.

הַעֲקֵר רְאֵי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹל מַה שְׁאֵת צְרִיכָה — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, תִּבְקְשִׁי

טו

בַּנְחָל

כד תריג

אָשֶׁר

ותחתונני ממנו יתברך. והוא יתברך בודאי לא יעזב אותך, ותהיי

שְׂמֵחַת יְיָ וְיָמֵי יְיָ יִמְלִיךְ אֵלֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר וְאַרְא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אודות השאלה, אם הוא אֵמֵר שְׁלֹדַעַת ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַמְרָאָה
מִתָּר, יֵשׁ לָךְ עַל מַה לְסַמֵּךְ.

אודות השעור שאשתך רוצה לעשות, והיא מחפשת נושא,
שתקח אִיזוֹ שִׁיחָה מְסַפְּרֵי הַשִּׁיחוֹת, וְתִתְרַגֵּם אֶת זֶה לְאַנְגְּלִית, וּמִזֶּה
תִּדְבֹר, וּבְכַפֵּרֵת מִהַשְּׁעוֹר בְּלִילָה יִהְיוּ לָהּ דְבוּרִים מִהַ לְדַבֵּר. וּבְאַמֶּת
זֶה דְבַר גָּדוֹל מְאֹד, שִׁיחָה שְׁעוֹר בְּאַנְגְּלִית לְנָשִׁים, שְׂאִינָן מְבִינוֹת
לְשׁוֹן-קֹדֶשׁ.

ראה להפקיד את הטשעק בְּחֻשְׁבוֹן הַבֶּנֶק שְׁלִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ
לְשֵׁלֵם עֲכָשׁוֹ סְכוּם גָּדוֹל לְמוֹעֶצָה בְּעֶבֶר אֲרֻנּוֹה וְכו'.

רק חֲזוֹק וְאַמִּץ, וְשׁוּם דְבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנִנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

פֹּה תִקְבַּל פְּמָה מְכַתְּבִים, וּרְאֵה לְכַתֵּב לִי אִם קִבַּלְתָּ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תריד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, ראש-חדש שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך אַתְמוֹל, וגם את מכתבך היום, אַבְל לא הִיָּה לי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךָ תַּכְף־וּמִיד, אַבְל אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין שְׂיֵשׁ לי עוֹד עֲסָקִים לַעֲשׂוֹת... וְכֵן יֵשׁ לי עוֹד הַמוֹן אֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב לָהֶם, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שְׁמַחֲפִים שְׁבוּעוֹת אַרְכִּים עַד שְׁאֲנִי מְשִׁיב לָהֶם, וְאִין הַזְּמַן בְּיָדִי, וְעַל־כֵּן אִם אֵינִי מְשִׁיב לָךְ תַּכְף־וּמִיד בְּמָקוֹם, אֲסוּר לָךְ לִפְלֵ בְּיָאוּשׁ, וְאֲסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר וְלַחֲשׁוֹב כְּאִלוֹ אֵינְךָ חָשׁוֹב אֲצָלִי, כִּי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲיֵד, שְׁאֲצָלִי חָשׁוֹב כֹּל יְהוּדִי, וְאֲנִי מוֹכֵן לַעֲזוֹר לְכֹלֶם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה אַתָּה תִּמְשָׁיִף לְכַתֵּב לי, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְהַשִּׁיב לָךְ, וְאִם יִתְמַהֵמָה פַּעַם הַמְּכַתֵּב, אֵל תִּשְׁבֵּר.

ובכלל הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּצָּא מֵהַקְּטָנוּת שְׁלָךְ, כִּי אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין, אֲשֶׁר תִּאֲוֹת גְּאוּף מְצַמְצָמֵת אֶת הַמַּח, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַע־וָלֶם לְהַרְחִיב אֶת דַּעְתְּךָ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְצַאֵת מִתַּאֲנָה זוֹ, אֲלֵא עַל־יַדִּי הַרְחַבְת הַדַּעַת, וְאֵיף זוֹכִים לְהַגִּיעַ לְהַרְחַבְת הַדַּעַת? עַל־יַדִּי שְׁמַחָה! כִּי עַל־יַדִּי שְׁמַחָה נִתְרַחַבְת הַדַּעַת, וְנִשְׁפָּעִים עָלָיו מַחִין חֲדָשִׁים, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'), וְאֵיף זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל שְׁמַחָה? עַל־יַדִּי שְׁזוֹכִים לְמַצָּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְדָנִים אֶת עַצְמוֹ לְכַף זְכוּת. וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְמַצָּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ עַד שְׁיִמְצָא בְּעַצְמוֹ טוֹב, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב).

מָה אֵמֵר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם אַתָּה מִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִירוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנּוֹ ז"ל, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם, וּמְזַכֵּךְ אוֹתוֹ, וְגוֹרֵם לוֹ שְׂיֵהִיָּה בַּעַל תְּשׁוּבָה וּבַעַל הַשְּׂגָה גְּדוּל, וְשְׁתַּפְּתַח לוֹ קִשְׁיוֹת גִּידִי

לִבְבוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּ"לְקוּי־מוֹהַר"ן", וּכְדַאי לְלַמֵּד

אֶתְּהָ הַכִּי גְרוּעַ, וְלֶךְ אֵין כְּבָר שׁוּם תְּקוּנָה וְכוּ', חֲזַק וְתַתְחִיזֵק בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּבְיַחַד תִּשְׁמְחוּ, כִּי אֲשֶׁה בְּעֵלְהָ מְשֻׁמָּחָה (ראש השנה ו:), וְהָאֲשֶׁה מְשֻׁמַּחַת אֶת בְּעֵלְהָ, כִּי כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אֲשֶׁה, שְׂרוּי בְּלֹא שְׁמֻחָה (יְבָמוֹת סב:), נִמְצָא, שֶׁהַבְּעַל מְשֻׁמַּח אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְהָאֲשֶׁה מְשֻׁמַּחַת אֶת בְּעֵלְהָ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁבִיתוֹ מִתְּנַהֵג עַל-פִּי דֶרֶךְ הַשְּׁמֻחָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדֹל שְׁמֻחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אֶתְּהָ חֲקוּק בְּתוֹךְ לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, כִּי אֶתְּהָ גְרַמְתָּ, שֶׁבְּכָל קַהֲלֵתְנוּ תִשְׁרָה תַּחַת אֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה, וְאֵלוֹ לֹא הִיִּיתָ נִכְנָס בְּעַבְדֵי הַקּוֹרָה, אֲזַי כָּל בְּנֵי קַהֲלֵתְנוּ מְזַמְּנֵי הָיוּ מִתְרַחֲקִים מִתּוֹרָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאֶתְּהָ הוּא זֶה שֶׁהַחֲדַרְתָּ בָּהֶם רוּחַ וְאֲוִירָה שֶׁל תּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּמְשִׁיךְ בְּזֶה, וְתַמִּיד תִּדְבֹר אֶתְּם מִמַּעַלֵּת לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתוֹסִיף שְׁעוּרִים עַל שְׁעוּרִים.

בְּעִנְיַן שְׁשֵׁאלָתְ אֵיזָה סֵפֶר טוֹב לְהַתְחִיל לְמַעַן הַהַקְדָּמָה לְהַכְנִס בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עֲצַתִּי הִיא לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא: "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק", כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה מְדַבֵּר מִהַתּוֹלְדוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מֵעַת שָׁנוּלָד עַד הַסֵּתְלָקוֹתוֹ, וּמְשֻׁלְבוֹת בּוֹ כָּל שִׁיחוֹתָיו וְעַבּוּדוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל

רבנו ז"ל, וזה יכניס תשוקה עצומה ללמד תורה, ולהתנהג על-פי דרך החסידות, ועל-פני טוב שתתחילו ללמד בספר הקדוש "פעלת הצדיק", ומלבד זאת תהיו חזקים בכל יום ללמד ביחד קונטרס אחד מספרי "אוצר הקונטרסים", וזה יחזק ויאמץ ויעודד וישמח את נפש ההוגה בה.

חזק ואמץ, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ועוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, אשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו, להחזיר בין נשמות ישראל ללמד תורה, ואז כל השקר של לומדי התורה מתחלק בו.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואשרי מי שזוכה לדבר בכל יום אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, ראש-חדש שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי את צריכה להבין, שמאד מאד כואב לי כל מה שאת עוברת, עם כל זאת שמחתי מאד לשמע שאת מתחזקת ומחזיקה מעמד, וכן צריך להיות, כי כך קבלנו מרבנו ז"ל, שאדם צריך להחזיק מעמד בכל המצבים הכי קשים שעוברים עליו, כי אף אחד אינו בטוח, שעליו לא יגיע היום, שיעברו עליו אילו משברים ונגלים, וזה כל הלמוד העמק של רבנו ז"ל — להתחזק בכל המצבים הכי קשים.

בנדאי את עוברת עכשו ממש יסורי תפת, אבל לדעתי, את צריכה להתחיל לסגר לו גם את הדלת, ולא לכבס לו את הכביסה

יט

בנחל

כד תריז

אָשׁר

וְכוּ' וְשָׂאָר דְּבָרִים וְכוּ', כִּי כָּל זְמַן שֶׁהוּא רוֹאֶה, שֵׁישׁ לוֹ אֵיזוֹ שְׂפָתָה

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַיֵּד לְדַקְּתָא אֲתוּ יוֹתֵר קְשׁוּמָה, וְקִדְעָתִי, זֶה יַעֲזוֹר
שִׂיפְקַח אֶת הָעֵינַיִם לְהִיכֵן הוּא נָפֵל.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר יִתְרַחֵב
לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, הָעֵקֶר תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד וְאַל תִּשְׁכָּרִי, וְאֲנִי
תָּמִיד מִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֶךְ, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׂישְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
בְּרַחֲמִים וּבְחַנּוּנִים, וְנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מְתִי שָׂאתָ רַק יְכוּלָה תִּכְתְּבִי לִי מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ תַּחֲזִי אוֹתִי, כִּי
אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׁבוּר מִמָּה שֶׁעוֹבֵר עָלַיךְ.

כד תריז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שְׁבִט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַתְּ אֶת
הַבְּקָרָת וְכוּ', כִּי זֶה מָה שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, בְּכָל פַּעַם
בְּרַגְעַת שֵׁישׁ אֵיזוֹ בְּקָרָת הֵן בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר וְהֵן
בְּפַעּוּטוֹן, לְהוֹדִיעַ לִי תִּכְף-וּמִידָה, אֲנִי בּוֹדֵאִי אֶטְפֵּל בְּזֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
שֶׁהִילָדִים שֶׁלְּנוּ יִקְבְּלוּ אֶת הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, וְאֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת
מֵעֶרְכַת חֲנוּךְ פֶּה בְּיַבְנָאֵל, שֶׁאֵין בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

וְלִכֵּן תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה שֶׁהִתְלוֹנְנָת וְכוּ', וְאֲנִי כָּבֵר מְטֵפֵל

כ אֲשֶׁר כד תריח בַּנְּחָל

בְּזֶה, וְתִרְאֵי כְּבֹד שְׁנוּי גָּדוֹל. תִּתְּנֵי לְזֶה כַּמָּה יָמִים, וְאִז תִּרְאֵי אֶת
הַשְּׁנוּי, כִּי כְּבֹד דְּבִרְתֵי עִם הַמְּנַהֵל.

וּבְאֵמֶת יִלְד צָרִיף לְלֶכֶת אֶל הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה עִם חֶשֶׁק וּבִשְׂמִיחָה,
וּבְרִגְעָה שֶׁהוּא מִתְמַרְד, וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְלֶכֶת, צָרִיכִים לְדַעַת שְׂמִשְׁשָׁהוּ
קָרָה בַּחֲדָר, וְתִכְףּ-וּמְיָד לְחַקֵּר מֶה וּמֵי וְאֵימַת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמְחֵי אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂבִיחוֹת הַשְּׂמִיחָה שֶׁתִּהְיֶה בֵּין נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, יָבוֹא לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

וְכֵן רְאֵי לְשִׂמַח אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים, וְתִשְׂתַּדְּלֵי שֶׁתִּהְיֶה
בֵּינְכֶם אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם מְאֹד בַּפְּרִנְסָה, כִּי פְּסוּק:
"וְהָיִיתָ אִף שְׂמִיחַ" (דְּבָרִים טז), סוֹפֵי תְבוּת: חַת"ף, שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל
פְּרִנְסָה, כְּמוֹ סוֹפֵי תְבוּת שֶׁל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה): "פּוֹתִיחַ אֶת יְדֵיךָ",
שֶׁעַל-יְדֵי שְׂמִיחָה זוֹכִים לַפְּרִנְסָה בְּשִׂפְעָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תריח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּחְזִיק מֵעַמְד, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֹּר
אוֹתְךָ, כִּי אֲנִי מְאַמֵּן בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁעוֹד מְעַט הַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה, וְכֹל זֶה נְסִיוֹנוֹת שְׂמִנְסִים אוֹתְךָ מִהַשָּׁמַיִם לְרְאוּת אִיךָ תִּחְזִיק
מֵעַמְד, וְאִיךָ תַעֲבֹר אֶת הַכֹּל, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּאֵמֶת
תַעֲבֹר אֶת הַכֹּל.

מֶה טוֹב וּמֶה נְעִים, בְּאֵם תִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ עִם הָרֵב
... נ"י, כִּי בְּזִכּוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה שֶׁתִּלְמַד אֶפְלוּ חֲצֵי שָׁעָה בְּיוֹם, יִמְשָׁךְ

אָשֶׁר כד תריט בַּנְחֹל כא

עליך שפע ברכה והצלחה, וזה לא יכולים לתאר את גדל הזכות

שבת, ואלו דברים מאד הכרחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תריט.

בעזרת השם ותבונה, יום חמישי לסדר וארא, ראש-חדש שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שלבל תשפח לדבר את השלש נקודות לפני קבלת שבת, כי הם דברים הכרחיים עד מאד.

גברת ... שתחיה, תקתקה את השיחה שדברנו היום עם הבנות בשם "הפרת הטוב", ומה טוב ומה נעים, אם תמסר את זה לכל הבנות הגדולות ולכל הבנים הגדולים, שיקחו את זה לביתם, וזה לא נורא שגם ההורים ילמדו בזה, כי תהלה לאל, הם דבורים נפלאים.

אם אתה יכול גם השבת לדבר בבית-הכנסת "שבת אחים" — מה טוב ומה נעים, או שתשלח את ... גרו יאיר, וכמוכן ברשות הגבאי.

כב אשר כד תרכ בנחל

מאד מאד אבקש אותך, שתכתב לי תכף-ומיד פקס אחרי
שדברת עם ... ותדבר אתו כמו שהסברתי לך בטלפון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, ראש-החדש שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי ה'קד לך
מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל כמה מכתבים מאד נחוצים למסר אותם לייעדם עוד
בבקר השכם, כי הם מאד נחוצים.

נסיתי להתקשר אליך בלילה, אבל כבר אף אחד לא הרים את
הטלפון, בקשר לבנדך ... גרו יאיר, אתה יודע שאני רוצה מאד לשדך
אותו בקיץ, ובין כך יש לנו בעיה רצינית ש... הולכת ומוסרת וכו'
וכו', ועל-כן תעזר את ר' ... גרו יאיר, שידבר לפני אנשי שלומנו
לפני קבלת שבת את כל אשר שמתי בפיו, כי לא כל דבר יכולים
לכתב, ובפרט כשכבר נכנס בחקירה במשטרה, צריכים להזהר מאד
מה שכותבים, ובפרט מ... הנ"ל, צריכים מאד לשמור, ולהזהיר
מפה לאזן את אנשי שלומנו, שישמרו ולא יתעסקו אתה כלל, כי
היא דומה לעכביש שיורק מפיו קורי עכביש, ותופש בזה זבובים,
ומוצץ להם את הדם, וכך היא עושה עם נשות אנשי שלומנו,
התמימות שהן הולכות אחר הדבורים 'המתוקים' שלה, ובאמת היא
שליחה מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו.

נא ונא תעזר את אנשי שלומנו מפה לאזן, שיגידו לנשותיהם,
שתשמרנה מאד מהקלפה הזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד רצייתי לשמע הטוב ממך, ואיך שאתה מתחזק.

לדעתי, אתה היית יכול להיות אצלנו "איש קשר" וכו', וכן תעסק בשאר עבודות הקהלה, כי מה אתה צריך להיות עוזר למלמד, בשעה שאתה יכול לתרם לקהלתנו המון, כי אני רוצה עכשו להרחיב את הפעילות הן של בית-הספר והן של התלמוד-תורה והן של הכוללים, ואני מאד מאד צריך "איש קשר", ולדעתי אתה מאד מאד מכשר לזה, וכדאי לך לדבר עם ר' ... גרו יאיר מענין זה.

ראה לקבצ' לעצמך שעורים בסדרן בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ותהיה מאד חזק בזה, ואז טוב לך כל הימים.

אשרי מי שזוכה לדבר בכל יום אליו יתברך, ואז יצליח דרכו, כי הדבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה כזו, הצלחה שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, ראשי-החדש שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל שמחתי לשמע הטוב מכם,

כד אָשֶׁר כד תרכג בנחל

פי שְׁנֵיכֶם חֲקוּקִים בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם.

בְּזֶה שֶׁהִלַּכְתֶּם לְגוֹר בְּאֲשֶׁדוֹד, זֶה הָעֲנִין שֶׁלְכֶם, וְאַתֶּם יוֹדְעִים שְׁאֲנִי לֹא מִתְעַרֵב בְּעֲנִינִים כְּאֵלוֹ, אֲדַרְבֶּה אֲנִי תְּמִיד מִתְפַּלֵּל שֶׁיְהִי לְכֶם טוֹב, וְאַתֶּם שְׁנֵיכֶם חֲקוּקִים בְּלִבִּי כָּל הַיָּמִים, וְאַנִּי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם וְעַל יְלַדֵיכֶם, שֶׁתְּהִי לְכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאַל תְּהַסְסוּ, כִּי אַתֶּם אֲצָלִי כְּמוֹ יְלָדִים, וַיִּתֵּן לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד הַצְּלָחָה.

אִוְדוֹת הָאָדָם שָׁרְמָה אֶתְכֶם, בְּוִדְאֵי תִתְבַּעוּ אוֹתוֹ לְמִשְׁפָּט.

אִוְדוֹת הַדִּירָה בִּיבְנָאֵל, אַתֶּם קְנִיתֶם אֶת זֶה בְּשִׁבְעִים אֶלְף דוֹלָר, וְאַנִּי לֹא יְכוּל לְהִתְעַרֵב בְּמַחִירִים, כִּי זֶה לֹא הִתְחוּם שְׁלִי לְהִתְעַרֵב בְּנִכְסֵי דֵלָא נִיְדִי.

רְאוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, כִּי כְּשֶׁמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְהַבֵּית הוּא בֵּית שְׂמֵחַ, אִזּוֹ הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רְאוּ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּנִי, כִּי אַתֶּם שְׁנֵיכֶם חֲקוּקִים בְּתוֹךְ לִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶרָא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגִדְּל שְׂמֵחָתִי שֶׁחִלַּקְתָּ הַיּוֹם לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלֵל מֵאֵה שְׁקָל לְכָל אֶחָד, אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי מִסְּפָנִים,

אָשֶׁר כד תרכד בַּנְחֹל כה
עוֹבְרַת עֲלֵיהֶם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת

וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּתְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבִזְכוּת זֶה גַם לְךָ תִּהְיֶה שְׂמֵחָה.
הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.
הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְשַׁלַּח לִי דו"ח מַה שְׂקוֹרָה בְּקַהְלָה, כִּי מְאֹד מְאֹד נַחוּץ
לִי לְדַעַת כָּל פְּרִט וּפְרִט.

כד תרכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וְאֶרָא, רֵאש־חֹדֶשׁ שְׁבֻט ה'תשנ"ז.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיֵר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מִי יִתֵּן, שְׂתִלְבַּשׁ בְּשֵׁבֶת שְׂטָרִימֶל וּבְגָדִים לְבָנִים, וְאֶתָּה לֹא
צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאַף אֶחָד.

אוֹדוֹת הַדִּירָה וְכו', רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, אִם יֵשׁ אִיזוֹ אֶפְשָׁרוֹת
שְׂתַתְּקֶשֶׁר אֵלַי וְכו'.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וּלְחִזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ. וְעֲלִיךָ לְדַעַת,
כִּי אֵינּוּ דוּמָה רִנָּה לְבֵין אֲבָרְךָ שְׂהִתְחַתֵּן, בְּוִדְאֵי כְּשֶׁאֲדָם רִנָּה יֵשׁ לוֹ

כו אשר כד תרכה בנחל

יותר זמן ללמד ולהתפלל, ולקום באמצע הלילה, כי אין לו מי שיפריע לו, ואתה התחנת, ועכשו יש לך מניעות כאלו, ובפרט שאשתך הרה, ואתה צריך לשמר עליה, אז מה שיך שתצטער, אדרבה אתה צריך לשמח, שתהלה לאל, נעשית אברך, ועוד מעט תהיה אבא, ואחר-כך סבא, ואחר-כך תצא מזה העולם וכו' וכו', ועל-פן ראה לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ואל תהיה שבור מפל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, אלא תמצא בעצמך נקודות טובות, כי זה העקר, שאדם ימצא בעצמו נקודות טובות, ויחזק את עצמו בכל מה שיוכל, כי אין זו עצה לפל בדעתו ולהיות במרירות, כי זו עצת היצר, אשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

העקר ראה לשמח את אשתך, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו'): אשה — בעלה משמחה; ואשתך עוברת הרבה הרבה קשיים בחיים, ולכן ראה לשמחה ולדבר על לבה, והקדוש-ברוך הוא יעזר לכם שתצליחו.

נא ונא תקבע לעצמך שעורים כסדרם בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרכה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, ראש-חודש שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה בין בגשמי ובין ברוחני, ומוהרנ"ת ז"ל אמר פעם לאחד מאנשי שלומנו: אם היית תמיד בשמחה, לא היית רואה פני גיהנום, ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות

אָשֶׁר כד תרכו בַּנְחַל כז

שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרֵט אֶתְּהָ, שְׂעִבְרוּ עֲלֶיךָ כָּל מִינֵי צְרוּת

בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכָה לְהַפְנִיט בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַבָּא, וּבִפְרֵט כְּשֶׁאָדָם
מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, אִזּוֹכָה לְהַגִּיד "אֲמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּה", "קִדְשָׁה",
ו"בְּרַכּוּ", שְׁזָה עֵקֶר הַהֲצִלְחָה שְׁלֵנוּ, וְזֶה מֵה שִׁישָׂאֵר מֵאֲתָנוּ, וְלִכְּן
תִּתְפַּלֵּל דִּיקָא בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אֶף אֶחָד, וְתִדַּע שֶׁאֶף
אֶחָד לֹא מִסְתַּפֵּל עֲלֶיךָ, כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹנוֹת, כָּל אָדָם חוֹשֵׁב שְׂכָלָם
מִסְתַּפְּלִים עֲלָיו, וְכֹלָם שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ, וְכֹאֲלוֹ אֶף אֶחָד אֵינּוּ רוֹצֵה בּוֹ
וְכוֹ וְכוֹ, מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינּוּ
רוֹצֵה שׁוּם דְּבַר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא מְצַלִּיחַ דְּרַכּוּ, אֲשֶׁרִי
מִי שְׂדַבּוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, רֵאש־חֵדֶשׁ שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אֶתְּה חֲקוּק בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים.

לְדַעֲתִי, עֶסֶק הַבְּשׂוּל יִהְיֶה לְךָ עֲבוּדָה מְאֹד טוֹבָה, כִּי אֶתְּה יְכוּל
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּעֵת הַבְּשׂוּל, כִּי עֵקֶר הָאָדָם — שְׂיִקַּח
לְעֲצָמוֹ עֲבוּדָה, שְׂאֵינּוּ צְרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַפֶּה רַק עִם הַיָּדַיִם, עִם
הַפֶּה צְרִיכִים לְדַבֵּר תְּמִיד רַק עִם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְיִדוּעַ מֵאֲמָרוֹ

כח אֲשֶׁר כד תרכז בנחל

שֶׁל ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחְמָן ו"ל, שֶׁהוּא אָמַר: הַפֶּה שֶׁל הָאָדָם הוּא כְּמוֹ טַחֲנַת קֶמַח, כָּל זְמַן שֶׁטוֹחֲנֵת אֶת הַחֲטִיִּים — מוֹצִיָּאָה קֶמַח וְסֹלֶת, כְּמוֹ-כֵן הַפֶּה שֶׁל הָאָדָם, כָּל זְמַן שֶׁמְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מוֹצֵף לוֹ אֶת הַמַּח, וְעַל-כֵּן אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהַעֲבוּדָה הַזֹּאת הִיא בְּדִיוק טוֹבָה בְּשִׁבְלֶיהָ, וְכָךְ תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה. וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּשָּׂאֵר בְּיַבְנָאֵל, שֶׁאִתָּה לֹא תֵצֵא מִחוּץ לְיַבְנָאֵל, וְכָךְ תּוּכַל גַּם בְּאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם לְהִיּוֹת בְּכוֹלֵל, וְלִמְסַר שְׂמָה שְׁעוֹר, וְאִז מִמִּילָא תִהְיֶה גַם בְּכוֹלֵל וְגַם בְּמִטְבַּח, וְכֵן תּוּכַל לְהִיּוֹת בְּבֵית עִם אֲשֶׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, וְזֶה יִתְרַם הַרְבֵּה לְיִלְדִים שְׁלֹךְ. וְעַל כָּלֵם — יִהְיֶה לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת לְיֵשׁוּב אֶת דַּעְתְּךָ עַל מַה בָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם — רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת שְׂיֵשׁ בְּכָל דְבָר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַכְנִיִס אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְרַבְּנוּ ו"ל, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְגַדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעִרִיךָ אֶת הַשְּׂקֵצֶתְךָ בְּבִנּוֹת מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וּבְנֻדָּאֵי זֶה יוֹעִיל לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד. תִּמְשִׁיכִי לְהַחְדִּיר בְּהֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

נָא לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... שְׂיִתְוַדַּע מַה קָּרָה אֲצֶל ... שֶׁהוּא
הָאֲדָרִיכָל שֶׁל הַנְּעֻדָה, וְכֵן שְׂיִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... וְתַכְף-וּמִיד כְּשִׁתְּדַע
אִיזוֹ תְּשׁוּבָה, תּוֹדִיעַ לִי, כִּי כָּל חַיֵּי תְּלוּיִים בְּבִגְנֵן-בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ.

אֲקַוֶּה שְׂשִׁמְעֶתֶם אֶתְמוֹל אֶת הַשְּׁעוֹר, וְהָיוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
נוֹכְחִים.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמָּךְ...

כד תרכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבָּת לְסֵדֶר וָאָרָא, ג' שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וְהִנֵּה בְּאֵמֶת מוּבָא בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ "צְפֻנַת פְּעֻנַח" מִהַתְּלִמִּיד שֶׁל
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שֶׁאָמַר: שְׂמַעְתִּי מִמּוֹרֵי, כִּי הַשְּׂכִינָה
נִקְרָאת תְּפִלָּה, כַּמוּבָא בְּפָרִי-עֵץ-חַיִּים שֶׁעַר הַתְּפִלָּה, פָּרַק א', בְּסוּד:
"וְאֲנִי תְּפִלָּה", שֶׁכָּל אָדָם הַנִּקְרָא אָנִי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת תְּפִלָּה, וְעַקֵּר
הַתְּפִלָּה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְתוֹעֵלַת עֲצָמוֹ, אֲלֵא לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן בְּעֵבֹר
הַשְּׂכִינָה, שֶׁתִּפְגַּס בְּלִבּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוֹ כְּשֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל, שֶׁנִּשְׁמָוֹת
יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶינָה כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה מִיְּחִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמּוֹרִידִים שֶׁפַּע רוּחֵנוּ

ל אֲשֶׁר כַּד תִּרְלָה — כַּד תִּרְלֵא בְּנִחַל

וְשִׁפַּע גְּשָׁמִי. לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל רַק לְתוֹעֵלַת עֲצָמוֹ הַגְּשָׁמִית,
אֲזִי עוֹשֶׂה מָסָךְ הַמְבַדִּיל בֵּינִי לְבֵינֹו? תִּתְבָּרֵךְ.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּרְלָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, ג' שָׁבֵט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַסְבֵּה שְׂרָצִיתִי לְדַבֵּר אֵתְךָ הִיא, שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת יְדֵינִי ... גֵּרוֹ
יְאִיר, שְׂיִדְבֵּר בְּרַבִּים וְכו'.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִהְיֶה
שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, וְתִמְסְרֵם לְאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּרְלֵא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, ג' שָׁבֵט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

תִּאֲמִינִי לִי, שְׂאִין לִי שׁוֹם טַעֲנוֹת עֲלֶיךָ, אֲלֵא אֲנִי רוֹצֶה לְשַׁפֵּר
אֶת הַמַּעֲוֹן, שְׂיִהְיֶה לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתוֹ. תִּהְלֶה לְאֵל, הַתְּלַמּוּד תּוֹרָה שְׁלָנוּ

אֲשֶׁר כד תרלב בַּנְחַל לא

הוא להפליא, ויעזור הקדוש־ברוך־הוא, שבקרוב יפרח עוד יותר.

המעון, שמנו את גברת ... שתחיה, למנהלת המעון מפני כמה טעמים, ואין בזה שום פרוטקציה, אלא היא פעילה למען קהלתנו, ועל־כן שלא תחלש דעתך, שהיא רק עכשו באה, והיא כבר מנהלת... לא ולא, אל תגידי את זאת, כי היא מוסרת את נפשה בעבור קהלתנו, לכן ראי להיות אמה ביחסים טובים.

שוב פעם אני מדגיש, שאין לי טענות פרטיות נגדך, אלא מה שתלוי בפעוטון תראי להשתפר, כי אנחנו רוצים שיהיה הכי טוב.

ומאד מאד אבקש אותך, אם את יכולה להמליץ על מי שתבוא לעזור במעון, כי חסר לנו פח אדם.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, כי הדבור שמדברים עם הקדוש־ברוך־הוא — נשמע ונתקבל, ובכפרט אשה כשהיא בוכה להקדוש־ברוך־הוא, תפלתה נתקבלת בשמים, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתתפללי גם בעדי, כי אני צריך הרבה ישועות, והקדוש־ברוך־הוא יעזור לי, שפבר אזכה לבוא לגור ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לִב אֲשֶׁר כַּד תִּרְלַב בְּנַחֵל

בְּאֵתִי לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם לֹא יִשָּׁבֵר אוֹתְךָ, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ, שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ נִסְיוֹנוֹת מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִפְּחִידִים אוֹתְךָ בְּכֹל מִינֵי פְחָדִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, יַעַן שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ וְ"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמֵה גַם בְּשֶׁבֶת חֲנֻכָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהַיֶּה גַם בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, אֵין לָךְ מֵה לְפָחַד כָּלֵל! וְאֵנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, כִּי רוֹדְפִים אוֹתְךָ, הֵיּוֹת שְׁמִפְחָדִים מִמֶּךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי עִם גַּל הַחֲזָרָה בְּתִשְׁבּוּבָה, אַתָּם רַק תַּעֲלוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְאַתָּה נוֹעֲדָתָ לְגְדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת וְכוּ', וְזֶה אֶצְלִי בְטוֹחַ, וְיִוְדְעֵי דְבָר מִפְּחָדִים מְזֵה מְאֹד מְאֹד, הֵן מִהִימִין וְהֵן מִהַשְּׂמַאל, וְהֵן מִהַחֲרָדִים וְכוּ', וְעַל-כֵּן רוֹצִים לְהַכְשִׁיל אוֹתְךָ וְכוּ', אֲבָל אֵין לָךְ מֵה לְפָחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אַתָּה רַק תִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת, שְׁתַּלַּךְ בְּמִקּוֹם פְּנוּי שְׂאֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִשְׁיַח וּתְסַפֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֵעַלֵּת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהִמְשִׁיךְ שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ אֶצְלוֹ, וְזוֹכָה לְהַפְלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְלָכֵן רְאֵה, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה מַגִּיעַ הַרְבֵּה פְּעָמִים לְמַצָּבִים, שְׁנִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה וְכוּ', תִּדַע שְׂדִיקָא אִז הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵר אוֹתְךָ, רַק חִזֵּק וְאַמֵּץ.

וּכְדַאי לָךְ לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא חֲזוּק בְּשִׁבְלֶךָ, כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל הֵם כָּלֵלוּת גְּדוּלָה, וּבְפָרֵט הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", הוּא מִפְּתַח לְכָל סִפְרֵי חִסְדוֹת וּלְכָל הַסִּפְרֵי קַבְּלָה, וְלִזְהַר וְלִתְקוּנִים וְלִמְדָרְשִׁים כָּלֵם, כִּי עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל, יְכוּלִים לְהִבִּין בְּסִתְרֵי תוֹרָה.

נָא וְנָא אֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, וְאֶפְלוּ שְׂיַפְחִידוּ אוֹתְךָ,

אֲשֶׁר כד תרלג בנחל לג

תדע ותזכר, אֲשֶׁר יש בורא כל עולמים ששומר אותך, אתה רק צריך

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אודות בית-הכנסת עדין עובר עלינו מה שעובר עם כל מיני
דחיות בלך ושוב.

כד תרלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... שיחיה נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם עוד בערב שבת-קדש, אך עברו עלי
כל-כף הרבה תלאות, שלא היה ביכולתי להשיב לכם תכף-ומיד.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח רפואה שלמה בתוך ביתכם, וכל
הילדים יהיו בריאים, וגם אתם תהיו בריאים.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל מעלת עבודתכם,
שאתם מוסרים את נפשכם בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, אשר אין
ערך אליהם, ובפרט הספרים החדשים שחנני הקדוש-ברוך-הוא, על
זה אני צריך להודות לכם מאד מאד על גדל החסד חנם שעשיתם
עמדי, ואתם מטפלים בזה, אני כבר מתחיל להגיה מאות פ', ואני
אשלח לכם אם יש איזו הגהה, גם את השעור אני אראה לשלח
לכם.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שִׂיתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּרוּחָנֵי וּבֵין בְּגִשְׁמֵי.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב בְּעֵבוּר ... גְּרוּ יְאִיר, וְתִתְקַשֵּׁר אֶל ... גְּרוּ יְאִיר,
שִׁיקַח אֶת זֶה אֱלִינוּ, כִּי בְּנִרְאָה הוּא צָרִיף רַחֲמִים רַבִּים, וְאֲנַחְנוּ עֲדִין
בְּצָרָה גְדוֹלָה, וְאֵין אָנוּ יוֹדְעִים מֶה יֵלֵד יוֹם, וּמִי שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי,
הוּא יֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים
בִּיבְנֵינָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן
וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶן, שֶׁתַּעֲשִׂינָה עִמִּי חֶסֶד חַנּוּם, שְׁמִי
שָׂרָק יְכוּלָה לְהִיּוֹת מְטַפֶּלֶת בְּמַעוֹן, אוֹ מַחְלִיפָה לְמְטַפֶּלֶת, שֶׁתִּהְיֶה
בְּקֵשֶׁר עִם גְּבֻרַת ... שֶׁתִּתְחַיֶּה, כִּי פְּשׁוּט הַתִּינּוּקוֹת הֵם שְׁלֵנוּ, וּמִהֶם
יִגְדְּלוּ בָּנִים וּבָנוֹת לְגַנְיִם וְלַתְלָמוּד-תּוֹרָה וְלִבְיַת-סֶפֶר, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים
לְדַאֵג בְּעֵבוּרָם כָּבֵד עֲכָשׁוּ, וְלֹא לְהַזְנִיחַ אֶת זֶה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מִבְּקֵשׁ מִכֶּן, שְׁאִיזוּ אִשָּׁה שִׁיכוּלָה לְהִתְגַּדֵּב אוֹ לְקַבֵּל עֲבוּדָה
בְּקַבִּיעוֹת, שֶׁתִּהְיֶה בְּקֵשֶׁר עִם הַנָּ"ל.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה מִנְּשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שְׁמִי שָׂרָק יְכוּלָה לְהַצְטָרֵף לְחֻבְרַת "אַמִּירַת תְּהַלִּים" אוֹ בַּיּוֹם אוֹ
בַּלַּיְלָה, שֶׁתַּצְטָרֵף, כִּי הַתְּפִלוֹת שְׁלָכֶן בּוֹקְעוֹת רְקִיעִים, וְאֲנַחְנוּ
צָרִיכִים הַמוֹן יְשׁוּעוֹת, וּבִפְרָט אֲנִי הָעַנִּי וְהָאֲבִיוֹן זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם
מְרַבִּים. גֵּא וְנָא תִתְפַּלְלוּ בְּעֵבוּרֵי, וְאֶהְיֶה לָכֵן אֲסִיר תּוֹדָה.

הַעֲקֵר תַּחֲזוּקָנָה אֶת עֲצָמְכֶן בְּיַחַד בְּאִיזָה אִפֶּן, שָׂרָק יִהְיֶה שְׁלוֹם

אֲשֶׁר כד תרלה בנחל לה

ואתה ביינכן, כי גדול האהבה והשלום בעיניו ותברך יותר מהכל,

עז, ראו לכתב לי איזו הצעה שיש לכן, העקר שיהיה הכל ברוח טובה ובאהבה גדולה.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך,

אודות השדוף, אם נראה לך — תראה להמשיך, ואל תדבר עדין מתנה, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שאם תשאו חן אחד בעיני השני, אז יגמר הדבר בכי טוב, ובצורה הכי זריזה.

נא ונא ראה לקבע לעצמך שעורים כסדרן בלמוד התורה הקדושה בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, כי הארבעה למודים האלו, הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ומי שזוכה ללמד בכל יום את הארבעה שעורים האלו, נמשך עליו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

תאמין לי, שאתה מאד חקוק בפנימיות לבבי, ואני יודע היטב היטב מה שעובר עליך וכו' וכו', וכל הצער והיסורים והעגמת נפש שיש לך ולאחריך, אבל מה לעשות?! כי אתה מסבב וכו' וכו' עם

לו אֲשֶׁר כד תרלו בנחל

מוסרים וכו' וכו', ומאד קשה לעשות שדוּף עִמָּכֶם, פִּי תִכְףּ-וּמִיד
יִמְסְרוּ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּחַתֵּן,
הַעֲקָר תִּהְיֶה חֹזֵק בְּשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֶךָ, וּתְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, צְרִיכִים לְהִתְעַלֵּם מִזֶּה, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק אִתָּה,
וְעַל-יְדֵי כֶּף תִּתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, כָּל הַבְּעֵיָה הִיא, שְׁעֵדִין אֲנַחְנוּ לֹא
מְסֻדְרִים עִם הַבֵּית-סֵפֶר, כִּפִּי הַנִּרְאָה זֶה יִקַּח בְּעַרְךָ עוֹד שְׂשָׂה או
שְׁבַע־שָׁבוּעוֹת, כִּי רַק עֲכָשׁוּ מְשַׁחֲרָרִים אֶת הַכֶּסֶף לְרֹאשׁ הַמּוֹעֵצָה,
כִּדִּי שֶׁהוּא יוֹכֵל לְהִבִּיא קְרֵאוֹנִים, וּבְרִגַע שֶׁהַבֵּית-סֵפֶר יִהְיֶה מְסֻדֵּר
לְמַעַלָּה לֹא רְחוּק מִהַתְלַמּוּד-תּוֹרָה, וְכֵן הֵגֵן וְכֵן הִפְעוּטוֹן, אֵז תִּהְיֶה
לָנוּ פְּנֵה מְקַסִּימָה, וְנוֹכֵל לְקַרֵּא אֶת זֶה "קְרִיַת חֲנוּךְ", וְהַכֵּל יִהְיֶה
מְסֻדֵּר, וְנִטַּע עֲצִים סָבִיב, וְנִצְיֵר אֶת כָּל הַקְּרֵאוֹנִים, וְנִשְׁתַּל עֲצֵי דֶקֶל,
וְיִהְיֶה מִמֶּשׁ פָּאָר, וְאֵז הַכֵּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה, לַעֲת עֵתָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
רַק לְבָלֵם וְלִשְׁתַּק וְלִסְבֵּל וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְהִגִּיב עַל כָּל הַבִּקְרָת שֶׁהִיא
עוֹשָׂה, וְלֹא כִּדְאִי אֶפְלוּ לְהִגִּיב לָהּ, כִּי זֶה יִרְאֶה לָהּ שְׁאֲנַחְנוּ
מְצַטְעָרִים וְכוּ', וְאֵז הִיא תִתְגַּבֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהִיּוֹת חֲכָמִים וּפְקָחִים וְלִשְׁתַּק, וְהַכֵּל יַעֲבֹר.

מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת, הוּא רַק לְעוֹדֵד אֶת הַחֵם וְהַאֲהָבָה בֵּין
הַמְּטַפְלוֹת בְּפַעּוּטוֹן, וְאֲנִי שְׁלַחְתִּי הַיּוֹם מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל נְשׁוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וּמֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָן, שְׁמִי שֶׁרַק יְכוּלָה לַעֲבֹד בְּפַעּוֹן,

אָשֶׁר כד תרלוז בנחל לז

שְׁתָּבוֹא וְתַעֲבֹד בְּמַעוֹן, או שְׁתּוּכַל לְהִיּוֹת מְמַלְאֵת מְקוֹם, וְאֲנִי מְקוּנָה

בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדְעִי כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ מִחַיָּה וּמְהִינָה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לַעֲבֹר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְחַזְּקִי, וְלֹא תִהְיִי שְׁבוּיָה מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרלוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֹּא, ד' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנְנִי מְבַרְךָ אוֹתְךָ עַל יוֹם הַלְדָתְךָ, שְׁתִּזְכְּרִי לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים כְּרֵאוּי, שְׂזָה כָּל רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי, וְשִׁהֲסַמְ"ךָ-מ"ם יִתְבַטֵּל מֵה שְׁיִוִּיתָר מֵהָר, וְשִׁלָּא יִפְרִיעַ לָנוּ לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּקִדּוּשָׁה וְטְהָרָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהַצְטַרְךָ עִם הַנָּשִׁים בְּעִנְיַן הָאֲמִירַת תְּהֵלִים, כִּי אֲמִירַת תְּהֵלִים בְּצַבוּר, וּבְכַרְט אֲמִירַת תְּהֵלִים שֶׁל הַנָּשִׁים,

לח אשר כד תרלח בנחל

מאד מקבלת ומרצה בשמים, ובפרט כשאומרות את זה בתמימות ובפשטות.

נא ונא ראי לחזק את נשות אנשי שלומנו, שלא תתקרבנה אל ... המסיתה והמדיחה את נשות אנשי שלומנו, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיי בריאה ותתאוששי, ותוכלי לגדל את הילדים בקלות, ושכל ילדיך יהיו בריאים ושמחים ועלזים, ושיהיה שפע ברכה והצלחה בתוך ביתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... נרו יאיר.

את המכתב כללי ששלחתי לנשות אנשי שלומנו תשכפל, ותראה באיזו צורה שיעבר לכלן, כי חסר לנו כח במעון, וזה מאד מאד נצרך לנו.

רק חזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, וסוף כל סוף נשמע רק בשורות משמחות, בנדאי הצרה מאד גדולה, שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, מסר את הזוג הצעיר, ואני מאד חושש מה יהיה להבא, אבל אני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, מאחר שהרשע הזה כבר מתחיל עם טהרתן של ישראל, יבוא בעל הפרם ויכלה את קוציו מן הפרם, בן נזכה לשמע בקרוב בשורות משמחות, איך שיש לו מפלה אחר מפלה, והוא יצטרך לראות את הצלחתנו, ואחר-כך יתבטל לגמרי.

אָשׁר כד תרלט בנחל לט

וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים

כד תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּכְּף־וּמִיד כְּשֵׁאתָה שׁוֹמֵעַ אֵילוּ
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מ... שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהַגִּיד ל... שְׁיִכְתֹּב לִי פָקֶס.

אִוֹדוֹת לְהַכְנִיס אֶת גְּבֻרַת ... שְׁתַּחֲוֶיָה לְבֵית־סֵפֶר, זֶה רַעֲיוֹן מְצִיָּן,
כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר מָאד מָאד עַל קַהֲלֵתְנוּ, וְלִבְנוֹת אֶת הַכַּחוֹת,
וְלֹא לְשֹׁבֵר אֶת אֶף אֶחָד.

הַעֲקָר תַּחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה הֵן בְּבָנִים וְהֵן בְּבָנוֹת, כִּי הָאֲמוּנָה
שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מְזֵה, שְׂיֵשׁ עֲכָשׁוּ אִיזוֹ טְרִדָה וּבִלְבוּל
בְּבֵית־סֵפֶר וְכו', כִּי זֶה דְבָר טְבָעִי, שְׁכַמָּה מוֹרוֹת חוֹלוֹת, כִּי בְּכֹל
הָעוֹלָם עֲכָשׁוּ עוֹבְרַת שְׁפַעַת וְכו', הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחֵם עַל עַם
יִשְׂרָאֵל, וְכֵלָם יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְעַל־כֵּן לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְזֵה עֵסֶק
גָּדוֹל.

טוֹב מָאד שְׁתַּתֵּן לְבָנוֹת שִׁיחוֹת מִמָּה שְׁשִׁמְעַת אֲצִלְנוּ, וּכְדָאֵי
שְׁתַּבְּקֵשׁ אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיִשְׁלַח לְכֶם אֶת הַשִּׁיחוֹת שְׁדַבַּרְתִּי אֶל
הַבָּנוֹת.

פְּתַבְתִּי מִכְתָּב לַגְּבֵרֶת ... שְׁתַּחֲוֶיהָ, שְׁלֵא תַעֲשֶׂה שׁוּם עֵסֶק מְ...
 וְכוּ', בְּוֹדָאֵי כּוֹאֵב לָהּ לָמָּה הִיא נִשְׁרָה מִכְתָּלֵי בֵית-הַסֵּפֶר, אֲבָל הִיא
 חִיבַת בְּדָבָר, כִּי אֲנַחְנוּ בְקִשְׁנוּ אוֹתָהּ, וְהִיא לֹא רָצְתָה, נוּ! מַה נַּעֲשֶׂה,
 אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְרוֹץ אַחֲרֶיהָ, וְרוֹאִים שֶׁהֵן לְכַתְחֵלָה וְהֵן בְּדִיעָבֵד
 הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב כָּכָה, הַבְּעֵיָה הִיא רַק עַד שֶׁנִּסְדָּר אֶת הַבֵּית-הַסֵּפֶר
 לְמַעַלָּה, כִּי אֲזוּ כְּשֶׁתִּהְיֶינָה כַּתוּת מְסֻדָּרוֹת, לְמִזְרוֹת תִּהְיֶה הַרְחַבַת
 הַדַּעַת, וְהַבְּנוֹת תּוֹכְלָנָה לְשַׁחֵק, וְיִהְיֶה לָהֵן רַק כָּל טוֹב.

הַעֲקֹר לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֵסֶק מִכָּל אֱלוֹ שְׁעוֹשִׁים בְּקוֹרַת וְכוּ'
 וְהַבְּקוֹרַת בָּאָה רַק מִקְּנָאָה, לְכֵן עָלִינוּ לְשַׁתֵּק.

הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעַד כָּל הַיְלָדִים שֶׁיִּצְלִיחוּ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם אַתָּה יְכוּל מִפְּעַם לְפַעַם לְהַפְּנִס אֶל הַבְּנוֹת,
 וְלִדְבַר אַתָּן רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲזוּ תִרְאֶה מַה יְכוּלִים
 לַפְּעַל אֲצִלָּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרמ.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדָּר בֵּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁפָל דְּבַר הַכְּרוּף
 בְּדָבָר רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', כְּרוּף בְּמִנִּיעוֹת עֲצוּמוֹת וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה
 מְאֹד, וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ הַמַּחֲסֵן שְׁאֵתָה רוּצָה לְקַנּוּת, כְּדִי לְאַכְסֵן אֶת
 סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֶה גַּם-כֵּן בֵּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין

בְּאִיזָה יַעַר, שְׁאִינוּ רוֹאֵה אֶת אֵף אֶחָד, וְאִין לוֹ שׁוּם עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד וְכוּ', אָבֵל זֶה לֹא הִיָּה פְּנִיתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲלֵא הוּא רָצָה שְׁנִהְיֶה דִּיקָא בֵּין בְּנֵי-אָדָם, וְגַם שָׁם נִמְצָא אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל הַקְּטָב זֶה הוֹלֵךְ כָּל הַסְּפָרִים שְׁלֵנוּ.

רְאוּ לְהַדְפִּיס כְּרֵךְ אַחַר כְּרֵךְ מִסְפָּרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִוַּפֵּץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְקָרוֹב יִהְיֶה לָךְ שִׁפְעַ כְּזֶה, שְׁתֻּכַּל לְהַדְפִּיס מְלִיוֹנֵי סְפָרִים מְכֻרָכִים.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס גַּם לְדַגְמָא כְּרֵךְ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם מִסְפָּרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" בְּפוֹרְמַט קְטָן, כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, כְּדֵי שְׁיִוַּפֵּץ בְּזוּל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי אֲנִישִׁים מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ.

אִם אַתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ הֵייתֶם יוֹדְעִים אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם בְּמָה שְׁאַתֶּם פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם עִם הַהַדְפָּסָה שְׁלָכֶם, הֵייתֶם רוֹקְדִים כָּל הַיּוֹם, וּמְקַדֵּם הֵייתִי בַּחֲתֻנָּה, וְרֵאִיתִי אִיךָ שְׁכָל הָאֲנָשִׁים חוֹטְפִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, מְמַשׁ כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵינָהּ, מְמַשׁ כְּמוֹ צְמָא, שְׁלֹא שְׁתֵּה כְּמָה יָמִים מִים, כָּל-כֵּף חֲטָפוּ אֶת הַסְּפָרִים בְּצִמְאוֹן כְּזֶה, וְלִכְּן רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵף אֶחָד, וְסוּף כָּל סוּף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתִּשְׁבְּרוּ אֶת כָּל הַמְּגִיעוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל יְלָדֵיכֶם שְׁיִתְרַפְּאוּ, וְכֵן עַל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁיִהְיוּ בְּרִיאִים, כִּי עַכְשָׁו מִתְפַּשְׁטֵת מַחֲלַת הַשִּׁפְעַת בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בַּנַּחַל

כד תרמא

אֲשֶׁר

מב

בְּכֹל הָעוֹלָם, וְכֹלֵם צְרִיכִים רְפוּאָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֹל
עִם יִשְׂרָאֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּבְתוֹכְם לְיַלְדֵיכֶם בְּזָכוֹת רַבָּנוּ וְ"ל.
הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, ד' שְׁבַט ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְצֵאת מִן הַמִּצָּר אֵל הַמְּרַחֵב, וְעוֹד
תִּרְאִי נִסִּים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֶת צְרִיכָה לַהֲיוֹת מְאֹד שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה עַל גִּדְּל הַזְּכוֹת שְׂזָכָה
אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בְּעַל נִפְלָא כְּזֶה, שְׂמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ
בְּעֵבוֹר הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, יִתֵּן לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת כָּל
הַכַּחוֹת הַגְּשָׁמִיִּים וְהַרוּחָנִיִּים, שְׂיֻכַּל לְהַמְשִׁיךְ בְּעֵבוֹדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

זֶה רַעֲיוֹן מְצֻלָּח, שְׂתַּצְאִי מֵהַבֵּית, וְתַעֲבְדִי בִּיחַד עִם גְּבוּרַת ...
שְׂתַחֲוֶה, כִּי לְדַעֲתִי, יֵשׁ שָׁם מְקוֹם בְּקִרְאוֹן לְהִרְחִיב אֶת הַמְּשֻׁרָד,
וְתַהֲיֶה לָכֶם שָׁם הִרְחֵבַת הַדַּעַת.

אוֹדוֹת גִּיסְתָּךְ ... אֶת צְרִיכָה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי מִסְכְּנָה,
הִיא עֲבָרָה בְּחַיִּים מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְגַם עֲכָשׁוּ עוֹבְרָת, וְזֶה לֹא
כָּל-כָּף כָּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ וְכוּ' וְכוּ', תַּהֲלֶה לְאֵל, הִיא מִתְחַזְּקַת וּמְחַזְּקָה
מְעַמָּד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַבְּשְׂרִי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מאד ... גרו יאיר.

שמעתי שהנך סובל עכשו משפעת חזקה, ואתה לא בקו
הבריאות, ועל-כן אני שולח לך ברכת רפואה שלמה, ובאתי לקיים
מצות בקור חולים, ואף שלזה צריכים לבוא פנים אל פנים, עם כל
זאת כבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קעג), שבתוך
הכתב — שם מנחת הנפש, בסוד: 'אנא נפשי כתבית יהבית',
שהנפש היא בתוך הכתב. ועל-כן בזה שאני כותב לך, הרי זה כמו
שאני בעצמי בא אליך, ישלח הקדוש-ברוך-הוא את מלאכו רפאל,
ויעמד על ימינך, ותהיה לך רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש
ורפואת הגוף.

נא ונא הרגל את עצמך למצא את הנקודות טובות שיש בך,
ותמיד תדון את עצמך לכף זכות, כי אין זו עצה לפל בדעתך,
ותרגיל את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על גדל
הרחמים והחסדים גמורים שעשה עמך עד עכשו, שזכית להתחתן
ולהביא ילדים, ולחתן כבר שלשה ילדיך, וכבודאי עוד תזכה לחתן
את שני ילדיך, ותרוה מהם רב נחת, וכן בענין הדירה שלך, היו
לך נסים וגלים, שהקדוש-ברוך-הוא עזר לך, כמו-כן יעזר לך גם
עכשו, שתצא מכל החובות הגדולים המעיקים לך וכו' וכו', ואף
שזה נראה כחלום באספמיה, איך תוכל פעם לצאת מחוב גדול
המנח עליך, עם כל זאת הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא,
ותדע אשר הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה,
ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך,
וכפי שתזכה לבטל את עצמך לגמרי אליו יתברך, על-ידי-זה תמשך
עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, באפן שלא תבין ותשכיל

איך באָה לך הישועה, אָבֵל הישועה תבוא, העָקֵר רק תחזק אֶת עצמך להיות בשמחה, ובפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בַעַת חֲלִיךָ, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵעַ נְגוּנִים שֶׁל שִׂמְחָה, וְאַל תִּהְיֶה בְּכַעַס וְכוּ', רק תתן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי תוֹדָה וְהוֹדָאָה הֵם שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא, כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'); אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שִׂמְחָתִי, שֶׁשִּׁמְעָתִי שְׁאֲרַגְנָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סְעֵדַת רֵאשׁ-חֲדָשׁ. מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! כְּשׂוֹזְכִים וּמְזֻכָּרִים אֶת הַרְבִּיּוֹת, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ, וְכֵן מִי שֶׁמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּיּוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וְעַל-כֵּן רָאָה לְעֵסֶק תָּמִיד בְּזֻכְרֵי הַרְבִּיּוֹת, וּמָה שֶׁאַתָּה יְכוֹל לְתַקֵּן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת תְּתַקֵּן, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת הוּא מְשַׁכְּנֵה הַשְּׂכִינָה, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְתַקֵּן אֶת מְשַׁכְּנֵה הַשְּׂכִינָה, עַל-יְדֵי-זֶה גַם הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְגַם הוּא נֶעֱשֶׂה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן רָאָה לְתַקֵּן וּלְצַבֵּעַ, לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת כָּל מַה שֶׁיֵּשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְהַכֵּל תַּעֲשֶׂה בְּהַצְנַע, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע, כִּי גַם לִי עֶזֶר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמָה שְׁנֵים לְנִקּוֹת וּלְתַקֵּן וּלְיַפּוֹת אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל-יְדֵי שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

אֲשֶׁר

כד תרמד

בַּנְחָל

על-ידי-זוה זוכה לראות את שכינת עזו יתברך
 והחמירות, ואף שזה בלתי מובן לסכלים
 פמונו, עם כל זאת פשאדם מרגיל
 יתברך, על-ידי-זוה סוף כל סוף
 משום דבר רק את אלקותו יר
 מיני אפנים שבעולם, ואז
 ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך
 מבקש ומתפלל
 נא
 שאר
 לא היה לנו כולל של חצי יום משעה עשר עד שעה אחת,
 ולכן תרגיל את עצמך לעזר להם במה שאתה רק יכול, הן בהכנת
 קפה ותה וכו' וכו', ולסדר את המקום, שיהיה מאד מסדר ומבריק.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לחזק ולעודד ולשמח אותך, כי באמת על כל אחד ואחד
 עוברים צרות ויסורים, קטנות ומכאובים, ובפרט את, שאת מרגישה
 את עצמך בודדה פה ביבנאל, לזאת אמרתי לרוץ שורותים אלו
 אליך.

מה טוב ומה נעים, אם היית יכולה לתרם לקהלתנו, לדבר עם
 הנשים, ולחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אותן, כי בזה שאדם תורם
 מעצמו לאחרים, ומחזק ומאמץ ומשמח את אחרים, על-ידי-זוה
 נמשך גם עליו חזק ואמוץ ועדוד ושמחה, כי כשנותנים ותורמים

לאַחֲרֵים, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹתְנִים וְתוֹרְמִים גַּם לְעֶצְמוֹ. וְלִכֵּן אֵל תִּרְגְּיִשִׁי אֶת עֶצְמְךָ בּוֹדְדָה, כִּי הַמָּקוֹם הַזֶּה נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וּפֹה תּוֹכְלִי לְחַנּוּךְ אֶת יְלִדֶיךָ בְּקִרְשָׁה וּבְטֻהָרָה, וְאֵל תְּהַסְסִי לְרַגַע עַל הַמָּקוֹם הַנִּפְלָא הַזֶּה, כִּי עוֹד מְעַט יִכְנָסוּ עוֹד מְשֻׁפָּחוֹת וְעוֹד מְשֻׁפָּחוֹת, וְלֹא תִהְיֶי בּוֹדְדָה.

נָא וְנָא תַחְזִיקִי קָשֶׁר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרָט אֵלּוּ שְׁאוּמְרוֹת תְּהֵלִים בְּכָל יוֹם, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהַצְטַרֵּף אֶל הָאֲמִירַת תְּהֵלִים שְׁלֵהֶן, כִּי אֲמִירַת תְּהֵלִים בְּחִבּוּרָה פּוֹעֵלַת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּשָׂמִים, וּבוֹדָאֵי בְּעַת אֲמִירַת הַתְּהֵלִים, תִּזְכְּרִי גַם אוֹתִי לְיִשׁוּעָה גְּדוּלָה וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה וְלְהַצְלָחָה מְרֻבָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבֹט ה'יִתְשַׁנֵּי.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גִּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֶצְמְךָ לְחֹשֶׁב תָּמִיד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֵל זֶה תִּזְכֶּה רַק עַל-יְדֵי שְׁתַּהֲיֶה זֶהִיר בְּטִבְיִלַת מַקְנֵה בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזֶה יִזְכְּרֶךָ לָךְ אֶת נִפְשֶׁךָ, עַד שְׁתַּחֲשֵׁב תָּמִיד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְרַגַע שְׁתַּחֲשֵׁב תָּמִיד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּתְרַחֵב דַּעְתְּךָ, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּקֻטְנוֹת הַמַּחֲזִין, וְלֹא תַחֲשֵׁב מִהַעֲבָר שְׁלֶךְ וּמִהַעֲתִיד שְׁלֶךְ, וְאִפְלוּ לֹא מִהַהוֹנֶה שְׁלֶךְ, וּמִמִּילָא אֶתָּה לֹא צְרִיף לְהַתְּבַלְּבֵל מִשָּׁם הַמְשֻׁפָּחָה, כִּי קוֹרְאִים לָךְ וְזֶהוּ זֶה. אֶתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת עֹבֵד לְשִׁמְשׁ אֶת קוֹנֵךְ, עַל-יְדֵי קִיּוֹם הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה.

לְדַעְתִּי, חָבֵל עַל הַזְּמַן עִם אֲרָגוֹן נְסִיעוֹת לְקַבְרֵי צְדִיקִים, אֶתָּה צְרִיף לְשַׁבֵּת וְלִלְמַד, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר, וְכֵן בְּעֵנִין לְפָרְסֵם

אֲשֶׁר כד תרמו בַּנְחַל מז

לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', מֵהַ יֵּשׁ לָךְ עִם אַחֵרִים, אַתָּה צָרִיךְ לְרֹאוֹת
לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְךָ — זֹו אֲשֶׁתְּךָ, לְשִׂמְחָה וּלְחִזְקָה וּלְעוֹדְדָה, וְלִגְוֹר
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלוֹתֶיךָ שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב —
מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא, וְדַבֵּר זֶה מְזוֹכֵךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְסַתְּפֵל
בְּאוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה, אָז מְאִירוֹת לוֹ הָאוֹתִיּוֹת וּמְצַטְרְפוֹת אוֹת אֶל אוֹת,
עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה יַחַד גְּדוֹל לְמַעַלָּה, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא.

הַתָּמֵד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִמְיֵד תִּחְשַׁב רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מִכָּל מִינֵי
צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרָת, וּצְרִיכִים לְבִקְשׁ
רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, שְׁלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר,
כִּי הַבְּלָבוּל הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְלִכֵּן
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְחֻשָׁב מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִזְכוּת לְזֶה אֵי אֶפְשָׁר, אֲלֹא עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְשִׂיחָה בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנוֹ, וְלִכֵּן הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר הָאִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵהַ יִשְׁאַר
מֵאַתָּנוּ — רַק זֶה שֶׁאַנְחֵנוּ מִדְּבָרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן
כְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּצְטַרֵּף אֶל

השְׁעוּרִים שֶׁל הַכּוֹלֵל מְשַׁעֵה עֶשֶׂר עַד אַחַת, שְׁלוֹמֵדִים בְּיַחַד עִם הָרֶב ... גֵּרוֹ יָאִיר, אוֹ תִקְבַּע לְעֶצְמָךְ חֲבֵרוֹתָא, כִּי יוֹם אֶחָד שְׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם בְּלִי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — זֶה הַפֶּסֶד גָּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂשִׂמַח, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצַּל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וּבְעִיּוֹת שְׁבַעְעוֹלָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

בְּכָל פֶּעַם אָנִי מְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי שִׂמַּח לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָגִימִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ קְבִיעוֹת לְבוֹא לְלַמֵּד בַּכּוֹלֵל שֶׁל חֲצִי יוֹם מְשַׁעֵה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, כִּי יוֹם אֶחָד שְׁעוֹבֵר בְּלִי לַמּוֹד הַתּוֹרָה, כְּבָר הִנָּפֵשׁ מְרַגֵּיֶשׁה אֶת הַחֲסָרוֹן, כִּי אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה תּוֹרָה וְכוּ' וּמַה גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה שְׁלוֹ, הִיָּה מְתָמִיד בְּזֶה בְּיוֹתֵר, וְלִכֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ לְבוֹא בְּכָל יוֹם לְכוֹלֵל, וְתַצְלִיחַ מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵץ וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמַח אֶת אֲשִׁתְךָ, וְתִרְאֶה שְׂבִיבִיתְךָ תָּמִיד תִּשְׂרֶה אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי

אָשֶׁר כּד תּרמח בּנחל מט

כָּל הַבְּרָכוֹת בְּבֵית תְּלוּיוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְרַבְּנּוּ ז"ל מְאֹד
הִקְפִּיד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, כַּמּוֹבָא (שיחות-הַר"ן, סימנים: רסג, רסד).

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמֶיךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, גְּשִׁמְיוֹת הַגּוֹף מִתְבַּטְּלֵת לְגַמְרֵי,
וְזוֹכָה לְרָאוֹת אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל חֲלָקֵי הַבְּרִיאָה. אֲשֶׁרֵי מִי
שְׂזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרֵגָה זוֹ!

רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֹה,
רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֹה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנּוּ ז"ל.

אוֹדוֹת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, אֵינן עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי
עֲלִינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַפִּיץ אֶת
מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה, שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּזֵה, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּרמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׁעֲזֹרָתָ לְמוֹרָה
שְׁלֵךְ.

מָה אֵמַר לְךָ! מִדַּת הַחֶסֶד מְאֹד יִקְרָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוֹף כָּל
סוֹף אֲנַחְנוּ לֹא נִשְׁאַר פֶּה בְּזֵה הָעוֹלָם הַרְבֵּה זְמַן, כִּי יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר
(תהלים קמד, ד), וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן
ב'): לֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל, וְלֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, וְלֹא כְּצֵל עֲנָן, אֲלֵא
כְּצֵל צְפוּר הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר; וּמָה נִשְׁאַר לְאָדָם? רַק אֶת הַחֶסֶד שֶׁהוּא
עֹשֶׂה עִם זוּלָתוֹ, וְכִשְׁאָדָם פּוֹתֵחַ בְּמִדַּת הַחֶסֶד, זֶה לְעַמַּת זֶה נִפְתַּחַת
אֵלָיו מִדַּת הַחֶסֶד, וְעַל-כֵּן תְּשׁוּאוֹת חַן לְךָ עַל הַחֶסֶד שְׁגַרְמַתָּ לְמוֹרָה

שָׁלֶךְ, כִּי הִיא בְּאֵמֶת מְשַׁקֵּיעָה בְּכֵן הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְהִיא אֲשֶׁה יִרְאֵת הַשָּׁמַיִם וְסוּבָלֶת דְּחֻקוֹת בְּפִרְנֶסָהּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הִיא בְּאֵה בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְלַמֵּד אֶת הַכֶּתֶה יִרְאֵת שָׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים, אֲשֶׁר אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּלֶת לְתַשׁוּבָה וְלִפְתּוֹחַ שְׁעָרֵי הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן וְהַעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג); וּבִזְכוּת אֲמִירַת תְּהִלִּים, נִדְבָקִים אֶל הָאוֹת וְהַשְׂרֵשׁ הַשֵּׁף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ.

אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁתִּקְבְּלִי עוֹד חֶתֶן טוֹב, וְתִתְחַתְּנִי וְתִבְנִי בֵּית מִשְׁלָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִהְיִי תַמִּיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֶת רְאֵי לְהִיּוֹת בֵּית רְצִינִית, וְאִזּוּ מִמִּילָא כָּל בְּנוֹת הַכֶּתֶה תִּסְתַּפְּלְנָה עֲלֶיךָ, כִּי "מְעַט מִן הָאוֹר דְּוִחָה הַרְבֵּה מִן הַחֲשֵׁךְ", הַלִּיצְנוֹת זֶה חֲשֵׁךְ אֶחָד גְּדוֹל, כִּי מֵה שְׁיָךְ לְהַתְלוּצֵץ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וּבִלְעָדֶיּוֹ אֵין שׁוּם נִמְצָא, וּמִי שְׂרַק מִתְבּוֹנֵן, רוֹאֵה שֶׁהַכֹּל הַכֹּל אֲלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאֲנַחְנוּ כָּלֵם בְּרִיּוֹתֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל כֹּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה תְּהִלְלֶיָהּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹתֵן לָנוּ אֹוִיר לְנֶשֶׁם, וְצְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא שְׂאֲנַחְנוּ בְּרִיאִים, וְלִכֵּן מֵה שְׁיָךְ לְהַתְלוּצֵץ. וּכְבָר אָמַר הַחֶסֶם מִכָּל הָאָדָם: "אִם חֲכָמָת — חֲכָמָת לָךְ, וְלִצְפָת — לְבַדְךָ תִּשָּׂא"

אֲשֶׁר כד תרנ בַּנְחָל נא

(משלי ט, ב); בְּשֹׂאדָם עוֹשֶׂה לַיְצָנוֹת, הוּא עוֹשֶׂה לַיְצָנוֹת רַק מֵעֲצָמוֹ.
וְלָכֵן רָאִי לַהֲיוֹת רְצִינִית, וְאִז תִּהְיֶי דְגָמָא חֲזָה מִכָּל הַבְּנוֹת, וְכִלְכֵּן
תִּמְשַׁכְנָה אַחֲרֶיהָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתָּנִי בְּזֶה שְׂאֵת לּוֹמְדַת הַרְבֵּה "סִפְר־הַמְּדוֹת", כִּי
רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מָאד, שְׂאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יִהְיוּ בְּקִיָּאִים בְּסִפְר זֶה יִשָּׂר
וְהַפּוֹף, כִּי הַמְּדוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מָאד לְקַבֵּל עֲלֵיךָ עַל תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְאִז
תִּרְאִי שְׂבֵא יְבוֹא הַעֵת, שְׂתִקְבְּלִי בֵּן זוּג יִרָא שָׁמַיִם, וְתִכְנּוּ בְּיַחַד בֵּית
נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְתִרְבִּי לַעֲיֵן בְּסִפְר הַשִּׁיחוֹת, וְתִהְלֶה לְאֵל,
מֵאִז שֶׁהַתְּחִלָּתִי לְדַבֵּר עִם הַכַּתוּת שְׁלִכְוֵן, הַשִּׁיחוֹת מִתְּרַבּוֹת מִדֵּי
שְׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ, וּמִתּוֹסֵף כָּרָף אַחַר כָּרָף, וְכֵן אֲנִי מְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם
הַבְּחוּרִים בֵּין מְנַחֶה לְמַעְרִיב, וְכָל אֵלֶּה הַשִּׁיחוֹת יִדְפְּסוּ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן תִּרְאִי לַעֲיֵן בְּהֵן הַרְבֵּה, וּמִשָּׁם תִּשְׂאָבִי הַרְבֵּה חֲזוּק.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יֵאִיר.

רָאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגָּיִם שְׁבַעוּלָם, וְהַדְּבִק אֶת
עֲצָמְךָ בְּאֵינן סוּף בְּרוּף הוּא, וְתַדַּע אֲשֶׁר אֵינן בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחֵיה וּמִהֵנָּה וּמִקְמָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם,
צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְזֶה
שְׂתַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁתַּנֶּה

לגמרי, כי באמת העצלות והמרירות שנופלת על האדם בכל פעם, זה בא מריקנות וכו' וכו', כי אם היה אדם ממלא את עצמו עם אין סוף ברוך הוא, לא היה מקום שתהיה אצלו ריקנות, אלא היה תמיד שש ושמח על נעם חלקו שנברא מזרע ישראל, וצריכים להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא יתברך שמו על גדל החסד חנם שעשה עמנו, שלא עשנו גוי, וזו השמחה עולה על כל השמחות, ועם השמחה הזו יכולים לעבר את כל העולם כלו, ומספרים על הצידיק הקדוש והנורא רבי משה ליב מסאסוב זי"ע, שתכף ומיד בבקר בשעה שאמר את הברכה "שלא עשני גוי", רקד כל היום, ואמר: כבר קבלתי את שכרי על היום הזה, והיה שמח כל היום שנברא מזרע ישראל, שלא עשני גוי, כמו-כן אתה תחזק את עצמך בכל יום להיות בשמחה, ובפרט שהקדוש-ברוך-הוא עזר לך עם אשה משפלת, ואתה צריך מאוד מאוד לשמח, ולכבד ולקרא את המתנה היקרה הזו שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא אשה נהדרת ונפלאה כזו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתקיימו דור ישרים מברך.

נא ונא ראה ללמד בכל יום שעור במקרא, שעור במשנה, שעור בגמרא, שעור במדרש, ושעור בשלחן ערוך, ושעור בספרי רבנו ז"ל, כי מה ישאר מאתנו, רק זה מה שאנחנו זוכים ללמד התורה הקדושה בכל יום, כי ימינו כצל עובר, ולא כצל קיר וכתל, ולא כצל אילן ועץ, אלא כצל צפור הפורח באויר (בראשית ובה, פרשה צו, סימן ב). ולכן אשרי מי שזוכה לשמר את הזמן שלו, ואין לזמן לדאג דאגות אחרים, ומכל שכן לא לפל בעצבות ומרירות ומרה שחורה.

הרגל את עצמך לשיר בינך לבין עצמך שיר של שמחה, וזה שמח אותך מאוד, וראה לשמח את אשתך, כי "אשה בעלה משמחה" וכו' (ראש-השנה ו:), וכמים הפנים אל הפנים, אז גם אשתך תשמח אותך.

ראה לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו

אָשֶׁר כד תרנא בַּנְחַל נג

יְתַבְרַךְ, הוּא הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרנא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֵּא, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֵד מְאֵד אֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּכַּנְסִי לְעֵבֵד בְּמִשְׁרָד שֶׁל הַבְּנוֹת, וְאֲנִי מְאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מְאֵד יַעֲבֹר כָּל הַבֵּית-סֵפֶר לְמַעַלָּה לֹא רְחוּק מִהַתְלַמּוּד-תּוֹרָה, וְגַם הַגְּנִיּוֹת יִהְיוּ שָׁמָּה וְהַפְּעוּטוֹן, עַד שְׂיִקְרָא "קַרְיַת חֲנוּךְ".

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּמְשִׁיכִי אֶת עֲצָמְךָ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת וְכוּ' וְכוּ', הֵן אֵמֶת שְׂאִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ הַרְבֵּה צָרוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אִךְ תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁהַפֶּאֶב שֶׁלְךָ זֶה הַפֶּאֶב שְׁלִי, כִּי אֲנִי מִשְׁתַּתֵּף בְּצָרְתְךָ מְאֵד מְאֵד, וְהִיִּיתִי צָרִיךְ לְכַתֵּב לָךְ בְּכָל יוֹם, אִךְ יַעֲיֵד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִיךְ שְׂאִי טְרוּד בְּכָל יוֹם בְּטְרָדוֹת הַרְבִּיּוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ, בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְאֵד מְאֵד מִצְּלִיחַ אֶצְלָנוּ, וְלוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה עֲדִיו לְגֵאוֹן, כִּי הוּא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם הַמּוֹן דְּפִים גְּמָרָא בְּהַתְמַדָּה גְּדוּלָּה מְאֵד, וּבִלְיָלָה אֲנִי צָרִיךְ לְגַרֵּשׁ אוֹתוֹ אֶל תּוֹף הַמַּטָּה ... וּבְכָל פַּעַם הוּא אוֹמֵר לִי: תַּתְּנוּ לִי רְשׁוֹת לְגַמֵּר עוֹד כְּפֹה דְּפִים ... וּמִמֶּשׁ הוּא בּוֹלֵעַ דְּפִים גְּמָרָא מְרַב תְּשׁוּקָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוִי מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְלֹא תִפְיֵרִי אוֹתוֹ כָּלֵל.

אֲנִי מְקַנֶּה מְאֵד, שְׁגַם בְּבֵית-סֵפֶר שְׁלָנוּ הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְיִשׁ כְּבָר אֲוִירָה שֶׁל רְצִינּוֹת וְאַמוּנָה בּוֹ יְתַבְרַךְ וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְאַנְחָנוּ עוֹבְדִים הַרְבֵּה עַל מַדּוֹת טוֹבוֹת, לְעַקֵּר אֶת הַלִּיצְנוֹת מֵאַתְּנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים, אִךְ מְרַב טְרִדוּתִי,
לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְכַתֵּב לְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּנֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, עוֹשֶׂה חֵיל אֶצְלָנוּ,
הוּא לּוֹמֵד בְּהִתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְמַיֵּד
בְּכֹל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ וּבְסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאִז
יְהִי תַלְמִיד חָכָם וְצַדִּיק גְּדוֹל מְאֹד, וְתִרְוָה מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

גַּא וְנָא הַדְּבִק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע שְׂאֵין
בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּכְשֶׁאָדָם תָּמִיד חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
עַל-יְדֵי-זֶה נִטְהָר מִבֵּית מַחוּץ. וּבְאֵמַת אַחַר יִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, בָּא
הָאָדָם אֶל הַפְּרָה, שְׂאֵין בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וְזֶה סוּד אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל,
שְׁנַאֲמַר בָּהּ (דְּבָרִים): "תָּמִיד עֵינֵי הַיְיָ" הַבָּה מִרְאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד
אַחֲרִית שָׁנָה", כִּי בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצֻמוֹ בְּלִי
שׁוּם מִלְּאָף וְשָׁלִיחַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְגוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן-
פְּנִים מִי שֶׁגָּר בְּחוּץ לְאֶרֶץ, עָלְיוּ לְהַשְׁתַּוְּקֵק מְאֹד לְקַדְּשַׁת אֶרֶץ-
יִשְׂרָאֵל, וְלִבּוֹא וְלִגּוֹר בָּהּ. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְּפַּלֵּל
בְּעֵדִי, שְׁאִזְכָּה כְּכֹר לְצֵאת מִהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּו, וְאִזְכָּה לִבּוֹא לְגוֹר
אַתְּכֶם בְּיַחַד בְּיַבְנָאֵל בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל.

גַּא וְנָא אֶל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי מָה אַתָּה צָרִיךְ

אָשֶׁר כּד תּרנּג בּנַחַל נה

לחשוב מאחרים, אתה צריך רק לחשוב ממנו יתברך, וברגע שאדם חושב רק ממנו יתברך, אז מצליח דרכו תמיד.

ראה לשמח מאד מאד על כל הטוב שגמלה הקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תודה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד שעשה עמך, כי אדם שמרגיל את עצמו בתודה והודאה, ממשיך על עצמו הארת עולם הבא, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שכל ענין תודה והודאה, הוא המשכת רוחניות אלקות בעולם הזה, כי השגת העולם הבא זה תודה והודאה, עין שם.

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנחנו זוכים לדעת מרבי אמת פנה, רבי נורא ונפלא פנה.

נא ונא ראה לדבר אליו יתברך בכל יום, ותתחבא באיזה מקום שאין שם עוד בני-אדם, ותדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, באשר ידבר איש אל רעהו, ותדע שכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא כלי להמשיך את השכינה למטה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כּד תּרנּג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח לקראת הדבורים שלך.

ראי להתחזק בבטחון עצמי, ואל תפחד מאף אחד, רק תשתדלי להיות רצינית, ותמיד תעיני בספר השיחות, ושם תמצאי מרגוע לנפשך, וכן תתמידי מאד ב"ספר-המדות", אשר אצל רבנו

ו"ל הִיָּה הַסֵּפֶר הַזֶּה הָעֵקֶר שֶׁבְּכָל הָעֵקָרִים, וְרָצָה שֶׁכָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמֵנו יִהְיֶה בְּקִיָּאִים בְּזֶה, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה, שֶׁזֶּה עֲשֵׂה אוֹתוֹ יְהוּדִי, הֵינּוּ שֵׁשׁ־עָדָל לְקַיֵּם כָּל מָה שֶׁנֶּאֱמַר בוֹ, וְעַל־יְדִי־זֶה זָכָה לְכָל מָה שֶׁזָּכָה.

הָעֵקֶר תַּתְּחִזְקִי בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתַרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ מִפְּעַם לְפַעַם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֵת יְכוּלָּה לְלַכֵּת לְבַד לְאִיזָה מְקוֹם, וְלִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁמִּתְפַּלְּלִים וּמְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ — נִשְׁמַעַת וּמִתְקַבֵּלָת, אֲלֵא בְּנֵי־אָדָם אֵינן לָהֶם אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמָה שֶׁמְבַקְּשִׁים — מְקַבְּלִים, כִּי מֵאַחַר שְׁרִוָאִים שֶׁמְבַקְּשִׁים דְּקָה אוֹ שְׁתֵּי דְקוֹת, וְלֹא מְקַבְּלִים — אֲזִי נִשְׁבְּרִים וְכוּ' וְכוּ', וּבְאֲמַת צְרִיכִים לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה, עַד שֶׁמְקַבְּלִים מָה שְׁרוּצִים, וְלִכְּן רָאִי לְהַתְּחַזֵּק, וְהָעֵקֶר לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעַל־יִזָּה, וְתַתְּרַחֲקִי מְלִיצָנוֹת, וְתַהֲיִי בַת רְצִינִית, וְעַל־יְדִי־זֶה תַּצְלִיחִי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עַל שְׁבֶת יִשְׁבֶּת ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּיַבְנָאֵל, וְלִכְּן תִּשְׁלַחוּ אֶת שְׁתֵּי הַקְּפָסָאוֹת אִתּוֹ, וְאִם יְכוּלִים לְהוֹסִיף עוֹד קְפָסָא עִם קוֹנְטְרָסִים: "כְּבוֹד הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה", מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי פֹה זֶה הַסֵּפֶר הַכִּי לְהִיט.

אֲנִי מְקַנְהָה אֶל הַקְּדוּשָׁתְךָ הַזֶּה, שֶׁבְּקִרְוֹב יִהְיֶה לָנוּ שְׁפַע, וְנִשְׁלֵם לָךְ אֶת כָּל הַחֻבּוֹת שֶׁאֲנִי חַיֵּב לָךְ.

מה טוב ומה נעים, אם הייתי יכול לקבל עוד משלוח גדול של ספרים מכרכים, כי פה זה הולך בזריזות עצומה, והכל נחטף.

בענין המחסן, אם אתה אומר שרוב רבם של הספרים מכרחים להשאיר ביבנאל מפני המפיצים, אז אני לא יודע למה אתה צריך כל-כף להתעקש למחסן גדול?! וכן למה אתה צריך להיות בחלישות הדעת?! לדעתי, מספיק המחסן שקבלת, שם אתה יכול לאכסן את כל הדברים שאשתף רוצה לאכסן, וכן הפלטות והפילים, ומה אתה צריך להתבלבל וסתם לחשב מחשבות כאלו זה יכניס לך הכנסה, מה לך ולצרה הזאת?! שיהיה לך עוד דיר וכו', ולבסוף תהיה לך חלישות הדעת, שאתה השקעת עשרות אלפי דולרים, והדיר לא משלם שכירות, ומה אתה צריך את זה?! לזאת תהיה שמח בחלקך, ואל תבלבל את עצמך משום דבר שבעולם, אם השכן רוצה למכור לך כמה מטרים — מה טוב ומה נעים, אבל העקר תהיה שמח בחלקך, שקבלת מחסן מספיק לאכסן את הדברים שלך, ועל-כן, לדעתי, אין לך להצטער כלל, רק לשמח במתנה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, כי אם הבעל-הבית כל-כף הולך אחר ברשעות וכו', אזי זה גם בתוך גם שקבלת מה שקבלת.

העקר תתחזק מאד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ומי יתן, שתוכל להדפיס ולהדפיס, כי רק זה מה שישאר מאתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבור אותך, כי לגדולות נוצרת. ועליך לדעת, שכל העוסק בצרכי צבור, כאלו עוסק בתורה (ירושלמי ברכות, פרק ה', הלכה א'); וכן אמרו חכמינו הקדושים, כיון שנתמנה אדם פרנס על הצבור — נתעשר (יומא כב:), ובנדאי בזכות זה שאהה עוסק בצרכי צבור, יעזר לך הקדוש־ברוך־הוא, שתהיה לך פרנסה בשפע. העקר צריכים לזכר מאמרם ז"ל (אבות פרק ב'): וכל העמלים עם הצבור יהיו עמלים לשם שמים. ותאמין לי, שזה לי שלשים וחמש שנה, שאני עוסק בצרכי צבור, ואני סובל יסורי תפת, עם כל זאת אני גאה עם עבודתי, ואני אשמח את הקדוש־ברוך־הוא כל ימי חיי, ולכן אני מבקש גם אותך, ידידי היקר! ראה לשמש את הקדוש־ברוך־הוא ואת הצדיק, ועל־ידי־זה תראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידך, ושום דבר לא יוכל לשבור אותך.

נא ונא ראה למסר את עצמך לגמרי אליו יתברך, ותדע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך.

הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא פלי להמשיך בו שכנית עזו יתברך, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא תקבע את עצמך בלמוד התורה הקדושה, כי לא נשאך מהאדם רק מה שזוכה ללמד תורה הקדושה.

הקדוש־ברוך־הוא יצליח דרכך, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח, ותשא חן בעיני כל רואיך, ותוכל לגבות כספים בעבור "היכל הקדש", וחצי תקח לפרנסתך, וחצי תבנה מזה מה שצריכים לבנות, ולתקן מה שצריכים לתקן, ולצבע איפה שצריכים לצבע וכו' וכו', ויהיה הו"ה אלקים עמך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּד תִּרְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאֶת חַוַּת דַּעְתְּךָ בְּעֵינַי הַמְּעוֹן, וְתִאֲמִינִי לִי, שְׁגַם אֲנִי הוֹלֵךְ בְּכוּוֹן זֶה, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהִקְרִיב אֶת יְלָדֵינוּ בְּשָׂבִיל פְּרִנָּסָה.

כָּל מְגַמְתִּי לְהִקְיֵם לְגִיוֹן שְׁלֵם שֶׁל יְהוּדִים חֲרָדִים מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְדַבְּרִים תָּמִיד בַּקְּדוּשָׁה וְהִילָדִים גְּדֻלִים בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, בְּאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּטְהָרָה, וְיִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, וְעַל-פֶּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּכָל מָה שְׂאֵת יְכוּלָה בְּעֵינַי הַחַנוּךְ, וְתִכְףּ-וּמְיָד פְּשָׂאֵת רוֹאֵה אִיזוֹ פְּרָצָה וְכוּ', תִּכְףּ-וּמְיָד תִּכְתְּבֵי לִי, כִּי זֶה כָּל חִיוֹתִי, וְאֲנִי בַּקְּרוּצָה אֶת הַטּוֹב מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לְתַקֵּן אֶת מַה שְׁיִכּוּלִים לְתַקֵּן.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַכְּךָ תָּמִיד, וְתִהְיֶי לִי לְעֶזֶר תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּרְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה, שְׁתַּהַיְגָה הַ"אִישׁ קָשֶׁר" שֶׁל מוֹסְדוֹתֵינוּ, כִּי חָסֵר לָנוּ דְבַר זֶה מְאֹד, כִּי הַכָּל הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ בְּטָלְנוּת, וְאֲנִי צָרִיךְ אִישׁ שְׂיִקַּח אֶת כָּל הַדְּבָרִים בְּיָדָיו, וּלְדַעֲתִי, אֶתָּה מְאֹד

מִסְגָּל לְזֶה. לְזֹאת אֲשַׁמַּח מְאֹד, אִם תִּקַּח לְךָ אֶת הָעֲבוּדָה הַזֹּאת לְהִיּוֹת "אִישׁ קֶשֶׁר", וְאִף שְׁאֵתָה רוּצָה לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, אֲבָל תִּתְּנֵנִי לִי הָעֶקֶר הוּא רַק לְעֹזֵר לְבְנֵי קְהֵלְתֵּנוּ, שְׁתִּהְיֶה קְהֵלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה, וְעַל-כֵּן לֹא אֲכַפֵּת מֵה שְׁעוֹשִׂים, הָעֶקֶר שְׁיִהְיֶה לְשֵׁם שְׁמַיִם, כִּי כָּךְ אָמַר הַתַּנָּא (אֲבוֹת פָּרָק ב'): וְכָל הָעֲמֵלִים עִם הַצְּבוּר, יִהְיוּ עֲמֵלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק תִּשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֲנִי רוּצָה לְהִקִּים קְהֵלָה כְּזוֹ, שְׁעֵדִין לֹא הִיְתָה בְּעוֹלָם קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, שְׁאֲנֻשִׁים שְׁבָאִים מְכַל מִינֵי רְקָעִים וּמְכַל מִינֵי עֲבָרִים, עִם כָּל זֹאת הֵם יְכוּלִים לְהִתְאַחַד בְּיַחַד כְּמוֹ מְשֻׁפָּחָה אַחַת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמַר חֻזַּק, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁהִסְמִי"ף-מ"ם אֵינוֹ נָח וְאֵינוֹ שָׁקֵט עַל זֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וּמִתְנַפֵּל לִי לְהַפִּילָנוּ, אֲבָל הוּא לֹא יִצְלִיחַ בְּשׁוּם פְּנָיִם וְאֲפֹן, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְעֹזֵר לִי בְּזֶה שְׁתִּהְיֶה "אִישׁ קֶשֶׁר", וְלְעֹזֵר לְהַפְרִיחַת הַמוֹסְדוֹת, וְאֵין לִי פֹה שׁוּם כְּוִנָּה אַחֲרַת, כִּי אֲנִי רוּצָה שְׁאֵתָה, תִּהְיֶה לְאֵל, "אִישׁ קֶשֶׁר" טוֹב, וְאֵתָה יְכוּל לְהַצְלִיחַ מְאֹד לְבָנוֹת אֶת קְהֵלְתֵּנוּ בְּצוּרָה יוֹצֵאת מִן הַפֶּלֶל, וְאֵתָה יְכוּל לְלַכֵּת גַּם עֲבוּר גְּבִיַת כְּסָפִים לְמַעַן קְהֵלֵת "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ", וְחֻצֵי תִקַּח בְּשִׁבְלֵךְ וְחֻצֵי תַתֵּן לְעַמּוֹתַת הַקְּהֵלָה, כִּי שְׁנוּכָל לְקַנּוֹת דְּבָרִים וּלְשַׁכְּלֵל אֶת קְהֵלְתֵּנוּ בְּתַכְלִית הַשְּׁכָלוֹל.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, וְאֵל יַחֲסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים הָאֵלוּ, וְאֵז תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא תִקַּח אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ בְּרִצְיָנוֹת הַכִּי מְלֵאָה, וְעוֹד פַּעַם אֲנִי חוֹזֵר עַל דְּבָרֵי, שְׁאֵין לִי פֹה שׁוּם כְּוִנָּה אֲלֵא לְבָנוֹת קְהֵלָה יְפָה מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כד תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שָׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוּם
דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. וְעַלֶּיךָ לְדַעַת, כִּי הִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! יִצְאָנוּ מִהַיִּשׁוּב וְהִגַּעְנוּ לְמִדְבַר רַק
לְכֻנָּה אַחַת — לְחִנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ עַל טְהָרַת הַקִּדְשׁ, שְׁלֵא יִרְאוּ אֶת
הַזָּבֵל שְׁקוּרָה בַּחוּץ, כִּי אִתָּה לֹא יְכוּל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר מִה קוּרָה בַּחוּץ
בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת — הֵן בִּירוּשָׁלַיִם וְהֵן בְּבִנְיָ בְּרַק, וְהֵן בְּאַשְׁדּוֹד
וְכוּ', וְהֵן בְּבְרוּקְלִין וְכוּ', אֲפִלוּ אֲצֵל הַכִּי חֲרָדִים צְרִיכִים רַחֲמִים
רַבִּים עַל יְלָדֵיהֶם, וְאַנְחָנוּ יִצְאָנוּ פֹּה לְמִדְבַר שָׁמַם, כְּדֵי לְחִנּוּךְ אֶת
יְלָדֵינוּ עַל טְהָרַת הַקִּדְשׁ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאַל תַּחְלֵשׁ
דַּעְתְּךָ מִזֶּה שְׁפַעַם לְמִדַּת יוֹתֵר דְּפִים גְּמָרָא וְעַכְשָׁו קָשָׁה לְךָ וְכוּ',
זְכוּר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטָהוּרִים, אֲשֶׁר זֶה הַעֲקָר,
וּכְדָאֵי לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר זֶה, כִּי מָה נִשְׁאַר מִהָאָדָם? כִּי אִם
יְלָדָיו, שֶׁהֵם הַעֵינִים שְׁלוֹ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל מִצְב
רוּחְךָ, שְׁלֵא תִפֵּל בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, אֶלָּא תִהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוִדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְשִׁמּוֹחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה
ו'): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשִׁמְחָה; וְאִתָּה צְרִיךְ לְרְאוֹת שְׁתִּיהֵי סְבִיבָךָ
אוּרְיָה שֶׁל שְׁמִיחָה, הֵן בְּבֵית וְהֵן בְּתַלְמוּד תוֹרָה, וְהֵן בֵּין הַמְּלַמְדִים,
וְהֵן בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּמִיד תִּדְבֹר מְשִׁמְחָה וּמְאֻמּוֹנָה.

הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמֵי־בָרִים עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הוּא הַמְשַׁכֵּת הַשְּׂכִינָה בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרִי
מִי שְׁחֻזַק בְּזֵה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נְגִיעוֹ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךְ שְׂאֲתָה מְסַתְדֵר
בְּתִלְמוּד תּוֹרָה.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּדְבֵּר הַרְבֵּה עִם הַמְּלַמְּדִים, וְתַחֲזֹקֵם וְתִאֲמָצֵם
וְתַעֲוֹדְדֵם וְכו', וְאִיךְ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַפְּרִיָּסָה עֲדִין קָשָׁה לָכֶם, עִם כָּל
זֹאת תִּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִיחֵנוּ עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשָׁנוֹת אֶת
הַמֵּצֵב הַכֹּסֶפִי, וְשִׁתְעֵלָה מְעֵלָה מְעֵלָה הַמְשַׁכֵּרֶת, וְשִׁתְהִיָּה לָכֶם
הַרְחֵבֶת הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתַּתְעַסֵּק עִם הַסְּפוּרִים שְׁדַבְּרָנוּ, וְתַסְדֵּר אֶת זֶה עִם
יְדֵי־נִינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּאִפְּן שְׁנוֹכַל לְהַדְפִּיס אֶת זֶה בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים,
כִּי כָּל מְגַמְתִּי הִיא לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת עִם יְרֵאת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה,
וְשִׁנּוּזָּה לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּדַרְגּוֹת הַכִּי עֲלִיוֹנוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְהִיא —
דְּבָקוּת הַבוּרָא יְתַבְרֵךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְבוּדָד עֲצָמָךְ עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא
יַעֲבֹר, וְשִׁלָּא יַעֲבֹר לָךְ יוֹם אֶחָד בְּלִי הַתְבוּדָדוֹת, וְאִפְּלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת
אוּ עֶשֶׂר דְּקוֹת, וְכֵן תְּהִיָּה זְהִיר לְלַכֵּת לַמְּקַנָּה, כִּי מְלַמֵּד צָרִיךְ לְטַבֵּל
בְּכָל יוֹם בְּמַקְנָה, וְכֵן צָרִיךְ לְהַתְבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל
תְּלִמִּיד וְתְלִמִּיד שְׁמֵלֵמֵד, וּבְאַמַּת מְלַמֵּד שְׁהוֹלֵךְ לַמְּקַנָּה וּמְתַבּוּדָד

אָשֶׁר כד תרס בנחל סג

לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה בְּנִקְל יָכוֹל לְהַעֲבִיר אֶת הַלְמוּדִים לְתַלְמִידִים, וְלִכֵּן תִּהְיֶה זֶהִיר וְזָרִיז בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל טְבִילַת מִקְנֵה בְּכָל יוֹם, וְהַתְּבוּדוֹת לְהַתְּבוּדָה עֲצֻמָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל שׂוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

נָא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצֻמָּה שְׁעוֹר בְּחֻמֵּשׁ וְרִשׁוּי בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי זֶה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלֹמֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵת מְחַנְכֵת אֶת הַבְּנוֹת בְּיִרְאֵת שָׁמַיִם — אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר, כִּי כָל מְגַמְתִּי הִיא לְהַקִּים בְּנִים וּבְנוֹת קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בְּקִדְשֵׁת הַבְּרִית, וְשִׂיְהִיו צְדִיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת, וְאֵת עוֹזְרֵת לִי, וְעַל-כֵּן אֵינן מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד הַזֶּה שְׂאֵת עוֹשֶׂה עִמִּי, תִּמְשִׁיכִי לְהַחֲדִיר בְּבְנוֹת אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמוּנַת חַכְמִים, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה הֵן תִּצְלַחְנָה לְגִדְל וּלְהוֹצִיא פְרוֹת יָפִים מְאֹד.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה וְהַבְּקָשָׁה שְׁתַּבְּקְשִׁי אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תּוֹכִי לְפַעַל הַרְבֵּה אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲצִלוֹ מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּפִלָּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזֵּק בְּתְפִלָּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ לְקַחַת אֶת הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים לְעִבּוּדָה, כִּי זֶה לִי בְּנִפְשִׁי, שְׁפָל אֱלוֹ שֶׁהִתְחַתְּנִנוּ עִכְשָׁו, שְׁתַּהֲיֶה לָהֶם עִבּוּדָה, וְלֹא יִסְתַּוְּבֻּ בְּלִי עִבּוּדָה, וְזוֹ כָּל מְגַמְתִּי — שְׁפָל אֱלוֹ שְׁלִמְדוֹ וְהִתְחַתְּנֻ בְּמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, שְׁהֵם יִקְבְּלוּ עִבּוּדָה לְפָנַי כָּלֵם. וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה שְׁלַחְתָּ אֶת ... וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדַאֵג בְּשִׁבִיל הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת שְׁלֵנוּ, וּבְזֶה נִצְלִיחַ לְהַקִּים דּוֹרוֹת נִפְלְאִים.

אוֹדוֹת הַבְּנוֹת, לֹא כְּדַאי לְתַת לָהֶן יוֹם חֶפֶשׁ, אֲלֹא רַק לְהַקְדִים שְׁעָה בְּיוֹם שְׁשִׁי, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדִּי שְׁעֵמוֹם וְכוּ', אִם יְכוּלִים לְהֶאֱרִיךְ כָּל יוֹם, מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁאַתָּן עוֹשׂוֹת אֲסִפַּת מוֹרוֹת וְאֲסִפַּת מְלַמְדִים מְדֵי פְעֵם, כִּי כִּף אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מַה שְׁיִישׁ לְשִׁפּוֹר וּלְתַקֵּן בַּחֲנוּף, שְׁפָל זֶה הוֹלֵךְ לִי בְּנִפְשִׁי.

אוֹדוֹת הַשְּׁתִילִים, הֵאֵם אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשַׁלֵּם עַל זֶה ?

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בֵּא, ו' שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמֻחָה הִיא הַיְסוּד בַּחֲנוּף הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, וּכְשִׁמוּרָה תְּמִיד שְׁמֻחָה וְעַל־יָזָה, וְנִכְנָסֶת לַכֶּתֶה עִם אוֹיְרָה שֶׁל שְׁמֻחָה, אֲזוֹ כָּל הַכֶּתֶה מְרַגְּשָׁה

אֵת הַשְּׂמֵחָה, וּבִנְקֵל לְהֵן לְקַבֵּל אֶת מַה שֶּׁהַמּוֹרָה מְלַמֶּדֶת, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשֵׂמֵחָה.

תִּשְׁתַּדְּלִי לְהַעֲבִיר אֶת הַשִּׁיחוֹת שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר עִם הַבָּנוֹת בְּכָל שָׁבוּעַ, כְּדֵי שֶׁיִּכְנָסוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלִבָּן.

אֵל תִּשְׁכַּרְי מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמִי שֶׁחִוָּגֵר מִתְּנִיּוֹ לְהִיּוֹת מִחֲנֻף אוֹ מִחֲנֻכָּת, צָרִיף שְׂמֵחָה וְהַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הָעֵבוּדָה שֶׁאֵת עוֹבְדָת זוֹ עוֹבְדַת הַקֹּדֶשׁ, וְאֵת מִשְׁמֶשֶׁת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן רְאִי לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִזְכוּת הַחַנוּף שֶׁאֵת מִחְזָקַת אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, תִּזְכִּי לְרֹאוֹת נַחַת מִלְּדִיף, וְגַם אֵת תְּצַלִּיחִי בְּמִשְׁיַמְתֵּף הַקְּדוּשָׁה, וְתַעֲלִי תָמִיד מַעֲלָה מַעֲלָה.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּזְכִּי בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשַׁעַה שֶׁאֵת הוֹלֶכֶת לְבֵית-הַסֵּפֶר, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה לָּךְ יוֹם קָל, וְהַבָּנוֹת תִּלְמַדְנָה טוֹב, וְיִהְיוּ לְהֵן מְדוֹת טוֹבוֹת, וְתִקְלָטְנָה אֶת הַלְמוּד וְהַחֲמֵר וְכוּ' וְכוּ', כִּי עַקֵּר הַהֲצַלְחָה שֶׁל מִחְנֻף וּמִחְנֻכָּת — כְּשֶׁמְקַדְּמִים בְּתַפְלָה וּמִתְפַּלְלִים עַל כָּל תְּלָמִיד וְתַלְמִידָה שֶׁלָּהֶם, וְכִף מְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

אִף פְּעַם אֵל תִּתְּעַצְבְּנִי, רַק תִּתְּחַזְּקִי בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֵף, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהֲנַדַע, אֲשֶׁר הוּא יְתַבְּרֵף מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֵף, וְכַפִּי שֶׁמְחַדִּירִים בְּעֲצָמָם יְדִיעָה זוֹ, כֵּן זוֹכִים לְסִבְלָנוֹת, וְהַבָּנוֹת כְּשֶׁרֹאוֹת שֶׁהַמּוֹרָה מִתְאַזְּרַת בְּסִבְלָנוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶינָה מְשֻׁמְעוֹת, וְהִיא תְּצַלִּיחַ מְאֹד. וְלִכֵּן עֲשִׂי כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַצְלִיחַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָּךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיהָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתְּ יְכוּלָה לְהַחְזִיק אֶת ...
שְׁתַּחֲוִיהָ בְּמַעוֹן, וְלֹא לְשַׁלַּח אוֹתָהּ, כִּי כְּשֶׁהֵייתִי שָׁם, כָּלֶכֶן הָיִיתִן
מְרֻצוֹת, וּמָה פְתָאם שְׁלַחוּ אוֹתָהּ?! אַתְּ צְרִיכָה לְהִבִּין, כִּי אָנִי רוֹצֵה
לְהַפְעִיל וְלַתֵּן עֲבוּדָה לְזוּגוֹת הַצְּעִירִים, הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת שֶׁל
בְּתֵי הַחֲנוּךְ שְׁלֵנוּ, כִּי לָהֶם יֵשׁ סֵדֶר עֲדִיפוֹת יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְגִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר
מִשׁוּם דְּבָר, וְאִזּוּ תִרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה
עִמָּךְ, וְעֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁמִי שְׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, הוּא צְרִיךְ הַרְבֵּה
סְבָלְנוֹת, וְאִין זֹו עֲצָה לְהַכְנִס בְּבִהְלָה וְכוּ', וְעַם סְבָלְנוֹת יְכוּלִים
לְהַגִּיעַ לְכָל מְקוֹם, לֹא-כֵן מִי שֶׁהוּא עֲצָבָנִי, הוּא אֵינּוּ יְכוּל לְהַגִּיעַ
לְשׁוּם מְקוֹם, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי שְׁתַּחֲוִיהָ לָךְ סְבָלְנוֹת, וְתַעֲבְרִי עַל הַכָּל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ, אִין
לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכַפְרֵט שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעַבּוּר
בֵּית-הַמְּדַרְשׁ שְׁלֵנוּ, זֹו אֶצְלִי שְׂמִיחָה גְדוּלָה, וְעַל-כֵּן חִילְךָ לְאוּרִיָּתָא,
וְתַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים יְפִים בְּתוֹךְ בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁכַכְר אֲזוּפָה לְבוֹא לְגוֹר אַתְּכֶם בְּיַחַד.

הַעֲקֹר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתָמִיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה עַל הַזְּכוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּפְלְאָה בְּחֻלְקָךְ לְשֵׁרֵת אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

אודות הַעֲנִיָּן הַנִּפְלֵא שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמְךָ, לְסִיִּים בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אֵין עוֹד לְמַעַלָּה מִזֶּה, אִם אַתָּה תִּשָּׁב בַּפְּנֵה, וְתִגִּיד תְּהִלִּים, אַז תִּרְאֶה שֶׁיִּתְעוֹרְרוּ עוֹד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וַיִּגִּידוּ תְּהִלִּים. כִּי בְּאַמַּת אַמִּירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּלֶת לְתִשׁוּבָה, וּפּוֹתַחַת אֶת כָּל הַשְּׂעָרִים שֶׁהֵיוּ נִעוּלִים עַד עַכְשָׁו, וּמְקַשְׂרֶת אוֹתוֹ אֶל הָאוֹת הַשְּׂיִכֶת אֶל שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ע"ג), וְעַל-יְדֵי תְּהִלִּים יְכוּלִים לְרַאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת. חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּמְשִׁיךְ לִתֵּן שְׂפַע לְאֲנָשֵׁי הַכּוֹלָל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ו' שְׁבֹט ה'יִתְשַׁנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ אֶת הַבְּשׂוּרוֹת מְשִׁיחֹת שְׁבַשְׂרִתִּנִּי, שֶׁהִגְבַּרְתָּ ... שֶׁתִּחְיֶה, עוֹשֶׂה חֵיל בְּמִדְרָשָׁה, וּמִתְנַסְּפוֹת תְּלִמִּידוֹת חֲדָשׁוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכָּהּ, כִּי יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת עֲצוּמִים.

נָא וְנָא רָאָה לְעֹזֵר לָהּ בְּכָל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי אֲנִי מֵאֵד רוֹצֶה לְפַתַּח אֶת הַמִּדְרָשָׁה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מְסַתּוֹכְבִּים כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְנָשִׁים שְׂרוּצִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְאֵינָם מוֹצֵאִים אֶת הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַקְּמַת הַמִּדְרָשָׁה "גֵּר מִלְכָּה", וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲזֹר בְּכָל מְחִיר לְגַבְרַת

... שְׁתַּחֲוֶיָהּ, שְׁתּוּכַל לְבַצֵּעַ אֶת רְצוֹנוֹתֶיהָ לְהַקִּים מְדַרְשָׁה יוֹתֵר מִמָּאָה תְּלִמִּידוֹת.

יֵשׁ לִי חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂרוּי בְּצַעַר מְכֹל מֵה שְׁקוּרָה בְּעֵנִין בֵּית-הַמְּדִרָּשׁ, שְׁכָל-כֶּף נִסְחָב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר אֲזָכָה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֶּה, וְאֲזָכָה לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד, וּמִי שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם, שְׂאֵתֶם כְּבָר הוֹלְכִים לְגַמֵּר אֶת בְּנֵית הַדִּירָה, יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזָכָה לְרֵאוֹת בְּגִמֵּר בְּנֵית הַדִּירָה, וְתַעֲשׂוּ חֲנֻפַת הַבֵּית נִפְלְאָה, וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת עִמָּכֶם בְּיַחַד.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִי, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָאֱהָבָה וְהָאֲחֻדוּת, כִּי אִם יֵשׁ בֵּין הַבְּעַל לְאִשָּׁה אֱהָבָה וְאֲחֻדוּת, עַל-יְדֵי-זֶה מְצַלְיָחִים מְאֹד מְאֹד. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּהֲיֶה בְּיַנְיָכֶם אֱהָבָה, אֲחֻהָ וּרְעוּת, וּבְזִכּוֹת זֶה תַהֲיֶה לְכֶם פְּרִיָּסָה בְּשִׁפְעָה.

נָא וְנָא תַחֲדִירוּ אֶת מַדַּת הַשְּׂמִיחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצְלִיחוּ בְּבֵנֵית בֵּיתְכֶם, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

לדעתי, הדיקה ש... גרו יאיר, ישפץ, ותגורו שם שנתים — זה טוב מאד, כי באמת בודאי אם היה לכם פסך, הייתם יכולים ללכת על הדיקה של ...

ראי לשמח את עצמך, כי השמחה היא מקור הברכות, וכשאדם שש ושמח, אין עוד דבר יותר גדול מזה, ועל-כן תעשי כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ותשמחי את נשות אנשי שלומנו.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתעודדי את כל אלו שעובדות במעון, שתהיה ביניהן אהבה, אהבה ורעות ובהנהגה הדינית, כי חנוף אינו עבודה כשאר עבודות, אלא צריכים להכניס את כל הנשמה בזה, כי הילדים הם נשמות ולא בבות או רובוטים וכו', ועל-כן צריכים למסר את הנשמה בעבורם, ולהחזיר בהם אמונה פשוטה מגיל צעיר, ואני צריך מטפלות מסורות בלב ונפש, כי זו לא סתם עבודה, לכן תחזירי ביניהן אהבה גדולה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנצליח דרכנו מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה טוב ומה נעים, אם תכניס את עצמך בלמוד משניות, ואז תטהר נשמתך, ולא תהיינה לך שום קשיות — לא על עצמך ולא על הקדוש-ברוך-הוא.

אתה צריך לדבר עם התלמידים רק אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ולא להכנס בפוליטיקה של הכל, אם פן צריכים לצאת למלחמה עם ערבים וכו' או לא וכו', זה לא הענין שלנו. הענין שלנו הוא — רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, ותכף-ומיד פשיטתגלה הקדוש-ברוך-הוא בעולם, ממילא יהיה שלום, ולא תהיינה מלחמות לא בין הערבים, ולא בין התרפים, ולא בין היפאנים, ולא בין האנגלים וכו', אז מה אתה צריך להכנס בוכחים?! כל הענין של עם ישראל הוא שלום, ויותר מזה אין לי מה להגיד לך, פי כשמדברים מהקדוש-ברוך-הוא, אז נמשך שלום בעולם.

אודות הפרנסה, בנדאי הקדוש-ברוך-הוא פותב את התקציב של כל אחד בראש השנה (עין ביצה טז), אבל אדם צריך לעבד כדי שיהיה כלי לקבל בו את הפרנסה, והצדיקים הדבקים בו יתברך, פרנסתם מצויה בתוך ביתם, כי כל אחד כפי בטולו שנתבטל לאין סוף ברוך הוא, כך נמשכת אליו פרנסה, ועל-כן במן, אלו הצדיקים באה להם פרנסתם אל פתח ביתם, ואלו הבינונים היו צריכים לצאת מחוץ לעיר, ואלו הרשעים היו צריכים לצאת רחוק מאד.

בענין השם, אם האמא רוצה דוקא לשנות את שם המשפחה — מה טוב ומה נעים, אבל תשאל גם את אשתך.

אם אתה רוצה לנסע לקברי צדיקים — הטוב בעיניך עשה, אבל לא כדאי להכנס בארגון הסעות וכו', כי אתה צריך למסר את נפשך על למוד התורה הקדושה, ולא להיות סוכן נסיעות וכו'.

ראה לכבד וליקר את אשתך, ותגורו ביחד באהבה, אחנה ורעות, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי לְאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע, אֲשֶׁר
אִין בְּלַעְדֵּיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שׁוֹם מַחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת, רַק שְׁיִישׁ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, וּכְשֶׁאָדָם אִינוֹ חוֹשֵׁב מִשׁוֹם דְּבָר רַק
מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָז הוּא חַי חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרֵי, כִּי בְּאֶמֶת מִי
שְׁיִישׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת, רוֹאֵה שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, רוֹאִים בְּגִי-אָדָם
הוֹלְכִים וּמְסֻתוֹבְבִים וְעוֹסְקִים בְּעִסְקִים, וְאֵף אֶחָד אִינוֹ שָׁם לֵב,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעְדֵּיךָ נִמְצָא, וּכְשֶׁבִיל זֶה סוֹבְלִים
כָּל-כֶּף הַרְבֵּה סָבָל, וְלִכֵּן רָאָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ רַק אֶמוּנָה פְּשוּטָה
זו, וְאֵז תִּרְאֶה בְּעֵינֵי שְׁכֻלְךָ וּבְעֵינֵי הַבָּשָׂר אֶת הָאֱלֻקוֹת הַמְּסֻתָּתָרַת
בְּזֶה הָעוֹלָם.

מְסַפְּרִים, שֶׁהָאָדָמוֹר הַרְש"ב מְלִיּוּבֵאֵוּיטְשׁ זי"ע, אֵיפֶה שֶׁהוּא
הֵלֶךְ קָבֵל כְּבוֹד גְּדוֹל, וּפְעַם הִגִּיעַ אֵל אִיזוֹ עֵינָה קֶטְנָה, וּבְמִקּוֹם
לְרַתֵּם אֶת הָעֵגְלָה עִם הַסּוּסִים, רָתְמוֹ אֶת עֲצָמָם בְּגִי-אָדָם אֵל הָעֵגְלָה,
וּמָשְׁכוּ אֶת הָעֵגְלָה, וְהָיָה לְרִש"ב צֵעֵר גְּדוֹל מְזֵה, אֵז שֶׁאֵלוֹ אוֹתוֹ:
מַה הַצֵּעֵר, הָרִי נוֹתֵנִים לָכֶם כְּבוֹד? עֲנָה וְאָמַר: רֵאִיתִי אֵיךְ שֶׁמְסוּסִים
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּגִי-אָדָם, אֲבָל מְבִי-אָדָם לַעֲשׂוֹת סוּסִים, אֶת זֶה לֹא
רֵאִיתִי, וְלִכֵּן אֲנִי בַּצֵּעֵר גְּדוֹל. וַיֵּשׁ לוֹמַר פְּרוּשׁ דְּבָרָיו, כִּי הָאָדָם הוּא
רַק סוּס, כִּי הַחֲמָרִיּוֹת מִתְגַּבְּרַת עָלָיו, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשִׁבֹר אֶת
הַחֲמָרִיּוֹת וְלַהֲפֹךְ אֶת הַסּוּס, שֶׁיְהִיָּה בֵּן-אָדָם, שֶׁיְהִיָּה דְּבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, בְּסוּד "אָדָמָה לְעֵלְיוֹן", לֹא-כֵן אִם אָדָם שֶׁהוּא שָׁם מ"ה
מִתְהַפֵּךְ לְסוּס, וְעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמָה, אֲשֶׁר "זְרַמַּת סוּסִים זְרַמְתָּם" וְגו'
(יחזקל כג, כ), זֶה צֵעֵר גְּדוֹל, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

עב אֲשֶׁר כד תרע — כד תרעא בנחל

הקדוש-ברוך-הוא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי לְאִין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁתְּהִי לָךְ הַצְּלָחָה בְּבֵית, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית, וְתִגִּיד
לְאִשְׁתְּךָ, שְׁבָקְרוּב מְאֹד, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, אֲמַצָּא לְבַתְּכֶם שְׂדוּף טוֹב.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ
שָׂאַתֶּם מְסַתְּדָרִים. תֵּאֱמִינוּ לִי, שָׂאַתֶּם חֲקוּקִים בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי, וְאִם
אַתֶּם תַּחֲיוּ בְּיַחַד וּבְהִבְנָה גְדוּלָה, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפְּחוּ בִּי, כִּי
סוּף כָּל סוּף, מֵה יֵשׁ לִי בְּחַיִּים, אִם לֹא אֶת זֶה שָׂאַנִּי רוֹאֶה אֲצַלְכֶם
נַחַת וְאֲשֶׁר.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוּלָה,
וְשִׁלֵּא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַעֲקֹר לְחִזְק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִשְׁמֹר שְׁבֵת
כַּהֲלָכְתָּהּ, וְאִז תְּבוֹא לָכֶם הַבְּרָכָה בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁבוּעַ, כִּי אִם שׁוֹמְרִים
אֶת יוֹם הַשְּׁבֵת, שֶׁהוּא יוֹמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִז הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אֶת הַשִּׁשָּׁת יָמִים שֶׁלָּנוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׁוֹמֵר שְׁבֵת,
וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, אֵינִי מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל פְּעִילוֹתֶךָ, שְׂאֵת מְלֻמְדַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְחֻזְרָה אוֹתָן בְּתִשׁוּבָה, וּכְבָר שְׂמַעְתִּי תְּגוּבוֹת מְכַמָּה מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאוּמְרִים, שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ עֵינַי בְּעֵינַי, שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לָךְ עִם כַּחוֹת אֲדִירִים, וְאֲנִי מְבֹטֵיחַ לָךְ, שְׂעוֹד תְּהִינָה לָךְ מְאָה תְּלַמִּידוֹת, וְתוּכְלִי לְהַחְזִירֵן בְּתִשׁוּבָה שְׂלָמָה, וְנִזְכָּה לְחַתֵּן פֶּאֶן בְּיִבְנָאֵל, וְנִבְנָה קְהֵלָה קְדוּשָׁה עִם לְגִיּוֹן שְׁלָם שְׂל יְהוּדִים הַמְּאַמִּינִים בּוֹ יְתַבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גְּמוּרָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָךְ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְתִמְשִׁכִּי לְהַחְדִּיר בְּהֵן אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְאֲזוֹ תִּרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעוֹד זְמַן קֶצֶר אֲדַע בְּדִיוֹק מָה וּמִי וְהִכֵּן בְּעֵינַי בְּגַךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, אִם אֲנִיחֵנוּ נְשִׂאִים בְּמִבְּנֵה הַזֶּה אוֹ עוֹבְרִים מִבְּנֵה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ, וְתִרְבִּי עִם תְּלַמִּידוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַ בְּא, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

הִנֵּה פְּתַבְתִּי הַיּוֹם מִכְתָּב הֵן לְר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְהֵן לְגַבְרַת ... שְׂתַחֲזֶה, וְאֲמַרְתִּי לָהֶם חַד מְשַׁמְעִית, שְׂחַס וְשְׁלוֹם, לֹא יִפְטְרוּ אוֹתָךְ מִהַמְּעוֹן, כִּי כְּשֶׁהִיִּיתִי שָׂם, נִזְכַּחְתִּי לְרֵאוֹת, שְׂאֵת עוֹבְדַת טוֹב, וְהֵם הַבְּטִיחוּ לִי שְׂלָא יִפְטְרוּ אוֹתָךְ, רַק הֵם הַחֲלִיפוּ אֶת הַשְּׁעוֹת, וְעַל-כֵּן אִם יֵשׁ לָכֶם אִיזוֹ בַּקְרָת, רְאוּ לְכַתֵּב לִי תְּכַף-וּמִיד.

אִיךְ שְׁאַנִי רוּאָה, אֵינן לְאַבִּיךָ כֶּסֶף לְגַמֵּר אֶת הַדִּירָה, אִזּוֹ אֲנִי
הִצַּעַתִּי לוֹ, שִׁישְׁכִיר אֶת הַדִּירוֹת לְחֻצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, וְכִךְ יִהְיֶה לוֹ
שֹׁכֵר דִּירָה מְרַאשׁ, וְיֻכַּל לְגַמֵּר אֶת שְׁתֵּי הַדִּירוֹת, כִּי אַחֲרַת הוּא לֹא
יֻכַּל לְגַמֵּר, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁלֹא תִקְפִּידוּ עָלָיו, כִּי אֲנִי לֹא
מוֹצֵא דֶרֶךְ אַחֲרַת שִׁיגְמֹר אֶת הַדִּירוֹת רַק בְּצוּרָה כְּזוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְרַחֵם עַל הָאֲבָא, וְלִהְסָפִים עִם זֶה לְהַשְׁכִּיר אֶת
הַדִּירוֹת לְחֻצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כְּדֵי שְׁעַם הַכֶּסֶף שֶׁל הַשֹּׁכֵר דִּירָה, הוּא
יֻכַּל לְגַמֵּר אֶת הַדִּירוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחַ בְּיַחַד, וְלִהְחַזִּיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁימְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדַּיְנִים, וְיִרוּחַ לָכֶם
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרעג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

קַבְּלֹתִי כְּכֹר כְּפֹה מִכְתָּבִים מְכֻמָּה מוֹרוֹת, וְהֵן מְאֹד מְתְלוּנּוֹת
עַל הַבְּנוֹת שְׂמֵתִחְצָפוֹת אֲלֵיהֶן, וְעַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, מִחֹר בְּעָרֵב בְּשַׁעַה
שֶׁבַע, תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיבֹאוּ שְׁלֹשׁ כַּתוֹת בְּיַחַד, כִּי רְצִיתִי לְדַבֵּר הַרְבֵּה
בְּעֵנִין דֶּרֶךְ-אֶרֶץ, וְכַבוֹד הוֹרִים וּמוֹרִים, וְזֶה מְאֹד נַחוּץ שִׁישְׁמְעוּ אֶת
זֶה, כִּי כָּל זְמַן שְׁלֹא נִחְדִיר בְּהֵן דֶּרֶךְ-אֶרֶץ כְּלַפֵּי הַמּוֹרוֹת וְכַלְפֵּי
הַהוֹרִים, עֲדִין לֹא עָשִׂינוּ שׁוּם דְּבָר, כִּי צְרִיכִים לְהוֹצִיא מֵהֵן אֶת
הַעֲזוֹת וְכו'.

אָשֶׁר כד תרעד בַּנַּחַל עה

עם כָּל זאת הֵייתִי אוֹמֵר לָךְ, שְׂכַדַּאי שֶׁתִּדְבֹר עִם הַמּוֹרָה ...
שֶׁתַּחֲיֶה, וְכֵן עִם הַמּוֹרָה ... שֶׁתַּחֲיֶה, לְחֹזֵק וּלְעוֹדֵד אוֹתָן, שְׁלֵא יִקְחוּ
כָּל-כֶּף אֶל הַלֵּב מֵה שֶׁכָּל בֵּת אוֹמְרֵת, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הֵן יִלְדוּת,
וּמִדֵּי פַעַם בְּפַעַם מִתְּפָרְעוֹת, וּצְרִיכִים הִרְבֵּה סִבְלָנוֹת אֲלֵיהֶן, וְלֹא
צְרִיכִים לְקַחַת כָּל דְּבָר כָּל-כֶּף אֶל הַלֵּב, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִנְזָה לְפַעַל אֲצֵל הַבְּנוֹת שֶׁתִּשְׁתַּנְּיָה, כִּי זֶה כָּל
הַנֶּכֶס שֶׁלָּנוּ.

אם יש משהו חֲדָשׁוֹת בְּעֵינַי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְכוּ' אוּ בַּמוֹעֵצָה,
תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה עוֹסֵק
בְּעֵסֶק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, כִּי מָה אִמְרֵ לָךְ! אֵינְךָ עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִחֲנוּךְ
הַבְּנִיִּים וְהַבְּנוֹת, וְזֶה אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד יָקָר, אֲשֶׁר־
מִי שֵׁיִשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְתַת כֶּסֶף לְגִבְרַת ... שֶׁתַּחֲיֶה, שִׁיְהִיָּה לָהּ כֶּסֶף לְקִנּוּת חֵמֶר
לְהַמְשִׁיךְ לְצַבֵּעַ אֶת הַקְּרֵאוֹנִים, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף יִהְיוּ לָנוּ מִבְּנִים שֶׁל קִבְעָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיְחִיו.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁשְּׂמַעְתֶּם אֶת כָּל הַשְּׁעוֹר, וְאִם חָסַר לָכֶם —
אֲשַׁלֵּם לָכֶם, כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂמַחִיּוֹם, כָּל מֵה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר —
יִדְפֹס, וְאִם לֹא יִדְפֹס עַכְשָׁיו, אִז יִדְפֹס פַּעַם, כִּי יִמְיִנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וְאֲנִי
זִקְנָתִי וּבִאֲתִי בְיָמִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם, וּלְכָל הַפְּחוֹת יִשְׂאָרוּ
מִמֶּנִּי הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּרְתִּי, כִּי זֶה לִי כִּמְעַט שְׁלוֹשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה שֶׁאֲנִי
מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, וְחֻבֵּל שְׂבָמָשׁוֹךְ כָּל הַשָּׁנִים לֹא גִרְשָׁם כָּל מֵה

שְׂדֵבְרָתִי, וּבִפְרֹט בְּרַבִּים, כִּי אִז הָיוּ לָנוּ פִּי אֶלֶף סְפָרִים מִמָּה שֵׁשׁ
לָנוּ עֲכָשׁוּ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מַחֲיָה אֶת עֲצָמֵי עִם כָּל חֶלְקֵי שׁוֹ"ת
"אֲשֶׁר בִּנְחָל", שֶׁהֵם כָּלֵל הַמַּכְתָּבִים שֶׁכְּתַבְתִּי לְאַבְרָחָם וְלִבְחוּרִים
מְרֵי נֶפֶשׁ וְשִׁבּוּרִים וְרִצּוּצִים, שֶׁמַּחֲיִים אֶת עֲצָמָם, וְעַד הַיּוֹם אֲנִישִׁים
מַחֲיִים אֶת עֲצָמָם עִם כָּל חֶלְקֵי "אֲשֶׁר בִּנְחָל", וּפֹה זֶה גִּחְטָף,
תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁרַק יוֹצְאִים אֶל הַרְחוּב וּמְפִיצִים אֶת זֶה, וְאִין לָנוּ אֶפְלוּ
אֶחָד לְמַצִּיאָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִדְפִּיס כָּרָף אַחַר כָּרָף, עַד
שֶׁנִּזְנָקָה לְהַגִּיעַ כְּבָר אֶל הַתְּאָרִיף שֶׁל הַיּוֹם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְעוֹלָם, וְאֵל תִּמְשָׁכוּ
אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת
שֶׁיַּעֲשֶׂה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִצְאוּ מִכָּל צָרוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
חֻבּוֹתֵיכֶם, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲתֶם
עוֹשִׂים עֲבוּדָה קְדוּשָׁה, אֲתֶם מְשַׁמְשִׂים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֵת
רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה יִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב
בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה בְּקִשְׁר עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁיִּקַּח עַל-כָּל-
פָּנִים שְׁנֵי קַרְטוֹנִים עִם סְפָרִים, אֶחָד עִם "רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת",
וְאֶחָד עִם "כְּבוֹד הַבַּעַל", "כְּבוֹד הָאִשָּׁה".

כד תרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ח' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אֵמַר לָךְ! סְפְרוּ לִי אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵה שֶׁעֲשִׂיתָ בַּתְּלִמוֹד
תּוֹרָה שְׁלָנוּ, מִמֶּשׁ נִפְלְאוֹת, אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ,

אָשֶׁר כד תרעו בַּנְחָל עז

שְׂבֻכוֹת זֶה שְׁעֻרְתָּ לְשֵׁתֵל אֶת הַשְּׁתִילִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וְכֵן שְׁתִּלְתָּ צְאֻלוֹנִים, בְּזֻכוֹת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּפִרְנֶסָה, וְיִהְיֶה לְךָ גִּמְת מִהֵילָדִים, וְתִזְכֶּה לְרֹאוֹת נִכְדִים בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים וְנִינִים, וּבְנֶיךָ יִהְיוּ כְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, שְׁשׂוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה שְׁעֵשִׂיתָ, עֲשִׂיתָ אֶת זֶה לְמַעַן תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְיָדוּעַ מֵה שְׁכֵתוֹב בְּזִהָר הַקְּדוּשׁ, שְׂרָבִי שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי, בְּשַׁעֲהָ שְׁהֲלַךְ לְעִיר, אָמַר לְתַלְמִידָיו, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְקַבֵּל אֲנָפִי שְׁכִינְתָא, וְשֶׁאֵלּוֹ אוֹתוֹ: אֵיפֹה? עֲנֵה וְאָמַר: אֵלּוֹ תִינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּבְזֻכוֹת זֶה שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שֶׁהֵם אֲנָפִי שְׁכִינְתָא, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וּבְעַד אֲשֵׁתְךָ וּבְעַד יְלָדֶיךָ, שְׁכַלְם יִהְיוּ מְצַלְחִים בְּחַיִּים.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגַם בְּגִנָּה שְׁלִי אֵל תִּשְׁכַּח, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹצִיא מִכֶּם פְּרוֹת נְפֻלָּאִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרעו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

תְּאַמִּינִי לִי, שְׁאֵת לֹא מְבַלְבֶּלֶת אוֹתִי עִם הַמְּכַתְּבִים, אֶלֶּא אֲדַרְבֶּה זֶה שְׁמַחְתִּי, שְׁאֵת מְסַפֶּרֶת לִי תָמִיד מֵה קוֹרָה בְּמַעֲוֹן, וְכֵן בְּקִהְלָה, כִּי

נפשי ולבי שמה כל הימים, ומי יתן, שאזכה כבר לבוא לגור אתכם ביחד, כי מה יש לי פה בגלות?! אף הכל מאת השם היתה זאת.

אודות האשה ... שתחיה, לפני שאני כותב לה, את צריכה לגשש אם היא באמת מסכימה או מתאימה, כי מאחר שכבר שלחו אותה פעם מהמעון, אסור לשבר אותה עוד הפעם, אבל זאת אני יכול להגיד לך, שעד עכשו היתה תמיד פוליטיקה של שקר וכו', שבאתי לעקר דבר זה וכו', שלא יהיה דבר כזה — קח ותן... צריכים רק להסתפל מה שטוב בשביל הילדים, לא מה שטוב לגאות ולכבוד, אנחנו צריכים למסר את נפשנו רק בשביל הילדים, אז אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, אם תתני לי שמות של נשים שאת מבינה שהן פן יכולות והן פן רוצות, אני אכתב להן, אבל סתם לכתב לפני שאת יודעת, אין בנה תועלת.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד יבואו גם משפחת ... שיחיו לגור ביבנאל, ואז תהיה לך חברה עם מי להתחבר, ולעת עתה ראי לחזק ולעודד ולשמח את נשות אנשי שלומנו, וכדאי לארגן להם בכל פעם איזה פנס או איזה ערב מקסים, להוציא את הנשים מהבית, כדי שתתקבצנה ביחד ובשמחה, ושתהיה ביניהם אחדות ואהבה גדולה, וזה יתרם הרבה לקהלה שלנו.

תשואות חן לך על התפלות שאת מתפללת עלי, ותדעי שאין שום תפלה הולכת לריק.

אודות הבר מצנה של בנה, אם תוכלי לעשות את זה ביבנאל — מה טוב ומה נעים, ששמה זה לא יעלה הרבה הוצאות, אבל אם את צריכה לעשות את זה דווקא בבני-ברק, אז הטוב בעיניך עשי. העקר לא להתבלבל, אלא להיות בשמחה, שברוך השם, הנה עוד מעט הבכור שלך יתחיל להניח תפלין, איזו זכות זו! והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתצליחי, ומי יתן, שאזכה להשתתף ולהיות בבר-מצנה שלכם.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תרעז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בא, ט' שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שתחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב, וכן נהניתי ממה שכתבת, שהיה לך צער עד דמעות, כשראית שמצצעים אַת המורה, והיום כבר דברתי מאד מאד חריף בדְרֶשָה נגד התופעה הזו, ואני מקנה להקדוש־ברוך־הוא שאצליח לעקר אַת המדות הרעות מהבנות, ולהחזיר בהן אמונה פשוטה ואמונת חכמים.

נא ונא הרגילי אַת עצמך לומר תהלים, כי אמירת תהלים מאד מסגלת לתשובה, ולהמשיך ישועות וחסדים גדולים.

הקדוש ברוך הוא יבשר לי מכם בשורות משמחות.

דרישת שלום חמה מאחריך ... גרו יאיר, שהוא מאד מאד מתמיד בלמודים, והוא מצליח עד מאד, והוא בעל מדות טובות ובעל כשרונות טובים.

המאחל לך שבת שלום...

כד תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר בא, ט' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וְכֵל טוב סלה גיעו וירדפו אַל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אַת מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק אַת עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותראה ששום

דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, רַק אַתְּ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁאַנְחֵנוּ מִדְּבָרִים, רֵאָה לְהַכְנִיס בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִקְשֶׁר אוֹתָם הֵיטֵב הֵיטֵב, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצְאוּ מִמֶּךָ, וְאוֹתוֹ דָּבָר כָּל הַשִּׁיחוֹת שֶׁאַנְחֵנוּ מִדְּבָרִים, תִּבְקֶשׁ מִיַּדֵּינוּ ... גְּרוֹ יָאִיר, שִׁישְׁלַח לְךָ אֶת זֶה דְּרָךְ פִּקֶּס, וְתִתְּלֶה אֶת זֶה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, בְּאִפְנֵי שֶׁתִּהְיֶה מְזוּכָה הַרְבֵּים, שֶׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ יִסְתַּפְּלוּ עַל זֶה, וְכֵן אֶת הַמְּכַתְּבִים כְּלָלִיִּים שֶׁאֲנִי כוֹתֵב לְךָ, רֵאָה לְתִלוֹת בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת זֶה תִּהְיֶה מְמוֹזְכֵי הַרְבֵּים.

אֶת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלּוּ תַחֲלַק בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כד תרעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֹּא, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רֵאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִזְכְּרוּ אֶת פְּתֻגַּם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע שֶׁאָמַר, שְׁכָל מַה שִּׁיְהוּדֵי רוּאָה וְשׁוֹמֵעַ, צָרִיךְ לְלַמֵּד מִזֶּה הַרוּאָה בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וּבְאַמַּת זוֹ מְשֻׁנָּה מְפֹרָשֶׁת (אֲבוֹת פֶּרָק ו'): כָּל מַה שֶׁבִּרְאָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ, לֹא בִּרְאָה אֶלָּא לְכַבּוּדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מג, ז): כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכַבּוּדִי בִּרְאָתוֹ יִצְרָתוֹ אֶף עֲשִׂיתִיו, שֶׁבְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה שֶׁלִּפְנֵי מְרָאָה עֵינֵינוּ, יֵשׁ הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָה, אִם אָדָם מְכַנִּים אֶת עַצְמוֹ בְּאִלְקוּת שִׁישׁ בְּבְרִיאָה, זוּכָה שֶׁמַּעֲשִׂיָה עוֹלָה לְאֲצִילוֹת, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְזֶה כְּפִי תִקְוֶה הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל עַצְמוֹ רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי אִפְלוּ שֶׁהוּא מְסֻתָּבֵב בְּגִשְׁמִיּוֹת עוֹלָם הַעֲשִׂיָה, הוּא עוֹלָה מֵעוֹלָם לְעוֹלָם, מִיִּצִּירָה

פא

בנחל

כד תרפ

אָשׁר

לְבַרְיָאָה, וּמְבַרְיָאָה לְעֶצֶם הָאֲצִילוֹת, וּמְרַגֵּישׁ חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאֵז יִכְנַס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, שְׁלֵא יִפְחַד מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא רָאוּ לְעֹזֵר לִי בְּחַנוֹף הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים, שְׁהִילָדִים יִגְדְּלוּ עִם דְּרֹךְ אֶרֶץ וְעַם מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְשִׁיְהִיו צְדִיקִים וְצַדִּיקְנִיּוֹת, אֲבָל דְּבַר זֶה תְּלוּי בְּכֶם, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי בְּכָל מָה שְׁאַתֶּם רַק יִכּוּלִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׁמְקוּמְנוּ יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה, וְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיִכּוֹל לְבוֹא לְהַצְטַרֵף לְכוֹלֵל שֶׁל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְפָנֵי הַצְּהָרִים, שְׁיִצְטַרֵף אֶל הַכוֹלֵל, וּמִי שְׁיִכּוֹל לְהַצְטַרֵף אֶל כּוֹלֵל כָּל הַיּוֹם שֶׁל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁרֵי לוֹ! הָעֵקֶר לְבַל יִחְסַר לְכֶם יוֹם מִבְּלֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא מְזוּן הַנְּשֻׁמָּה, וְכִשְׁהַנְּשֻׁמָּה שְׁבַעָה, אֵז גַּם לְגוֹף יֵשׁ פְּרֻנְסָה, וּבֵא לּוֹ שְׁפַע, כִּי כְּשִׁמְתִּיקִים בְּרוּחְנִיּוֹת, מִתְקַן גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן יד).

רָאוּ לְהִתְאַחַד בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אֶחָנָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזֹק, כִּי כְּלָנוּ צְרִיכִים חֲזוּק, וְכְלָנוּ צְרִיכִים עֲדוּד. וְלִכֵּן מְצוּהָ גְדוּלָה עַל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁיִחְזֹק אֶת זוּלָתוֹ, וּבְזֻכוֹת זֶה שְׁיִחְזֹק אֶת זוּלָתוֹ, גַּם הוּא יִהְיֶה מְחֻזָּק.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד תרפ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר בֵּא, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעד בעלך, שתהיה לו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ויקום בריא, ואתם לא צריכים לדאג, כי עכשו מתפשטת בארץ ובכל העולם מחלת השפעת, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לכל עם ישראל רפואה שלמה.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אליו ותברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. והשמחה תוציא אותך מעצמך, ותזכי תמיד לזכר רק מהקדוש-ברוך-הוא, וזה ירפא אותך ברוחניות ובגשמיות.

ראי להצטרף עם הנשים שאמרות תהלים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבזכות האמירת תהלים, תפעלו הרבה ישועות, כי אמירת תהלים מסגלת לישועות ולהצלחה. ואם היו בני-אדם יודעים מעלת אמירת תהלים, היו אומרים בכל יום יום שלם של תהלים, דהינו התהלים נחלק לשבעה חלקים לימי השבוע, ואשרי מי שזוכה לסיים בכל שבוע כל ספר תהלים.

רק תתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם, ותעשי את עצמך כאלו את שמחה, ואז תבואי לשמחה אמיתית, כי כך נתן לנו רבנו ז"ל עצה, שמי שנמשך אחר העצבות והעצלות, עליו לעשות את עצמו כאלו הוא שמח, ואז יבוא לשמחה אמיתית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרפא.

בעזרת השם ותברך, יום ששי לסדר בא, ט' שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... תחנה.

לְנִכּוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עלי להגיד לך, שָׁפָךְ טִבֵּעַ שֶׁל הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, כָּל מֵה שֶׁמְדַבְּרִים עִמָּהֶם, לְכַתְחֵלָה זֶה נִרְאָה שֶׁלֹּא פּוֹעֲלִים אֲצִלָּם, אֲבָל אִם מִמְשִׁיכִים לְדַבֵּר, הַדְּבוּר פּוֹעֵל אֲצִלָּם מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶי שְׂבוּרָה, וְאֵל תַּחֲשָׁבִי מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, כְּאֵלוֹ אֶת מְלַמֶּדֶת אֶת הַבְּנוֹת וְהֵן מִתְחַצְּפוֹת אֵלֶיךָ, וְהֵן לֹא שָׁמוֹת לֵב אֶל מֵה שֶׁאֶת מְלַמֶּדֶת אוֹתָן וְכוּ' וְכוּ', אֵל תֵּאמְרִי זֹאת, כִּי תִדְעִי, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים — זֶה נִקְלָט אֲצִלָּם, אֲבָל זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת עִם חֻכְמָה עֲצוּמָה, וְלֹא בְּדֶרֶךְ צְוִי וְלֹא בְּדֶרֶךְ הַכֶּרֶחַ, כִּי זֶה מְבִיא אַחֲרֵי-כֵן שֶׁהֵם יִמְרְדוּ, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְלַכֵּת רַק בְּדֶרֶךְ אֶהְבָּה וּבְדֶרֶךְ סְפוּרִים, וְזֶה יִקְלָט בָּהֶם טוֹב, כִּי בְּאֵמַת הַיְלָדִים רוֹצִים לְשִׁמֵּעַ, וְרוֹצִים לְקַבֵּל, וְצְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ.

וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, כְּשֵׁם שֶׁאֲסוּר לְהִשְׁפִּיל אֶת אַחֲרִים, כָּךְ אֲסוּר לְהִשְׁפִּיל גַּם אֶת עֲצָמוֹ, וְלִכֵּן זֹו לֹא חֻכְמָה מֵה שֶׁאֶת כּוֹתְבָת, שֶׁאֶת מְרַגֵּשָׁה שֶׁאֶת לֹא בְּנוּיָה, וְלֹא מְסַגֵּלֶת לִהְיוֹת מוֹרָה וְכוּ', אֶת כֵּן יְכוּלָה, וְאֶת צְרִיכָה רְצוֹן טוֹב וְסְבֻלָנוֹת עֲצוּמָה, וְאִז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַבְּנוֹת טוֹבוֹת מְאֹד, רַק הַתְּנָאִים קָשִׁים, כְּמֵאמָרִם וְ"ל (נְדָרִים 10): "בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל נְאוֹת הֵן, אֲלֵא שֶׁהַעֲנִיּוֹת מְנוּלְתָן", אוֹתוֹ דָּבָר אֲצִלָּנוּ, הַבְּנוֹת הֵן תְּלִמִּידוֹת חֲרוּצוֹת, אֲבָל הַמְּצַבִּים שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בָּהֶם בְּתוֹךְ הַמְתַּנְ"ס וְכוּ', זֶה מֵה שֶׁמְפָרֵיעַ לְהוֹ, וְגוֹרֵם לְהֵן לְהַתְּפָרֵץ.

נָא וְנָא תִּהְיֶי בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יַתְּבַרְךָ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה!

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר בא, ט' שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע שאת משתפת פעלה עם הגברת ... תחיה, והולך לי בחיים, שתהיה בינכן אהבה ואחדות גדולה, פי היא אשה טובה, אשה שאינה רוצה להשתלט על אף אחד, היא רק עוזרת לי לבצע מה שצריכים בקהלה, ואני מניתי אותה על המעון, כדי שלא יתפרק לגמרי, ועל-כן אל תקחי את זה אישית, אין לנו שום פגנה, אלא לבנות את המעון, שיהיה לשם ולתפארת, ונוכל להחדיר אמונה פשוטה בילדים מגיל פשוטון, ונחנף אותם בדרך ארץ וביראת שמים ובאמונה פשוטה.

תודה רבה על התפלה שאת מתפללת עלי, וכן תעוררי את כל נשות אנשי שלומנו, שיתפללו עלי, כי אני צריך הרבה ישועות ורחמים רבים, והעקר שאזכה לגור אתכם ביחד. יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתבצע מה שיותר מהר בגן בית-המדרש הגדול, באפן שאוכל לבוא לגור אתכם ביחד.

המאחל לך שבת שלום...

כד תרפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בא, ט' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

פלא שפכתםם שלא קבלתם את ההגהות של השיחות של יום

אָשֶׁר כּד תּרפּד בְּנַחַל פּה

ה' שְׁאַמְרָתִי לְבָנוֹת, הֲלֹא שָׁלַחְתִּי לָכֶם אֶת זֶה, וְלָכֵן אִם לֹא קִבַּלְתֶּם אֶת זֶה, תִּרְאוּ לְכַתֹּב תִּכְף־וּמִיד בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת, וְאֲנִי אֲשַׁלַּח לָכֶם שׁוֹב.

פּה תִקְבְּלוּ אֶת הַהִגָּהוֹת עַל מֵה שְׁדַבְּרָנוּ בְּלֵיל רַבִּיעִי.

הַעֲקָר הוּא לְחַזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, עַל שְׂאֵתֶם זֹכִים לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְהֵם הוֹלְכִים מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וּבְזִכּוֹת זֶה, יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים בְּקִדְשֵׁי הַבְּרִית, שְׂמוּרִים מִכָּל חַטָּא, כִּי כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים — אֵין חַטָּא בָּא עַל יָדוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּזִכּוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹה כְּזוֹ שֵׁישׁ לָכֶם, אַתֶּם מְאֹד מְאֹד צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲסִקוּ בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, וְאִזּוֹ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם...

כּד תּרפּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר בֹּא, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

בְּנֻדָּאֵי אֶת צוֹדְקָת, שֶׁהֵיית צְרִיכָה לְמַחֲוֹת בְּכָבוֹד הַצְּדִיק, כִּי זֶה עֲזוּת גְּדוּלָה, בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּדִיק דוֹרֵשׁ בְּרַבִּים, וְאִזּוֹ פּוֹנִים עֲרָף, וְלֹא רוֹצִים לְשִׁמְעַע מֵה שֵׁישׁ לוֹ לְהַגִּיד, אֶלָּא מִתְּלַבְּשִׁים בְּמַצּוֹת, כְּאֵלוֹ אוֹמְרִים אִזּוֹ תְהִלִּים, אוֹ כְּאֵלוֹ עוֹשִׂים דְּבַר אַחֵר, וּבְקִאֻמַּת אֵי אֶפְשֶׁר לְאָדָם לְקַלֵּט שְׁנֵי דְבָרִים בְּיַחַד, וְלָכֵן טוֹב מְאֹד בְּמֵה שֶׁעֲשִׂית, שְׂמַחִית עַל כְּבוֹד הַצְּדִיק, וְכֵן תַּעֲשִׂי תַּמִּיד.

דְּבַרְתִּי עִם מְנַהֵל הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְהַבֵּית סֵפֶר ר' ... גֵּרוּ יְאִיר,
וְאִמְרְתִּי לוֹ, שְׁמִשְׁבוּעַ הַבָּא אָנִי רוֹצֵה שְׁגֹם הַכֶּתֶף שְׁלֶךְ תָּבוֹא אֵל
הַדְרָשָׁה שְׁאֵנִי דוֹרֵשׁ לְבָנוֹת.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקִי בְּאִמוּנַת חֻכְמִים בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישֵׁיטוֹת, וְכֵן
תִּתְחַזְּקִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִתְחַזְּקִי אֶת בְּעֵלֶיךָ, וְתִכְבְּדִי וְתִיַקְרִי
אוֹתוֹ, וְתִרְאִי שְׁעוֹד מִבֵּיתְךָ יֵצְאוּ תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים אֲמִתִּיִּים.

תִּתְחַזְּקִי וְתִתְאָזְרִי בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ הָאָרֶךְ.

לְדַעֲתִי, אַתָּה צָרִיךְ לְעֹזֵב עֲכָשׁוּ אֶת הַכֹּל, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּגִּי
פְּעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְהִתְחַתֵּן, וְאִם יֵשׁ לָךְ שְׂדוּךְ, אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ
מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, בְּוַדָּאִי כָּל מָה שְׁעֹבֵר עָלֶיךָ עַד עֲכָשׁוּ זֶה עֹבֵר
מְאֹד רַע, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח), אָשֶׁר
אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְיִכּוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל. וְלִכֵּן רְאֵה
לְהִזְדַּרֵּז לְהִתְחַתֵּן, כִּי זֶה עֲקָר תִּקּוּן הַבְּרִית, שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן.

לְדַעֲתִי, אֵל תִּתְעַרֵּב מִה שְׁקוּרָה בֵּין הוֹרֵיךָ, כִּי זוֹ חֲצָפָה כְּשׁוֹן
מִתְעַרֵּב מִה שְׁקוּרָה בֵּין הַהוֹרִים. אֲדַרְבֶּה, בֵּן צָרִיךְ לְעֹזֵר לְהוֹרִים,
וְלֹא לְשֹׁבֵר אוֹתָם, הָאָפָא כָּבֵד דֵּי מְבַגֵּר לְדַעַת מָה הוּא רוֹצֵה מִעֲצָמוֹ
וְכוֹ, וְכֵן הָאָפָא כָּבֵד דֵּי מְבַגֵּר לְדַעַת מָה הוּא רוֹצֵה מִעֲצָמָה וְכוֹ,
וְעַל־כֵּן אֵין לָךְ לְהִתְעַרֵּב, אַתָּה רַק צָרִיךְ לְהִתְחַיֵּל לְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי הַתְּחַזְּקוֹת, דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוּ
תִּרְאֶה אֶת גְּדֵל הַנְּסִים שִׁיתְהַפְּכוּ בְּבֵית, אֲבָל אֲסוּר לְהִלְחִיץ אֶת

אֲשֶׁר כד תרפו בַּנְחָל פז

ההורים ולומר כֵּאלוֹ הִצְדַק עִם זֶה אוֹ עִם זֶה, כִּי אֵף פַּעַם לֹא תִדַע עִם מִי הִצְדַק, וְזֶה פָּגַם כְּבוֹד אָב וְאִם אִם מִתְעַרְבִים בֵּינֵיהֶם, וְלִכְּנֹת תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם רַק לְדַבֵּר בְּבֵית דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחַ דְּרַכָּךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת בְּכָל יוֹם, וְהִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ — הוּא הִצְלָחָה נְצַחִית, הִצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂחִזֵק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד תרפו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֹּא, ט' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מְכַתְּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שְׂאֵתָה זוֹכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם.

תִּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב בְּפְרָטֵי פְּרָטִיּוֹת וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'), שְׂעַל-יְדֵי וְדֵוּי דְּבָרִים יוֹצְאִים הָעוֹנוֹת מֵעֲצָמוֹתָיו, וְזוֹכִין לְהֵאִיר עַל עֲצָמוֹ אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׂהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מִתְפָּאֵר עִם אָדָם שְׂעוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, וְעִם כָּל זֹאת הוּא מִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְהוּא בּוֹרַח אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הַתַּפְלָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוֹלָם, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִבְשֹׁר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא עֵקֶר תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי כָּל פָּגַם הַבְּרִית בָּא לְאָדָם רַק מִחֲמַת תְּקֵף הָעֲצָבוֹת, שְׂתוֹפֶסֶת אוֹתוֹ,

והוא נכנס בדכאון עמק, ולכן ראה לשמח מאד, ותשמע כל היום שירי שמחה, וגם אתה תנגן בכלי זמר, ועל-ידי-זה תנצל מפגם-הברית, שזה משגע אותך לגמרי, עד שאתה נעשה משגע מאד, כי בעל עברה, הוא משגע (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן א'); וכן אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג.): אין אדם עובר עברה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. ועל-כן ראה לשמר את עצמך מחטאים, שהם משגעים אותך מאד, ועקר העצה להנצל מחטאים הוא להיות חזק באמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, כי מי שחזק לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, סוף כל סוף התורה תוציא אותו מהפח וכו', ואם תאמר, הרי אתה לומד שנים על גבי שנים ח"י פרקים משניות ועדין אתה מנח בתוך הטמאה וכו', עליך לדעת, שאם לא היית אומר בכל יום ח"י פרקים משניות, היית משגע לגמרי, ויושב כבר בבית משגעים, ועל-כן תמשיך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, כי זה עקר התרופה נגד היצר הרע שבוצר באדם בתאות נאוף.

ראה לשמר על הפה שלך, לא לקלל ולא לנבל את פיה, כי קדשת הברית תלויה בקדשת הדבור, ויכולים להפיר אדם אם הוא פגום בברית או לא — על-ידי דבורו, אם הוא מנבל את פיו, ומדבר זבל ולכלוף, אז יודעים שהוא פגום. ועל-כן תשמר מאד על הדבור שלך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כד תרפז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בא, י' שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

זה כמה שאני רוצה לכתב לך, אף טרדותי רבו מאד, ומה גם שיש לי הרבה עגמת נפש בענין הבניה, וחלישות הדעת שהאשור

מתעַפֵּב, וממִּילָא כָּל בִּיאָתִי לִיבְנָאֵל מְתַעַפְכֶּת בְּשָׁבִיל זֶה, לְזוֹת נִתְעַכְּבָה לִי הַכְּתִיבָה.

רְצִיתִי מְאֹד לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאֵת צְרִיכָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ בְּעַל טוֹב, בְּעַל שְׂמוּכָן לְמָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשָׁבִילֵךְ, אֲשֶׁר זֶה לֹא מְצוּי הַיּוֹם, כִּי יֵשׁ בְּעָלִים שֶׁהֵם פָּשוּט בְּנֵי בְּלִיעַל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַצִּיל אוֹתְךָ מִזֶּה, לְזוֹת אֵת צְרִיכָה לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַתֵּן לָךְ בְּעַל כְּזֶה.

וְכֵן אֵת צְרִיכָה לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂיֵשׁ לָךְ יְלָדִים בְּרִיאִים, יְלָדִים חֲמוּדִים, יְלָדִים מְצַלְחִים בְּכָל עֲנִינֵיהֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְוּוּ רַב נַחַת מֵהֶם, וְשִׁיגְדְּלוּ לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלַמְעֻשִׁים טוֹבִים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַיּוֹם שׁוֹמְעִים דְּבָרִים מְזוּעָזְעִים מֵהַ שְׂקוּרָה בְּעוֹלָם הַחֲרָדִי, שְׂמַתְקַלְקְלִים הֵן הַבְּנִים וְהֵן הַבְּנוֹת, וְתִהְלֶה לְאֵל, אִם לֹא הֵינּוּ בְּאִים לִיבְנָאֵל רַק בְּשָׁבִיל זֶה, כְּכֹר הִזָּה טוֹב, וּמִכָּל שְׂפָן שְׂיֵשׁ לָנוּ עוֹד נִקְדוֹת טוֹבוֹת, שְׂיֵשׁ לָנוּ קִהְלָה יָפָה, בְּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת הַקִּהְלָה מִפְּעַם לְפַעַם, וּבְכַפְרֵט אֶת הַנָּשִׁים, עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

לְגַבֵּי עֲצֻמְךָ, אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד חֲזָקָה, וְלִהְתַּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, אֲסוּר לָךְ לְהִמָּשִׁיךְ אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הַמְרִירוֹת וְהַעֲצוּבוֹת, זֶה לֹא יְבִיא לָךְ שׁוּם דְּבָר, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְהַסְתַּכֵּל מֵהַ שְׂקוּרָה אֲצֵל אַחֲרִים, אֵת צְרִיכָה לְהוֹצִיא מִהָרָאשׁ שְׁלָךְ מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל, וְתִאֲמִינִי, שְׂלֹא יִקְרוּ לָךְ הַדְּבָרִים הַרְעִים שְׂאֵת מְדַמְיֶנֶת אוֹתָם, אֲלֹא תִהְיֶה לָךְ אַרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְזֶה אֲנִי מְבַטֵּיחַ לָךְ, שֶׁעוֹד תִּהְיֶי סְבֵתָא בְּרִיאָה, וְתִרְאִי נִינִים, בְּעֲזָרְתּוֹ יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ, רַק תִּתְחַזְּקִי לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה תְּמִיד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב

הַרְחַמְנוּ, וּבְזָכוֹת זֶה שְׁתַּרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם אֶת יְכוּלָה לְהַצְטַרֵּף אֶל הַנְּשִׁים שְׂאוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מִמְּשַׁכֶּת יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים גְּמוּרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרפח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֹּא, י' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁה"עֲנַג שְׁבַת" הִיָּה בְּבֵיתְכֶם, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁהִיְתָה לִי, שְׁעֲשִׂיתֶם "עֲנַג שְׁבַת", יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבְבֵיתְכֶם תְּמִיד תְּהִיִּנָּה שְׂמִחוֹת, וְתִהְיוּ מְעַרְבִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז תִּרְאוּ אֶת הַיְשׁוּעוֹת הַגְּדוּלוֹת שְׁעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הֵן בְּדִרָה וְהֵן בְּיָלְדִים.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי עַכְשָׁו יֵשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מַגְפָּה בֵּין הַנְּעַר הַחֲרָדִי שְׂיוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה, וְזוֹ מַכַּת מְדִינָה — הֵן בִּירוּשָׁלַיִם וְהֵן בְּבִגְי בְּרַק וְהֵן בְּאַשְׁדּוֹד וְהֵן בְּבְרוּקְלִין, כִּי כְמוֹ שֶׁהַנְּעַר הַחֲלוּנִי מִתְעוֹרְרִים לְחֹזֵר בְּתוֹשׁוּבָה בְּמַצֵּב מְהִיר כְּזֶה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר, כְּמוֹ-כֵן לְהַפְּךָ זֶה לְעַמַּת זֶה גַם הַנְּעַר הַחֲרָדִי מִתְחִילִים לְהַדְרִיד לְמַטָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאִם לֹא בְּאֵנוּ לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל רַק בְּשִׁבִיל לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ מִהַזְּהָמָה שֶׁל הַעֲרִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, כְּבָר הִיָּה כְּדָאֵי, לְזֹאת רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְכֶם, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאַנִּי בְּטוֹחַ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לָכֶם רֶכֶב טוֹב, שְׂתוּכְלוּ מִפְּעַם לְפַעַם לְבָרַח אֶל הַהוֹרִים וּלְבַקֵּר אוֹתֶם, שְׂזוּ מַצְוָה גְּדוּלָה מָאד.

אָשֶׁר כד תרפט בַּנְחָל צא

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְשִׂמְחָה, וּמְדֵי פֶעַם בְּפֶעַם רְאוּ לְהִזְמִין אֶת
כָּל אָנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֶצְלָכֶם וְתַעֲשׂוּ שְׂמֵחוֹת, וְכֵן רְצִיתִי שְׂתַעֲשׂוּ אֶת
הַ"אַמִּירַת תְּהִלִּים" פֶּעַם בְּשַׁבּוּעַ אוֹ פֶּעַם בְּשַׁבּוּעִים בְּבֵיתְכֶם, בְּאִפְּן
שְׂבִיתְכֶם יִהְיֶה מְבָרֵךְ, וְשִׂדְּבֵרוּ שֶׁם תָּמִיד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּמִנְפְּלְאוֹתָיו הַמְרַבִּים שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְאַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת
חֲזָקִים בְּזֶה, וְאֲזוּ תִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם.

תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל, לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא
יְתָבָרֵךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ עַד עַכְשָׁו, כִּי
שׁוֹמְעִים בְּעוֹלָם כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְנִגְלִים שְׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי-אָדָם,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכִּיר בַּחֲסֵדָיו יְתָבָרֵךְ, שְׁעוֹשֶׂה חֲסֵדִים נִפְלְאִים
אִתָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרפט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתָבָרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בֵּא, י' שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

רְאוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל, לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יְתָבָרֵךְ שְׁמוֹ עַל
גְּדֹל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמָּכֶם, שְׂאֲתֶם בְּרִיאִים, וַיֵּשׁ לָכֶם יְלָדִים
בְּרִיאִים, וְצְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ מְאֹד בְּתוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת
וּלְהִלָּל לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יְתָבָרֵךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם
שְׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם בְּכָל פֶּעַם, וְעַל-יְדֵי שְׂתִּיּוֹ רִגְלִים בְּהוֹדָאָה לְהוֹדוֹת
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשַׁכְּנָה עֲלֵיכֶם עוֹד יְשׁוּעוֹת, כִּי
כְּשֶׁאֲדָם מוֹדָה וּמְהִלָּל וּמְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יְתָבָרֵךְ שְׁמוֹ, אֲזוּ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִמְשִׁיף לוֹ יְשׁוּעוֹת וְרַחֲמִים רַבִּים כְּהִנֵּה וְכִהֲנֵה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂתִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂתִּהְיֶה בִּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַיְדִידִית,
וְאֶחָד יַעֲזֹר לְשֵׁנִי, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂפָאֲנוּ

צב אשר כד תרצ בנחל

לפה, ואף שאני יודע שמאד קשה לכם, אבל הנה עומדים עכשיו להכנס עוד הרבה זוגות צעירים, ומאד מאד רציתי שמדי פעם בפעם תזמינו את אנשי שלומנו לביתכם, ותעשו שם שמחה, כגון: "ענג שבת" או "אמירת תהלים", או איזו שמחה, כי זה מאד מאד נחוץ להיות מערב בין הבריות, וכך לא תהיה לכם בדידות, כי באמת זה תלוי באדם אם הוא מתחיל לומר שלום לזולתו, אז יש לו המון חברים וידידים, ובאמת על כל אחד מאתנו עובר מה שעובר — צרות ויסורים ומכאובים, וכל אחד נדמה לו כאלו השני אינו מעניין בו, אבל באמת כל אחד חושב שהשני צריך להתחיל ומחכה וכו', וכשלא מקדימים לו שלום נשברים. ובאמת אם יש לאדם שכל, אז הוא מקדים שלום לכל אדם, ואז יש לו המון חברים וידידים, וצריכים לזכור זאת היטב, וזה כלל גדול בחיים, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח נצחים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ולא יחסר לכם שום דבר, אלא תמיד תהיו שמחים ועליזים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרצ.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בא, י' שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לחזק אותך מאד בעבודה הקדושה של חנוך הבנות, אני מלים בפני להודות לך על גדל החסד שעשית עמדי, שלקחת תחת כנפיו את חנוך הבנות, ואני יודע שזה מאד קשה לך, עם כל זאת עליך לדעת, שזו העבודה הכי קדושה לחנוך את הבנות, ולהתדיר בהן אמונה פשוטה בו יתברך, ותמשיכי בעבודה הקדושה הזו, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תראי פרות טובים.

אָשֶׁר כּד תּרצא בּנחל צג

העֵקֶר עֲלֵיךָ לְדַעַת, כִּי הַנְּסִיווֹת מְאֹד קָשִׁים וְכוּ', בְּפֶרֶט לְנַעַר וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְהִגִּיב עַל שׁוּם דְּבַר שְׂאִיזוּ בַת אוֹמְרָת, כִּי גַם אֶצְלֵי קוֹרָה דְּבַר כְּזֶה, בַּחוּרִים שְׂיֹתֵר מִבְּגָרִים מִפְּלִיטִים מְדֵי פַעַם אִיזוּ מְלָה שְׂלֹא בַמָּקוֹם, וְאֲנִי לֹא שָׁם לֵב אֲלֵיהֶם, אֲדַרְבֶּה אֲנִי רַק מִמְּשִׁיךְ לְדַבֵּר אִתָּם, וְלִסְפֹּר לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים, וּמְקַרֵּב אוֹתָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן גַּם אֶת תַּעֲשֵׂי אֶת זֶה, וְאֵל תִּסְתַּכְּלֵי עַל שׁוּם דְּבַר, וְאִז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַכֵּל יָבוֹא לָךְ בְּקִלּוֹת. רַק תִּמְשִׁיכִי בַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז תִּצְלִיחִי מְאֹד.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי עֲבוּדַת הַחַנוּךְ הִיא מִהַעֲבוּדוֹת הַכִּי קְדוּשׁוֹת שֶׁרַק יֵשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַנֵּךְ אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהָרָה, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ בְּדוּרוֹתֵינוּ אֱלוֹ, שֶׁהַחִילוּנִיּוֹת כָּל-כָּף הוֹרֶסֶת אֶת הַנַּעַר, עֲלֵינוּ לְהַחֲדִיר בְּבָנִים וּבְבָנוֹת רַק אֲמוּנָה, לְדַבֵּר אִתָּם פְּתוּחַ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעוּלָם, וְזֶה הַחֲסוֹן נִגְדַּר רוּחַ הַטְּמֵאָה שֶׁנוֹשְׁבֶת בְּכָל הַמְּדִינָה הַכִּפְּרָנִית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּמַצֵּב רוּחַ טוֹב, וְאִז תִּרְאִי אֶת הַנְּסִיִּים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּרצא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָא בֵּא, י' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד רְצִיחִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמְּכֶם, וְאִם יֵשׁ אֵינָה שְׁנוּי עִם הַבֵּן שְׁלָכֶם בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה, כִּי עֲשִׂיתִי מֵה שֶׁרַק יִכְלִיתִי כְּדֵי לְשׁוֹנֹת וּלְתַקֵּן מֵה שְׂצָרִיכִים לְשׁוֹנֹת וּלְתַקֵּן, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְאִם זֶה לֹא יֵלֶךְ, אִז אֶעֱשֶׂה

צד אשר כד תרצב בנחל

מאמצים עוד יותר גדולים, כי באמת עלינו עכשו להכניס את כל המוח והכח רק בנער במה שיכולים לעזור — הן לבנים והן לבנות, כי הרוח רעה, הרוח פפגנית, הרוח הפקרות, שמנשבת עכשו במדינה של גיהנום — זה אים ונורא, כמו שהנוער החלוני מתעוררים לחזור בתשובה בקצב מהיר, זה לעמת זה בעוונותינו הרבים, הנער החרדי מתחילים להדרדר בעצרות הגדולות: ירושלים, בני ברק, אשדוד וכו', וגם פאן בברוקלין וכו', וצריכים רחמים רבים לחנך את בנינו ובנותינו ברוח טהרה ורוח קדשה, ועל-כן מה שרק יכולים לתקן תכף-ומיד תכתבו לי, כי זה לי בנפשי לתת לילדים שלנו את החנוף הכי טוב.

נא ונא ראו לשמח אחד עם השני, ולכבד וליקר אחד את השני, ושתהיה ביניכם אהבה גדולה והכנה הדינית, כי בזה בונים בית נפלא, כי פשהבעל והאשה אוהבים אחד את השני ומכבדים זה את זה, ואין שמה צעקות ומריבות וכו' וכו', אז הילדים קולטים את הרוח הטובה בבית, וזה משפיע לטוב, ולהפך, חס ושלום, פשאין דבר פזה, אלא חס וחלילה, יש מריבות בבית או ופוחים וכו' וכו', זה גורם מתח נפשי לילדים, ועל-כן תשתדלו לגור ביחד, ושתהיה ביניכם אהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק.

נא ונא תעשה כל מיני פעולות שבעולם ... היקר לי מאד, להפגס לכל הפחות חצי יום בכולל, כי למוד התורה הקדושה עולה על הכל, וזה מזון לנשמה, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרצב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בא, י' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיקיו נצח.

אָשֶׁר כּד תּרצג בּנחל צה

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב עִמָּכֶם, וּלְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבְכֶם,
אָשֶׁר מָאד מָאד שְׂמַח אוֹתִי.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי בָזָה תְלוּיָהּ כָּל
הַצְּלַחַת הַבַּיִת, כִּי כָּשֶׁהֲבַעַל וְהָאִשָּׁה אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְיֵשׁ
בֵּינֵיהֶם הִבְנָה הַדְּדִית, וּמְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, עַל־יְדֵי־זֶה גִּשְׁפָּע עַל
הַיְלָדִים רוּחַ קִדְשָׁה וְרוּחַ טְהָרָה, וְהֵם מְצַלִּיחִים מָאד, וְלִהְפֹּךְ, חֵס
וְשְׁלוֹם, כְּשֵׁיִשׁ מְרִיבוֹת בַּבַּיִת, זֶה מִשְׁפִּיעַ לְרַע עַל הַיְלָדִים, וְלִכֵּן
תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם רוּחַ טְהָרָה, וְאֵל זֶה
תִּזְכְּהוּ דִּיקָא ... הַיְקָר לִי מָאד, אִם תִּלְךְ לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל שֶׁל חֲצֵי יוֹם,
וּכְמוֹ־כֵן אֲנִי מִבְקָשׁ אוֹתְךָ מָאד ... שְׂתַחֲיָה, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְחַזֵּק
וּלְעוֹדֵד אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אָשֶׁר אֵין עוֹד מְצַנָּה יוֹתֵר גְּדוּלָה
מִזֶּה, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה נְשִׁים שֹׁצְרֵי־כוֹת הַרְבֵּה חֲזוּק וְעִדוּד לְשִׂמְחַ אוֹתָם,
כִּי עוֹבֵר עֲלֵיהֶם הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁיִשׁ
לוֹ חֵלֶק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּרצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאי־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר בֵּא, י' שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ וְאִיר.

כְּשֶׁדַּבַּרְתִּי אִתְּךָ שְׂכַחְתִּי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ רְשִׁימָה חִדְשָׁה מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בֵּיבְנָאֵל, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁנִּשְׁתַּנְּתָה עֲכָשׁוּ הַרְשִׁימָה, כִּי
נִכְנָסוּ מִשְׁפָּחוֹת חִדְשׁוֹת, וְאֲנִי צָרִיךְ אֶת הַרְשִׁימָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְהַמְשִׁיךְ לְחַזֵּק אֶת אַבְרָכֵי הַכוֹלֵל, וְתִתֵּן לָהֶם
בְּכָל חִדְשׁ סְכוּם נְכַבֵּד, וְאִם אַתָּה יְכוּל לְהוֹרִיד מִמֶּנִּי אֶת הָעֵל וְכוּ',
וְלֹא לְזַרֵּק הַכָּל עָלַי, יְהִיָּה טוֹב מָאד, כִּי עַקֵּר הַחֲקֻמָּה וְהַשְׁכָּל לְבָנוֹת
קְהֵלָה, וְתִמְיֵד צְרִיכִים לְהִתְחַמֵּק וּלְרִאוֹת שְׁכָלָם יְהִיו צוֹדְקִים ... וְרַק

בנחל

כד תרצד

אָשֶׁר

צו

על-ידי-נה יכולים להחזיק בשלום, ואין זו עצה לעורר מחלוקת, חס ושלום, שנה גורם אחר-כך צרות ברוחניות ובגשמיות, ויש לנו כבר מספיק, בפרט לי יש הרבה עגמת נפש וחלישות הדעת, שעדיין אני לא מקבל את האשור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

הכפל הדבר, תשלח לי תכף-ומיד רשימה חדשה של אנשי שלומנו הגרים ביבנאל.

כד תרצד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בא, י' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

מאד מאד רציתי לשמע מה קורה איתך, ואיך העניינים זזים וכו', כי אני מאד מאד מצטער בצערך הקשה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואף שאני יודע שנה מאד מאד קשה לך, עם כל זאת עליך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, וזה לא הולך עם האדם כפי שהוא רוצה, כי "לא כל מה שרוצים מקבלים, ולא כל מה שמקבלים רוצים", אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהסוף יסתיים על הצד הכי טוב.

העקר הרגילי את עצמך לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא על החסד חנם שעשה עמך, שיש לך ילדים בריאים, ילדים חמודים, ותהיי אמא חמה אליהם, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לכם, שייגדלו בקלות, ותהיה לך פרנסה בשפע, שהבעיה הכספית לא תטריד אותך.

היה טוב מאד, אם את יכולה להרגיל את עצמך לחטף בכל

אֲשֶׁר כד תרצה בַּנְחַל צז

יום כַּמָּה מְזוּמָרִי תְהִלִּים כְּסֻדְרָן, וְכֵן לְשִׁפְךָ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמַע
וְנִתְקַבֵּל, וְעוֹשֶׂה רָשָׁם לְמַעַלָּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזָּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתִּכְתְּבִי לִי בַּפְּרָטִיּוֹת אֵיךְ שָׂאתָ מִתְחֻזָּקָת,
וּמִמָּשׁ תְּחִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרָ בֵּא, י' שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

פְּנִתָּה אֵלַי גְּבֵרֶת ... תְּחִיָּה, שֶׁהִיא הַמְּנַהֶלֶת שֶׁל הַמְּעוֹן, וְהִיא
מָאד מְבַקֶּשֶׁת, אִם אַתְּ יְכוּלָּה לְהַצְטַרֵּף לְעִבּוּדַת הַמְּעוֹן, וְהִיא אֲשֶׁה
עִם רְגִישׁ, אֲשֶׁה עִם לֵב, וְעַל-כֵּן אִם אַתְּ יְכוּלָּה לְהַצְטַרֵּף לְעִבּוּד בַּמְּעוֹן,
תְּהִיָּה לָנוּ שְׂמִחָה מָאד גְּדוּלָּה, בְּכֻלָּל כָּל הַמְּעַרְכֹת שֶׁל הַחֲנוּפָה תְּשִׁתְּנָה
אֲצִלָּנוּ לְגַמְרִי. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוּב מִמָּשׁ גַּם הַבְּנוֹת
וְגַם הַפְּעוּטוֹן יַעֲלוּ לְמַעַלָּה לֹא רְחוּק מֵהַבְּנִים, וְתְהִיָּה לָנוּ שְׂמִיָּה
"קְרִיַת חֲנוּפָה".

גַּא וְנָא תְּצַטְרַפִּי אֶל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הָאוֹמְרוֹת בְּכָל יוֹם
תְּהִלִּים, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מִמְּשַׁכֶּת חֻסֵּד וְרַחֲמִים לְכָל הָאוֹמְרִים,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְגַמֵּר אֶת הַתְּהִלִּים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ, כִּי עַל-יְדֵי אֲמִירַת
תְּהִלִּים זוֹכִים לְתִשׁוּבָה, וְזוֹכִים שְׁנִפְתַּח לּוֹ פֶּתַח בְּשָׁמַיִם.

תְּשִׁתְּדְּלִי מָאד לְהִיּוֹת עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּיַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תְּצַלִּיחוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר בֵּא, י' שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתִּכְתְּבוּ לִי שְׁנֵיכֶם אֵיךְ אַתֶּם מְסַתְּדֵרִים, וְאֵיךְ עוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְאֵיךְ אַתֶּם מְתַחַזְקִים יַחַד.

הַעֲקֹר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִתֵּת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), כִּי הַתּוֹדָה וְהַהוֹדָאָה הֵם שְׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הַבַּא, הֵינּוּ שְׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ עַל כָּל הַחֹסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמּוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְהָאֲרֵת עוֹלָם הַבַּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁרַגֵּיל לִתֵּת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכַּא כָּל הַיָּמִים.

תַּתְּחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְדַבֵּר תָּמִיד בְּבֵית עִם הַיְלָדִים אַמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִם הַנְּעָר — זֶה פּוֹעֵל, וְכֵן אֶת רְאִי לְדַבֵּר בְּבֵית־סֵפֶר רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, וְכֵן אֶתֶּה תְּדַבֵּר בְּכוֹלֵל רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּוּהָ, וְעַל־יְדֵי שְׁמַדְבָּרִים תָּמִיד מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ. כִּי בְּאַמֶּת כְּתוּב (תְּהִלִּים 10): "לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרָכָךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ", וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן נב): מְכַל הַדְּבָרִים צוֹעֵק כְּבוֹד הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הֵינּוּ אִם אַדָּם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ רַק בְּאַלְקוֹת, אִז הוּא יְכוֹל לְרֹאוֹת מַגְשָׁמִיּוֹת עוֹלָם הַזֶּה רְמִזִּים אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּמוֹכָא בְּאַרְיִכוֹת בְּדְבָרָיו הַקְדוּשִׁים (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ

אַשֶׁר כד תרצו בנחל צט
מאין סוף עד אין תכלית, לרמוז לאדם רמזים, אשרי מי שחזק בזה,
ואז טוב לו כל הימים.

תראו לכתב לי, ואז אכתב לכם באריכות יותר.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תרצו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בא, י' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד רציתי שתכתבו לי איך
אתם מסתדרים.

אודות דירה, תקחו מה שמצוי תכף-ומיד ולא לדחות, ואני
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל מה שעובר עליכם זה רק
לטובתכם, כי כל הנסיעות והמסעות וכו' וכו' שאתם עוברים דירה
אחר דירה, זה רק לטובתכם, שהקדוש ברוך הוא רוצה לתת לכם,
בעזרת השם יתברך, בנים זכרים חיים וקיימים, ותבשרו לי בשורות
משמחות.

אתם צריכים מאד להתחזק ביחד באהבה ובהבנה הדדית,
ולכבד אחד את השני, ודיקא על-ידי-זה תצליחו.

נא ונא ... היקר לי מאד, ראה להיות חצי יום בכולל, כי מעלת
למוד התורה הקדושה — אין לתאר ואין לשער כלל, וכן את ...
תתחזקי מאד, ותשמחי את כל המטפלות במעון, וכן תמיד תראי
לחזק את נשות אנשי שלומנו באמונת חכמים, והקדוש-ברוך-הוא
יעזר לכם, שבזכות השמחה שתהיה בינכם, עוד מעט תראו בן
שמח, וכל הברכות שברכתי אתכם, תתקיימנה במלא מובן המלה,

ק אָשֶׁר כד תרחצ — כד תרצט בַּנְחָל

רק תתחזקו מאד, וְאִז תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרחצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בּא, י' שָׁבֵט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, וְצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא לְשִׁמְחָה, כִּי לֹא כָּל-כֶּף קָל לְבוֹא לְשִׁמְחָה, כִּי אָדָם
מְאֹד שָׁבוּר מֵהֶעֱבַר שְׁלוֹ, וּמֵהֵהוּהָ שְׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים
לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂמַח, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים, וְתִמְסַר אוֹתָם כַּמָּה שְׁיֹתֵר מֵהַר
לְיַעֲדָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בּא, י' שָׁבֵט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּקִשְׁר עִם ...
וּלְהַתְחִיל לְהַלְחִיץ אוֹתוֹ, כִּי פֶשׁוּט יֵשׁ לִי חִלּוּשׁוֹת הַדַּעַת מְאֹד
גְּדוּלָה, לָמָּה עֲדִין אֵין לָנוּ יְשׁוּעָה, כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִיטִי כָּבֵד לְרִאוֹת

אָשֶׁר כד תש בַּנְחֵל קא

אֶת הַיְשׁוּעָה בַּיָּדִים, וּכְבֹר לְהַתְחִיל לְרוּץ בְּעִבּוּדָה, וְלִכְנוּת אֶת הַיְסוּדוֹת וְכו'.

אודות הַנְּעֻדָה, מי יתן שְׁתוּכַל לְקַבֵּל אֶת הַעֲבֹדָה, וְהִיָּה טוֹב שְׁתַּעֲנֵן עִם ... בְּעֵנֵן זֶה, וְיִדְוֶע מֵה שְׁהַתָּם הַקְּדוּשׁ אָמַר (סְפוּרֵי־מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ט' מִהַחֲכָם וְהַתָּם), שְׁהַצִּיעוּ לְתָם מִשְׁרָה אֲצֵל הַמְּלָךְ, עֲנֵה וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "רַק בְּלִי לִי־צְנוּת", וּבְאֵמֶת הוּא עֲלֵה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְלִכֵּן גַּם בְּעֵנֵן שְׁלָךְ, אוֹי וְאֲבוֹי אִם רַק אָמְרוּ אִיזוּ בְּדִיחָה וְכו', וּמִי יוֹדֵעַ מֵה יֵלֵד יוֹם, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּכְפִי שְׁאֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, בֵּן יִמְשְׁכוּ עֲלֵינוּ יְשׁוּעוֹת.

נָא וְנָא תְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תש.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלְחָה, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי הַיּוֹם עִם בְּנֵךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, וְאִמְרַתִּי לוֹ, שְׂיֵשׁ בְּדַעְתִּי לְהִבְיֵאוֹ לְקִרְאָת ל"ג בְּעֶמְר, וְלַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ חֶתֶן, וְתַכְּף־וּמְיָד אַחַר חַג הַשְּׁבוּעוֹת לְחַתֵּנוּ, בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד, שְׁאַתָּה וְאִשְׁתְּךָ לֹא תִפְרָסְמוּ אֶת זֶה, כִּי יִפָּהּ הִיא הַצְּנִיעוּת, וּבְפִרְטִיוֹת אַחֲרֵי שְׁעֵבֶר עַל מְשֻׁפַּחַת ... מֵה שְׁעֵבֶר וְכו', צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּהִסְתָּר וּבְהֶעֱלֵם, וְעַל־יְדִי־זֶה הַכֹּל יַעֲבֹר בְּאִפְן הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּרְווּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ, וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם. הַדְּבָר הַזֶּה הוּא בְּנַפְשֵׁי, שְׁהִלְדִּים

בַּנְחָל

כד תשא

אָשֶׁר

קב

יִתְחַתְּנוּ סְמוּךְ לְפָרְקָם, וְיִהְיוּ שְׂמוּרִים מֵעֲבֻרוֹת, וְיִלְכוּ עִם כְּתָנֶת נִקְיָה אֶל הַחֶפֶה.

חַתְּנִי ... וּבִתִּי נִמְצְאִים עֹכְשׁוֹ בְּמֵרוֹן, וְהֵם רוֹצִים לְבוֹא לִיבְנָאֵל לְרֵאוֹת אֶת הַתְּלֻמוֹד־תּוֹרָה לְפָנַי הַצְּהָרִים, אוּלַי תִּשְׁאַל אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הֲאֵם אֶפְשָׁר לְקַחְתָּם אוֹ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי מִמֵּרוֹן עַד יִבְנָאֵל זֶה סֵף הַכֹּל שֶׁלֹּשָׁה רִבְעֵי שָׁעָה, אוּלַי תִּשְׁאַל אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ...

כד תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל בְּעֵנֵינִי מִרְאוֹת צְרִיכִים לְלֶכֶת אֶל רַב שֶׁהוּא בְּקִי הַיֵּטֵב, וְיִוָּדַע מְתִי הוּא לְהִתַּר וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְיִסְתַּדֵּר.

שְׁלַחְתִּי אֶת הַהֲגָהוֹת שֶׁל יוֹם חֲמִישִׁי, אֲבָל אֶת שֶׁל יוֹם רִבְעִי עֲדִין לֹא הֲגַהֲתִי, בְּלִילָה אֲשֶׁלַח לְכֶם אֶת זֶה, וְכֵן כַּמָּה פְּרוּשִׁים מִהַסְּדוּר, כִּי מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה לְגַמֵּר אֶת הַסְּדוּר.

רַק חִזְקוּ וְאַמְצוּ, יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם כֹּחַ לְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס, כִּי עוֹד רְצִיתִי גַם אֶת הַפְּרוּשׁ עַל הַהֲגָדָה שֶׁל פֶּסַח לְגַמֵּר כְּבָר עֹכְשׁוֹ, וְכֵן הַפְּרוּשׁ עַל מִסְכַּת אַבוֹת, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַכֹּחַ לְזֶה, כִּי רַבּוֹת טְרִדוֹתֵי בְּטְרִדוֹת הַצְּבוּר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, י"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְרַגֵּישׁ יוֹתֵר טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְגַמְרִי, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וּתְבַשֵּׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אוֹדוֹת שִׁשְׁאֵלָתְךָ בְּעֵנְנֵי הַשְּׁדוּף, תֶּאֱמִין לִי, כִּי אֵין אַתָּה צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבַר, עָלֶיךָ לְרֵאוֹת רַק מֵה שְׁטוֹב לְבִנְךָ, וְאִם הַכֹּל בְּסֵדֶר מִצַּד בְּנֶךָ, וְהוּא מְסַכֵּים אֶל הַשְּׁדוּף, תִּגְמְרוּ אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שְׁאֵר הַדְּבָרִים כָּלֵל, כִּי הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה טוֹב לְבִנְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֶת הַפְּסִיעוֹת הָאֵלוּ שְׁאַתָּה פּוֹסֵעַ מִבֵּיתְךָ עַד לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וּמִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ עַד לְמַכְלֵת, וּמִמַּכְלֵת עַד הַבַּיִת, תִּנְצֵל אֶת הַרְגָעִים הָאֵלוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת מַעֲלַת הַנִּפְלְאוֹת שְׁזוֹכָה, כְּאֲשֶׁר מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הָיָה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֵינוֹ נֶאֱבָד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמְדַבֵּר שְׁנֵי דְבוּרִים אוֹ שְׁלֹשָׁה דְבוּרִים, אוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, כִּי אֶפְלוּ רְצוֹן טוֹב אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן דְבוּר טוֹב שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדֵי הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְלַמֵּד עַל-כָּל-פָּנִים דָּף אֶחָד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, אִם תּוֹכֵל עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְאִם לֹא, אִז אֶפְלוּ בְּגִרְסָא גַם-כֵּן טוֹב, כִּי דָף גְּמָרָא לְנִשְׁמָה הוּא אֲוִיר לְנִשְׁמָה,

גַּמְ'רָא' — רְאֵשֵׁי תְבוֹת גַּבְרִיאֵל רַפְּאֵל מִיְכָאֵל אֲוִרִיאֵל, מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הָאֲרַבְעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה מְסַבְבִּים אוֹתוֹ וְשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל רַע.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ, וְתַכְנִיס בְּבֵיתְךָ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֻחָה, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"ג שֶׁבֶט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֻחָה, וְאֵף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שֶׁמְהֻטָּבַע קָשָׁה לְךָ מְאֹד לְהִגִּיעַ אֶל שְׂמֻחָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִגִּיעַ אֶל שְׂמֻחָה. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פְּרָק ה'): לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא; כְּפִי הַצַּעַר שֵׁישׁ לְאָדָם לְהִגִּיעַ אֶל אִיזוֹ קַדְשָׁה, כִּי שְׂכָרוֹ, אִם הָאָדָם טָבַעוּ לִהְיוֹת בְּעֲצָבוֹת, אִם הוּא שׁוֹבֵר אֶת טָבַעוֹ, וְכֵן אֶל שְׂמֻחָה אֲמִתִּית, זֶה עַקֵּר שְׂכָרוֹ, וְעַל-כֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשְׂמֻחָה תְּמִיד, וְאֵל תִּדְחַף אֶת הַשְּׂמֻחָה מִיוֹם לְיוֹם, כִּי כִּי אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אִין הַשְּׂמֻחָה מְתַנַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמָחָר; וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְהַשְּׂמֻחָה תַּצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹנוֹת וּמִכָּל מִינֵי יְרִידוֹת וּמִכָּל מִינֵי סְפָקוֹת, וְתִזְכֶּה לִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ

אֲשֶׁר כד תשג בַּנְחָל קה

יְתַבְרַךְ, הוּא הַמְשַׁכֵּת שְׁכִינַת עֲזוֹ יְתַבְרַךְ לְמַטָּה, כִּי אָדָם הוּא אִישׁ גַּם וְעַב חָמֵר, נִגּוּעַ וְצָרוּעַ וְכוּ' וְכוּ', וְכִשְׁמִדְבָר אֱלֹהֵי יְתַבְרַךְ, עַל-יַד־יְזֶה הוּא מְנַתֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִגְּשָׁמֵי־וַתּוֹ, וְנִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֱלֹהֵי יְתַבְרַךְ, וְאִינוּ מְסַתְּפָל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וְתִנְצֵל אֶת כָּל הַרְגָעִים שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ מִבֵּיתְךָ לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וּמִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ לְמַכְלָת וּמִהַמְכָלֶת לְבֵיתְךָ, וְיִתְדַבֵּר אֲזוֹ עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵילוּ שְׁעֲשׂוּעִים אֵתָה גּוֹרֵם בְּדַבְרְךָ אֱלֹהֵי יְתַבְרַךְ, הֵייתָ מִתְעַכֵּב עַל הַדְרָךְ תַּחַת אֵיזָה אֵילָן, וְיֹושֵׁב שָׁם וּמְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ אֱלֹהֵי יְתַבְרַךְ, כִּי הַדְרָךְ הַנִּפְלְאָה שְׁגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא "הַתְּבוּדוֹת", שְׁאָדָם יְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עֵינֵי לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְפָּה לוֹ. אָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, מְסַבֵּב בְּטְרָדוֹת וּבִיִּסוּרִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא זוּכָה לְדַבֵּר אֱלֹהֵי יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר גְּדוֹל מִזֶּה.

נָא וְנָא תִקְבַּע אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא עִם רִש"י וְתוֹסְפוֹת, וְאִם לֹא תוּכַל, אֲזוֹ עַל-כָּל-פָּנִים תִּלְמַד דָּף גְּמָרָא בְּגֵרְסָא, כִּי מַעֲלַת לְמוֹד גְּמָרָא — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, שְׁהוּא מְבַעַר וּמְכַנִּיעַ וְשׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שְׁנֹדְבָקוּ בְּאָדָם. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, שְׁגִ'מִ'רָא' הוּא רְאִשֵׁי תְבוּת: גִּ'בְּרִיאֵל, מִ'יְכָאֵל, רִ'פָּאֵל, אִ'וִּרִיאֵל, כִּי מִי שְׁלוּמֵד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, עַל-יַד־יְזֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֶרְבָּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה, וְזוּכָה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁיִתְקַיֵּם בְּךָ (תְּהִלִּים קמט): "יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד", וּמוֹבָא בְּשַׁעַר רֹחַ-הַקֶּדֶשׁ, יַחּוּד ט"ו, שְׁמֵתְבוּת אֱלֹהֵי יוֹצְאִים שְׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וְג' צְרוּפֵי שֵׁם אֶהְיֶה: קנ"א, קמ"ג, קס"א, וְעַל-יַד־יְזֶה הָאָדָם זוּכָה לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹרֹן וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזוֹ יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי־נִיּוֹת, וְתִהְיֶה וְתִרְנֶן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְכָל מָה שְׁאֵשְׁתָּךְ רוֹצֶה תִּתֵּן לָהּ בְּשִׁפְעַ; כִּי בְּאֵמֶת מוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתְרָן, חֵלֶק א').

סימן סט), שְׁהַמּוֹן וְהַפְּרָנְסָה בָּאִים מִצַּד הָאִשָּׁה; וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא נט:): אֲזָקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [אם תִּכְבֹּד אֶת אִשְׁתְּךָ, תִּהְיֶה עָשִׂיר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת].

נָא וְנָא רָאָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקְךָ לְגִיּוּר פַּה בְּיַבְנָאֵל, שְׂיֵשׁ פַּה אִוְרוֹת צַחְצַחוֹת טְמוּנִים, וּבְכַרְט שְׁתַּזְכֶּה לְגַדֵּל אֶת יְלָדֶיךָ בְּקִרְשָׁה וּבְטְהָרָה, וּלְחַתֵּנָם בְּגִיל צְעִיר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחָה, י"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשָׁמַע הַטּוֹב מִכֶּם, אִיךָ שְׂאַתֶּם מִתְחַזְּקִים, וְאִיךָ מִתְנַהֲלֵת קַפְת־חֹלִים בְּבֵיתְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂמֵלְאָךְ רָפְאֵל יִסְתַּוְּבַב בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִהְיֶה שְׁלִיחִים טוֹבִים לַעֲזֹר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

מָה אָמַר לְכֶם! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים עִמִּי, וְהֵן בְּעִנְיַן הַקַּפְת־חֹלִים וְכוּ', וְאִךָ שְׂאַנִּי יוֹדַע, שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים זֹאת בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ מִפֶּשׁ, אֲבָל אֲנִי יְכוּל לְהַבְטִיחַ לְכֶם, שְׁבִזְכוֹת זֶה אָבִיא לְכֶם חֶתֶן טוֹב לְבַתְּכֶם ... שְׂתַחֲוֶה, בְּחֹר עֲדִין וִירָא שְׁמִים, בְּחֹר בְּעַל דְּרָךְ-אַרְץ, בְּחֹר שְׁלוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַתְבַּצַּע בְּטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂכַשְׂאַתֶּם מִתְפַּלְלִים, תִּזְכְּרוּ גַם אוֹתִי לְטוֹבָה וְלִרְפוּאָה שְׁלָמָה, כִּי אֲנִי חָשׁ חֲלָשָׁה גְּדוּלָה בְּלִבִּי מְרַב צְעִיר וְעִגְמַת נַפְשׁ שְׂעוּבָרַת עָלִי, מִהַחֹבוֹת שְׂמַעִיקִים לִי, וּמִהַרְבֵּה עוֹלוֹת שְׂנַעֲשִׂים וְכוּ', וְאַנִּי לֹא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת זֶה וְכוּ', וְזֶה אוֹכַל אֶת לִבִּי,

אֲשֶׁר כַּד תִּשָּׂא בְּנַחֵל קִז

וְלָכֵן בְּשַׁעַה שְׂאֵתֶם מִתְּפַלְלִים, תִּזְכִּירוּ אוֹתִי לְטוֹבָה, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֲסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּשָּׂא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר בְּשֵׁלַח, י"ג שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל כָּל נַשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגּוֹמְרוֹת בְּכָל יוֹם פְּעָמִים תְּהִלִּים בַּיּוֹם וּפְעָמִים תְּהִלִּים בְּלַיְלָה, הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתֵיהֶן, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, שְׁבַשַּׁעַה שְׂאֵתֶן אוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, תִּזְכִּירוּ אוֹתִי לְטוֹבָה, לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה וְלִישׁוּעָה וְרוּחַמִּים רַבִּים, כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה גְדוּלָה בְּלֵב מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת הַמְּעִיקִים לִי, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁעוֹשִׂים נֶגֶד רְצוֹנִי, וְזֶה אוֹכֵל לִי אֶת הַלֵּב לְגַמְרִי, וְאֲנִי צָרִיף רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מְאֹד, וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַה שְׂאֵתֶן אוֹמְרוֹת תְּהִלִּים, תִּזְכִּירוּ אֶת שְׁמִי: "אֲלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה בֶּן מִלְכָּה", כִּי אֲנִי נֶצְרָף לְרַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף, וּבְיַדֵּי הַתְּפִלוֹת וְהַתְּהִלִּים שְׁלָכֵן יַעֲזְרוּ לִי מְאֹד, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר אַחַר אֵינוֹ יָכוֹל לְפַעֵל, וּמִכָּל שְׁכֵן שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא גַם בְּדַמְעוֹת.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי לְהַזְכִּיר אוֹתִי בְּעֵת תְּפִלַּתְכֶן, שֵׁשׁ לִי כּוֹי וְכּוֹי, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים הַמְּעִיקִים לִי מֵה שְׁקוּרָה בִּיבְנָאֵל וְכּוֹי וְכּוֹי, וְשְׁעוֹשִׂים עוֹלוֹת וְכוּ', וְאֵין מְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה וְכוּ', וְזֶה אוֹכֵל אֶת לֵבִי, וְנִחְלַשׁ לִבִּי לְגַמְרִי. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן לְהַתְּפַלֵּל עַל רַפּוּאָתִי, שְׂכָבֵר אֲצַא מֵהַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת הַמְּעִיקִים לִי, וּיְכַבֵּר אֶזְכָּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְאֲבוּא אֲלֵיכֶם לְגוֹר אֶתְכֶם בִּיחָד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתְכֶן שְׂאֵתֶן תְּבַקְשׁוּ וְתִתְחַנְּנוּ

מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי תִפְלֶה תָּמִיד נְשִׁמְעַת וְנִתְקַבְּלַת אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרֹט כְּשֶׁהִיא עִם לֵב אֱמֶת.

הַמֵּאֲחֹל לְכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַח, י"ג שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שְׁרָצִיתִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, וְלֹא זָכִיתִי, כְּכֹר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל פְּעַמִּים וְלֹא רָאִיתִךְ, וְהָיָה לִי צֶעַר גָּדוֹל וְעִגְמַת נֶפֶשׁ מְזוּהָ, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה, וְאֲנִי דֵּן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה וְאֶשְׁתָּךְ רוֹצִים לְחַזֵּר לְיִבְנָאֵל, כִּי אֵין קְהֵלָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ כִּמוֹ קְהֵלְתָנוּ קְהֵלַת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּיִבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן אֶתְמוּל דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא מוֹכֵן לְגַמֵּר אֶת הַדִּירָה אֶצְלוֹ, אֲבָל חֲסִידִים לוֹ אֲמַצְעִים כְּסָפִיִּים, וְאִם אֵתָה יְכוּל לְתַת לוֹ מֵרֹאשׁ שְׂכַר דִּירָה לְשָׁנָה, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה הוּא יוֹכֵל לְגַמֵּר לְכֶם דִּירָה נִפְלְאָה, עַד שֶׁתִּזְכְּרוּ לְקִנּוּת דִּירָה בְּעֶצְמְכֶם, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד הָיִיתִי מְעַנֵּן שֶׁתִּחְזֹר אֵתָה וְאֶשְׁתָּךְ לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל, שְׁשֵׁם יְהִיָה לְכֶם טוֹב בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמִקְשֵׁר אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ כְּמוֹ הַדְּבֹר שְׁמִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵין לְאָדָם כְּלוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֵלוֹ הַדְּבֹרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת הַמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, הָיָה חֲזָק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו.

גַּא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת, וְאִם לֹא תוֹכֵל, אֲזוֹ תִלְמַד עַל-כָּל-פָּנִים דָּךְ גְּמָרָא בְּגִרְסָא, כִּי מַעֲלַת לְמוּד גְּמָרָא — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי גְמ'ר'א רַאשֵׁי תְבוֹת ד'

אֲשֶׁר כד תשז בַּנְחַל קט

מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבֻרֵי־אֵל, מֵי־כֶּאֱל, רַ'פָּאֵל, אִוְרֵי־אֵל, וּכְשֶׁאָדָם זֹכֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, עַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכִים עָלָיו ד' מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה, שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל רַע.

נָא וְנָא רָאָה לְדַבֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתָבֵא לְהִסְכֵּם הַשְּׁוֹה עִם יְדִידְנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִשְׁלַם לוֹ מֵרֵאשׁ שְׂכָר דִּירָה לְשָׁנָה, שְׁזָה אַגַּב לֹא הִרְבָּה, וְאָז הוּא יִגְמַר לָכֶם דִּירָה מְאֹד יָפָה, דִּירָה חֲדָשָׁה, עַד שֶׁתִּקְנֶנוּ דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, כִּי עוֹמְדִים פֹּה בְּיַבְנָאֵל לְבָנוֹת דִּירוֹת נִפְלְאוֹת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, י"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם דְּבַרְתָּ הַיּוֹם עִם ... אוֹ עִם ... כִּי יֵשׁ לִי חִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה מְאֹד מִזֶּה שֶׁהַעֲנִינִים אֵינָם זָזִים, וְאֲנִי רוֹאָה שְׁאֲנִי מְסַבֵּב עִם מְנִיעוֹת עִם בְּנֵי בֵּית־הַמְּדָרֶשׁ הַגְּדוֹל, שְׁבִזָּה תְלוּיָהּ בִּיאָתִי לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְהַסְמִ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁמִי שְׁאֲמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֵאֲמַר לְצִרוֹתֵי דִי.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְאַבְרָהָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִדְבֵּר עִמּוֹ, וְלִדְעָתִי אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ הִרְבָּה שְׂכָר דִּירָה, וְכָךְ תּוּכַל לְקַחַת תַּכְף־וּמִיד אֶת ... שְׁיִגְמַר לָךְ אֶת שְׁתֵּי הַדִּירוֹת, וְתִהְיֶה דִירָה אַחַת לְבָנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְדִירָה אַחַת לְשָׁנָה לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁתִּחַתֵּן אֶת ... בְּנֶךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, יִגוּר עֲכָשׁוּ אֵיפֹה שְׁגֹר ... עַד שֶׁתִּגְמַר הַשָּׁנָה, וְאָז תִּהְיֶינָה לָךְ שְׁתֵּי דִירוֹת בְּעֵבוֹר שְׁנֵי בְּנֵיךָ.

תִּאֲמִין לִי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר! אִם לֹא בְּאֲנִי

לִיבְנָאֵל, אֵלָא לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ — הִיָּה מִסְפִּיק, וּמִכָּל שְׁפָן
כְּשֹׁזָכִים לְחֻטָּף עוֹד טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

נָא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַקֵּר הַמְּנִיעָה לְאָדָם, שֶׁהוּא חוֹשֵׁב
שֶׁהוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר שְׁעָה אוֹ שְׁעֵתִים אוֹ שְׁלֹשׁ, וְזֶה נִבְצָר מִמֶּנּוּ,
וְעַל-כֵּן אִינוּ מְדַבֵּר כְּלוּם, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יְתַבְרֵךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ
יְתַבְרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּב אֶל הָאֲבִירָךְ ... גְּרוּ יְאִיר.

כד תשח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר בְּשִׁלְחָה, י"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת זֶה שְׁרוּצָה לְהַתְגַּיֵּר, אֲדַרְבָּה, כְּמוֹהוּ יִרְבוּ בֵּין אַמּוֹת
הָעוֹלָם, שְׁכָלָם יִתְגַּיְרוּ, וְכָלֵם יִפְּרוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרֵךְ,
וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לַעְזֹר לוֹ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ לְרֹאוֹת אִיךְ שְׁבַנְךָ מִשְׁתַּנֶּה מִיוֹם לְיוֹם,
וְהוּא מִתְחִיל לְהִיּוֹת תַּלְמִיד רְצִינִי, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִזְכֶּה לְהַתְחַתֵּן מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר

אֲשֶׁר כד תשט בַּנְחַל קיא

וְדַבּוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַמְשַׁכַּת הָאוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא אֶל זֶה הָעוֹלָם.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא עִם רִשׁׁי וְתוֹסְפוֹת, וְאִם אִין אַתָּה יָכוֹל לְלַמֵּד גְּמָרָא, רִשׁׁי וְתוֹסְפוֹת, תְּלַמֵּד בְּגִרְסָא עַל-כָּל-פְּנִים דָּף אֶחָד גְּמָרָא, אֲשֶׁר גְּמָרָא רִאשִׁי תְּבוּת ד' מְלֻאכֵי הַשְּׂמִירָה גְּבֻרִיאַל, מִיכָאֵל, רִפְאֵל, אִוְרִיאַל, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת הַרוֹצִים לְסוּבֵב אוֹתָךְ וּלְשַׁגְּעַ אוֹתָךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, הַקְּלָפוֹת מְתַאַחֲזוֹת בּוֹ, וְשׁוֹבְרוֹת אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הוּא מְרַגֵּשׁ סְפוּק הַנְּפֶשׁ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

פֹּה תִקְבַּל כְּמָה מַכְתָּבִים, וְתִמְסְרֵם לִיעוּדָם, וּבִפְרִט אֶת הַמַּכְתָּב שֶׁל ... גְּרוּ יְאִיר, תְּמַסֵּר לְ... גְּרוּ יְאִיר.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, בְּזֶה שְׂאֵתָה מְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ, אִין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה וּמְחַנֵּף אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֶמוּנָה, זוֹהֵי הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שֶׁרַק יְכוּלָה לְהִיּוֹת. וְלִכְּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל חֲנוּפֵי הַיְלָדִים, הֵן הַבְּנִים וְהֵן הַבְּנוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזוּר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּרוּחָנִיּוּחַ וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ

תְּבַרְךָ, כִּי כְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְרְךָ, נִמְשַׁכֶּת עָלָיו יְשׁוּעָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפִּיעַ טוֹב לְכָל אֶחָד, אָבֵל הוּא מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן, כְּבִיכּוֹל, שֶׁאָדָם יִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ, וַיִּכְמוּ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: בְּשִׁעָה שֶׁאָדָם יוֹשֵׁב מִמּוּלוֹ יְתַבְרְךָ וּמְדַבֵּר וּמִבְּקֵשׁ, אִזּוֹ הַשְּׂכִינָה גַם-כֵּן יוֹשֶׁבֶת מִמּוּלוֹ, וְאוֹמֶרֶת לוֹ שֶׁתַּעֲזֹר לוֹ.

נָא וְנָא לְעוֹרֵר אֶת הַיְלָדִים — הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת שֶׁיִּתְפַּלְלוּ עָלַי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים, כִּי אֲנִי מְרַגֵּישׁ חֲלָשָׁה גְדוֹלָה בְּלִבִּי, מֵרַב הָעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֵׁשׁ לִי מִהֲרִיבָה דְּבָרִים שְׁעוֹשִׂים נֶגֶד רְצוֹנִי, וְאֲנִי יָכוֹל לְהִתְגַּבֵּר עַל זֶה, וְלָכֵן יֵשׁ לִי כְּאֲבִים עֲזִים בְּלִבִּי, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲזֹרֵר אֶת הַבָּנִים וְאֶת הַבָּנוֹת שֶׁיֵּאֱמָרוּ תְהִלִּים בְּעִבּוֹר רְפוּאָתִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲצוּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל, שֶׁהַיְלָדִים יִלְמְדוּ בִּ"מִתְמִידִים", כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַטּוֹבוֹת הַיּוֹצְאוֹת מִזֶּה, הֵן לַיְלָדִים בְּעֲצָמָם וְהֵן לְהוֹרִים, וְכָל שֶׁכֵּן לְכָל יִבְנָאֵל, כִּי הַמְּקוֹם יִתְהַפֵּף שִׁיְהִיָּה מְקוֹם תּוֹרָה, וְהַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ ר' יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא אָמַר (אָבוֹת פֶּרָק ו'): אִם אִתָּה נּוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזֶהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת שְׁבַע עוֹלָם, אֲנִי דֵר אֵלָא בְּמְקוֹם תּוֹרָה. וְעַל-כֵּן אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד, שֶׁהַמְּקוֹם שֶׁלָּנוּ יִתְהַפֵּף לְמְקוֹם תּוֹרָה, וְשִׁתְּמִיד יִשְׁמְעוּ שָׁם בַּקוֹל תּוֹרָה, וְכָל זֶה תְּלוי כְּפִי הַנֶּעֶר שֶׁלָּנוּ.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! לְדַעַתִּי, אֵין לָנוּ שָׁם עֶסֶק עִם הַחֲלוּנִים, וְאֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים אֶת הַיְשִׁיבוֹת חֲנוּף שֶׁלָּהֶם, כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְבָנוֹת אֶת קְהֵלְתָנוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְבָנוֹת רַק אֶת יְלָדֵינוּ, וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָנוּ, אֵין לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם אֶף אֶחָד, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַחְדִּיר בַּיְלָדִים רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרְךָ, וְלְהַרְגִיל אֶת הַיְלָדִים שֶׁיִּדְבְּרוּ אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת הָעִבּוּדָה שֶׁל הַמְּלַמְדִים, שֶׁיִּלְמְדוּ אֶת הַיְלָדִים לְבִקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וּכְדָאֵי לְקַחַת אוֹתָם עַל הַהֵר לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹד מְגִיל קִטְנוֹת, כִּי צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת הַיְלָדִים עוֹד

אֲשֶׁר כד תשי בַּנְחֹל קיג

מגיל קטנות לבקש את הקדוש־ברוך־הוא, וכן המורות שתקחנה את הבנות לשדה לבקש את הקדוש־ברוך־הוא, ומדי פעם בפעם לערוך תפלה להקדוש־ברוך־הוא, אפלו חמש דקות, והעקר בתמימות ובפשיטות גמורה בלי שום ליצנות, כי דבר רבנו ז"ל תלוי רק כפי התמימות שבנו, ותהלה לאל, אין לנו מה להתבייש מכל אנשי שלומנו, כי ברוך השם, החנוף שלנו הוא החנוף של רבנו ז"ל, ודבר כזה עוד לא היה, שילדים קטנים ידעו מרבנו ז"ל, ועל־כן מה טוב ומה נעים, אם כלם ילמדו בספר הנפלא "פעלת־הצדיק", וכך ידעו את תולדות רבנו ז"ל מיום קטנותו עד יום הסתלקותו, ועל־ידי־זה תחקק בהם יראת שמים שלמה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, י"ג שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, ואיך אתה מתחזק, ואיך עובר עליך וכו' וכו'.

העקר ראה לחזק את עצמך בתמימות ובפשיטות, ותמשיך ללמד ברבים בין מנחה למערב "לקוטי־מוהר"ן", כי המזכה את הרבים, אין לתאר ואין לשער את מעלתו בשמים.

פתיב (ישעיה נח): "הלוא פרוס לרעב לחמך" וגו', ואמר האריז"ל (שער רוח־הקדש, יחוד יד) ס"ג ועשר אותיותיו ומ"ב ש"ל, הוא ראשי תבות: ה'לוא פרוס לרעב, ה' ראשונה ל"א מן ס"ג, פר"ס בגימטריה הנו"ה שד"י, ה"ל"א פר"ס בגימטריה שע"ה נהורין והכולל, לרע"ב בגימטריה ש"ב, והוא בגימטריה אה"ה כזה: א' פעמים א', ה' פעמים ה', י' פעמים י', ה' פעמים ה', סך הכל קנ"א,

וְעוֹד אֶהְיֶה דַּהֲיִין קנ"א, הָרִי שְׁתֵּי פְעָמִים קנ"א, וְהֵם ש"ב, סוֹפֵי תְבוֹת הַלֵּא' פָּרִס' לְרַעֲב', הוּא הַנְּיִ"ה דָּס"ג, לַחֲמִ"ף בְּגִימְטְרִיָּה א"ל אֲדָנָי וּב' כּוֹלָלִים, רֵאשִׁי תְבוֹת: ה' לֵא פִרְס הוּא אֲלָקִים עִם הַכּוֹלָל, ה' מִתְבַּת הַל"א, עִם רֵאשִׁי תְבוֹת: לְרַעֲב לְחֲמִ"ף בְּגִימְטְרִיָּה אֲדָנָי, וְעֲנִיִּים מְרוּדִים תְּבִיא ב'יֵת, רֵאשִׁי תְבוֹת בְּגִימְטְרִיָּה ב' פְּעָמִים דָּרָ"ף, שְׁהֵם תִּמ"ח, שְׁהֵם דְּרָכֵי מוֹת (מְשָׁלֵי יד), וְצָרִיף לְעוֹרֵר ב' פְּעָמִים ס"ג וְקס"ו דְּאֲחֻרִּים שְׁלוֹ לְהַמְתִּיק וְכוּ', עֵינִ שָׁם. וְהַכּוֹנֵה בַּפְּשִׁיטוֹת הִיא, שְׁאָדָם צָרִיף לְהַשְׁפִּיעַ מְטוֹבוֹ לְאַחֲרִים, לֹא מִבְּעֵיא שְׁהוּא צָרִיף לְתַת לְחָם גְּשָׁמִי לְאַכֹּל לְזוּלְתוֹ, אֲלֵא גַם לְחָם רוּחָנִי, שְׁהוּא לְחֻמָּה שֶׁל תּוֹרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מֵיַחַד יְחוּדִים עֲלֵאִין לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים. וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֶת מַעַלְתּוֹ בְּשָׂמִים בְּשַׁעַה שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּרַבִּים, הִיָּה גְזָהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּרַבִּים, מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עוֹוֹנוֹתָיו, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד בֵּין מְנַחָה לְמַעֲרִיב בְּרַבִּים "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְאֵל תְּתַבְּיֵשׁ, אֲלֵא תִלְךָ וְתִשָּׁב בְּרֵאשׁ וְתִתְחַלֵּל לְדַבֵּר מְרַבְּנֵי ו"ל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁהַאֲוִירָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת תִּהְיֶה תְּמִיד רַק שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, וְיִנְדַּבֵּר רַק מַעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, אֵינִן לָנוּ דְבוּרִים אַחֲרִים רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְרַבְּנֵי ו"ל.

גַּא וְנָא רָאָה לְשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמַחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי.

גַּא וְנָא הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֲלֵי וְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ וְתִבְרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵינִן לְתֹאֵר וְאֵינִן לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֶת מַעַלְתֵּי הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְדַבֵּר אֲלֵי וְתִבְרַךְ, הִיָּה חֲזָק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְתִדַּע אֲשֶׁר דְבוּר אֶחָד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵלוֹ וְתִבְרַךְ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְדַבֵּר אֲלֵי וְתִבְרַךְ, דְבוּר אַחֵר דְבוּר, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל וְתִהְיֶה לְטוֹבָה.

גַּא וְנָא תִהְיֶה שְׂמַח, וְהַשְׁמַחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַמַּח, שְׁתִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אָשֶׁר כד תשיא בַּנְחַל קטו

נא וְנָא רֵאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא עִם רִשְׁׁי וְתוֹסְפוֹת, כִּי מַעֲלַת לַמּוֹד גְּמָרָא עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְשׁוֹרְף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזְק בְּזָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"ג שָׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשִׁמֵּעַ אִיךְ אֶת מְסַתְדֶּרֶת בְּמִדְרָשָׁה "גֵר מְלֶכָה", יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַבּוּ בְּמִדְרָשָׁה הַמּוֹן תְּלִמִידוֹת, וְשְׁתַּחֲוֶינָה לְךָ מֵאוֹת תְּלִמִידוֹת, וְנוֹכַל לְחַתֵּנָן, וְשְׁתַּזְכְּינָה לְהַקִּים בְּתִים פַּה בִּיבְנָאֵל, וְהַקְּבוּץ שְׁלָנוּ יִגְדֵל עַד מְאֹד.

אִין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים שְׁל מִי שְׁזוּכָה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכָּה מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיָדוּהִי דְחִיבָא (וְהֵר נָשָׂא קַחַת), אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַחֲזִיק בְּיָדִים שְׁל חִיבִים.

נָא וְנָא הַרְגִילִי אֶת הַתְּלִמִידוֹת שְׁתַּאמְרָנָה תְּהֵלִים, כִּי אֲמִירַת תְּהֵלִים מְסַגֵּלַת לְתַשׁוּבָה, וְלִפְתַּח אֶת שְׁעָרֵי הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), וְאִם תְּרַגְלָנָה אֶת עֲצָמָן לֹמֵר תְּהֵלִים כְּשֶׁהֵן עֲדִין צְעִירוֹת, אִז תִּמְשַׁכְּנָה לֹמֵר תְּהֵלִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, י"ג שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

העקר תצא מקטנות המחין, ואל תדאג דאגות חנם, פי גדול
אדוננו ורב להושיע, ובנדאי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, ואל
תקמץ במה שאתה צריך לקנות לבית, כגון: מטות או שלחן וכו',
אל תקמץ, פי הקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך.

העקר תמיד תהיה שמח, ותתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-
הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, פי באת לארץ ישראל לבד
וכו', והיום יש לך אשה וילדים ובית וכו', ועל זה אתה צריך
להודות ולהלל, לשבח ולפאר את הבורא יתברך שמו על גדל
החסדים והרחמים גמורים שעשה עמך עד עכשו, יעזר הקדוש-
ברוך-הוא, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

העקר הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר הדבור
שמדברים עמו יתברך הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר
ואין לשער כלל, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בשלח, י"ג שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

אָשֶׁר כד תשיר בְּנַחַל קיז

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יותר טוב לי לְדַבֵּר אֶתְךָ דְרָךְ הַטְּלָפוֹן וְלֹא עַל פְּנֵי הַכְּתָב מִכְּמָה טְעָמִים הַמּוֹבְנִים. וְלִכֵּן רָאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר הַיּוֹם, כִּי זֶה נַחוּץ מְאֹד, תִּתְקַשֵּׁר אַחַר הַצְּהָרִים, וְאֲנִי אֶתְקַשֵּׁר חֲזָרָה אֵלֶיךָ.

בְּעֵנֶינִי הַצְּרָה שְׁלֶךְ וְכו', אֲנִי מִבְּקֶשׁ מִמְּנֹו יִתְבָּרֵךְ, שְׂכַבְרֵךְ יֹאמֵר סוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֶיךָ.

וַיֵּשׁ לֹאמֵר, שְׂאֲנוּ מִתְפַּלְלִים בְּכָל יוֹם "כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צְוֶה וַיַּעֲמַד", כִּי הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה י'): אֵין 'וַיְהִי' אֶלָּא לְשׁוֹן צַעַר, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת כו'): 'אֵין עֲמִידָה אֶלָּא תְּפִלָּה'; וְזֶה שְׂאֲנוּ מִבְּקֶשֶׁים "כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי" — אֶתְּךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָמַרְתָּ שְׂיִהְיֶה לִּי צַעַר, "הוּא צְוֶה וַיַּעֲמַד" — אֶתְּךָ תְּצִוֶה שְׂיִפְסֹק, וַיַּעֲמַד צַעֲרִי כָּבוֹד, וְאַזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל אֵלֶיךָ תָּמִיד, וְהִבֵּן.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאֵה לְהִתְקַשֵּׁר, כִּי אֲנִי מְעַנֵּן, רַק עָלִי לְהִסְבִּיר לְךָ כְּמָה דְּבָרִים.

כד תשיר.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"ד שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

וְהִנְנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּכֻרְפַת "מְזֹל-טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית לְרִגְלֵי הַיָּבֵר מְצוּהָ שֶׁל בְּנֵי הַבְּכוֹר, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַרְוֶה מִמְּנֹו רַב נַחַת, וְשְׂיִתְחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה מְאֹד. וְטוֹב מְאֹד שְׂיַעֲשֶׂה

קִיחַ אֲשֶׁר כַּד תִּשְׁטוּ בַּנַּחֲל

לְעַצְמוֹ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף אוֹ שְׁנַי דְּפִים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא, עַד שְׂיִזְכֶּה לְסִיּוּם אֶת כָּל הַשָּׁ"ס, וְאֵף שֶׁזֶה נִרְאֶה כְּחוּכָא וְאִיטְלוּלָא וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם יֵלֵד צָעִיר מִתְחִיל לְגַרְס ש"ס וְזוֹכֶה לְסִיּוּמוֹ, מִמְּשִׁיף עַל עַצְמוֹ צָלֵם אֱלֹקִים. וְעַל-כֵּן תְּעוֹרֵר אֶת בְּנֵךְ לְזֶה, כִּי לְמוֹד גְּמָרָא מְאֹד מְאֹד מְעוֹרֵר וּמְחַזֵּק אֶת הָאָדָם, וּמְמַשִּׁיף אוֹתוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְמַשִּׁיף עָלָיו יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי בְּעִנְיַן הַסְּפָרִים שְׂאִתָּה מְשִׁתַּדֵּל בְּעַדִּי, כִּי זֶה כָּל חֵיוֹתִי, וְאִם רַק יוֹצֵא אֵיזֶה סֵפֶר חֲדָשׁ, תִּכְרַף-וּמְיָד רְאֵה לְהַשְׁיֵג אֶת זֶה בְּשִׁבְלִי, וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסִּיר תוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל חַתָּן הַבֵּר-מְצוּהָ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הֲנִנִּי מְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּהְיֶה אִישׁ כְּשֵׁר וִירָא שָׁמַיִם אֲמִתִּי. הִנֵּה עֹכְשׁוֹ נִכְנָסֵף בְּעַל הַמְּצוּוֹת, רְאֵה לְעֹזֵב אֶת הַיְלָדוּת וְהַקְּטָנוּת שְׁלָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְתִתְחִיל לְהֵיוֹת רְצִינִי, וְתִקְיָם אֶת כָּל מַה שְׂפִתְכִתִּי לְאָבִיךָ, וְהוּא גֵרְסֵת גְּמָרָא, וְאִז טוֹב לְךָ לְנַצַּח נְצַחִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּשְׁטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"ד שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמַה מְאֹד שְׂמִחָתִי, כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֵף

אָשׁוּר כד תשטו בַּנְחַל קיט

נְכַסְפְּתִי לְכַתֵּב לָךְ, אַךְ עָבְרוּ עָלַי יָמִים קָשִׁים מְאֹד, כִּי לֹא הִרְצֵשׁתִּי
טוֹב מְרֵב צֶעַר וְעֲגָמַת נַפְשׁ וְכוּ' וְכוּ'.

אודות נְסִיעָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל שְׁנַזְדַּמְנָה לָךְ, אֵל תְּהַסֵּס לְרַגַע,
אֲלֵא תַסַּע, כִּי זֶה זוֹל מְאֹד, וּכְשֶׁנִּתְעוֹרַרְתָּ בְּאָדָם תְּשׁוּקָה לְנִסְעַ אֶל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, סִימֵן שְׂרַבְּנוּ ז"ל קוֹרָא לוֹ, אַזְ צְרִיכִים לְנִסְעַ
תַּחֲף-וּמִדָּ, וּבּוֹדָאֵי תַפְעַל שָׁם יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת — אִם תַּתְעַקֵּשׁ אֲצֵל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כֵךְ אָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל
(בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר "בְּאוּר הַלְקוּטִים", פְּרוּשׁ עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן): אִם אָדָם
מַתְעַקֵּשׁ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל בְּקָשְׁתּוֹ — הוּא נֶעְנֶה בְּהַחֲלֵט, וְלִכְּן
אִם נִמְשָׁךְ לְבַבְךָ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַכַּחַת אֶל
הַפַּעַל.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלַבֵּל תַּחֲמִיץ אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת בְּשָׂבִיל
הַשְׂדוּף שְׂדַבְּרָנוּ, כִּי הוּא בַּחֲזוֹר מְאֹד מְאֹד עֲדִין, וַיֵּרָא שָׁמַיִם גְּדוֹל,
וּמִתְמִיד נִפְלָא, וּמָה גַם לְאִמְצָעֵי כֶסֶף הֵם כְּכֹר יִדְאָגוּ, כַּמּוּבָן. וְלִכְּן
חָבֵל לָךְ לְהַחֲמִיץ הִזְדַּמְנוֹת פְּזוּ, וְהַיּוֹם צְרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים
בְּגִיל צֶעִיר מְאֹד, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַבַּת שֶׁל ... גְּרוּ יֵאִיר, הַתַּחֲתָנָה, וְהֵם
מְאֹד מְאֹד מְאֻשְׁרִים, וְעַל-כֵּן לְדַעַתִּי גַם בַּתְּךָ ... תַּחֲתָהּ, הִיא תַּהֲיֶיהָ
הַכִּי מְאֻשְׁרַת אִם הִיא כְּכֹר תַּתְּחַתֵּן, וְלֹא תַחֲכֶה עַל תֵּאֵר וְכוּ' בַּגְּרוֹת
וְכוּ', וְשֵׁאֵר פְּנוּיִים וְכוּ', הִיא צְרִיכָה לְהַקִּים בַּיִת, וַיֵּשׁ לָהּ עַכְשָׁו
הִזְדַּמְנוֹת פְּזוּ.

אִם אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁנַצְרָךְ לִי לְכַתֵּב לָהּ מִכְּתָב בְּפִרְטִיּוֹת, אֲכַתֵּב
לָהּ, כִּי מְאֹד מְאֹד חָבֵל לִי, שְׁתֵּאבֵּד בַּחֲזוֹר טוֹב כְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצַּא מִצְרוּתִיךָ וּמִחוּבוֹתֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשטז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ד שבט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד פְּלֵא אֶצְלִי עַל הַהֲנַהֲגָה הַזֹּאת לְלַכֵּת עִם סֵפֶר תּוֹרָה
פְּתוּחַ מִהָאָרוֹן-קֹדֶשׁ עַד הַבְּמָה, עוֹד לֹא רָאִיתִי מְנַהֵג כְּזֶה, וְלֹא
שָׁמַעְתִּי מְנַהֵג כְּזֶה, וְלִדְעָתִי, זֶה מְנַהֵג בּוֹרוֹת, וְצָרִיכִים לְבַטֵּל אֶת זֶה
בְּדַרְכֵי נַעַם דִּיקָא, וְהִבֵּן.

בְּבִרְסָלָב הָיָה שׁוֹחֵט וְשָׂמוּ ר' מֹשֶׁה, וְהוּא הָיָה בְתַקּוּפְתּוֹ שֶׁל ר'
נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל, וְהוּא הָיָה מִחֲשׂוֹבֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִעֵת שֶׁר'
נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל עָבַר לְגוֹר מְעִיר בְּרִסְלָב אֶל עִיר אוּמָן, זֶה
הָיָה בְשָׁנַת תַּרְכִּ"ו, מֵאֵז הָיָה ר' מֹשֶׁה שׁוֹחֵט נוֹהֵג לְלַמֵּד בְּרַבֵּים
"לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן" בְּמָקוֹם ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל, כִּי כִשְׁהָיָה ר'
נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל גָּר בְּעִיר בְּרִסְלָב, הוּא הָיָה לוֹמֵד בְּרַבֵּים
"לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן", וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֶׁעָבַר דִּירָה לְעִיר אוּמָן, מֵאֵז ר'
מֹשֶׁה שׁוֹחֵט לְמַד בְּרַבֵּים. וּפְעַם אַרְע, שְׁאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רָצָה
לְהִנַּהֵיג מְנַהֵג חֲדָשׁ בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, מְנַהֵג כְּזֶה שְׁלֹא רַק שְׁבִין אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לֹא נִהְגוּ אֶת זֶה, אֶלָּא בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל לֹא נִהְגוּ מְנַהֵג כְּזֶה,
שָׂרְצוּ לְהִנַּהֵיג לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מוֹסֵף תַּכְף-וּמְיָד אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית,
וְאַחַר מוֹסֵף יִתְחִילוּ לְקַרֵּא בַּתּוֹרָה, וְנַעֲשֶׂתָה מִזֶּה מַחְלָקַת גְּדוּלָה,
וְשָׁלְחוּ לְכַמְּה גְּאוּנִים לְשֹׂאֵל כַּדַּת מַה לַעֲשׂוֹת, וְהֵם הִשִּׁיבוּ כַּמָּה
שׁוֹתִי"ם, וּבְקִצּוֹר הִיָּתָה מַחְלָקַת רַבָּה, וְכַמְעַט שְׁנַתְפַּרְדָּה כָּל הַחֲבוּרָה
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשִׁבְלֵי זֶה, כִּי זֶה אָמַר בְּכַה וְזֶה אָמַר בְּכַה, וְלְכָל
צַד הָיוּ כַּמָּה אַנְשִׁים, וּלְבִסוּף הַצָּרָף ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֶר ז"ל לְחֹזֵר
עַל שְׁבַת אַחַת לְעִיר בְּרִסְלָב, וְהוּא הָיָה נֹעִים הַלִּיכוֹת וַיּוֹדַע לְדַבֵּר,
אֵז הוּא הִשְׁקִיט אֶת כָּל הַמַּחְלָקַת, וְהִסְבִּיר בְּטוֹב וּבְנֻעַם דְּבָרֵי פִּיו

אָשֶׁר כּד תּשִׁיז בְּנַחֵל קכא

אֶת הַטְּעוֹת הַזֹּאת, וְחֹזֵר לְהִיּוֹת הַכֹּל עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶצְלָנוּ, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אוֹפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְתִרְבֶּה בְּתַפְלָה וְתִזְכִּיר אוֹתִי בְּתַפְלָתְךָ, כִּי עַדִּין יֵשׁ לִי חֲלֹשַׁת הַלֵּב, וְאַתְמוֹל חִשְׁבְּתִי שֶׁהִגִּיעַ הַיּוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְכִנְרָאָה הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּפִלּוֹת נִשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ עֲזָרוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתְכֶם, וְאַזְכֶּה לְהַבְרִיא לְגַמְרִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּשִׁיז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, י"ד שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאִתִּי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה, עַל הַלְדַת בְּנֶךָ הַיָּקָר, וְעַל שְׁזֻכִּיתָ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵבֵן הַזֶּה יַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וּבִיָּמָיו יִבְשֹׂר "אַלְיָהוּ" אֶת הַ"שְׁלוֹם" הָאֱמִתִּי.

יְדוּעָה מַעֲלָתוֹ וּגְדֻלָּתוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא, עַד שֶׁדְּמוּהוּ אֵל מִשָּׁה רַבְּנוּ, כַּמְּאַמְרָם ו"ל (מְגִלָּה יט): אֵל מְלֵא נְשִׁתִּיר בָּהּ בְּמַעֲרָה שְׁעָמַד בָּהּ מִשָּׁה וְאַלְיָהוּ מְלֵא נִקְבַּ מַחַט סְדָקִית, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד מִפְּנֵי אוֹרוֹ; כִּנְרָאָה שֶׁהִיְתָה מַעֲרָה שֶׁהָיָה שָׁמָּה אֱלֹהֵינוּ, וּבְאוֹתָהּ מַעֲרָה הָיָה גַם מִשָּׁה רַבְּנוּ, וְהָיוּ דְבוּקִים בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהָאִירוּ אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּבְגִלּוֹי כְּזֶה, שְׁאֵם הָיָה מִתְגַּלֶּה הָאוֹר הַזֶּה בְּעוֹלָם, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים נד): אַחַד מִהַעֲשָׂרָה דְּבָרִים שֶׁנִּבְרָאוּ בְּעָרֵב שַׁבַּת בֵּין הַשָּׁמַשׁוֹת, הִיא אוֹתָהּ מַעֲרָה שְׁעָמַד בָּהּ מִשָּׁה וְאַלְיָהוּ, הִיְכוּלִים לְתַאֵר אִיזוֹ מַעֲרָה זֶה הִיְתָה? ! וּבְאַמַּת רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד): מַעֲרָה

קכב אָשֶׁר כד תשיח בנחל

היא בחינת דבקות, וזה פלא פלאים, איך מדמים את שניהם יחד; ובאמת מצאתי במדרש שוחר טוב (תהלים מג): אליהו הנביא מבית אהרן קאתי, ובגמרא (סוטה יג.): אליהו תלמידו של משה היה; וכן במצאתי (פסיקתא רבתי, פרק ד'), שמביא שם בפרוש: משה ואליהו שוים זה לזה, עין שם; ובמדרש רבה (אמר פרשה לא, סימן ד') על הפסוק (מלכים א' יח, מב): "ואליהו עלה על ראש הכרמל, ויגהר ארצה וישב פניו בין ברקיו", ולמה שם פניו בין ברקיו? אמר לפני הקדוש-ברוך-הוא, אם אין לנו זכות, הבט לברית מילה, עין שם; ולזאת יעזר הקדוש-ברוך-הוא בזכות שהכנסת את בנה בבריתו של אברהם אבינו, שנוזקה כבר שיתגלה לנו "אליהו", אשר הוא יבשר את ה"שלום".

ראה לכתב לי וממש תחיני, ותתפלל בעדי, כי אני צריך רפואה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשיח.

בעזרת השם תברוך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ד שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

עכשו הביא לי ר' ... גרו יאיר, את ה"לקוטי תפלות" שהדפסת, ומה אמר לך, ידידי היקר! ספר כזה עדין לא נדפס מאז הפעם הראשונה שהדפיסו את ה"לקוטי תפלות" עוד לא נדפס יפי כזה, ואתה ואשתך צריכים להיות גאים עם ההדפסה הזו, ומי יתן, שהיו לי פה אלה, והייתי מפיץ לך את הכל, וחבל מאד, על-כל-פנים אני בטוח, שגם בארצנו הקדושה יופץ. רק חזק ואמץ מאד, וכן קבלתי את הספר הקטן "ראש השנה לאילנות", ויצא להפליא פלאי פלאות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להחזיק בהדפסת ספרי

אָשֶׁר כּד תּשׁיח בְּנַחֵל קכג

רַבְּנוּ ו"ל כָּל יְמֵי חַיֵּיךָ אֶתְּהָ וְאֶשְׁתָּךְ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

כְּשֶׁהַדְּפִיס מוֹהֲרֵן"ת ו"ל בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה כָּרַךְ קָטָן מִה"ל קוּיטִי-תְּפִלוֹת", אָנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אָמְרוּ אֶת זֶה בְּהִתְלַהְבוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה, וְאָמְרוּ לְמוֹהֲרֵן"ת ו"ל: אֶתְּרֵי תְּפִלוֹת כְּאֵלוֹ מְכָרַח לְהִיּוֹת שְׂאֲתָם הַבַּעַל תְּפִלָּה (הַמּוּבָא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשֵׂי־יָמָיו, סִפּוּר יב), עָנָה וְאָמַר מוֹהֲרֵן"ת ו"ל: הַבַּעַל תְּפִלָּה הוּא רַבְּנוּ ו"ל, אָבֵל אִם אָנִי מֵאָנֹשִׁי הַמּוֹלֵךְ — אָנִי הַמְּלִיץ, כִּי אָנִי יָכוֹל לְהַמְּלִיץ אֶפְלוֹ עַל הַכִּי גְרוּעַ בְּעוֹלָם כָּל מֵינֵי הַמְּלָצוֹת, וְלִמְצָא בּוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת.

(אֲגַב אָנִי רְאִיתִי אֶת הַ"לְקוּיטִי-תְּפִלוֹת" הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה בְּפוֹרְמֵט קָטָן מְאֹד עִם אוֹתִיּוֹת שְׁבוּרוֹת מְדַפְּסוֹת בְּאוֹתִיּוֹת רַש"י, וְאִם הָיָה לָהֶם "לְקוּיטִי-תְּפִלוֹת" כָּל-כָּךְ יָפָה, כָּמוֹ שֶׁאֶתְּהָ הַדְּפִסָּתָּ, אָנִי בְּטוֹחַ שֶׁהָיָה בְּטוֹל הַבְּחִירָה, וְגַם עֲכָשׁוּ אִם זֶה יֵצֵא לְאוֹר עוֹלָם, זֶה יִהְיֶה בְּטוֹל הַבְּחִירָה מִמֶּשׁ, אֶשְׁרִיךְ וְאֶשְׁרִי חֶלְקֶךָ).

רְאֵה לְצַמְצָם אֶת עֲצֻמָּךְ בְּהַדְּפָסָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִכְנַס לְחוּבוֹת, וְאֵךְ שְׁאֵנִי יוֹדַע שֶׁלֹּא תִצְיֵת אוֹתִי, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְצַמְצָם אֶת עֲצֻמָּךְ, וּבְנוֹדָאֵי יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה שֶׁפַּע גְּדוֹל מְאֹד, וְתִזְכֶּה לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחוּבוֹת שֶׁלְּךָ, וְתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

אָנִי מְקַנְהָ שֶׁ"אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים" הַקָּטָן יֵצֵא יָפָה, כְּדֵי שִׁיּוֹפֵץ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיטִי, שֶׁחֶלְקִי "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", יוֹפְצוּ בְּמֶרֶץ גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, כִּי מִי שֶׁרַק מִסְתַּפֵּל בְּקוֹנְטְרָסִים הָאֵלוֹ — חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁל אֶתְמוֹל תִּשְׁלַח תְּכַף-וּמִדָּ לִיבְנָאֵל, שִׁיְתֵּלוּ אֶת זֶה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְתִגִּיד לְאֶשְׁתְּךָ, שֶׁמְחַר בְּדִיוֹק בְּשַׁעָה שְׁבַע בְּלִילָה אֶצְלָכֶם, אֲגִיד אֶת הַשְּׁעוֹר לְבָנוֹת, וְשֶׁהִיא תִתְקַתֵּק אֶת זֶה, וּבְקִאֻמַּת כְּפִי שְׁאֵנִי רוֹאֶה אֶת עֲבוֹדָתָהּ, זֶה מִמֶּשׁ נִפְלָא, וְיֵצֵא מִזֶּה כָּרַךְ אַחֵר כָּרַךְ מִהַשִּׁיחוֹת, אֲגַב אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁל שְׁבוּעַ שְׁעֵבֵר עוֹד לֹא הִגַּהֲתִי, וְתְּכַף-וּמִדָּ כְּשֶׁאָנִי אֲגִיָּה אֶת זֶה אָנִי אֶשְׁלַח לְכֶם אֶת זֶה,

קכד אֲשֶׁר כד תשיט — כד תשכ בַּנְחַל

אָבֵל אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְשַׁלַּח אֶת זֶה לְיִבְנָאֵל, אֲלֵא לְהַכְנִיִס אֶת זֶה
בְּפִיִּל שֶׁל הַמַּחֲשָׁב.

אִתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת חֻלְקָה לְבִנְךָ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, ט"ו בְּשַׁבָּט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

רְאוּ לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר בְּיִבְנָאֵל, כִּי בְּשַׁעַה שְׁבַע אֲצַלְצֵל אֲלֵיכֶם, וְאִז
יְהִי הַשְּׁעוֹר לְבָנוֹת. אֲקַוֶּה שֶׁתִּתְקַתְּקוּ אֶת זֶה.

מָה אֵמַר לָכֶם! רְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכִּינוּ לְכָבוֹד
חֲמִשָּׁה-עָשָׂר בְּשַׁבָּט רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת לְהוֹצִיא "לְקוּטִי-תְּפִלוֹת"
כָּל-כֶּף יָפָה, שְׁעֵדִין לֹא נִדְפַס אֶף פַּעַם, מֵאִז שְׁנִדְפַס פַּעַם רֵאשׁוֹנָה.

רַק חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד מְאֹד, תִּכְתְּבוּ לִי מָה אַתֶּם מִתְקַתְּקִים
עִכְשָׁיו? הֲאֵם אַתֶּם מְסַדְּרִים עוֹד כְּרַכִּים שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", כִּי אֲנִי
מְאֹד רוֹצֶה שְׂיֵצֵא לְאוֹר עוֹלָם, וְיוֹפֵץ בֵּין כָּל שְׁכָבוֹת הָעָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשכ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח, ט"ו בְּשַׁבָּט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּרַגַע שְׂגִמְרָתִי אֶת הַשְּׂיַחָה עִמָּךְ, הַתְּקַשֶּׁר אֶחָד אֵלַי אֶחָד, וְהוּא
הַחֲבֵרוֹתָא שֶׁל ... גֵּרוּ יְאִיר, בְּטְבִרְיָה, וְהוּא נִתֵּן לִי אֶת מְסַפֵּר הַטְּלָפוֹן
שֶׁלוּ ... נָא לְהַתְּקַשֶּׁר אֵלָיו, כִּי חֲבָל, כִּי צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז בְּכָל דְּבָר,

אֲשֶׁר כַּד תִּשְׁכַּח – כַּד תִּשְׁכַּח בְּנַחֵל קַח

לְדַעֲתִי, תִּחְשַׁב עַל כּוּוֹן זֶה שְׁדַבַּרְתִּי אִתְּךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, כִּי יִבְרַךְ זֶה יְלֶדְךָ, וְזֶה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁנִּתְחַלֵּל לְעִשׂוֹת וְכוּ', וְהוּא יִתְבָּרַךְ יְמֵשֶׁיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהִיּוֹת מוֹכֵן בְּשַׁעַה שְׁבַע לְשַׁעוֹר עֲבוּר הַבְּנוֹת, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהַדְּבוּרִים יִכְנָסוּ בְּלִבְךָ, וְתִהְיֶינָה צְדָקָנִיּוֹת וּבְעֵלוֹת חֶסֶד
וְכוּ'.

הָאֵם מְסַרְתְּ אֶת הַמִּכְתָּב לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, חֵס מְלֶהֶזְכִּיר, שְׁלֹא יִהְיֶה
שׁוֹם שְׁנוּיִים בְּהוֹצָאת סֵפֶר תּוֹרָה וְכוּ'.

יִבְרַךְ חֶסֶד וְאֶמֶץ לְדַבֵּר אֵלַי יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר קָטָן שֶׁל קָטָן
מִיִּשְׂרָאֵל, עוֹשֶׂה רַעַשׁ וְרַעַשׁ בְּשָׁמַיִם, כִּי שָׁם מִתְפָּאֲרִים עִם כָּל דְּבוּר
שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּשְׁכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלַּח, ט"ו בְּשִׁבְט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְלֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּבֵד הִיִּיתִי בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה בְּעִשְׂרָה

בְּטִבַּת בְּהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהָיָה לִי פֶלֶא גָדוֹל שֶׁלֹּא רָאִיתִיךָ,
וְלֹא אֶת אַחִיךָ וְלֹא אֶת גִּיסְךָ, וְדַנְתִּי אֶתְכֶם לְכַף זְכוּת, כִּי מִסְתַּמָּא
לֹא יָדַעְתֶּם שְׂאֵנִי שָׁם, וְתַכְּף־וּמְיָד כָּבֵר נִסְעָתִי, עֲכָשׂוּ אָנִי מְקַנְהָ
בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ, לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה תַכְּף־וּמְיָד אַחַר פּוּרִים
לְשִׁתֵּי שְׁבֹתוֹת.

בְּעֵנִין סִפֵּר הַדְּרָשׁוֹת, חָבֵל מְאֹד, כִּי אִם הֵייתִי יוֹשֵׁב אֶתְךָ יַחַד
אֶפְלוּ רַק כְּמָה שְׁעוֹת, הֵייוּנוּ יְכוּלִים לְגַמֵּר עוֹד כְּמָה תּוֹרוֹת, וְהָיָה
נִשְׁלֵם אֶפְלוּ שְׁנֵי כְּרָכִים, וְכֵן יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת, שְׂאֵהָיָה אֶתְךָ בְּקֶשֶׁר
טְלַפּוֹנִי מִהָאָרֶץ, וְכָךְ נוֹכַל לְגַמֵּר אֶת זֶה, כִּי חָבֵל, כִּי מְאֹד רְצִיתִי
שִׁתְּהִיָּה לָנוּ סִדְרַת סִפְרֵי הַדְּרָשׁוֹת עַל כָּל הַ"לְקוּיֵי־מוֹהֲרַנְ"ן".

רָאָה לְכַתֵּב לִי אֵיךְ אֶתָּה מִתְחַזֵּק, וְאֵיךְ עוֹבֵר עָלֶיךָ, וּמָה בְּעֵנִין
פְּרַנְסֵתְךָ וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁתְחַזֵּיק מְעַמָּד וְלֹא תִשָּׁבֵר
מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְאֲשָׁרֵי מִי
שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת חֲזָק, וְזוֹ גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲעוֹלָם, וְרַק מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה.

רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם, עַל־כָּל־
פְּנִים אֶפְלוּ כְּמָה דְבוּרִים, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא,
בְּמִדְרָשׁ וְכו' וְכו', כִּי סוּף כָּל סוּף יְמִינוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וְלֹא נִשְׁאָר
מִהָאָדָם כְּלוּם, רַק מָה שְׁזוּכָה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב לְגִיסְךָ ... וְכֵן לְגִיסְךָ ... וְכֵן לְאַחִיךָ ... שְׂיִחִיָּה

נְצַח.

כד תשכג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ט"ו בשבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל היקר לי ... גרו יאיר.

אודות השדוף שדברו לך, ונפגשת עמה כמה פעמים, לדעתי, זה שדוף טוב מאד, ואם יש לשניכם משיכה אחד לשני — תגמרו את זה בכי טוב, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתתחתן בסימן-טוב ובמזל-טוב. וידוע, שרבנו ז"ל הקפיד מאד לא להשאיר רוק, אלא תכף-ומיד להתחתן, ולא להיות בדרך, ועל-פן עשה זאת, ותגמרו את זה בכי טוב, ויהיה בסימן-טוב ובמזל-טוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשכד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ט"ו בשבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מדי כתבי מכתב לאחיד ולגיסך, אמרתי לרוץ שורותים אלו אליך:

הייתי בעשרה בטבת בארצנו הקדושה, ומאד התפלאתי שלא ראיתך, ולא את גיסך, אף אני דן אותך לכף זכות, כי מסתם לא ידעתם שאני שם, ותכף-ומיד כבר נסעתי.

איך שהוא, ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, כי אשה — בעלה משמחה (ראש השנה 1:); וצריכים לראות שבבית תמיד תהיה אוירה של שמחה, ולא

קכח אֲשֶׁר כד תשכה בנחל

לפחד משום דבר, כי אסור לאדם להכניס אימה יתרה בתוך ביתו, אדרבה צריכים להרחיב את דעת האשה, וכשטוב לאשה, גם טוב לבצל, אשרי מי שחי עם גדלות המחין, ולא בצמצום ובקטנות, שנה רק הורס את האדם, כי הקמצנות והדקדוקים בבית הורסים את האדם לגמרי, ועל-פן צריכים לחיות בגדלות המחין, ואל זה יכולים לזכות דיקא על-ידי אמונה שלמה, שאדם מכניס את עצמו באמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

ראה להתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך, על-כל-פנים חמש דקות לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היו בני-אדם יודעים מעלת הזוכה לדבר אליו יתברך, היו חזקים בזה כל ימי חייהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשכה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, ט"ו בשבט ה'תשנ"ז.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי הַיָּקָר לִי
מאד ... גרו יאיר.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי ההתחזקות היא היסוד בחיי האדם, כי עובר על כל אחד כל-כף הרבה משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד.

אני מקנה שיהכל מסתדר אצלך, ומאד מאד רציתי לראות על-כל-פנים פתית ידך שתכתב לי, וכן יש לי הצעה טובה בעבור בתיך וכו', אם אתה מענין — תכתב לי. ואשרי מי שמחתן ילדיו סמוך לפרקן, אשר איננו מפסיד לא בגשמיות ומכל שפן לא ברוחניות.

אָשׁר כד תשכו בַּנְחַל קכט

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, וְאַפְלוּ בְּגִרְסָא, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלִמּוֹד דָּף גְּמָרָא, וְאַפְלוּ בְּלִי רִשׁׁי וּבְלִי תוֹסְפוֹת, רַק גִּרְסָא בְּגִמְרָא, וְזֶה מַצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי יְרֵאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וּמִטְהַר אֶת נַשְׁמָתוֹ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ט"ו בְּשָׁבָט ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהֲלָדָת שֶׁל מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל, הַיּוֹם הוּא יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֹד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזְּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, מָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, וְלוֹלֵי מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל לֹא הֵיינוּ יוֹדְעִים בְּכָל־ל מַרְבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן אַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְשַׁמַּח בְּיוֹם הַזֶּה מְאֹד מְאֹד, וּבְפָרֵט שְׁזָכִינוּ לְמַתְּנָה יָפָה, שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יֵצֵא לְאוֹר הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת" מִחֲדָשׁ, בְּתַכְלִית הַהַדוּר וְהַיְפִי, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל הִתְבַּטָּא פַּעַם וְאָמַר: "עוֹד עֲתִיד דוֹר, שֶׁיִּקְוֵמוּ וְיִהְלֻוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם הַתְּפִלוֹת הָאֵלוּ". לְדַעֲתִי, עִם הַהֲדַפְסָה הַזֶּה יִתְקַיֵּם דְּבוּרוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל, כִּי הָאוֹתִיּוֹת נִדְפְּסוּ כְּאוֹתִיּוֹת סְדוּר תְּפִלָּה, אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת, אוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּקְנֶה לְעַצְמוֹ אֶת הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ הַזֶּה, וְיִהְיֶה רְגִיל בְּ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וּיְכַבֵּר אָמַר מוֹהֲרֵנִי"ת ז"ל: "הַרְבֵּה אַנְשִׁים יוֹשְׁבִים כְּבָר בְּגַן-עֵדֶן עַל-יְדֵי הַתְּפִלוֹת שְׁלִי".

מה אמר לכם! אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵחַ מְאֹד עַל הַחֲנוּף שֶׁאֲנַחְנוּ מְחַנְכִּים אֶת יְלָדֵינוּ בְּגִיל צְעִיר שֶׁיִּדְעוּ מֵרַבְּנוּ וְ"ל, וּמְחַדִּירִים בָּהֶם אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, זוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת שֶׁמִּחְתְּנוּ, אִם לֹא הֵינּוּ בָּאִים פֹּה לְמַדְבַּר שָׁמַם בְּיַבְנָאֵל, רַק כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנְּעָר שֶׁלָּנוּ הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת, כְּכֹר הָיָה כְּדֹאֵי, כִּי שׁוֹמְעִים הַיּוֹם סְפוּרִים מְזַעְזָעִים מֵהַ שְׁקוּרָה אֲצֵל הַחֲרָדִים, וְכֹל שֶׁפֶן אֲצֵל הַחֲלוּנִים, וְתִהְיֶה לָּאֵל, אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ, זֶה עֵקֶר שֶׁמִּחְתְּנוּ וְכו'.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תִּתְּנוּ יָד וְכַתֵּף לְעֹזֵר לְהַצִּלְחַת הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְלְהַצִּלְחַת הַבֵּית-סֵפֶר, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד גַּם הַבֵּית-סֵפֶר יִהְיֶה סְמוּךְ לַתְּלַמוּד תּוֹרָה, וְשֵׁם תִּהְיֶה לָּנוּ "קָרְיַת חֲנוּף", וְכֹל מְעַרְכַת הַחֲנוּף שֶׁלָּנוּ — הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת, יִהְיוּ מְרַפְּזִים בְּמָקוֹם אֶחָד, וְאִף שֶׁהִרְשַׁע מִפְּחִיד אוֹתָנוּ, שִׁיּוּצִיא אוֹתָנוּ מֵהַמְּתַנַּ"ס, לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, אֲנַחְנוּ לֹא נֵצֵא מִשָּׁם, עַד שֶׁיִּבְנֶה לָּנוּ גַם בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תִּתְּנוּ יָד וְכַתֵּף לְעֹזֵר בְּמָה שֶׁאַתֶּם רַק יְכוּלִים, וְכֹל אֶחָד מֵאַתְּנוּ יִתְּרֵם מֵהַיּוֹד שֶׁהוּא רַק יְכוּל בְּשִׁבִיל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, כִּי הַחֲנוּף שֶׁנּוֹתְנִים לְיְלָדֵינוּ, זֶה מֵהַ שִׁישָׁאֵר מֵאַתְּנוּ, וּבְכֹר שֶׁמִּחַדִּירִים בָּהֶם חֲסִידוֹת וְחִמִּימוֹת. וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר אַחַת הַסְּבוֹת שֶׁהַהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַחֲסִידוֹת הַצִּלְיָחוּ לְהַעֲמִיד אֶלְפֵי אֶלְפֵים וְרַכְבוֹת חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה — תְּלוּיָהּ בְּכֹךְ, שֶׁהַהוֹרִים וְהַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת הֵיוּ מְשַׁגְּיחִים וּמְחַנְכִּים אֶת הַיְלָדִים מְקַטְנוּתָם לְהַתְּנַהֵג כְּרֵאוּי בְּקַדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָהּ.

וְכֵן מוּבָא מִפִּי הַרְבֵּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי חַיִּים מְטֻשְׁעֵרְנוּבִּיץ זי"ע (מְנוּחָתוֹ כְּבוֹד בְּבֵית חַיִּים שֶׁבְּצַפַּת — בְּעַל מְחַבֵּר הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא "בְּאֵר מַיִם חַיִּים), וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ בְּסִפְרוֹ שֶׁעַר הַתְּפִלָּה: "וְהֵאֱמַת כִּי מִי שִׁיּוּצֵא מְנוּעוּרָיו לְעַבֵּד אֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל לְבָבוֹ, לֹא יִקָּשֶׁה לוֹ כָּלֵל הָעֲבוּדָה, וְעַל זֶה הַעֲיֵדָה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאִמְרָהּ (דְּבָרִים ל. יד): "כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבְלִבְכֶם לַעֲשׂוֹתוֹ", כִּי אִם יִרְצֶה הָאָדָם מִבֵּין י"ג שָׁנָה וְאֵילָף לְעַבֵּד עֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ קָרוֹב אֵלָיו הַדָּבָר מְאֹד,

אָפּר כד תשכו בנחל קלא

פי יוכל בקל שלא להרגיל עצמו בתאנות חמדת נפת טנפת עולם הזה ותענוגיו בהתקרב למלך עולם ברוך הוא, בקרוב", עין שם.

רואים מזה, שילדים צעירים, שמכניסים בהם אמונה ברוחה ומזככת, זה מועיל להם לקדשה וטהרה. וכן אמר דוד המלך (תהלים יב, ח): "אתה הוי"ה תשמרם תצננו מן הדור זה לעולם", ופרש רש"י בשם מדרש אגדה: "ר' יהושע דיסיכנין בשם ר' לוי, תינוקות שהיו בימי דוד, עד שלא טעמו טעם חטא, היו יודעים לדרש את התורה בארבעים ותשעה פנים לכל צד, וזה שבעתים, והיה דוד מתפלל עליהם: רבנו של עולם, ראה כמה תורתך ואמרתך ברוחה ומזככת שבעתים בלבם, אתה הוי"ה תשמרם, שמר אותם בלבם, תצננו מן הדור הזה, שלא ילמדו דרכיה להיות דילטורין מן הדור הזה שהם דילטורין", עין שם. הרי שלכם לפניכם, אם מרגילים את הילדים בגיל צעיר להזהירם, שלא ידברו לשון הרע ורכילות ונבול פה, אזי נחקק בלבם.

וכן כתב רבנו יונה על הפסוק (משלי כב, ו): "חנף לנער על-פי דרכו, גם פי זקין לא יסור ממנה", וזו לשונו: "תרגיל הנער בדרכי המדות הטובות והמנהגים המתקנים, על-פי הדרך אשר הוא מתמצב עליה בימי הנערו, הדבר קרוב לישר הטבע ולתקן המדות, ויקבל ההרגל, וגם פי זקין לא יסור ממנה", ולכן עלינו למסר את נפשנו בשביל בנינו ובנותינו.

אנשי שלומנו היקרים! תפקחו כבר את העינים, ותראו מה אנחנו עושים כבר עם ילדיכם, שהם העינים שלכם, מוסרים את נפשנו פשוטו כמשמעו, שייצאו מצלחים, נא ונא תעזרו לנו במה שאתם רק יכולים, העקר לעודד ולחזק ולשמח את המלמדים והמורות, כי אתם יודעים, שזה לא קל ללמד ילדים, בלי עין הרע, ילדים שובבים וכו' וכו', עם כל זאת רואים את היגיעה והטרחא שמכניסים בהם, הילדים באים לבית-המדרש להתפלל מנחה וערבית, ואיך שכל בית-המדרש מלא עמהם בלי עין הרע, ולכן

קלב אָשׁר כד תשכו בַּנְחֹל

ראו לְחֶזֶק וּלְעוֹדֵד אֶת הַמְּלַמְּדִים וְאֶת הַמּוֹרֹת, וְתַעֲזְרוּ לָהֶם בְּמֵה שְׂאֲתֶם רַק יְכוּלִים לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם אֶת הָעֲבוּדָה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, וְאַנְחָנוּ רוֹצִים לְרוֹת מֵהֶם נַחַת, לְחַתֵּנָם בְּגִיל צָעִיר, וְשִׁיגְדֵלוּ בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְשֵׁלֵא יִדְעוּ מִשׁוּם רַע וְלִכְלוּף הַקּוֹרָה בְּעוֹלָם, וְחַמָּנָא לִישׁוֹבָן.

נָא וְנָא הַחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפְּחוּ בִּי, וְכֵן תַּעֲזְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם שִׁיחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד. וְאַנִּי מִכָּרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁהָיָה לִי יוֹמִים שֶׁשָּׁכַחְתִּי, שֶׁהֵנָּה זֶה זֶה וְכוּ', כִּי הִרְצֵשְׁתִּי דְקִירוֹת חֲזָקוֹת בְּלֵב מְרַב עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', וְהַנְּשִׁים הַתְּפִלָּלוּ וְאָמְרוּ תְהִלִּים, וּבְזָכוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּהֶן, שֶׁלַח לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר תְהִיָּה לִי יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּבֵר אֲזָכָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְלִבָּא לְגוּר אֲתָכֶם בְּיַחַד.

נָא וְנָא תַּעֲזְרוּ כָּלְכֶם אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, שֶׁיִּבְאוּ וַיִּצְטַרְפוּ אֶל נְשֵׁי "חֲבֵרַת תְּהִלִּים", וְשִׁיאֲמְרוּ עִמָּהֶן תְּהִלִּים, כִּי דְבָר זֶה מִמֶּשֶׁיף יִשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטִיּוֹת וּלְכָל קְהֵלָתָנוּ בְּכָלִּיּוֹת.

ראו לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם, מִיִּשְׁהוּ אֵינִי מְרַגֵּשׁ טוֹב וְכוּ', אוֹ שֶׁהוּא חוֹלָה בְּמִטָּה וְכוּ', תִּלְכוּ לְבַקֵּר חוֹלִים, אוֹ כְּשֶׁחַס וְשָׁלוֹם, אֶחָד בְּמִצָּב יְרוּד וְכוּ', תַּחֲזִקוּ וּתְאַמְצוּ וּתַעֲזוּדוּ אוֹתוֹ. וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים — כְּשִׁיְהוּדִים גָּרִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, וְעוֹזְרִים אֶחָד לְשֵׁנִי.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ, שִׁישׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֲתָכֶם, שֶׁתְּתַפְּלָלוּ בְּעַדִּי, וְתִזְכְּרוּ אוֹתִי בְּתַפְּלַתְכֶם, וְאַהֲיָה לָכֶם אֲסִיר תוֹדָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּד תּשכּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ט"ז שְׁבַט ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת הַפֶּקֶס פְּשֶׁכְּבָר הָיָה אֲצִלְכֶם שַׁבַּת, וְלִכֵּן לֹא יִכְלֹתִי
לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ.

לְדַעֲתִי, הִכִּי טוֹב לְלַכֵּת בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׁאִמְרֵתִי לָךְ, קִדְּם לְכַנּוּת
אֶת הַקּוּמָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁהִיא קוּמַת הַמֶּרְתֵּף, וּלְהַגִּיד שְׁעַל זֶה יִבְנוּ
שְׁתֵּי דִירוֹת, וְזֶהוּ זֶה, וְאֲנִי חָנוּ עוֹצְרִים כְּשֶׁאֲנִי חָנוּ מִגִּיעִים אֶל הַגָּג שֶׁל
הַמֶּרְתֵּף, וְכֵן נִחְכָּה וְנִרְאָה מֵהַיּוֹם, אוֹ שֶׁהִרְשַׁע ... יִתְרַכֵּף וְכוּ',
אוֹ שֶׁיִּצְטָרֵף אוֹתָנוּ וְכוּ', אוֹ שֶׁיִּלְחִיצוּ אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה, אֲנִי חָנוּ צְרִיכִים
לְעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן לָךְ עַל כּוּוֹן זֶה שֶׁדִּבְרַנּוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל
הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף־הוּא, שֶׁבּוֹדֵאי נְצַלִיחַ.

כְּדֵאי לָךְ לְהַזְדַּרְזוּ עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, אִם הוּא רוֹצֵה, הִנֵּה יֵשׁ לָךְ
כֶּסֶף, וּכְבֹר תִּתְחִיל לְהַזִּיז אֶת הָעֲנִינִים, וְכֵן יִהְיֶה לָךְ גְּמוּר שְׁתֵּי
הַדִּירוֹת, וְלוֹ תִהְיֶה דִירָה לְשָׁנָה, וְהַקְּדוּשׁ-כְּרוּף־הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזוּב
אוֹתְךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּד תּשכּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַ, ט"ז שְׁבַט ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר משום דבר, ועליך לדעת כי כל דבר שעושים בעצמו בלי שום שתפים — מצליחים, ברגע שמכניסים איזו שתפות, כבר יש הפסד, וזה תלוי בכל פרט ופרט בעסקי העולם הזה, ברגע שאדם מכניס שתף בעסקו, כבר שהוא בא ומבלבל את הענינים, ועל-כן אל תסתפל על אף אחד, רק תמשיך לבד לנהל את התלמוד-תורה ואת בית-ספר, ואני מקווה, שאתה מבין דבר מתוך דבר בדברי אלו וכו'.

את העמותה צריכים להחזיק נקי, שלא יהיה, חס וחסלילה, שום רבב וכתם, כי כל דבר שתלוי במדינה או בחק, צריכים לשמר על זה כמו ששומרים על בבת עינו, כי זה לא צחוק, חק זה חק אם בן מסכימים או לא מסכימים, אסור להסתבך עם החק, ואני מכיר אותם היטב היטב, הם רשעים ארורים, ולא כדאי להתחיל אתם, וזה עקר הצלחתנו, שאנחנו לא מסתבכים עם החק, כי הרשעים רוצים מאד שתהיה לנו הסתבכות עם החק וכו' וכו', ואני יותר חכם מהם, כי אני מכיר את חקות סדום ועמורה, ואת הרשעים הארורים העומדים בראש.

בענין ... שר"י, לדעתי, אם יצא לך לדבר אתו, תגיד לו חד משמעית, שאנחנו לא יוצאים מהמתנ"ס, שהוא יתלה את עצמו וכו', זה לא יועיל לו שום דבר, שיביא משטרה וכו' אנחנו לא יוצאים מפה, על-פי החק הוא ראש המועצה, ושידאג לנו למקום אחר וכו', הוא הכניס אותנו פה, שיבנה לנו דבר אחר, ואנחנו צריכים לעמד על זה חזק מאד, ולדעתי, כדאי אפילו לשאל את העורך-דין אם יש לו כח על-פי חק להוציא אותנו, מאחר שלא נתן לנו מקום אחר, כי אם נקבל את עצתו ונכנס בממ"ד וכו', הם בצדק יכולים להוציא אותנו, כי מי אתם שבאתם על הראש שלנו וכו', בדיוק כמו סתם בית-ספר, שיכנס עכשו אצלנו, שאנחנו יכולים להוציא אותם וכו', ותשקל את זה היטב.

אֲשֶׁר כד תשכט — כד תשל בַּנְחַל קלה

תהיה חֲזַק בְּנִקְדָּתָךְ, וְאֵל תִּזְוֶה מֵאִף אֶחָד, אֲבָל הַכֹּל צָרִיף לְהִיּוֹת
בְּחֻמָּה וְעַל אֵשׁ קִטְנָה, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיק קְהֵלָה אֲלֵא בְּצוּרָה
כֹּזֵו, אַחֲרֵת מוֹצְאִים אֶת עֲצָמָם בְּחוּץ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תשכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, ט"ז שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

מִצְוָה צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְחֻשָׁק גָּדוֹל, אֲבָל אִם לֹא
יְכוּלִים וְכו', אֲזִי יֵשׁ מִצְוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא צָנָנו, שְׁאַנְחָנו
מִכָּרְחִים לְקַיֵּם אוֹתָן, וְזֶה לֹא שֶׁיֵּךְ אִם כֵּן רוֹצִים אוֹ לֹא רוֹצִים, שֶׁהֵם
רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, אֲבָל עֲנִיָּן שֶׁל חֶסֶד עִם זוּלָתוֹ,
אִם עוֹשִׂים אֶת זֶה בְּשִׁמְחָה, אֲפֹלוּ שְׂיֹדְעִים אֶת הַסֶּבֶל שְׂיִסְבְּלוּ
בְּשִׁבִיל זֶה, מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים אִם מִתְחִילִים, אֲבָל צָרִיכִים לְדַעַת,
שְׁצָרִיכִים גַּם לְסֶבֶל, אֲבָל אִם זֶה בָּא קָשָׁה — לֹא כֹדָאֵי לְהִתְחִיל,
וְזֶה סוֹבֵב גַּם בְּשִׁבִילֶךָ בְּעֲנִיָּן עֶסֶק הַשְּׂדוּכִים, שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת שְׂיֵשׁ לָךְ
צָעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה מְזֵה וְכו', אִז אִם־כֵּן אֵל תִּתְחִילִי, וְתִבְיֵנִי
לְמַעֲשֵׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תשל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, ט"ז שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאִד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קלו אשר כד תשלא — כד תשלב בנחל

אני מקנה שתקתקתם את השעור לבנות, ואם גמרתם ראו לשלח את זה אלי.

מה אמר לכם! ההדפסה שהדפסתם את ה"לקוטי-תפלות" — אין למעלה מזה, ובזה ראוי לכם לשמח מאד מאד, והקדוש-ברוך הוא יעזר, שתמיד תוכלו להדפיס ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

רק תתחזקו בכל מיני אפנים שבעולם, ואז טוב לכם כל הימים. המאחל לכם שבת שלום...

כד תשלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש, ט"ז שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה למסר את המכתב ל... תכף-וימיד אחר שבת, כי זה נצרך לו מאד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה ונתבשר תמיד בשורות משמחות, ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די.

המאחל לך שבת שלום...

כד תשלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל הוד מרן מלפא גאון הגאונים, רבנו ... שליט"א.

היות ששמעתי, שהתחילו לרדף בכת גדול, רחמנא לצלן, את

אָשֶׁר כּוּד תּשׁלֵב בְּנַחֵל קלז

האַכְרֵךְ הַיָּקָר הַעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר לְשֵׁם שָׁמַיִם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת הוֹד כְּבוֹדוֹ, שְׂיִחְזַק אוֹתוֹ מְאֹד. וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׁכַבּוּדוֹ עוֹשֶׂה אֶת זֶה, עִם כָּל זֹאת אֵין מְזֻרְזִים אֲלָא לְמְזֻרְזִים, לְדַעְתִּי, כָּל הַרְדִּיפּוֹת שְׂרוּדָפִים אוֹתוֹ, וְכָל הַהִשְׁפָּלוֹת שְׁמִשְׁפִּילִים אֶת ... זֶה בְּיַד זְדוּנִית וּבְכֹנֶה זְדוּנִית, לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמֵכֶם הַטּוֹב, כִּי אֲנַחְנוּ רוּאִים, שְׁתַּהַלֶּה לְאֵל, גַּל שֶׁל הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה הוּא בְּשִׂיא פְּרִיחָתוֹ, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיֵּשׁ אֶלְפֵי אֶלְפִים חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה עֲכָשׁוּ בְּכָל הָאָרֶץ, וּלְבִסּוֹף הֵם בְּנֻדָּאֵי יִהְיוּ נְמַנִּים עַל מַחְנָכֶם, וְהַגּוֹרְמִים וְכוּ' שְׂרוּדָפִים אֶת הַאֲכָרֵךְ הַיָּקָר ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, פְּשׁוּט מְפַחְדִּים מִהַצְמִיחָה הַרוּחָנִית שְׁלָכֶם, כִּי כְּפִי הַקָּצֵב שֶׁל גַּל הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, בְּנֻדָּאֵי יִתְרַחֵב גְּבוּלְכֶם מְאֹד, לְזֹאת הֵם מְכֻנְיִים רַק לְשֵׁבֵר אֶת הַאֲכָרֵךְ הַיָּקָר ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלִכֵּן הוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ יִרְאֶה לְחֻזַּק וּלְעוֹרֵד אוֹתוֹ מְאֹד, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁכַבּוּדוֹ מְחֻזַּק אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת, הוּא צָרִיךְ הַרְבֵּה חֲזוּק וְעִדּוּד מִהוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל הוֹד כְּבוֹדוֹ, שְׂיִהְיֶה בְּרִיא, וַיִּמְשִׁיךְ לְנַהֵל אֶת עֲדָתוֹ, כִּי בְּאֵמֶת כָּל הַזְכוּת שֶׁל תְּנוּעַת הַתִּשׁוּבָה שְׁלָכֶם, הִיא רַק בְּזִכּוֹת הוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ, וּבְזֶה הַצִּיל רַבְבוֹת רַבְבוֹת מִנְּשִׁמוֹת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּזִכּוֹתוֹ, כִּי אֶלְמִלֵּי הוֹד כְּבוֹדוֹ, מִי יוֹדֵעַ מַה הָיָה עִם אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרְדִּים עֲכָשׁוּ לוּלֵי שְׁהַקְּמַתֶּם עֲלֵהּ שֶׁל תּוֹרָה, מַה הָיָה נַעֲשֶׂה עִם הַנְּעַר הַסְּפָרְדִּי בְּלֹא תִלְמוּדֵי תּוֹרָה לְבָנִים וּבְלֹא בְּתֵי סֵפֶר לְבָנוֹת, כְּמוֹ שְׂאֲנִי רוּאֶה אֶת זֶה אֲצַלְנוּ בְּקִהְלָתֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, שְׂיֵשׁ לָנוּ, תְּהַלֶּה לְאֵל, יוֹתֵר מִשְׁלֹש-מֵאוֹת יָלְדִים כֵּן יִרְבוּ, וְרִשְׁתַּ חֲנוּךְ שְׁלֵמָה: פְּעוּטוֹן, שְׂנֵי גִנִּים, תִּלְמוּד תּוֹרָה, וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהַכֵּל בְּזִכּוֹתֵכֶם, וְלִכֵּן גַּם הוֹד כְּבוֹדוֹ יִתְחַזַּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ בְּרִיאוֹת וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת כְּמוֹ עֵינָיו לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׂרָאֵל, לְקַרֵב עוֹד רַבֵּי רַבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל חֵיק הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת, וַיִּאֲרִיף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ר' ... גרו יאיר.

הנה שמעתי, שהתחילו לרדף אותך בכל מיני רדיפות, וכן
מחרפים ומבזים אותך בחרופים וגדופים, עד שנדמה לך כאלו אבד
מנוס ותקנה, רחמנא לישזבן, לזאת באתי לעודד ולחזק ולאמץ
אותך ולהזכירך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא
יתברך אב הרחמן, ואסור להתיאש בשום פנים ואפן, וזכור תזכר
את מאמרם ו"ל (מדרש שוחר טוב, תהלים כ'): מתוך צרה רוחה, שנאמר
(ירמיה ל, ז): "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", וכן אמרו (שם):
כך אמר הקדוש-ברוך-הוא לישראל, בשעה שהצרות מכסות אתכם,
באותה שעה אתם נגאלין; ולכן אם באת כבר למצב כזה, שאתה
סובל חרופים וגדופים, וכל היום וכל הלילה רק מדברים ממך,
ומבזים אותך בכל מיני בזיונות, ושופכים דמך כמים, עליך לדעת,
שבנדאי יש בך כחות עצומים, ובנשמתך תלויים עוד אלפי אלפים
ורבבות נשמות, בלי שום גזמא כלל, כי דבר זה אתה צריך לדעת,
בשעה שנתעורר קטרוג על האדם פה למטה, וכלם מדברים
ומחרפים ומבזים אותו, והוא צריך להיות בפיות של כל בני-אדם,
ויש לו יסורים נוראים מזה, באותה שעה גם למעלה בשמים דינים
אותו בכל מיני דינים, ומקטרגים עליו בכל מיני קטרוגים, ובזה
שמחרפים ומבזים ומשפילים אותו פה למטה, ונעשה שיחה בפי
כל הבריות, בזה נמתקים ממנו כל הדינים למעלה.

לזאת באתי לחזק אותך במצבים הכי קשים בתייך, שתחזיק
מעמד, כי גם עלי מדברים, וגם עלי יש כל מיני קנאה ושאנאה
סרוחה, ואין אדם אחד שלא ידבר עלי, ואף-על-פי-כן אני מתחזק
בעצותיו הקדושות של רבנו ו"ל, ושום דבר אינו יכול לשבר אותי,

אֲשֶׁר כד תשלג בַּנְחָל קלט

כִּי אֲנִי בּוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק זֶה תִּקְוַתְנוּ, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (מדרש תנחומא, פרשת בהר): בֶּן־אָדָם, כִּי־יִזְכָּר שְׂמִינִי לֹא יִזְכָּר וְעוֹשֵׂה תְּשׁוּבָה, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְצִילוֹ, וְרַק זֶה הַעֲצָה לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִדְבַר וְלִשְׂחִי וְלִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְאֲנַחְנוּ רוּאִים שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מְדַמָּה אֶת הָאָדָם אֶל עֵץ הַשָּׂדֶה, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּדָבָרִים כ, יט): "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה", וְרוּאִים בְּחוּשׁ, עֵץ הַשָּׂדֶה עוֹמֵד לְבַד בַּשָּׂדֶה, וְהוּא מְקַף בְּחִיּוֹת רְעוֹת הַטּוֹרְפוֹת, שְׂרוּצִים רַק לְטַפֵּס עַל הָאֵילָן, עוֹפוֹת יוֹשְׁבִים עַל הָעֲנָפִים וְרוּצִים לְאָכַל אֶת הַפְּרוֹת, עִם כָּל זֹאת הָעֵץ עוֹמֵד וּמוֹצִיא פְּרוֹת טוֹבִים וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל, וְכֵן בַּחֲרָף נוֹשְׁבוֹת רוּחוֹת חֲזָקוֹת שְׂרוּצוֹת רַק לְעַקֵּר אוֹתוֹ, גִּשְׁמִים וּשְׁלֵגִים וּבְרָד וְכוּ' וְכוּ', רוּצִים רַק לְשִׁבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְהוּא עוֹמֵד נָצַב, וְשׁוֹם דְּבַר אֵינוֹ יְכוֹל לְעַקֵּר אוֹתוֹ, וְלָמָּה? מִפְּנֵי שֵׁשׁ לוֹ שְׁרָשִׁים טוֹבִים בְּאֶדְמָה. וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קנה) כְּתִיב (תהלים לז): "שָׁכֵן אֶרֶץ וְרֵעָה אֱמוּנָה", הָאֶרֶץ נִקְרְאת אֱמוּנָה, וְאִם מְכַנִּיּוֹסִים זָרַע בְּתוֹךְ אֶדְמָה טוֹבָה, הוּא צוֹמֵחַ טוֹב מְאֹד. וְזֶה שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שבת לא.): אֱמוּנָה זֶה סֵדֵר זָרְעִים; וְעַל־כֵּן כְּשֵׁשׁ לְאָדָם אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא מִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה בְּרוּךְהוּא וּמְזַכֵּת, וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעַצְמוֹ, אֶלָּא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אֲזִי הוּא מִנְּחָ בְּאֶרֶץ טוֹבָה, וְיֵשׁ לוֹ שְׁרָשִׁים טוֹבִים בְּתוֹךְ הָאֶדְמָה, וְאֲזִי יֵשׁ לוֹ כַּח הַגְּדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, וְאֲזִי אֵין מְזִיק לוֹ שׁוֹם דְּבַר, וְאֵינוֹ גֵּרָא מִשׁוֹם אָדָם וּמִשׁוֹם דְּבַר, וּמִתְפַּלֵּל בְּחִיּוֹת וְנוֹסֵעַ לְהַצִּדִּיק, כִּי אֵינוֹ מִתְיָרָא וּמִתְפַּחַד מִשׁוֹם עֲנִיָּן שְׂבָעוּלִים. וְלָכֵן רְאֵה, יְדִידֵי הַיִּקָּר! לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁמַרִים לָךְ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד מְרַב הַבְּזִיווּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים מִחֲבָרֶיךָ, שֶׁהֵיוּ כָּל־כָּף קְרוֹבִים אֵלֶיךָ, וְעַכְשָׁו נִתְרַחֲקוּ מִמֶּךָ, זֶה עָקֵר הַסִּימָן, שֶׁעֲשִׂיתָ דְּבָרִים טוֹבִים. לְזֹאת רְאֵה, יְדִידֵי הַיִּקָּר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וּבְמַצְבִּים הַכִּי קָשִׁים תִּמְצָא נִחְמָה, וּתְנַחֵם אֶת עֲצָמֶךָ שֶׁזָּכִיתָ לִידַע מְרַבְּנוּ ז"ל, וְזָכִיתָ לְהִיּוֹת כְּבֹר כְּמָה פְּעָמִים בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמָה טוֹב

ומה נעים, אם היית קובע לעצמך שעוד קבוע בספרי רבנו ז"ל בכל יום, ושם תמצא מרגוע לנפשך, ותאמין לי, כי אין צדיק בעולם שהבין והשיג את נפש האדם כמו רבנו ז"ל, שהוא יודע את צרות הנפש וכו' וכו', ויכול להוציא את כל אחד מהסבך שלו, ולכן התחזק מעמד ואל תשבר, ואל תחשב שפאן מדבר אליך אדם שיושב ומלקק דבש... אלא אני בעניי המר עברתי על זה, ואלף פעמים גרוע יותר מזה, כי אלף מיתות טעמתי ביום אחד ימים ושנים, ותהלה לאל, הקמתי מאות תלמידים, וקרבותי אותם אל דעת רבנו ז"ל, ועדין אני עוסק בזה במרץ הכי גדול, וחפנתי מאות זוגות צעירים, ועל אף גדל המחלקת והמריבות והשנאת חנם שיש עלי, עד שיש בני-אדם שמדברים עלי אפלו שעוד לא ראו אותי אף פעם, ומחרפים ומגדפים אותי, וגורמים לי צרות בגוף ובנפש, והרבה פעמים הגיעו מצבים, שחשבתי כאלו זהו זה וכו' וכו', עם כל זאת התחזקתי בכל מיני התחזקות, ועקר ההתחזקות היא רק על-ידי דברי רבנו ז"ל, שגלה לנו עצות נוראות ונפלאות כאלו, אורות צחצחות, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ונחמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח): אמר הקדוש-ברוך-הוא, בכל צער וצער שיש לישראל, כפיכחול אני עמהם, שנאמר: לו צר; ולכן אתה צריך לדעת, שבתוך צרותיך, שם תמצא גם את הקדוש-ברוך-הוא, העקר לא להתיאש בשום פנים ואפן, ואפלו שפרים לך החיים, מי יודע מה נמתק ממך על-ידי אלו הרדיפות שרודפים אותך, על-ידי אלו הנביחות שהפליבים נובחים עליך וכו' וכו', בודאי אם תחזיק מעמד, תראה עוד דברים גדולים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ואני בטוח שעוד יבוא היום שאתה תגדל מעלה מעלה, ואף שגדמה לך כאלו אבד מנוס ותקנה ממך וכו' וכו', אבל זכור תזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא, פרשת עקב) על פסוק (איוב ח, ז): "והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד", ללמדך שכל המצטער בתחלתו — נוח לו בסופו, ואין לך שמצטער מתחלתו יותר מאברהם, שהשלה לכבשן, וגלה מבית אביו, ורדפו אחריו ששה-עשר מלכים, ונתנפה בעשרה נסיונות, וקבר את שרה ולסוף נח, שנאמר (בראשית כד, א): "ואברהם זקן בא בימים והיו"ה ברך"

אֲשֶׁר כד תשלג בַּנְחַל קמא

וגו', וכן יצחק נצטער בנערותו, קנאו בו פלשתים, שנאמר (בראשית כו, טז): "ויאמר אבימלך אל יצחק, לך מעמנו וגו', ולבסוף בקשו ממנו, שנאמר (בראשית כו): "ויאמר אליהם מדוע באתם אלי וגו', ויאמרו ראה ראינו וגו', ויעקב כמה נצטער, שנאמר (תהלים קכט): "רבת צרונני מנעוריי יאמר נא ישראל", עד שהיה במעי אמו בקש עשו להרגו, שנאמר (בראשית כה): "ויתרוצצו הבנים", וכשקבל הברכות וישטם עשו את יעקב ויאמר עשו בלבו, יקרבו ימי אכל אבי וגו' (בראשית כז), ברח ללכן לחרן, ונצטער בבנותיו של לכן, ואחריו כן בקש להרגו, שנאמר (דברים כו): "ארמי אויב אבי", יצא מאצלו ופגע בעשו, שנאמר (בראשית לג): "וישא יעקב את עינו וירא והנה עשו בא וגו', באה עליו צרת דינה וצרת רחל וצרת יוסף, ולסוף נח, שנאמר (בראשית מז): "ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו", הוי והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד", וכך בודאי יהיה עמך.

ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם לא להשבר, ותחזיק מעמד ותתחזק, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצא מכל הצרות והיסורים שלך, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות.

הכפל הדבר, אפלו ששופכים את דמך פמים בחרופים וגדופים, וכל אחד מדבר ממך — החזק מעמד, וזכר כי אין בלעדיו יתברך לל, ואנחנו צריכים לשוב רק אליו יתברך, ורק הוא יתברך בעל-הבית של כל העולם כלו, ובודאי כשמדברים על האדם בזה העולם, סימן שיש עליו קטרוג בשמים, ובזה ששוחק על חרפתו ובזיונו, נמתקים ממנו כל הדינים למעלה, ויזכה להוציא מכח אל הפעל את מה שיש בידו לעשות, ודבר זה אני רואה בחוש על עצמי, וחס על בשרי, אשר עלי מדברים אנשים בהתלבשות צדיקים ויראי השם וכו' וכו', ואף-על-פי-כן איני מתפעל מהם, כי אני

קמב אָשר כד תשלד בנחל

מתחזק בהקדוש־ברוך־הוא, ואני מקים את דבריו של דוד המלך (שמואל א, ל): "ויתחזק דוד בהונ"ה אלהיו", וכמו שהמחלקת עלי היא בתנ"ם, ורק מחמת קנאה, בן המחלקת עליך היא בתנ"ם, רק מחמת קנאה, ובדאי תעבר על זה, אם תהיה חזק, ולא תשבר בשום פנים ואפן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את שני המכתבים ראה למסר ל... גרו יאיר, כי הם מאד מאד נחוצים ודחופים, ושיגיע מה שיותר מהר לידי, שיוכל למסר להם את המכתבים מחר בבקר בעת תפלת הותיקין.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, פי גדול אדוננו רוב להושיע, ואתה צריך מאד מאד להיות חזק, ולא להסתפל ולא להתבלבל משום דבר שבעולם, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד ירדות ונפילות, השלכות, קטנות וחלישות הדעת, ואשרי מי שמחזיק מעמד, והנסיונות קשים ומרים מאד מאד על כל אחד ואחד, אין אדם בזה העולם שלא יעבר עליו איזה משבר, ואשריך שנתפסת בדברי תורה, ברוך השם, שכל מה שעובר עליך זה רק בשביל ההדפסה, בודאי היה טוב מאד שתצמצם, כדי שלא יעלו החובות מי יודע עד היכן וכו' וכו', ועליך לדעת, כי אף שאתה מדפיס את ספרי רבנו ז"ל בתכלית היפי, עם כל זאת אתה צריך להתמקד עכשו על ספרי "אוצר־הקונטרסים", כי זה יורד אל העם, והעם מבין את זה יותר מכל הספרים, כי הקונטרסים עושים מהפכה גדולה בעולם, ואשרי מי שיש לו חלק בהדפסת הקונטרסים.

אָשֶׁר כּד תּשׁלַּה בְּנַחֵל קמג

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה שְׁבוּר מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי עָלִינוּ נָפֶל
חֹבֶת הַיּוֹם, וְאָסוּר לָנוּ לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבַר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יְתַבְּרֵךְ תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִז תְּרַאֶה אֶת הַנְּסִים נְגָלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׂאֲשַׁתֶּךָ תִּקְתַּקֶּה אֶת הַשְּׁעוּר שְׂדַבְּרַתִּי עִם הַבְּנוֹת
בְּלֵיל שְׁשִׁי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּשׁלַּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ —
אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַקֵּר שְׂמִחָתִי הִיא, שְׂאֵתָה נִכְנָסְתָּ בְּצַרְכֵי
הַצְּבוּר, וְאֵתָה עוֹסֵק לְתַקֵּן אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן לְהִבְיֵא כְּסֹאוֹת
לְכוּלֵל וְלְצַבֵּעַ וְלָשִׁים וְיִלוּנוֹת, וְלִשְׁפָר וְלְתַקֵּן מַה שְּׂצַרִּיכִים לְשַׁפָּר
וְלְתַקֵּן, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שְׂתִהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי
הַחַיִּים בּוֹ יְתַבְּרֵךְ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! צַרִּיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל
מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת
וְיִסּוּרִים, כָּל-כָּף הַרְבֵּה מְרִירוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאִי
אֲפָשֶׁר לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, אֲלֵא עַל-יְדֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֵךְ,
וְצַרִּיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה הֵינּוּ
עוֹשִׂים בְּלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזוֹ צַרִּיכָה לְהִיּוֹת כָּל שְׂמִחָתְנוּ,
שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

קמד אָשֶׁר כד תשלו בנחל

נא ונא אל תתבלבל משום בריה שבעולם, ותשמר את עצמך מאד מ... וכו', וכן צריכים להזהיר את אנשי שלומנו שיזהרו מאד, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך פרנסה בשפע, ולא תצטרך להגיע לטובה של בשר ודם, אלא אתה בעצמך תקבל מידו יתברך הרחבה והמלאה והפתוחה, ולא יחסר לך שום דבר.

בענין המכלת והצרכניה של חסד וכו' וכו', להביא את זה ליבנאל וכו' וכו', מה אמר לך, ידידי היקר! אם אתה יכול להראות דבר כזה, אין עוד דבר גדול מזה, כי אם יכולים למכור פחות בשליש, תאמין לי שכל אנשי שלומנו ילכו ויקנו שם, אבל צריכים תנאי קודם למעשה, שמוכרים רק במזמן, כי לא כדאי להשאר עם חובות, כי אז יתבטל חס ושלום, כמובן.

נא ונא ראה להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, ואני מקנה מאד אל הקדוש-ברוך-הוא, שאשתך תשמח מאד ביבנאל, כי סוף כל סוף פה אנחנו יכולים לחנוך את ילדינו בקדשה ובטהרה, ואני מקנה אליו יתברך, שתהיה לה עבודה, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע בשורות משמחות — אין לתאר ואין לשער כלל, כי זו כל שמחתי, שאני זוכה לשמע שמחדירים בבנות אמונה ודרך ארץ וצניעות וכו' וכו', כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו — רק הזכות הזו שאנחנו מדברים בכל יום אמונה פשוטה בו יתברך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד שמחה

אֲשֶׁר כד תשלז בַּנְחַל קמה

וְעַל־יָדָה, וְתִשְׁמְחֵי וְתַעֲוֹדְדֵי אֶת בְּעַלְךָ, כִּי בְּאַמַּת הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל־כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְעִגְמַת נַפֶּשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, וְעַקֵּר הָעֲצָה הִיא לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, כִּי בְּזֶה שֶׁמְחַזְּקִים אֶת אַחֲרִים, עַל־יְדֵי־זֶה יֵשׁ גַּם לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְחַזֵּק בְּכָל יוֹם אֶת אַחֲרִים, וְעַל־יְדֵי־זֶה גַּם הוּא יִהְיֶה מְחַזֵּק.

נָא וְנָא תַחֲדִירֵי בַּבְּנוֹת אַמוֹנַת חֲכָמִים בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִישִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְתַדְעֵי שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים, עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל אֲצֵלָם, וְאֵל תִּקְחֵי אֶל הַלֵּב כְּלוּם, אֲלֵא תַדְעֵי, שְׂזוֹ אַחַת מִהַעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, אֲבָל זֶה גַּם מִהַעֲבוּדוֹת הַכִּי קְדוֹשׁוֹת — לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּחַנּוּךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וּבְזָכוֹת זֶה מוֹחֵל לוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל עוֹנוּתָיו, כִּי כִשְׁמַחֲדִירִים אַמוֹנָה פְּשׁוּטָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי־זֶה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוּתָיו.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְתַצְלִיחֵי בְּכָל דְּרָכֶיךָ.
הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשלז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶיךָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח תָּמִיד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֶנּוּ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת אִישׁ קָשֶׁר בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֶנּוּ, וְלַעֲשׂוֹת בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַחֻדוֹת וְאַהֲבָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד

קמו אֲשֶׁר כד תשלח בַּנְחָל

מאתנו עובר כַּל-כֶּף הרבה צרות ויסורים ומכאובים, קטנות וחלישות הדעת ומרירות ועגמת נפש וכו' וכו', ולולי העצות הקדושות של רבנו ז"ל, היינו נאבדים לגמרי, חס ושלום. ולכן כדאי לדבר עם כל אחד ולחזק אותו ולעודד אותו ולשמח אותו, ולא להסתפל על הרע של אף אחד, כי רע יש בנו מספיק וכו' וכו', ואנחנו צריכים רק לחפש את הטוב אצל כל אחד ואחד.

מה טוב ומה נעים, אם אתה יכול לעשות משהו בשביל התלמוד תורה או הבית-ספר, כדי שנוכל להתרחב בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, כי הדבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות שמחה ועליזה, ותהיי תמיד מערבת בין נשות אנשי שלומנו, ובזכות זה תראי שלא יחסר לך שום דבר.

עלינו להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע שהקדוש-ברוך-הוא שומר עלינו ומחיה אותנו, וכודאי נזכה פאן להקים עיר על שם רבנו ז"ל, רק תחזיקי מעמד, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום ראשון לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים וְתִמְסַרם לִיעֲדָם, מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ
אוֹתָךְ לְמַסֵּר אֶת זֶה לְכָל אֶחָד בְּיָדוֹ, כִּי הֵם מִכְתָּבִים מְאֹד מְאֹד
נְחוּצִים.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים חֲזוּק לְהִתְחַזֵּק
בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וּבְאֵמַת רְאוּי לָנוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ עַל
גְּדֹל הַחֹסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֵמַת כְּזֶה, וּמָה
הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו'ל, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד. יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בִּרְכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום ראשון לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכַבֵּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל
הַחֹסֶד חֲנֻם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁאַתָּה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, זֶה
הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב

קמח אָשֶׁר כד תשמ בַּנְחֹל

כְּשֶׁמְלַמְּדִים אֶת יְלָדָיו תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרֹט תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
הֵבֵל שְׂאִין בָּהֶם חֹטָא, וּבִפְרֹטֵי פְּרֻטִיּוֹת בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר הַכְּפִירוֹת
וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס
בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בְּאַמַּת חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת קִיט:): לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם, אֲלָא בְּשִׁבִיל
שְׂבֻטָּלוֹ בְּהַ תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן; וְזֶה הָיָה הָעוֹן הַכִּי גְּדוֹל,
שְׂבֻטָּבִילוֹ נְחָרְבָה יְרוּשָׁלַיִם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה בְּאִין
עָרָךְ מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה, כְּשִׂזּוּכִים לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּרַכֵּי
הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וּמַחְדִּירִים בָּהֶם אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין עוֹד
דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה. וְלָכֵן רָאָה לְהַתְחַזֵּק בְּעַבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְתַמְשִׁיף
עִם סְבָלָנוֹת גְּדוּלָּה לְלַמֵּד אֶת נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וְאַמוּנָה, וּמִי יִתֵּן,
שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ כְּבָר לְצֵאת מִיִּבְנֵאֵל, אֲלָא שְׁתַּהֲיֶה לָךְ עַבּוּדָה כָּל הַיּוֹם,
וּמִשְׁכַּרְתָּ טוֹבָה, כִּי שְׁלֹא תַחְסֹר לָךְ פְּרֻנְסָה, וְתוּכַל לֵישֵׁב בְּיִבְנֵאֵל,
וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה
מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא תְּסַפֵּר לְיְלָדִים תְּמִיד סְפוּרִים מְרַבְּנוּ ז"ל וּמְאַמְנֵת
חֲכָמִים, וּמוֹהַרְנֵי ז"ל אָמַר פְּעַם: אִם הֵייתִי שׁוֹמֵעַ אִיזָה דְּבֹר
מְרַבְּנוּ ז"ל, הֵייתִי מִתְּלַהֵב כָּל-כָּף, עַד שְׁהֵיָה לִי בְּאוֹתָהּ הָעֵת בְּטוֹל
הַבְּחִירָה לְגַמְרִי, וְזֶה אָמַר מוֹהַרְנֵי ז"ל, וְעַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה בְּאִין
עָרָךְ — אֵיךְ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׂמְחָה וְלִהְיוֹת בְּכַטּוֹל הַבְּחִירָה,
כְּשִׂאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים מְרַבְּנוּ ז"ל, וּמְכַל שְׂכָן כְּשִׂאֲתָהּ תַחְדִּיר אֶת זֶה
בְּיְלָדִים — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע את הדו"ח שכתבת לי מהפכה שלך.

נא ונא ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך; כי באמת מה נשאר לנו בזה העולם? רק המצוה הגדולה שאנחנו זוכים להחזיר בתוך הילדים — אמונה קדושה, כי כשמחנכים את ילדי ישראל באמונה, על-ידי-זה זוכים שהקדוש-ברוך-הוא מוחל לנו על כל עוונותינו, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת הענין הזה, שאדם זוכה להחזיר אמונה פשוטה בתינוקות של בית רבן, ומחנכם בתורה ויראת שמים, היו פלם עוסקים בעבודה הקדושה הזו. כי באמת חכמינו הקדושים אמרו (שבת קיט:): אין העולם מתקיים, אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן. ולכן ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועליך לדעת, כי הבנות כותבות לי מכתבים, שהן מאד מרצות ממך בתור מורה וכו' וכו', ואם, חס ושלום, יש לך איזו חלישות הדעת פעם מאיזו בת, תדעי שזו דרכם של ילדים, שהם מתפרעים וכו', אבל אין פונתם להציק לך וכו', או להרע לך וכו', אלא הן בנות שוכבות.

עקר העצה להתחזקן הוא רק לספר להן ספורי צדיקים, ולהחזיר בהן אמונה. וידוע אשר רבנו ז"ל אמר פעם למוהרנ"ת ז"ל: אתה תדבר עם זולתך, ומוהרנ"ת ז"ל אמר: אני לא יודע מה שעובר על זולתי. ענה ואמר לו רבנו ז"ל: מה אכפת לך, כאומר אתה בודאי פועל, ועל-כן ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות שמחה ועליזה, שיש לך חלק בעבודה הקדושה הזו — לחנך את בנינו וכנותינו, כי בזה שאת מחזקת את הבנות, והן נעשות בעלות דרך ארץ, על-ידי-זה גם הבנים מסתכלים על

קנ אשר כד תשמב בנחל

אחיותיהם ומשתנים, ועל-פן יש לך חלק בשניהם. יעזר הקדוש-
ברוך-הוא, שיהיו לך כחות עצומים לעבר על הכל, והעקר אל תקחי
שום דבר אל הלב, אלא תחזקי את עצמך באמונה פשוטה בו
תברך, כי על-ידי אמונה יכולים לעבר על הכל, ואשרי מי שחזק
בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

מה אמר לך, ידידי היקר! עלינו להתחזק בכל מיני אפנים
שבעולם, ואפלו שעובר עלינו מה שעובר, כי אין אדם נקי בזה
העולם, שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים, עם כל זאת זו עקר
המעלה, שזוכים להתחזק מעמד, כמו שרואים עץ השדה שאדם
נדמה לזה, כמו שכתוב (דברים כ, יט): "כי האדם עץ השדה", שאף
שעובר על העץ כל מיני גשמים ורוחות חזקות נושבות עליו, ורק
רוצים לעקר אותו, והוא נראה כיבש לגמרי, פאלו אין לו שום
תקנה, עם כל זאת כשבא הקיץ, הענפים מתחילים לבלב וכך עם
עלים ירקים וכך, ומתחילים לצמח עליהם פרות נפלאים הראויים
למאכל אדם וכך, ומהפרות בעצמם יוצאים גרעינים, שיכולים
לנטע בהם עוד אילנות המוציאים פרי. וזו צריכה להיות ההתחזקות
שלנו — להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט מלמד תינוקות
של בית רבן, שהוא בחינת משיח, כמו שאמרו חכמינו הקדושים

אָשֶׁר כּד תּשׁמב בְּנַחַל קנא

(שְׁבַת קיט:): "אַל תִּגְעוּ בַמְּשִׁיחִי" — אֵלּוּ תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן; כִּי הַמְּלַמֵּד שֶׁמְלַמֵּד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי נִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ חָשׁוּב מְאֹד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַכֵּל פֶּה שֶׁאֵין לָהֶם חֵטָא. וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּחְלֹשׁ דַּעְתָּךְ מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי כִּף לְמַדְנֵוּ רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁמֶהֱשִׁמִּים אוֹהֲבִים חֲסִיד מְטַגֵּן, הִינּוּ שֶׁמְטַגְּנִים אוֹתוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב כְּמוֹ גְּרִיל וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת הוּא מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ נִשְׁבָּר. וְלִכֵּן רָאָה לְשַׁמַּח מְאֹד, וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְיִהְיֶה לְךָ בְּחַיֶּיךָ כָּל טוֹב. רַק חֲזֹק וְאַמֵץ, וְאֲזַי תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

אִתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח, שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְזִכִּיתָ לְהִיּוֹת כְּמָה פְּעָמִים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר בּוֹדֵאֵי רַבְּנוּ ו"ל יִתְקַן אוֹתָךְ בְּתַקּוּן נִפְלָא, וּבִפְרָט שֶׁאִתָּה לְיָמֵד עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בָּהֶם אֶת לְמוּדוֹ הַטוֹב. וְטוֹב מְאֹד שֶׁתִּסְפָּר לָהֶם סְפוּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְשִׁיחַ, סִימָן א'): עַל-יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים, מִמְּשִׁיכִים אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְדוּחָה הַרְבֵּה חֲשָׁף וְצָרוֹת מִן הָעוֹלָם, גַּם זוֹכָה לְכַגְדִּים נְאִים. וּבְזֶה שֶׁתִּסְפָּר לִילְדִים סְפוּרֵי צְדִיקִים, תִּחְדִּיר בָּהֶם אֲמַת כָּזוֹ, שֶׁעוֹד יָבֹא יוֹם שֶׁנִּהְיֶה גְּאִים עִם דוֹר כָּזֶה שֶׁהַעֲמַדְנוּ פֹּה.

נָא וְנָא חֲחֹזֵק מַעֲמָד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לְךָ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֲלֵא תִּהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמְשִׁיף עַל עֲצָמָךְ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כָּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּעַבְדוּתָהּ הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

מָה אִמַּר לָךְ יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְאֵתָה מְחַלֵּק לָהֶם דְּבָרִים טוֹבִים לְכַבּוֹד שְׂבַת-קִדְּשׁ, וּמִי יִתֵּן, שְׂיִהְיֶה
לִי חֵלֶק בְּחֻלְקָךְ, כִּי בְּשָׁמַיִם מְאִירָה נִשְׂמַתָּה מְאֹד, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ
מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, כִּי כָּף אֶמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם תְּעֻנִית, פָּרָק ד'): "וּבְצֹל יְדֵי כִסִּיתָךְ" — זֹה גְּמִילוֹת
חֻסְדִים, שְׁכָל הָעוֹסֵק בְּגְמִילוֹת חֻסְדִים, זֹכֶה לֵישֵׁב בְּצֹלוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכוֹר תִּזְכֹּר, יְדִידִי הַיְקָר, אֶת מֵאֵמֶר זֶה, עַל-יְדֵי
שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּגְמִילוֹת חֶסֶד, וְאֵתָה מְחַלֵּק אֶת הַשְּׂפַע שְׂאֵשְׁתָּךְ
מִבִּיאָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּזֶה תִּזְכֶּה לֵישֵׁב בְּצֹלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, צֹל הָאֶמּוּנָה הַקְּדוֹשָׁה. וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בָּךְ, וּבְזִכּוֹת זֶה
תִּזְכֶּה לְהַכְנִיס אֶת בְּנֵךְ לְעַל הַמְצוּוֹת, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִמֶּנּוּ, נַחַת
דְּקִדְשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיּוֹי אֶפְגִּים שְׂבַעוֹלָם, וְתָמִיד תִּבְרַח
אֲלוֹי יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לָנוּ אֶת אַף אֶחָד רַק אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, שְׂזַכֵּינוּ
לְהַתְנוּדַע מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל; וְלָכֵן תִּעֲשֶׂה
כָּל מִיּוֹי פְּעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְשִׂמְחָה עִם עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וְתִדְבֵר עִם כָּל
מִיַּדְעֶיךָ מְעֻצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיַדְעֶיךָ מְעֻצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וְתִדְבֵר עִם כָּל מִיּוֹי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִדְבֵר עִם כָּל מִיּוֹי רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ, שְׂתִרְוֶה רַב נַחַת מִלְּדִידֶיךָ, וְיִתְרַחֵב לָךְ
בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מַכְתְּבֵיךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְכֵן אֶת הַבְּשׂוּרוֹת הַמְּשַׁמְחוֹת.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי, שְׁאַתָּה מְחַלֶּקֶת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְכַבוֹד שְׁבַת-קִדְשׁ, וּמִי יִתֵּן שִׁיחִיָּה לִי כַח וּמַח וְכוּ' וְכֶסֶף לְעֶזֶר לָכֶם, כִּי אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וּכְמוֹ שְׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ח'): בְּשַׁעֲרֵי שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְלָךְ אִם לְבְרָא אֶת הָאָדָם אִם לֹא, אֲזַי כָּלֵם הַתְּנַגְדוֹ, רַק חֶסֶד אָמַר: 'בְּרֵא, שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִים, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם זוּלָתוֹ, מַעֲלָה שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה, וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הָאָדָם מְאִירָה מָאֵד מָאֵד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי לְמַעֲלָה מִתְּפָאָרִים מָאֵד עִם אָדָם שְׁזוֹכָה לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם זוּלָתוֹ.

וְלָכֵן תִּמְשִׁיכִי לְעֲשׂוֹת חֶסֶד, וּתְחַזְּקִי וּתְאַמְצִי וּתְעוֹדְדִי אֶת נְשֵׁי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְפָרֵט אֶת כָּל אֱלוֹ שְׁעוֹבְדוֹת בְּמַעוֹן, תִּרְאִי לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתָן, וּבּוֹדַי אֶת צוֹדֶקֶת שְׁלֹא יְכוּלִים לְהִבְיֵא בְּכָל יוֹם פְּרָצוּפִים שׁוֹנִים וְכוּ', רַק צְרִיכִים נְשִׁים יִרְאִי הַשֵּׁם, וְאֵנִי שׁוֹלַח לְכָל אַחַת מֵהֵן מַכְתְּבִים, וְאֵנִי מְקַנְהָ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁ... תַחֲוֶיָה, תַתְּחִיל לְעַבֵּד אֶצְלָכֶן, רַק צְרִיכִים לְקַרֵב אוֹתָהּ, כִּי זֹאת שְׁהִיָּתָה אַחֲרָאִית מִקֵּדָם (לְפָנַי כְּמָה שְׁנִים), הַעֲלִיבָה אוֹתָהּ מָאֵד, וְגִרְשָׁה אוֹתָהּ בְּבִזְיוֹנוֹת. וְלָכֵן מָאֵד קָשָׁה לָהּ, אֲבָל הִיא אִשָּׁה נְהַדְרָת, וְצְרִיכִים רַק לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אוֹתָהּ, וְאֵנִי מְקַנְהָ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַפֵּל יַעֲבֹר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא תִשְׁמְחִי מָאֵד עַל נַעַם חֶלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם גּוֹרְלֶךָ, וְאֶת יוֹדְעַת מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֹה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֹה, הַמְּגַלָּה לָנוּ עֲצוֹת

קנר אָשֶׁר כד תשמה בַּנְחַל

נְפִלְאוֹת כָּאֵלוֹ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו'ל, וּבְלִי עֲצוֹתָיו
הַקְּדוֹשׁוֹת, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה עִם רַבְּנוּ ו'ל, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּזְכֵּי לְהַחֲזִיק בְּרַבְּנוּ ו'ל וּבְעֲצוֹתָיו
הַקְּדוֹשׁוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ תָּמִיד.

אֶת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶל גְּדֹל הַזְּכוֹת שְׂזוּכִים לְזָכוֹת אֶת
הַרְבִּים, שְׂזוּכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, עֲמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעַקֵּר שְׂמִחָתִי, שְׂאֲנִי זוֹכֵה לְשִׁמְעַת אֵיךְ
שְׂאֲתָהּ מְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה עוֹלָה עַל
הַכֵּל, כִּי בְּאֵמֶת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת קִיט:): "אֵין מְבַטְּלִין
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֲפֹלוּ לְבַנְיָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ", תְּתַאֵר לְעֲצָמְךָ
עוֹמְדִים לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְאֵין מְסַפִּיק פּוֹעֲלִים, אֲסוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
בְּמִלְּמָדִים, אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ גְּדוּחָה מֵהַכֵּל.

וְלִכֵּן רָאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת שֶׁל חֲנוּךְ
הַבָּנִים, וְתַחֲדִיר בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים
וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ, כִּי בְּזֶה שְׂתַלְמַד עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן סְפוּרֵי
צְדִיקִים, תִּפְתַּח לָהֶם אֶת מַחֵם וְדַעְתָּם, וְתַחֲדִיר בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם
שְׁלֵמָה.

נָא וְנָא רָאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְתַמִּיד
תְּהִיָּה בְּמִצָּב רֹיחַ טוֹב, וְתִשִּׁיר שִׁירִים הֵן בִּינְךָ לְבֵין עֲצָמְךָ, וְהֵן עִם
הַיְלָדִים תַּמִּיד תִּרְאֶה שְׂתַהֲיָה בְּכַתְּהָ שְׁלָךְ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה,

אֲשֶׁר כד תשמו בַּנְחָל קנה

וּכְשֶׁאַתָּה תִּהְיֶה שְׂמַח, הַכֹּל יִהְיֶה שְׂמַח, כִּי הֶעֱקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שְׂמֵחָה, וְאֵף שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׂפָּרִים וְגַלִּים, עִם כָּל זֹאת צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֲרַבְּעָה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֻגַד ד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂחֻזָּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הֶעֱקָר רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּשְׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כְּרַגְעַ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרֵי יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הַרְבֵּה פְּעָמִים אָנִי חוֹשֵׁב, שֶׁהַזְכוּת הַזֹּאת שִׁישׁ לָךְ, שְׂאֵתָה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּתִים, כִּי בְּאֵמֶת מָה נִשְׁאָר מִן הָאָדָם? רַק זֶה שְׂמוּסֵר אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְאַחֲרִים, וְלָכֵן מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, זֶה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וְכִשְׁלוֹמֵדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לְמַלְמֵד עַל כָּל עוֹנוּתָיו, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַדְּבָר הַזֶּה לְחַנּוּף אֶת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כָּלֵם הָיוּ נַעֲשִׂים מְלַמְדִים, כִּי הַדּוֹר הַזֶּה פְּרוּץ מְאֹד, וְהַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מְתַגַּבְּרִת וּמְתַפְּשֶׁטת עוֹד מִגִּיל צְעִיר, וְהַמְּלַמְדִים צָרִיכִים לַעֲמֹד עַל הַמְּשֻׁמֵּר לְשָׁמֵר אֶת הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא תִּפְגַּס בָּהֶם רוּחַ זָרָה, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׂאֵתָה מְלַמֵּד יְלָדִים, אֲלֵא אֵתָה מְלַמֵּד נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁפְּעַם יִגְדְּלוּ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא יִהְיוּ צְדִיקִים קְדוּשִׁים וְעוֹבְדֵי

הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַכִּין פֶּה לְגִיוֹן שֶׁל מֶלֶךְ, חֲבוּרָה קְדוּשָׁה עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, כְּמוֹ שֶׁהָיָה פְּעַם בְּדוֹרוֹת הַקְּדוּמִים, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שֶׁזֶה חֲלוּם בְּאַסְפִּמְיָה, אֲלֵא מְצִיאוֹת, וְהַכֵּל תְּלוּי כְּפִי רוּחַ הַמְּלַמְדִים שִׁיחֲדִירוּ בִּילְדִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד, שְׂאֲתָה בְּעֶצְמָךְ תִּתְחַזַּק וּתְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנַת חַכְמִים, וּתְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ כָּלֵל יְלָדִים נִמְשָׁכִים אַחַר הַסְּפוּרִים מְאֹד, וְכֵן תִּדְבֹר הַרְבֵּה לְמַלְמְדִים, וְתִסְבֵּיר לָהֶם מַה חוֹבֵת הַמְּלַמֵּד בְּדוֹר הַזֶּה כְּשֶׁרוּחַ הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַחֲלוּנִיּוֹת נוֹשָׁבֶת בַּחוּץ וְכוּ' וְכוּ', וּמָה אֲנִי צָרִיכִים לְהַחְדִּיר בִּילְדִים, שִׁיְהִיו מְחַסְּנִים הֵיטֵב הֵיטֵב, שְׁלֹא יִשְׁלַט בָּהֶם רוּחַ הַכְּפִירוֹת, וְרוּחַ הַזְּמַן שְׁלֹא יִבְגַּד בָּהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם.

חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת קִיט:): "אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֲלֵא בְּשִׁבְלֵי הַבַּיִת פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן", וּמִי יוֹדֵעַ אִם הָעוֹלָם לֹא עוֹמֵד עַל הַדְּבוּרֵי אֲמוּנָה שֶׁל הַיְלָדִים בִּיבְנָאֵל, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ דְּבַר זֶה, הֵייתָ מִתְאַמֵּץ לְלַמֵּד אֶתָּם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֵיפֹה שְׁמַעוּ דְּבַר כְּזֶה, שִׁילְדִים קְטַנִּים מְדַבְּרִים רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִתְבוֹדְדִים וּמִתְפַּלְלִים רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיוֹדְעִים אֶת "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" בְּעַל-פֶּה קִצַּת מְזֵה וְכוּ', חֶלֶק מְזֵה וְכוּ', חִצֵּי מְזֵה וְכוּ', וַיֵּשׁ שְׁכָבֵר זוֹכִים לְדַעַת אֶת כָּל הַסֵּפֶר בְּעַל-פֶּה, וְאֶפְלוּ לֹא בְּעַל-פֶּה עַל-כֵּל-פְּנִים בְּפָנִים שִׁילְמָדוֹ תְּמִיד אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, שְׂרַבְנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד רָצָה שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ בְּקִיָּאִים בְּזֶה, כִּי זֶה שְׁלַחַן עָרוּךְ שֶׁל מִדּוֹת, וְכָל מִדָּה וּמִדָּה הִיא הַשְּׂגָה מִיְחַדָּת שֶׁהַשִּׁיג רַבְּנוּ ז"ל בְּמָקוֹם שֶׁהַשִּׁיג.

רְאֵה לְנִרוֹ אֶת עֶצְמָךְ עִם סֵפֶר הַסְּפוּרִים, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

הַעֲקֵר תִּרְאֶה לְהַחְדִּיר בֵּין הַמְּלַמְדִים רוּחַ שֶׁל יְרֵאת שְׁמַיִם, רוּחַ שֶׁל רְצִינּוֹת, וְשְׁלֹא יִשְׁרָה בִּיגִיָּהֶם, חֵס וְשְׁלוֹם, שׁוּם רוּחַ שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְלִצְנוּת, וּבְזֶה שֶׁתְּהִיָּה חֲזָק מְאֹד, אֲזוּ תִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כד תשמז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אַל ... שתחיה.

אין אַתּ יכולה לתאר ולשער אַתּ גדל השמחה שיש לי, שאַתּ מחנֶכֶת אַתּ הבנות בִּיראַת שְׁמַיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחַי בַּעֲבוּדַת הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה מְאֹד, וּבְזָכוֹת זֶה תִּזְכְּרֵי גַם-כֵּן לְבָנִים בְּנֵי תוֹרָה.

אם הִיית יודעת אַתּ גדל חשיבותך בשמַיִם, הִיית רוקֶדֶת מֵרַב שְׁמֵחָה, כִּי לְמַעַלָּה מְאֹד מִתְפָּאֲרִים מִמִּי שְׁמַחֲנֶךָ אַתּ בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יתְבַרֵךְ, וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַרוּחַ הַכִּפְרָנִית נוֹשֶׁבֶת בַּחוּץ, וְתוֹפֶסֶת בְּמַלְכָּדֶת נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וטְהוֹרוֹת, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַצִּילֵם, אֲלָא עַל-יְדֵי שְׁמַחְדִּירִים בָּהֶם אַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יתְבַרֵךְ, אִם הִיית יודעת אַתּ גדל הזְכוּת הַזֶּה, הִיית שְׁמֵחָה וְעַלִּיזָה מְאֹד. וְחֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (לְקוּט פְּהֵלִים, רַמְזוּ תַתְמָה) "שְׂתוּלִים בְּבֵית הַרְוֵי" (פְּהֵלִים צב) — אֵלּוּ הַתִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר, וְרַאי וְגַם רַאי אִיזו זְכוּת הִיא כְּשֶׁהִילָדִים הֵם בְּבֵית-סֵפֶר.

וְלִכֵּן הַמְּשִׁיכֵי לְחַנֵּךְ אַתּ הַבָּנוֹת בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יתְבַרֵךְ בִּירַאת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִסְפְּרֵי לְהֵן סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא תּוֹכְלֵי לְהַמְשִׁיךְ אוֹתָן אֵלָיו יתְבַרֵךְ.

הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בָּהֵן רַק אַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יתְבַרֵךְ, וְזֶה כָּבֹר יַעֲשֶׂה אַתּ הַפְּעֵלָה, כִּי אִם מְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים רַק בְּאַמוּנָה, אַז מְצַלִּיחִים מְאֹד בְּכָל הָאָפְנִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַי בַּעֲבוּדַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כד תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לשמע איך שאתה משקיע בבנין בית התבשיל והתלמוד-תורה, וזה יוצא כל-כף יפה — אשריך ואשרי חלקך, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שבזכות זה שאתה איש תחזוקה בתלמוד-תורה, שהילדים שלך יהיו בריאים, ובזכות זה שאתה מקל את הגשמיות מהילדים שלומדים תורה, יקל לך הקדוש-ברוך-הוא בביתך, שתרוה רב נחת מכל ילדיך, והם יהיו בריאים ושלמים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, ואיך שאתם מתחזקים.

... היקר לי מאד! ראה להתחזק לנקות את בית-המדרש ואת התלמוד-תורה וכו', ומלבד השכר הגשמי מקבלים גם שכר רוחני, כי אין עוד דבר יותר גדול מזה — מלראות שבית-המדרש

אָשֶׁר כד תשנ בנחל קנט

יְהִיָּה נָקִי, כִּי הוּא מְקוּם שֶׁל הַשְּׂכִינָה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת.

טוב מאד שתקבע לעצמך איזה שעור בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו, כי למוד תורה עולה על הכל, ואפלו מעט דמעט.

... שתחיה! את תתחברי אם נשות אנשי שלומנו, האומרות בכל יום תהלים, ובזכות אמירת תהלים תראי הרבה ישועות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתוכלי להרבות בצדקה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, י"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שאני שומע שאתה עוסק בתקוון התלמוד-תורה, ותהלה לאל, אתה מצליח מאד בתקוונים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא בזכות זה, שימחל לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך וכו' וכו', כי בזה שעוסיקים בצרכי צבור באמונה, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ובפרט כשזוכים לעסק בצרכי צבור בשביל תינוקות של בית רבן, שאז בודאי הקדוש-ברוך-הוא אינו עוזב את האדם עד שמוחל לו. ולכן ראה לשמח מאד מאד, ולרקד כל היום בשעה שאתה עובד בתלמוד-תורה שלנו, כי סוף כל סוף הן הנשמות שלנו, ונחמנו הקדושים אמרו (סנהדרין יד:): כל עיר שאין בה מלמד תינוקות, אין תלמידי חכמים ושאים לדור בתוכה, ועל-כן בזה שאתה גורם, שיהיה לנו תלמוד-תורה יפה, אתה משררה את השכינה בעיר הקדושה הזו "יבנאל עיר ברסלב".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה תְּמִיד לְחֲדָשׁ דְּבָרִים
חֲדָשִׁים בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה, וְשִׂתְהִי לָנוּ פְּנֵת יְקָרָת.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו
יְתַבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יְתַבְרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה
נְצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתֵרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיַחֲיָה נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמְּכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם שְׂנִיכֶם עוֹסְקִים בְּחַנוּף, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר
יֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי בְּזֵה שְׂמַחְנָכִים אֶת הַנֶּעַר בִּירְאֵת שְׁמַיִם, בְּזֵה
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וּבְאֶמֶת אֶצְלוֹ יְתַבְרַךְ מְאֹד
מְאֹד יְקָר הַדְּבַר הַזֶּה, שְׂמַחְנָכִים אֶת הַיְלָדִים בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יְתַבְרַךְ, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים עַל נֵעַם חֵלְקְכֶם,
שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲתַן אֶתְכֶם בְּיַחַד, וְזָכִיתֶם לְהִקָּם בֵּית נְאֻמָּן
בִּישְׂרָאֵל, וְיֵשׁ לָכֶם יְלָדִים חֲמוּדִים, בְּזֵה אַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהֵלֵל
וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבוֹרָא יְתַבְרַךְ שְׂמוֹ לְנִצְחָה נְצָחִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה בְּיַחַד עַל נֵעַם חֵלְקְכֶם, אֲשֶׁר אַתֶּם זוֹכִים
שְׂנִיכֶם לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים. וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קִהְלֵת רַבָּה, פְּרָשָׁה
ט', סִימָן א'): בְּשַׁעֲרֵה שְׂהַתִּינוּקוֹת נְפֻטָרִים מִבֵּית רַבָּן, בֵּית קוֹל יוֹצֵאת
וְאוֹמֶרֶת לָהֶם, לָךְ אֶכֶל בְּשִׂמְחָה לְחֻמָּךְ, כָּל-כֶּף חָשׁוּב בְּשִׂמַיִם
כְּשִׂמְלֵמֵדִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן אִמּוּנָה. וְלָכֵן תְּכַנִּיסוּ אֶת עֶצְמְכֶם
בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז וּבְשִׂמְחָה רַבָּה בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת

אָפּשׁר כּד תּשׁנב בּנחל קסא

זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָכֶם עַל הַכֹּל. וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֵת מַעֲלַת הַמְּלַמֵּד אַמוּנָה, הָיוּ כָּלֵם עוֹסְקִים בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, אִךְ רַב בְּנֵי-אָדָם לֹא יוֹדְעִים מִמַּעֲלַת הַמְּחַנְכִים, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וּתְסַפְּרוּ לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְתַחֲדִירוּ בָּהֶם אַמוּנַת חֻכְמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּרוּ שְׂאִיר לָכֶם הַמְּזַל בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

... הַיְקָר! ... גֵּרוּ יְאִיר, צְרִיף לְנִסְעַ הַיּוֹם אֶל הַוַּעֲדָה בְּשָׂבִיל בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַשְׁאִיל לוֹ אֵת הַרְכָּב, אֲהִיָּה לְךָ אָסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּשׁנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תּשׁנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְק אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל גְּדוּל חֻלְקֶךָ, שְׂאֵתָה זוּכָה וּמוֹזְכָּה אֶת הַרְבִּיּים, וְאַתָּה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוּל מְזָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַלְמֵד אֵת הַיְלָדִים אַמוּנָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שֶׁהַרוּחַ הַכּפִּרְנִית נוֹשֶׁבֶת בְּרַחוּב, אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹתֵן חֶסֶד לְיַלְדִים, שְׂיִהִיו חֲזָקִים בְּאַמוּנָה, אֲשֶׁר בּוֹזְכוֹת זֶה יַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

חֻכְמַיִנו הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מִסֻּכְתָּא פְּלָה רַבְתִּי, פֶּרֶק ב'): בְּכֹל יוֹם מְלֵאף יוֹצֵא לְפָנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּל אֵת הָעוֹלָם, וְכִיּוֹן שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּפֵל עַל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיָּד גְּהַפֵּף כְּעִסּוֹ לְרַחֲמִים, כֹּל-כֵּף חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבַּרַךְ עֲנִיֵן הַמְּלַמְּדוֹת, שְׂמַלְמְדִים תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אַמוּנָה פְּשוּטָה וּמוֹזְכָּת בּוֹ יִתְבַּרַךְ.

לִכֵּן תִּתְחַזַּק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, וּבּוֹזְכוֹת זֶה יִמְחַל לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ, כִּי מִי

קסב אֲשֶׁר כד תשנג בַּנְחַל

שְׂמֵלֶמֶד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן תּוֹרָה, וּמְחֻדָּר בָּהֶם אַמוּנָה,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

רְאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד וּתְשִׂימָה אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקֵדָה טוֹבָה
שֵׁשׁ בָּךְ, וְהַעוֹלָה עַל הַפֶּל, שְׂזֻכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, כִּי מָה הִיִּיתָ
עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל; וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לְךָ הַשְׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה,
וְהַשְׂמִיחָה שְׁעוֹלָה עַל כָּל הַשְׂמִיחוֹת, שְׂזֻכִּיתָ לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל
כַּמָּה פְּעָמִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן אַתָּה גָּר פֹּה בְּיַבְנָאֵל, וְאַתָּה מְלַמֵּד
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֵׁשִׁשְׁפַּע עֲלֶיךָ
שְׁפַע גְּדוֹל, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת, וּתִקְבֹּל מִשְׁכָּרְת גְּדוֹלָה מְאֹד, בְּאִפְּן
שֶׁתּוֹכֵל לְשַׁבֵּת פֹּה בְּיַבְנָאֵל בְּשִׁלְוָה, וּתִצָּא מִכָּל צְרוּחֶיךָ וּמִכָּל
חוֹבוֹתֶיךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, כִּי עֲלֶיךָ לְדַעַת,
שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא אַתָּה, עִמָּךְ, וְאַצְלָךְ, וְצְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק
בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים מִשְׁבָּרִים וּגְלִים,
וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מִצְמֵד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֶקְוֶה שֶׁתִּכְנָסִי לְעֵבֶד בְּמַעוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן
לְךָ חַן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וְתִהְיֶה לָּכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, הַעֲקֹר תִּדְעִי
שֶׁהַיּוֹם הַנִּהְיָוֵל הוּא עַל-יְדֵי אִשָּׁה מִיְחֻדָּת, גְּבֻרַת ... שְׂתַחֲיָה, שֶׁהִיא
רַק רוֹצֵה לְרִאּוֹת אֶת הַטוֹב אֲצֵל נִשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-כֵּן אֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּסְתַּדְרֵי אַתָּה מְאֹד מְאֹד, כִּי הִיא אִשָּׁה
נְהַדְרָת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָּכֶם, שְׂתַחֲיָה לָּכֶם הַרְחֻבָּה

אָשֶׁר כּד תּשנּד בּנחל קסג
בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְכִף תּוּכְלִי לְצֵאת מִהַבֵּית בְּלִי שׁוּם לְחָצִים,
וְתוּכְלִי לְהִתְאַוֵּר בְּכָל יוֹם כַּמָּה שָׁעוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְהַצְטַרֵף עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאוֹמְרוֹת
תְּהִלִּים, וּבְזָכוֹת זֶה תִּמְשִׁיכִי עַל עֲצֻמְךָ יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים וְרַחֲמִים
רַבִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּשנּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ט שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אַבְל אַתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שְׂאֲנִי לֹא יוֹשֵׁב עַל יַד הַפֶּקֶס וּמְחַכֶּה
לְמִכְתָּבִים שְׁלֶךְ... וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁאֲנִי מְקַבֵּל מִכְתָּב מִמֶּךָ אֲנִי עוֹנֶה ...
כִּי תִהְיֶה לְאֵל, טְרִדוֹתֵי רַבּוֹ כְּפִי שְׂרַבּוֹ וְכוּ', וּמָה גַם, שֶׁהִדְאָר מְבִיא
בְּכָל יוֹם עֲשָׂרִים שְׁלִשִׁים מִכְתָּבִים וְכוּ', וְכֵן הַפֶּקֶס עוֹבֵד עֲשָׂרִים
וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, אֲזִי אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר, שְׂיִישׁ לִי מָה לַעֲשׂוֹת עִם הַזְּמַן,
וְלִכֵּן אֵל תִּקְפִּיד אִם אֲנִי לֹא עוֹנֶה לָךְ תַּכְף-וּמִיד כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוֹצֶה.

הָעֵקֶר צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְלֹא לְהַפְגִּס בְּשׁוּם
חֻקִּירוֹת, אָדָם כְּשֶׁלוֹמֵד, צְרִיף לְלַמֵּד רַק בְּדֶרֶךְ אַמוּנָה, בְּלִי שׁוּם
חֻקִּירוֹת וְחֻכְמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ לַעֲבֹר עַל הַכָּל.

בְּעִנְיַן מָה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד עִם אַחֵרִים, אֵל תִּפְגִּס אֶתְּם בְּנוֹכוֹתֵיכֶם,
אֵלָּא תִדְבֹר בְּנוֹדְאוֹת.

כָּבֵר הַדְּפִיסוֹ מִמֶּנִּי עֲשֶׂהָ כְּרִכִּים שִׁיחוֹת, לְדַעְתִּי, טוֹב מָאֵד

קסד אָשֶׁר כד תשנה בַּנְחַל

שְׁתַּעֲזֵן בְּהֵן, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ לְךָ הַרְבֵּה שִׂיחוֹת וְסִפּוּרִים לְסַפֵּר
לְתַלְמִידִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ.

נָא וְנָא רְאֵה שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִדּוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת,
וְכֵן רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט בְּלַמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת
שְׁמוֹכֶךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשנה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ' שִׁבְט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵיךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאֲשֶׁתְּךָ, וְכֵן לְכָל
הַיְלָדִים, וְתִהְיֶה בְּרִיאִים.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר
הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב.

פֹּה תִקְבַּל כְּפֶה מִכְתָּבִים לְמַסֵּר לְיַעֲזְבֵם, וְכֵן פְּרוּשִׁים עַל שְׁנֵי
פְּסוּקִים בְּמִשְׁלִי, וְתַעֲשֶׂה הָעֵתָּק אֶחָד לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְאֶחָד לְמוֹרָה
... שְׁתַּחֲוֶיָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּכַּנֵּס בְּלֵב הַבְּנוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

והנה בענין הדבר הראשון שפתבת אודות השדוף וכו', פלא גדול לי עליך, אני מתיגע אתו ועמו זה זמנים ושנים, ויש לי שפיות דמים ובזיונות (כפי שרק תחקר, שכבר נמצאים ביבנאל שלמדו אתו בתקופה אחת, כגון ... ו... וכו', וכן מהבחורים שעדין פה וכו'), אף-על-פי-כן אני עושה כל מה שביכולתי להחזיקו, ולעשות ממנו בן-אדם, כי התנהגותו היא עדין כילד קטן בהרבה דברים, רק מחמת שאני מבין את יצרו וכו', ואני מקווה ואני יודע מה הפתרון וכו', ולבסוף אתה כותב אולי שדוף זה או אולי זה וכו', מה אמר לך! אם הוא לא הנה אצלי, הייתי חוסך הרבה דאגות ועגמת נפש וצער ויסורים, אשר בעוונותינו הרבים, לא חסרים לי, וזה עקר הכוונה שאני מתמהמה ומעכב את ארבעת הילדים שנעשו בר-מצוה, שאיני רוצה לקחת אותם לכאן, ואני דוחה אותם, ועל-כן אני מוסר הכל בידיך, אבל אני אומר לך, לדעתי, הוא אינו בשל להתחתן, ואיננו מספיק בוגר וכו', הוא מסגל להתחיל לבכות כשאשתו תעשה משהו נגד רצונו וכו', ולכן בחרתי דבר כזה שלדעתי ילך וכו', אבל הטוב בעיניכם עשו.

ואודות הדבר השני שפתבת בענין ... וכו', תדע שכל זה תרגיל מ... שהיא שליחת הסמ"ך-מ"ם, אשר התלבשה על משפחות אנשי שלומנו למסר אותן, כאשר תשאלו את גברת ... שתחיה, באילו תרגילים היא רוצה רק להתודע האם באמת נעשה כן או אחרת, העקר כדי להפיל אותם בפח, ולהסגירם לידי הממשל, רחמנא לצלן, ועל-כן לדעתי, כל נשות אנשי שלומנו צריכות לברח מ... ולהזהר מקרבתה, לך תשאל את ר' ... גרו יאיר, והוא יספר לך מה ששמע וכו', ועוד מעשים רעים וכל מיני רשעות גרועים מעמלק,

בְּנַחַל

כַּד תִּשְׁנוּ

אֲשֶׁר

קִסו

וְעַל־כֵּן לֹא בָחַנְנִי שׁ... כָּל־כֶּף מְעַנֶּינֶת לְדַעַת לָמָּה אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים
אֵת ... וְלָכֵן אֲנִי מִזְהִיר אֵת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן
הַכֶּלֶל, שְׁלֹא תִהְיֶה לָהֶן שְׂיִכוֹת עִמָּה... וְלֹא עִם הַטִּיּוֹל שְׁלָהּ.

אֲנִי מְקַנְהָ שְׂתַבִּינַן דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וּבְעַנְיַן הַשְׁדוּף לֹא כְּדַאי
שְׂתַדְבֵּר עִמִּי יוֹתֵר, רַק תַּעֲשׂוּ כְּפִי הַבְּנִתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּשְׁנוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, כ' שֶׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאֵת מְשִׁתְּפָרֶת בְּמַדוּת, וְכֵן כָּל בְּנוֹת הַכֶּתֶה מְשִׁתְּפָרוֹת
בְּמַדוּת, זֶה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי.

נָא וְנָא רְאֵי לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בְּכֶתֶה, שְׂתַהֲיִינָה בִּינִיכֵן מַדוּת
טוֹבוֹת, וְכֵן טוֹב, שְׁפַעַם בַּיּוֹם כָּל הַכֶּתֶה שְׁלָכֵן תִּגְמַר אֵת כָּל סֵפֶר
הַתְּהִלִּים, הִינּוּ שְׂתַחֲלִקְנָה אֵת הַתְּהִלִּים בִּינִיכֵן, כְּדִי שֶׁהַכֶּתֶה תִּגְמַר
בַּיַחַד בְּכָל יוֹם אֵת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְלִבְקֶשׁ עַל הַצְּלַחַת בֵּית־הַסֵּפֶר
שְׁלָנוּ, וְשִׁנוּכֵל לַעֲבֹר מֵה שְׁיִוִּיתֵר מֵהָר אֶל מִבְּנִים שֶׁל קִבְּע לֹא רַחוּק
מֵהַתְּלַמוֹד תּוֹרָה.

אֵל תִּדְאַגִּי, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּוֹדַי יִזְמִין לָךְ חֶטֶן טוֹב וִירָא
שָׁמַיִם, וְעוֹד תִּרְאֵי הַרְבֵּה הַצְּלַחוֹת בְּחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְּלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ"א שְׁבֻט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת הַמְשָׁלוּחַ שֶׁל סִפְרֵי "שְׁמִירַת-הַבְּרִית".

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידי הַיֶּקֶר! זֶה יֵצֵא לְהַפְלִיא, וְאֲנִי מִתְחַלֵּק אִתְּךָ
עִם הַזְכוּת הַנּוֹרְאָה הַזֹּאת, וְכִבֵּר לְקַחוּ אַרְבַּע קַפְסָאוֹת לְהַפִּיץ, כִּי פֹה
זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ אֲוִיר לְנִשְׁימָה, כִּי מִה שֶׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהַזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּת,
וְעַל-כֵּן אֲשַׁרְיָךְ שְׁזָכִיתָ לָזֶה, וְהִנֵּה שְׁלַחוּ שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע קַפְסָאוֹת,
וּבִיחַד יֵשׁ אֲלֵפִים וְשִׁבְע־מֵאוֹת וְשָׁמוֹנִים וְשָׁמוֹנֶה סִפְרִים, כַּנּוֹרְאָה
שֶׁהֲשָׂאָר אֲנִי לְקַחְתִּי בְּשֵׁתִי קַפְסָאוֹת גְּדוֹלוֹת, וּבְזֶה הַחֲשָׁבוֹן צוֹדֵק.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְוֶה, שֶׁהַסֵּפֶר "אוֹצֵר-הַקּוֹנֵטְרַסִּים" בְּפוֹרְמַט
קִטָּן יֵצֵא טוֹב וְיִפֶּה, כִּי הַסִּפְרִים הָאֵלֶּה הֵם זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת,
וְאֲנָשִׁים כּוֹתְבִים לִי מִכְּתָבִים, שֶׁסִּפְרֵי "אוֹצֵר-הַקּוֹנֵטְרַסִּים" — זֶה
הַחֲמִצָּן שֶׁלָּהֶם, כִּי כָּל קוֹנֵטְרַס וְקוֹנֵטְרַס — זֶה הַחַיִּים שֶׁלָּהֶם,
וְעַל-כֵּן אֶתָּה וְאֲשַׁתְּךָ צְרִיכִים לְרַקֵּד מְרַב שְׁמִחָה — עַל אֲשֶׁר אֶתָּם
זוֹכִים לְדַבְּרִים כְּאֵלֶּה. וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָכֶם
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת תַּחֲיוּ אֶת עֲצָמְכֶם, שְׁזָכִיתֶם
לְהַדְפִּיס סִפְרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְוֶה, שֶׁשְׁמַעְתֶּם טוֹב אֶת הַשִּׁיחוֹת שֶׁדִּבַּרְתִּי
הַיּוֹם לְכָלֵּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְתִקַּתְקַתֶּם אֶת זֶה.

כְּשֶׁעֲבַרְתִּי עַל הַשִּׁיחוֹת חֵלֶק י"א, אֲנִי רוֹאֶה שְׁצָרִיכִים לְתַקֵּן שֵׁם

קסח אָשֶׁר כד תשנט בנחל

הרבה את הלשון פה ושם, כי אינם כתובים בדקדוק כלל, ותהלה לאל, אשתך יש לך כבר היום חוש מאד מאד יפה בהשיחות, והיא מסדרת את זה להפליא, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שחלק י"א יצא משהו משהו.

רק תהיה בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, וצריכים למסר את נפשו בעבור השמחה, כי אי אפשר לעבור את זה העולם בלי שמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר יתרו, כ"א שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד שמחתי לקבל דו"ח מהמורה שלך, שאת מאד מצליחה בלמודים, ונה מממש שמח אותי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד אקבל ממך בשורות משמחות.

העקר הרגילי את עצמך בעת הפנאי לומר הרבה תהלים, ואם את יכולה לסיים בכל שבוע את ספר התהלים — אין למעלה מזה, כי ספר התהלים נחלק לשבעת ימי השבוע, ועל-כן אשרי מי שזוכה לומר בכל יום 'יום תהלים', ואז ממשיך על עצמו ישועות וחסדים ורחמים גמורים.

העקר אל תדאגי, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא הוא יזמין לך חתן טוב וירא שמים, ותצליחי את דרכך תמיד.

ראי לכתב לי, וממש תשמחי אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּד תִּשְׁס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְקַבֵּל דו"ח מֵהַמּוֹרֶה עָלַיךָ, וְאִיךָ אֶת מְשַׁתְּפֹרֶת בְּמִדּוֹת וּבִירְאָת שָׁמַיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאִי לְלִמַּד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְכָךְ זֶה יִהְיֶה שְׁגוֹר עַל פִּיךָ, וְכֵן תִּרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לומר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מִמְּשַׁכֶּת לְאָדָם יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סִפְרֵ תְּהִלִּים, כִּי תְּהִלִּים נֶחֱלַק לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן מִי שֵׁיכוֹל לומר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" – אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשַׁרִּי לוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיִּים וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), כִּי תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וְלִפְתַּח אֶת הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח הַשָּׁיךְ לְשַׁרְשׁ נִשְׁמָתוֹ.

הַעֲקֹר תִּרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לַעֲשׂוֹת חֻסֵּד עִם בְּנֵי-אָדָם, וּבִזְכוּת זֶה יִפְתַּח עָלֶיךָ צִנּוֹר הַחֻסֵּד מִן הַשָּׁמַיִם.
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תִּשְׁסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מאד מאד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל דו"ח מֵהַמּוֹרָה שֶׁלָּךְ אִיךְ אֵת מְצַלִּיחָה בַלְמוּדִים, וַיֵּשׁ לָךְ חֶשֶׁק וְרִצּוֹן חֲזָק לְהַתְּעִלוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת, יְעוֹזר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכְלִי לְקַיֵּם אֶת זֶה, וּבְעֵת הַפְּנָאִי תִהְיֶי רְגִילָה לֹאמֹר הִרְבָּה תְהִלִּים, וְהַתְּהִלִּים מְחַלֵּק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּנֶגֶד שְׁבַעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" בְּאִפְּן שְׂיֻכַּל לְסַיֵּם אֶת כָּל הַתְּהִלִּים בְּכָל הַשָּׁבוּעַ, וְזוֹ מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאֲמִירַת תְּהִלִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלֵּק ב', סִימָן עג), שְׁעַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, נִפְתָּחִים כָּל הַשְּׁעָרִים בְּשָׂמִים, וְזוּכָה לְהַכְּנִס אֶל הַשְּׁעָר וְהָאוֹת הַשְּׂיָף לְשֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוֹמֵר בְּכָל יוֹם מְזֻמְרֵי תְהִלִּים.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וְזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת, וְתִזְכְּרִי לְהַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמַיִם...

כד תשסב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲיָה.

מאד מאד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל דו"ח מֵהַמּוֹרָה שֶׁלָּךְ, שְׁכוֹתְכֵת שְׂאֵת מְאֹד מְאֹד מִשְׂתוּקְקַת אֶל עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְקוֹלֵטַת בְּעֶצְמָךְ אֶת הַשִּׁיחוֹת שְׂאֲנַחְנוּ מִדְּבָרִים בְּכָל שָׁבוּעַ, יְעוֹזר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְבָךְ עַר תָּמִיד לְעֲבוּדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, וְכֵן תִּחְזְקִי וְתַעֲזָרִי וְתִשְׁמַחִי אֶת שְׂאֵר הַבְּנוֹת בַּכֶּתֶף שֶׁלָּךְ, וְתִשְׁתַּדְּלִי שֶׁהֵן תִּהְיֶינָה רְצִינִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַחְנָה מְאֹד.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֶצְמָךְ לֹאמֹר בְּכָל יוֹם מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, בְּאִפְּן שְׂתוּכְלִי לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי

אָשֶׁר כד תשסג — כד תשסד **בְּנַחַל** קעא

שְׂאוּמֵר בְּכֹל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, וְעַל-יַד־יְנֻה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת.

רְאֵי לְהַכְנִיס בְּחִבְרוּתֵיךָ, שְׂפָלָן תְּהִינָה רְצִינֵיּוֹת, וְתַחֲשַׁכְנָה תְּמִיד עַל הַתְּכָלִית הַנִּצְחִית.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקַבֵּל דו"ח מְהֵמוּרָה שְׁאַתָּה מְצַלִּיחָה מְאֹד בְּלִמּוּדִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד אֲזָכָה לְשִׁמְעַת מִמֶּךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵי לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִינָה, וְתִשְׁמַחֵי אֶת בְּנוֹת הַכֶּתֶה שְׁלֶךְ, וְתַמִּיד תְּסַפְּרֵי לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּצְלִיחֵי בַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בַחַיִּים, וְתִמְצָאֵי חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֶיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֻכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּנַחַל

כד תשסה

אֲשֶׁר

קעב

רֵאָה לְבָדִיק אֶת הַתְּפִלִּין וְאֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁלָּךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲסָקֶיךָ.

הַעֲקֵר תַּתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו:): 'אִשָּׁה בְּעֵלָה מְשַׂמְחָה', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׂיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת וְהַבְנָה הַדְּדִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּעֵסֶק שְׁלָכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם שִׂפְעַת בְּפָרְנֶסָה, וְתוּכְלוּ לַעְזוֹר לְנוֹצְרָכִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ"א שְׁבָט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
גִּירוֹ יֵאִיר.

שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַתְּ שִׁתְּרַמֶּת בְּעֵבּוֹר מוֹסְדוֹתֵינוּ סְכוּם נִכְבָּד לַצְדָּקָה.

יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזָכוֹת הַצְדָּקָה שֶׁעָשִׂיתָ, שִׁיִּפְתַּח לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׂפְעַת מְלִמְעָלָה, וְתִצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וּמִכָּל חוּבוֹתֶיךָ, וְתִזְכָּה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ חַיִּים וְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מ:).

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְלָקַח בְּכָל שָׁבַת לְבַיַּת-הַכְּנֶסֶת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שִׂפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ"א שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שָׁנֵכִיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל פְּעַמִּים, וְכֵן אֶתָּה לּוֹמֵד
סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

אֵין לְךָ דְבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם
מִהַשְׁנָה (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), וּכְשֶׁאָדָם מִתְעוֹרֵר מִהַשְׁנָה,
נִפְתָּח לוֹ הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן תִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ
— הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמִין לְךָ קוֹנָה, שֶׁיִּקְנֶה
מִמֶּךָ אֶת הַדִּירָה, וְתוֹכֵל לְעֵבֵר עִם אִשְׁתְּךָ בְּשִׂמְחָה לְיִבְנָאֵל,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם נַחַת וְשִׂמְחָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְשֵׁם
בְּיַבְנָאֵל תִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׂרִים.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיִלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותחזיקו את עצמכם ביחד, כי על זה אנחנו צריכים למסור את נפשנו, שתמיד נחזיק את עצמנו ביחד, כי זה היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל וביהדות ובחנוף הבנים והבנות, כי כשמחזיקים את עצמם ביחד, על-ידי-זה אחד יכול לקבל מהשני, ואחד יכול לעזור לשני, והעקר זה מועיל לחנוף הבנים והבנות, שלוקחים דגמא חיה.

עליכם לדעת, כי אנחנו נמצאים עכשו בדור כזה, שרבנו ז"ל גלה לנו (שיחות-הר"ן), אשר מהשמים יפתחו ארבות השמים, וישפכו כפירות ואפיקורסות, ואשרי מי שיזכה להתחזק, ותהלה לאל, אנחנו רואים, שבני-אדם חוזרים בתשובה במאות ואלפים, פן ירבו, ולכן אנחנו צריכים לעזור להם, ולהפיץ להם את אור רבנו ז"ל המחיה והמחזק את כל הנפשות השבורות, ובזה שנמסר את נפשנו, ונחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, זה יועיל גם לנו וגם לבנינו ובנותינו, כי כשמדברים תמיד אמונה עם זולתו, על-ידי-זה משפיע עליו ועל בני ביתו וילדיו, אשרי מי שחזק בעבודה הקדושה הזו.

נא ונא תתחזקו במדת החסד לעזור אחד לשני בכל מה שאתם רק יכולים, ותשמרו את עצמכם מאד מאד, שלא יכנס זר ביניכם, ושום ליצן שעושה ליצנות לא ימצא בינינו, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה, פרשה א', סימן כא): מה השמן הזה כוס מלא אינו מזוזיף כשאר כל המשקים, כף דברי תורה אין מזוזפים בדברי ליצנות, מה השמן הזה כוס מלא שמן בידך, ונפלה בתוכו טפה של מים, יצאה כנגדו טפה של שמן, כף אם נכנס דבר של תורה ללב, יצא כנגדו דבר של ליצנות, נכנס ללב דבר של ליצנות, יצא כנגדו דבר של תורה, ועל זה אנחנו צריכים למסור את נפשנו, שלא תהיה בינינו שום ליצנות, ומהר"ת ז"ל הקפיד על אנשי שלומנו יותר מהכל על ענין הליצנות, ותמיד דבר, שצריכים להתרחק מכל מיני ליצנות, כי דבר רבנו ז"ל תלוי רק במדת התמימות והפשטות.

יען שעכשו הרוח ברחוב מאד מאד נושבת בכפירות

אֲשֶׁר כד תשסח בַּנְחָל קעה

ואֶפִיקוֹרְסוֹת, וּבִיזוּתָהּ זֶה תוֹפֵס אֶת הַבְּנוֹת, לְכֵן צְרִיכִים לְהוֹסִיף וּלְהַחְדִּיר לְמוֹד חֲסִידוֹת בֵּין הַבְּנוֹת, וְאֵל יִפְתָּה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם כְּאֵלוֹ הַבְּנוֹת צְרִיכוֹת לְדַעַת כַּמָּה זְנוּבוֹת יֵשׁ לְחַתוּל... וְכַמָּה רַגְלִים יֵשׁ לְתוֹלְעַת... וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְלַמֵּד אֶלְגֶּבְרָה וּגְאוּגְרַפְיָה וְכוּ' וְכוּ', בֵּת צְרִיכָה לְדַעַת אֵיךְ לְבַשֵּׁל וְאֵיךְ לְאַפּוֹת, אֵיךְ לְתַפֵּר, וְאֵיךְ לְהַחְזִיק בֵּית וְכוּ' וְכוּ', וְשָׂאָר הַזְּמַן שֶׁתוּכַל לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה חֶסֶד, וּלְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי תִפְלֵת הַנְּשִׁים מְאֹד מְקַבְּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹסִיף לְמוֹד עַל לְמוֹד בְּחִסְדוֹת לְבָנוֹת. וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישֶׁתְּפוּ פְעֻלָּה עִם הַמּוֹרוֹת וְעִם הַמְּנַהֲלִים, בְּאִפְסָן שֶׁהַבְּנוֹת תִּהְיֶינָה חֲדוּרוֹת עִם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִשְׁמַר אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כד תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר יִתְרוֹ, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵין זוֹ עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אַחֵר הַצֵּעֵר, כִּי כָּל הַנְּמָשֵׁךְ אַחֵר הַצֵּעֵר — הַצֵּעֵר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו (רש"י מוֹעֵד קָטָן כו:); וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּכּוֹל לְהַפִּיךְ אֶת הַמְּרִירוֹת לְמִתִּיקוֹת וְכוּ', כְּשֶׁהוֹלְכִים לוֹ הַחַיִּים בְּדִיוֹק הַפּוֹךְ מִמָּה שֶׁהוּא רָצָה וְכוּ', וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְחַזֵּק מְעַמְד, זֶה עַקֵּר שְׁבָחוֹ לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לָךְ לְהִיּוֹת שְׁבוּר, וּבְפָרֵט שְׁדַרְכָּךְ עוֹבְרִים דְּבָרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר, אִתָּהּ

מדפיס אורות צחצחות, אורות עליונים וכו' וכו', אָשֶׁר יבא הזמן, ויתגלה מה הדפסת וכו' וכו', אז תרקד מרב שמחה, כי בעוונותינו הרבים, עובר על כלל נשמות ישראל צרות ויסורים ומכאובים כאלו, שכמעט יוצאים מהדעת וכו', ויש אנשים שבאמת יוצאים מדעתם מרב צער, רחמנא לישזבן, ודיקא הספרים האלו ובפרט שו"ת "אָשֶׁר בנחל", זה מה שמציל אותם. והעולה על הכל הקונטרסים, שזה ממש חמצון, ואתה צריך להבין היטב היטב, כי אי אפשר לשום בן-אדם, שתהיה לו השגה בספרים החדשים שזכיתי לחבר, אלא מי שעוברים עליו צרות ויסורים ומכאובים, רחמנא לישזבן וכו' וכו', ומתענה בענויים קשים וכו' וכו', רודפים אותו בכל מיני רדיפות וכו' וכו', ומטגנים אותו היטב היטב, כמו שאמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תקנה): "הקדוש-ברוך-הוא אוהב חסיד מטגן", הינו שעובר עליו מה שעובר, והוא מחזיק מעמד, אלו האנשים שעובר עליהם כל-כף הרבה מרירות וצרות ויסורים, דיקא הם מרגישים ערבות נעימות זיו חיות בספרים הקדושים, כי ברגע שיש לאדם איזו ישות, איזו אנוכיות וכו' וכו', כבר אין לו שום השגה בספרים האלו, בכלל לא! וזה בכלל לא שיהא אליהם, כי הספרים שזכני הקדוש-ברוך-הוא לחבר, הם רק לאנשים כאלו שמדכאים ביסורים, ועוברים עליהם כל מיני משברים וגלים בחייהם, הם ישיגו אורות צחצחות, אורות עליונים בספרים שזכני הקדוש-ברוך-הוא, וזה ברור,

ועל-כן מאחר שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא בזכות כזו, שאתה מדפיס את הספרים האלו, אתה צריך לרקד בכל יום מרב שמחה, כי באמת אין עוד שמחה כשמחת מי שמקרב אדם אל הקדוש-ברוך-הוא.

מי יתן, שתזכה להדפיס חלק אחר חלק "אָשֶׁר בנחל", וכן כרך אחר כרך "אוצר הקונטרסים", כי זו זכות גדולה מאד, ועל כלם — יזכני הקדוש-ברוך-הוא לגמר את הסדור ואת ההגדה של פסח ואת מסכת אבות.

אָשֶׁר כד תשסט בַּנְחַל קעז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תשסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר יְתָרוֹ, כ"ג שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

מָאד מָאד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁאֵת לֹא מְרַגֶּשֶׁה טוֹב, יַעֲזוּר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִי לְךָ כַּחוֹת חֲדָשִׁים, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה, וְהַכֵּל
יַעֲבֹר בְּתַקִּינוֹת בְּתַכְלִית וְכוּ', וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּנִקְל וְכוּ', בְּלִי שׁוֹם
מִכְאוּבִים וְיִסּוּרִים וְכוּ', כִּי אֵת מִכְרַחַת לְהִיּוֹת בְּרִיאָה, כִּי דְרַכְךָ
עוֹבְרִים דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שְׁמִחִים, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַב רַבּוֹת נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְכִמוֹ שְׁכַתְּבָתִּי לְבַעֲלֶךָ, שְׁהַסְפְּרִים הָאֵלוֹ אִי אֶפְשָׁר לְאָדָם
שְׁתַּהַיָּה לוֹ הַשְּׁגָה בָּהֶם, אֲלֵא כְּשֶׁהוּא שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנְּשָׁבֵר, וּמְרַגֶּשׁ
אֶת עַצְמוֹ לְלֹא כְּלוֹם, וְהוּא כְּתוֹלַעַת הַרוֹחַשֶׁת עַל הָאֲדָמָה, דִּיקָא
אָדָם הַזֶּה יִשְׁיַג חַיּוֹת מִהַסְפְּרִים, אֲכַל בְּרַגַע שִׁישׁ בּוֹ אִיזוֹ יִשׁוּת, אִיזוֹ
מְצִיאוֹת הוּא רוּצָה בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', הוּא כְּבָר לֹא יִרְגֵּשׁ שׁוֹם
חַיּוֹת בְּסְפָרִים הָאֵלוֹ, וְאֲדַרְבֵּה יְדָמָה לוֹ כְּאֵלוֹ זֶה סֵתָם דְּבּוּרִים,
וְדּוּרִים שֶׁל מַה בְּכֶךָ, וְעַל-כֵּן אֵת צְרִיכָה מָאד מָאד לְהַתְחַזֵּק,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תְּשַׁלְּחֵי לִי מִפְתַּח הָעֲנִינִים שֶׁל חֶלֶק י"ב, כִּי אֲנִי רוּצָה לְדַעַת
כְּמָה חֶסֶר שָׁם, וְאֲשַׁלֵּים לְךָ אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת, כִּי אֲצַלְנּוּ יֵשׁ כָּל
הַשִּׁיחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כד תשע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר יתרו, כ"ג שבט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מתפלל להקדוש־ברוך־הוא, שישלח רפואה שלמה לבנך, והכל יעבר בקלות, והנתיח יצליח, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, והקדוש־ברוך־הוא ימתיק מפניך את כל הדינים, וישלח את מלאך רפאל על ימין הרופא, ותהיה לו רפואה שלמה, והכל יהיה תקין.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד, שתרוו רב נחת מהילדים, ותזכו לחתנם סמוך לפרקם.

כדאי לך לעורר את נשות אנשי שלומנו, שתשמרנה מ... וכו' וכו', ובכלל היה טוב מאד, שלא יהיה לנו שום עסק אתם, כי הם סתם מוסרים, שליחי הסמ"ך־מ"ם, ותהלה לאל, אנשי שלומנו לא צריכים אותם כבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

כפי הנראה אבוא בעוד יומים ליבנאל, ולכן תבקש את ... גרו יאיר, לנקות את הדירה.

אָשֶׁר כּד תּשׁעב בּנחל קעט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכַכְּר אֶזְכָּה לְבוֹא וְלָגוּר שָׁם
בְּקִבְיָעוֹת, וּמִי שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי, אֵין בְּזָה הָעוֹלָם
עֲצָה אַחֲרָת — רַק הַתְּחִינּוֹת, לְהַתְּחִינּוֹת וּלְהַתְּחִינּוֹת, וּתְהִלָּה לְאֵל, רַבְּנוּ
וְ"ל הַשָּׂאִיר לָנוּ אוֹצְרוֹת וְאוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת עִם מָה לְהַתְּחִינּוֹת, הָעֵקֶר
לְחַפֵּשׁ בְּתוֹךְ הָאוֹצְרוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַמְּכַתֵּב שֶׁל ... שְׁתַּחֲוֶה, זֶה תְּלַמִּידָה מִהַמְּדַרְשָׁה "גַּר מְלָכָה".

כּד תּשׁעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְשֻׁפְּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גַּר וְאִיר.

הִנֵּה הַיּוֹם נוֹדַע לִי סוֹפִית, שְׁאֲנִי צָרִיף לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵךְ, וְלִכֵּן אֲנִי
יוֹצֵא מְחָר, וּמְגִיעַ אֶצְלֶךְ בְּיוֹם רְבִיעִי בְּסִבִּיבוֹת שְׁתִּים אַחֵר הַצְּהָרִים.

מָה אֲמַר לָךְ! יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַכְּר אֶזְכָּה לְבוֹא אֶל
הַמְּנוּחָה וְהַנַּחֲלָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֶזְכָּה לְהִיּוֹת כְּכֹר קְבוּעַ בְּאַרְצֵנוּ
הַקְדוּשָׁה.

הָעֵקֶר לְחַפֵּשׁ בְּהָאוֹצְרוֹת, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל הַכִּין לָנוּ אֶת הָאוֹצְרוֹת
הַגְּדוֹלִים, וְאַנְחָנוּ רַק צָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הָאוֹצְרוֹת,
וְאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ מְדַפְּיִסִים אֶת הָאוֹצְרוֹת, רְאוּי לָכֵם לְשַׂמַּח עִם זֶה מְאֹד,
אַשְׁרֵיכֶם וְאַשְׁרֵי חֻלְקֵיכֶם!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אָל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד נצטערתי לשמע שעדין לא תקן לכם את העולה, ואני מבטיח לך, שתוך שבוע הכל יהיה מסדר, כי אני לא יכול לסבל כשעושים עולות, ואני מקנה אָל הקדוש-ברוך-הוא, שבפעם הבאה נשמר על כל פֶּרֶט ופֶּרֶט.

נא ונא ראי לחזק את עצמך, וראי לחזק גם את נשות אנשי שלומנו, כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי עובר על כל אחד ואחד צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר, וזה הנסיון הכי גדול של האדם בזה העולם, שעוברים עליו משברים וגלים, ואף-על-פי-כן הוא מחזיק מעמד.

הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך אפלו כמה דבורים, כי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שמכניס את עצמו בעבודה הקדושה הזו, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל על בעלך, שתהיה לו רפואה שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשעד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אָל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אָפּר כד תשעה בנחל קפא

אַני מקנה מאד מאד להקדוש-ברוך-הוא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בשורות משמחות בענין הדירות וכו'.

נא ונא ראה לסדר עם הנסיעה של אומן עם ידידנו ... גרו יאיר,
כי פשוט הם עניים ואביונים, והם הוציאו צ'קים, ועכשו הולכים
לפרט להם את הצ'קים, ויפנסו בהוצאה לפעל, חס ושלום, חס
ושלום, ולכן ראה לעשות סוף וקץ לחוב הזה, ונפטר מזה פעם
ולתמיד, ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בקשר עמו,
ולסדר את זה, כי מאד מאד כואב לי, שאני רואה איך שהם
בדחקות עצומה ואין להם כלום, ולכן תעשה כל מיני פעולות
ומאמצים לשלם להם, ואפלו חצי או שלישי, אבל שפבר יוכלו
לכסות את הצ'ק, כי מסכנים עובר עליהם מה שעובר.

נא ונא הרגל את עצמך להיות בכולל של הרב ... גרו יאיר,
שלומדים שם משעה עשר עד שעה אחת בהתמדה גדולה, ובזכות
למוד התורה תראה איך שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא תכניס את עצמך לגמרי באמונה הקדושה, כי מי
שמכניס את עצמו בתוך האמונה, נמשכת עליו ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיו, כי האמונה היא הברכה, כמו שכתוב (משלי כח, כ):
"איש אמונות רב ברכות".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע, שנכנסת
ללמד במדרשת "נר מלכה", יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתצליחי
בלמודים מאד, כי הרבנית ... שתחיה, היא אשיות מיחדת, ויש לה
חוש גדול להעביר שעורים.

קפב אָשֶׁר כּד תּשׁעוּ — כּד תּשׁעוּ בּנְחַל

אודות השדוף, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתגמרי מה שיותר מהר, ויהיה הזיוג הנכון מהשמים, העקר אל תפלי בדתך כלל, כי בודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא, ואני מאד מאד רוצה שתתארסי בקרוב מאד, ואחר-כך להתחתן.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שרגיל בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּד תּשׁעוּ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

באתי לאחל לכם ברכת "מזל-טוב" חמה ולבבית על הלדת הבן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להצטרף בשמחתכם, ולהיות בעזרתו יתברך שמו, על הברית.

העקר תודו להקדוש-ברוך-הוא על גדל החסד חנם שעשה עמכם, כי כשנולד בן, צריכים להודות ולהלל ולשבח ולפאר את הבורא יתברך שמו, כי תינוק בא — בא כפר עמו, כשנולד בן, הוא מאיר את הבית, והוא יביא גם את הפרנסה בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כּד תּשׁעוּ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

אֲשֶׁר כד תשעה בְּנַחֵל קפג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדָת
הַנֶּכֶד אֲצֵל בְּנֹכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֻזְכָּה
לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׂמְחַתְכֶם, וְלִהְיוֹת אִתְּכֶם בְּיַחַד בְּסַעֲדַת הַבְּרִית.

חֹזֵק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הָאַמוּנָה הִיא הַיְסוּד אֲצֵל
הָאָדָם, וְאִסוּר לְהַשְׁכֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִפְלוּ שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם כָּל
מִינֵי בְּעִיּוֹת פְּרִנְסָה, בְּרִיאוֹת וְכוּ' וְכוּ', צָרִיף לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ
יְתַבְרַף, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יְתַבְרַף כָּלֵל, וְכִפִּי
שְׂאָדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּזָה, מְצַלִּיחַ דְּרַכּוֹ תָּמִיד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בַחַיִּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַף, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִשְׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם,
אִיף שְׂאֵתֶם מִסְתַּדְרִים, וְאִיף שְׂאֵתֶם חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוּלָה, וְזֶה
אֲצֵלִי הַיְסוּד וְהַעֲקָר.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא יַעֲזֹב אִתְּכֶם בְּעַנְיַן הַדִּירָה, וְכִמּוֹ שְׁעֵשָׂה לָכֶם נְסִי נְסִים וְנְסִים
נְגִלִים בְּעַנְיַן הַחֲתֻנָּה, כֵּן יַעֲשֵׂה לָכֶם נְסִים נְגִלִים בְּעַנְיַן הַדִּירָה.

אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל, לְדַעְתִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּפַנֵּס לְכוֹלֵל שֶׁל הָרַב ...
גֵּרוֹ יְאִיר, וְשֵׁם תְּלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה, אוֹ אִם אֵתָה רוֹצֵה לְהִיּוֹת יוֹתֵר
עֲצָמָי לְלַמֵּד אֶת הַלְמוּדִים שְׁלָךְ, אֲזוֹ תִשָּׂאֵר בְּכוֹלֵל שֶׁל הָרַב ... גֵּרוֹ

קפד אשר כד תשעט — כד תשפ בנחל

יאיר, העקר אל תבלבל את עצמך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

כפי הנראה אני בא לשבת ליבנאל, ותודיע את זה לאנשי שלומנו, כך סבב הקדוש-ברוך-הוא, שאסע פתאם, והכל מאת השם יתברך.

לכן ראה להכין לי כל מיני ספרים, ואני אשלם לך, וכל המרבה — הרי זה משבח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ו שבט ה'תשנ"ז.

ושלום וברכה אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער עם מה שספרת לי מהבן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו רפואה שלמה, אבל לדעתי, הוא צריך לקחת פדורי הרגעה, וזה היום שום דבר, כי במצב כזה, ההכרח לתת לבן פדור שירגיע אותו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם כל טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ו שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח.

מָאד מָאד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה הַמְּרָה בְּפִטְרֵת הָאֵב
... עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהָיָה יְהוּדֵי עִם לֵב חֵם, וְחָבַל עַל דְּאֲבָדִין, וְהִנְנִי
מִנְחָם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תִדְעוּ עוֹד מִצַּעַר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם נְחֻמָּה בְּכַפְלִים...

כד תשפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁכָל אֶחָד מִכֶּם יוֹדִיעַ בְּבֵיתוֹ, שְׂבִיּוֹם
חֲמִישִׁי בְּעָרֵב בְּשַׁעַת שְׁמוֹנָה וְחֲצִי בְּדִיּוֹק, אֲנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר אֲלֵיְהֶן
עֲנִינִים מָאד מָאד נְחוּצִים הָעוֹמְדִים עַל הַפָּרֶק, וְאֲנִי מָאד מָאד
מִבְקֵשׁ, שְׂאֵף אַחַת לֹא תַעֲדֶר, כִּי הֵם דְּבָרִים מָאד מָאד נְחוּצִים לְדַבֵּר
מֵה שְׁנוּגַע לְקַהֲלָתָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה רק להיות חזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי אין טוב מאמונה, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא; ולכן בזה שבר ישראל מתחזק באמונה בו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו, וצריכים תמיד לדבר מאמונה, כי כף אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מד): האמונה תולה בפה של אדם, כמו שכתוב (תהלים פט): "אודיע אמונתך בפיי", ויש לומר, שזה גם (תהלים קטז, י'): "האמנתי כי אדבר", על-ידי דבור זוכים לאמונה ברוחה ומזככת, אשרי מי שחזק בזה!

הדורש שלומך באהבה רבה...

כד תשפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם שלא ישבר אותך. והחכם מפל האדם אומר (משלי יז, כח): "גם אויל יחריש חכם יחשב", ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים צט): יפה שתיקה לחכמים קל וחרמר לטפשים; ואמר התנא הקדוש (אבות ג,

אָפּשׁר כּד תּשׁפּה בּנחל קפּז

(ג): סײַג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה; בְּזֵה שְׁאֵתָה שׁוֹתֵק, אָף אֶחָד לֹא יוּכַל לָךְ, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז״ל (ספּר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לֵה): מִי שֶׁהוּא עֲצוּר בְּמַלְיָן, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם; בְּרַגַּע שְׁאָדָם שׁוֹתֵק, אָף אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַצַּח אוֹתוֹ, כִּי עַקֵּר הַנִּצְחוֹן בֵּהַחַיִּים — כְּשֶׁאָדָם שׁוֹתֵק, וְעַל־יְדִי־זֶה נִצַּל מְלִשׁוֹן־הַרָע וּרְכִילוֹת הַחַמּוּרָה מְאֹד, וְלִכֵּן תִּקַּח לְעֲצָמְךָ דֶּרֶךְ שֶׁל שְׁתִּיקָה, וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין פּט.): מָה אֲמַנּוֹתוֹ שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה? יִשְׁתַּק, יוּכַל אָף לְדַבְּרֵי תוֹרָה וְכוּ', עַיִן שָׁם; הֵינּוּ רַק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה מִתּוֹרָה לְדַבֵּר, וּבְדַבְּרוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, בְּזֵה יִרְבֶּה לְדַבֵּר עִם כָּל מִי שֶׁנִּכְנַס אֵלָיו, אֲבָל לֹא יוֹתֵר וְכוּ', לֹא לְהַפְגִּס עִם אָף אֶחָד בְּפּוֹחִים, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל כָּלל, כִּי מִי שֶׁבָּא לְהִתְנַפֵּחַ עִמָּךְ וְכוּ', הָרִי רוּצָה לְהִרְאוֹת שֶׁהֲצַדֵּק עִמּוֹ וְכוּ', וּמָה צָרִיךְ אֵת זֶה? יִלֵּךְ כָּל אֶחָד כְּפִי דַרְכּוֹ, וְלִכֵּן מָה אֵתָה צָרִיךְ לְכַפּוֹת דַּעְתָּךְ עַל הַזּוּלָת? הַשׁוּמַע — יִשְׁמַע וְיִקְבַּל, וְהַחֲדַל — יִחְדַּל. רַבְּנּוּ ז״ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטִי־מוֹהַר״ן, חֶלֶק א', סִימָן לֵד) בְּעֵינַיִן נִקְדַּת הַחֶבֶר: "וּמִקְבָּלִין דִּין מִן דִּין", הֵינּוּ שֶׁכָּל אֶחָד מְקַבֵּל אֵת נִקְדַּת הַחֶבֶר, אֲבָל לֹא כְּתוּב: "וְנִוְתַנִּים דִּין לְדִין", אֲנִי צָרִיךְ לְתַן לָךְ אֵת נִקְדַּתִּי, וְהֵבֵן דְּבָרִים אֵלָיו לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה, אֲזִי תִצְלִיחַ בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, שֶׁכָּל אֶחָד רוּצָה לְהִתְנַשֵּׂא עַל הַזּוּלָת, וְאֵינּוּ יוֹדַע וְאֵינּוּ שָׁם לֵב כִּי יִמְיוֹ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכְּאֵן וְכוּ', הַזְמַן כָּל־כֶּף קֶצֶר, וְאִיךְ יֵשׁ לְאָדָם זְמַן לְכָל הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת שֶׁל הַתְּנַשְׂאוֹת עַל הַזּוּלָת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִצְלִיחַ דַּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּשׁפּה.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ח שְׁבַט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

קפח אָשׁר כד תשפו בַּנְחָל

ראה לחזק עצמך במדת הסבלנות, שאין לך מדה טובה ממנה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): על-ידי אמונה — זוכה לאריכת אפים, להאריך אפו על כל מה שעובר עליו, פי בזה העולם עוברים על כל אחד משברים וגלים, וצריכים רק להתחזק ולא לפל במדת הגבורה, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עב), שזה היצר הרע להכניס באדם גבורה, הינו פעם וכו', אשרי מי שמחזק עצמו באמונה, לידע שכל מה שעובר עליו זה לטובה, ועל-ידי-זה יוכל לסבל כל מה שעובר עליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשפו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משפטים, כ"ח שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, ואל תתן שהסמ"ך-מ"ם ישבר אותך. רבנו ז"ל צעק בקול חזק ואמיץ מאד: "אין שום יאוש בעולם כלל" (עין לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח): אין דבר בזה להתיאש; ולכן אפלו שפך עבר עליך מה שעבר, דע לך, שאין דבר בזה — "אני לא יכול יותר", "אני שבור ולא יכול לקום מנפילתי", וכדומה דבורים כאלו וכו', דע לך, פי הכל הסתת הסמ"ך-מ"ם, שרוצה לשבר אותך, ולהכניס בך יאוש ורפיון ידים, ולכן אל תתן לו שישבר אותך, קח את עצמך בידיך, ותתחיל לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ותבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכמוכן הדבר הראשון צריכים לבקש על שמחה, אשר אין טוב מזה, שמחה זהו הקדשה, ככל שאדם יותר שמח, יותר נכלל בקדשה, ולהפוך — עצבות ומרירות ודפאון — זוהי הטמאה, וככל שאדם שורה בעצבות ובמרירות ודפאון, פמו-כן הוא נמצא בעמק הטמאה והקלפות והסטרא אחרא, ולכן הדבר הראשון לחזור בתשובה —

אָשׁוּר כד תשפז בנחל קפט

רק לעבד על נקודת השמחה, ולבקש ביום ובלילה רק על השמחה, וכשתהיה לו שמחה — יהיה לו כפר הכל, כי במדת השמחה כפר כלול הכל, כי כשאדם בשמחה, מתרחבת לו דעתו ושכלו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), ואז כפר זוכה לשוב הדעת, ותכף-ומיד כשאדם זוכה לשוב הדעת, אזי כל החיים שלו הולכים בצורה אחרת לגמרי, וכבר אף פעם לא יהיה בכעס, ואף פעם לא יהיה עצבני, כי חבל להוציא את העצבים על הבלי העולם הזה, עולם עובר וכו'.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, וכלל זה תקח בדרך — כל זמן שאדם אוהו בתורה, הוא אוהו בעץ החיים, כי התורה היא אילנא דחיי, אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל.

טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד שעשה עמנו, שזכנו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא מלמדנו איך לעבר את זה העולם בשמחה עצומה, ולעשות את רצונו יתברך בקיום מצוותיו, ולעשות לו יתברך נחת רוח.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כד תשפז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ט שבט ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אחרי ששמעתי הכל וכו', איעצך ויהי אלקים עמך. שתק, שתק, אחי! ואז הקדוש-ברוך-הוא יפיל כל שונאיך תחתך.

רק חזק להיות בשמחה, ואז השכינה תשרה עליך, וכמאמרם ז"ל (שבת ל.): "שמחים" שנהנו מזיו השכינה, אם אדם שמח, סימן שהוא נהנה עכשו מזיו שכינת עזו יתברך, וכשהשכינה עמך, אזי

קצ אֲשֶׁר כד תשפח — כד תשפט בנחל

תפלוּתִיךָ תתקבלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן פֿא): תְּפִלָּה שְׁהִיא בְּשִׂמְחָה, הִיא עֲרֵבָה וּמְתוּקָה אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כד תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ט שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמֶךָ בְּכֹל מָה שֶׁתּוּכַל, וּשְׁמֹר עַל פִּיךָ, וְכִף תִּשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (מְשָׁלִי כֹא, כג): "שְׁמֹר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שֶׁמֶר מְצֻרוֹת נִפְשׁוֹ", כִּי אָדָם שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אֲנָשִׁים, מְכַבְּדִים אוֹתוֹ בְּיֹתֵר, וְכַעֲיֵן שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים צט.): שְׁתִּיקָה יָפָה לְחֲכָמִים, קַל וְחֹמֶר לְטִפְשִׁים, כִּי בְּזֵה שֶׁאַתָּה שׁוֹתֵק, אַתָּה מְרָאָה שֶׁאַתָּה לֹא גּוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּבְזֵה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶזְרָא, שֶׁיְהִיוּ נֹעֲשִׂים כְּלֹא מִמֶּשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כד תשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ט שְׁבֹט ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאֵל יִשְׁטוּ אוֹתְךָ בְּדַבְּרֵי הַבֵּל וְכוּ', כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (אִיּוֹב טז, ג): "הֲקִיץ לְדַבְּרֵי רוּחַ" וְגו'.

דַּבֵּר רַבְּנוּ ז"ל זֶה רַק תּוֹרָה תְּפִלָּה וְעֲשִׂיתָ חֶסֶד, מְלַבֵּד זֹאת הַכֹּל הַבֵּל הַבָּלִים וְרַעוּת-רוּחַ מִמֶּשׁ.

אֲשֶׁר כַּד תִּשְׂעַ — כַּד תִּשְׂאַ בְּנַחֲל קִצָּא

הַמִּפְתַּח בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב זֶה הַתְּבוּדוֹת, לְהַגִּיל עֲצָמו לְדַבֵּר
עֲמו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעֲלָה.

לֹא כָּל מִשְׁנֵעַ שְׁעוֹשֶׂה וּמִתְנַהֵג בְּשִׁגְעוֹנוֹת נִקְרָא 'עוֹבֵד', הוּא
נִקְרָא "מִשְׁנֵעַ", פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים...

כַּד תִּשְׂעַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַק חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתִרְאַה שְׁשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ,
וּמִכָּל שְׂכָן שְׂלֵא שִׁפִּילוֹ אוֹתְךָ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, שְׂזַה גְּרוּעַ מֵהַכֹּל,
כִּי אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּגִדְלוֹת הַמַּחִין, וְלִידַע שֶׁהַכֹּל בְּכֹל מִכָּל
מִשְׁנֵעַ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזוֹ נִכְלָל בּוֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א) אֵלּוֹ יִדְעָתִיו הֵייתִיו, הֵינּוּ בְּזַה
שְׂאָדָם יוֹדַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בִּידְיעָה זֹו, הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כַּד תִּשְׂאַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד מֵהַ שְׂאֲתָה אוֹכֵל,
כִּי הַיּוֹם מוּפָץ הַשּׁוּק עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, וְאוֹי וְאַבוֹי מִי שְׂנֹכְשֵׁל

באכילת טרפפות ונבלות, שזה מאד מאד חמור, כי הרמב"ם אומר (אגרת תימן): מי שנכשל באכילת טרפפות ונבלות, הדם שלו נתעכר, וכבר קשה לו לקבל אמונה, ולכן צריכים לשמר מאד מאד מה אוכלים וכו', ואיזה הכשר יש על המוצר וכו', ובפרט בשר צריכים לשמר יותר ויותר, כי השוק מופץ עם נבלות וטרפפות, ואוי לו למי שנכשל בזה, ואין עצה על זה, רק להרבות בתפלה ובקשה אליו לתברך, ולכן מאחר שנכשלת וכו', תראה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא בכל יום שימחל לך, ובנדאי אם אדם מתודה להקדוש-ברוך-הוא, ומספר לו, שזו לא היתה אשמתו שנכשל וכו', הקדוש-ברוך-הוא ימחל לך, כי אין עוד דבר יותר חשוב מדודי דברים, כמאמרם ו"ל (תורת כהנים בחקתי): אמר הקדוש-ברוך-הוא, שמיד שהם מתודים על עוונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם, שנאמר (ויקרא כו): "והתודו את עונם ואת עון אבותם במעלם אשר מעלו"; עם כל זאת הייתי מיעץ לך מהיום והלאה להיות רגיל בתפלה זו, כדי להזהר לא להכשל בטרפפות ונבלות על להבא.

תפלה להנצל מאכילת טרפפות ונבלות ממוהרנ"ת ו"ל

רבונו של עולם, חוסה עלי ועל נפשות בני ביתי, ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ממאכלות אסורות. ולא יבוא לתוך פינו שום דבר האסור לנו. ולא נכשל לעולם בנבלות וטרפפות, אפלו בשוגג ובאנס. ותציל אותנו ברחמיך משוחטים, שאינם הגונים. ותפריש אותנו ותבדיל אותנו מכל מיני נבלות וטרפפות דאורייתא ודרבנן, ותזמין לנו ברחמיך תמיד שוחטים הגונים וכשרים, ותהיה עמך תמיד, ותשמר אותם ואתנו, שלא יפלו עמך ישראל על ידם לעולם בנבלות וטרפפות, חס ושלום. ותעזר להשוחטים שיכוננו תמיד היטב בברכת השחיטה, באפן שיזכו להעלות הנפש המלבש בהחי, מחי למדבר, עד שיעלו כל הנפשות העשוקות המגלגלות בחיות ובעופות ובהמות אל השכינה, ויהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכנתיה על ידם, ונזכה שיהיה נמשך על-ידי-זה עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום, ונזכה לפרנסה טובה בכבוד, בלי שום יגיעה וטרחא וטרדא כלל. אבינו שבשמים, גומל לחיבים

אָשֶׁר כּד תּשַׁצּב בְּנַחֵל קִצָּג

טוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים, אֶתְּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בְּנו כַּח לְשֹׁמֵר עֲצָמָנוּ
מִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַמְּצוּיִים עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה מְאֹד, וְאִין מִי
שְׂיַעֲמֹד בְּעַדְנוּ, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּתִקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְיִצִּיל אוֹתָנוּ מִפָּגַם
הַשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, הַגּוֹרְמִים מֵה שְׂגוֹרְמִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, וּלְמַעַן שְׂכִינַת עֲנֶךָ,
וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים,
וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַצִּילְנוּ וּמְלַטְנוּ מִשׁוֹחֲטִים רָעִים, מִשׁוֹחֲטִים
שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. וְשְׁמַרְנוּ תְּמִיד, שְׁלֹא יִבּוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם מְכַשׁוֹל
נִבְלָה וְטָרְפָה, כִּי אֶתְּה "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר מִמֶּךָ מְזִימָה", וּבִיָּדְךָ
הַכֹּל. וְאֶתְּה יָכוֹל לְשֹׁמֵר אוֹתָנוּ גַם עֲכָשׁוּ בַּדּוֹרוֹת הַלְלוּ מִנִּבְלוֹת
וְטָרְפוֹת וּמִשׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, לְמַעַנְךָ וְלֹא
לְמַעַנְנוּ, וְקִדְשָׁנוּ בְּקִדְשֶׁךָ, וְהַבְּדִילְנוּ מִן מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, כְּמוֹ
שְׂפָתוֹב: "וְאֲבָדִיל אֶתְּכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי", וְנִזְכָּה לְקִיָּם מִקְּרָא
שְׂפָתוֹב: "וְאֲנֹשִׁי קִדְשׁ תִּהְיוֹן לִי, וּבִשְׁר בְּשִׁדָּה טָרְפָה לֹא תֵאכְלוּ,
לְכָלֵב תִּשְׁלִיכוֹן אוֹתוֹ", וּכְתִיב: "וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, כִּי
קְדוֹשׁ אֲנִי". וְיִקִּים מִקְּרָא שְׂפָתוֹב: "טָרֶף נָתַן לִירְאִיו, יִזְכּוּ לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ", יִהְיוּ לְרֵצוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְכִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי,
אֲמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתַהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּשַׁצּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר תְּרוּמָה, ג' אֲדָר־א' ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך וכו' מה אמר לך! קשה מאד מאד להאמין לאשה, פי כף אמרו חכמינו הקדושים (קדושין פ:): ונשים דעתן קלות עליהן; ומוכא בתוספות (קדושין פ:): דבור המתחיל: פי היא מעשה דהיא איתתא דהיה עובדא ואפיקתיה — פרש רבנו חננאל, מעשה באשה אחת שהיתה בוכה ומתאוננת על קבר בעלה, והיה שם אדם אחד, שהיה שומר תלוי אחד, וצוה לו המלך לשמרו, ובא אצל האשה ופתה אותה, ושמעה לו, וכשחזר אצל התלוי — לא מצאו, והיה מצטער מאד מפחד המלך. אמרה לו האשה: אל תירא, קח בעלי מקברו ותלהו במקומו, ואפיקתיה לבעלה ותלהו, הרי לך שאפלו בשעת אנינות נתגבר יצרה עליה; וצריכים רחמים רבים על דבר זה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ג' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין עוד דבר יותר חשוב מלמוד גמרא, ואשרי מי שמתמיד בלמוד גמרא, שאין למעלה מזוה, פי באמת מוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות, אפוטרופוס, הלכה ג'), שכל הקולות ששומעים מבני אדם, הם בכלל שמיעת נגינת ממנגן רשע, שמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג'), שלשמע נגון ממנגן רשע, קשה לעבודת השם יתברך; והתקון לזה — ללמד גמרא

אֲשֶׁר כד תשצג בְּנַחֵל קצה

ובכפרט בליגה. ולכן ראה להתמיד בלמוד גמרא, ואף שאני יודע שאתה טרוד מאוד מאוד, עם כל זאת הייתי מיעץ לך, ראה על-פל-פנים ללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא ליום — זו חיות לגפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזוויל זי"ע אמר: כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשים צורה של חיה ובהמה וכו'. ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה שמור אותו מפל רע. ונחמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כד.): במחשכים הושיבני כמתי עולם, אמר רבי ירמיה: זה תלמודה של בבל; ולכאורה, איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזו, שהושיבני בחשך עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, ניקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מרה מאד, שחשף לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותנו? על זה אמר רבי ירמיה, זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריד), שהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכלוך נקראת ליליית, שעולה כמספר תלמוד, ועל-ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקרא על שם ילה, שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו ותברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל-ידי למוד תלמוד, מאיר לו הלילה, בסוד (תהלים קלט): "ולילה ביום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא, שהיא תלמוד, שעל-ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו ותברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּד תִּשְׁצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ד' אֲדָרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן מ"ט), שְׂמַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת הֵם הַיֵּצֵר טוֹב, וּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת הֵם הַיֵּצֵר הָרַע. וְלִכְּנֵן תִּכְנִיִּס בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּיּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹה תִּמְיֵד תֵּלֶךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזָכָה לְהִכְנִיִּס בְּמַח מַחְשָׁבָתוֹ תִּמְיֵד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדֵּיּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אֹרֶךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֶךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה. וְדַע לָךְ, שְׂאֵם תִּחְדִּיר בְּמַחְשָׁבָתְךָ מַחְשָׁבָה זֹה, שְׂאֵין בְּלַעְדֵּיּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁף עָלֶיךָ אֹרֶךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי הַמַּחְשָׁבָה יֵשׁ לָהּ כַּח גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כַּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ג): הַמַּחְשָׁבָה יֵשׁ לָהּ תִּקְוָה גָּדוֹל, וְאֵם תִּחְזֹק וְתִגְבֵּר מַחְשָׁבָתוֹ עַל אֵיזָה דָּבָר שְׁבַעוּלָם, יוּכַל לְפַעַל שְׂיִהְיֶה כֵּךְ, וְאִפְלוּ אֵם תִּחְזֹק מַחְשָׁבָתוֹ מְאֹד, שְׂיִהְיֶה לוֹ מְמוֹן, בְּנוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ, וְכֵן בְּכָל דָּבָר. רַק שְׂהַמַּחְשָׁבָה תִּהְיֶה בְּבִטּוּל כָּל הַהִרְגָּשׁוֹת. וְהַמַּחְשָׁבָה תִּקְיָפָה כָּל-כֵּךְ, עַד שְׂאִפְשֹׁר לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּמַחְשָׁבָתוֹ מִמֶּשׁ, דְּהֵינּוּ שְׂיִרְגִּישׁ צַעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ, עַל-יְדֵי שְׂיִקְבַּל עַל עֲצָמוֹ בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא מְרַצָּה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאֵיזוֹ מִיתָה שְׂתִּהְיֶה. וְאִפְשֹׁר לְחַזֵּק וְלִגְבֹּר הַמַּחְשָׁבָה כָּל-כֵּךְ, עַד שְׂבִשְׁעָה שְׂמִקְבַּל בְּמַחְשָׁבָתוֹ שֶׁהוּא מְרַצָּה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, אֲזִי יִרְגִּישׁ צַעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ; וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִיִּס בְּדַעְתּוֹ אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְצִיר בְּמַח מַחְשָׁבָתוֹ אֵיךְ שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוּ אֹרֶךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאֹרֶךְ, אֲשֶׁר

אֲשֶׁר כד תשצה בַּנְחַל קצז

אין עוד תענוג יותר גדול מזה, והמחשבה הזו בעצמה תטהר אותו מכל רע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תרומה, ד' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

פל-כך כואב לי, שעדין אתה ריג וכי, ולכן עצתי, שתקח קונטרס "מציאת-הזווג", ותעין בזה, ותקיים את כל מה שגאמר שם, ובפרט שתאמר את פרשת הנשיאים ארבעים יום, וכן את התפלות המובאות שם, ותראה שהקדוש-ברוך-הוא יעשה אתך נסים ונפלאות, כי מה שתפלה פועלת — שום דבר בעולם אינו פועל, עם כל זאת ראה לומר את התפלה הזו כל יום בבכייה ובדמעות שלישי, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך.

רבנו של עולם, חוס ורחמל עלי, וזכני למצא את פת זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן, כדי להנצל מעברות חמורות, אף מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מציאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה גלית על-ידי חכמינו הקדושים: כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה; ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על-ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר, תקון

בנחל

כד תשצו

אָשֶׁר

קצח

עם כל דא דחזור בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שב בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בת זוגי, ואזפה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם אמן סלה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתבשר לי בקרוב בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תשצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ה' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עצה כדי לצאת מכל הצרות שלך וכו', רק להיות בשמחה עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, וככל שתהיה יותר בשמחה, תזכה לצאת מהפח יקוש שנפלת אליו, וכבר כתב הרמב"ם (פ"ק ח', מהלכות לולב, הלכה טו): השמחה שישמח אדם בעשית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן, עבודה גדולה היא, וכל המונע עצמו משמחה זו, ראוי להפרע ממנו, שנאמר (דברים כח): "תחת אשר לא עבדת את הויה"ה אלהיך בשמחה ובטוב לבב", וכל המגיס דעתו וחולק פכוד לעצמו, ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כה): "אל תתהדר לפני מלך". וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו, הוא הגדול המכבד העובד מאהבה. וכן דוד מלך ישראל אמר (שמואל ב, ו): "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני", ואין הגדלה והכבוד אלא לשמח לפני השם, שנאמר (שם): "והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני הויה"ה".

הלואי שתצית את רבנו ז"ל, ותהיה תמיד בשמחה, ועל-ידי-ך תצא מכל הצרות שנסתבכת בהן.

אָשֶׁר כּד תּשׂוּז בְּנַחַל קִצֵּט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּשׂוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! קִבְּלוֹנוּ מִתְּנָה מְרֻבָּנוּ ו"ל אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת
וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזְק בְּזָה, וּבוֹרַח בְּכָל פַּעַם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וּמִסַּפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנ"ט): כְּשֶׁאָדָם
מִתְּבוּדָד וּמִפָּרַשׁ שִׂיחָתוֹ וְצִעְרוֹ לְפָנַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִתוֹדֶה וּמִתְחַרֵּט
עַל גְּדֹל הַפְּגָמִים שְׁעָשָׂה, אֲזִי גַם הַשְּׂכִינָה כְּנֹגֵדוֹ מִפָּרַשׁת לְפָנָיו
שִׂיחָתָהּ וְצִעְרָהּ וּמִנְחָמַת אוֹתוֹ, כִּי כָּל פָּגָם וּפְגָם שְׁפָגַם בְּנִשְׁמָתוֹ,
פָּגַם אֲצִלָּה גַם-כֵּן כְּפִיכּוֹל, וְזֶה בְּחִינַת (דְּבָרִים כו'): "אֶת הַוְי"ה הָאֲמַרְתָּ
וְהַוְי"ה הָאֲמִירָךְ" וְכוּ', וְהִיא מְנַחֶמֶת אוֹתוֹ שְׁתִּבְקֶשׁ תְּחַבּוּלוֹת לְתַקֵּן
כָּל הַפְּגָמִים; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׂכָל, וּבָא בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹפֵךְ אֶת כָּל לְבוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אֲפֹלוֹ שְׁעָשָׂה כְּבָר מַה
שְׁעָשָׂה וְכוּ', יִזְכֹּר שֶׁהוּא בֵּן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְמוֹ שֶׁהֵבֵן אֵינוֹ
מִתְבַּיֵּשׁ מִהֶאֱבֵא, כִּף אָדָם אֵינוֹ צָרִיף לְהַתְּבַיֵּשׁ לְבוֹא אֶל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשצח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ה' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

קשה לי מאד לכתב לך את הדבורים האלו וכו', אלא מאחר שאתה כותב, שמתגבר עליך יצרך בנאוף, רחמנא לישזבן, אמרתי לרויך לפגיד בשורותים אלו.

הנה אמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה, פרשה ד', סימן יג) על הפסוק (קהלת ד, ח): "יש אחד ואין שני גם בן ואח, אין לו ואין קץ לכל עמלו, גם עיניו לא תשבע עשר, ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה, גם זה הבל וענגן רע הוא", "יש אחד" זה יצר הרע, "ואין שני" שאין לו בן זוג בעברה, "גם בן ואח אין לו" בשעה שהולך אדם לעבר עברה, אינו רואה שיש לו בן שימות בעוונותיו, ואינו רואה שיש לו אח שיתביש ממנו ולהתגנות בו, "ואין קץ לכל עמלו" במעשיו הרעים, "גם עינו לא תשבע עשר" — אלו מעשיו הרעים, "ולמי אני עמל" שלא להדבק בדרכיו, ומי שאינו עושה בן "גם זה הבל"; ולכן עצתי, שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, כי מי ששקוע בנאוף וזנות וכו', ואינו נתעורר לצאת משמה וכו', לבסוף יתגלה קלונו ברבים וכו', ומה גם שיקבל מכה כזו, שלא חלם עליה וכו', אדם חושב שתמיד יהיה בריא, ויוכל לחטא ולעשות כל מה שלבו חפץ וכו', ואינו יודע, אשר פתאם יתפס אותו הרע והמחלות והחלאים רעים, או הילדים שלו יחלו, רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שהוא איש, וחוזר בתשובה שלמה, ועוזב את כל השטיות לגמרי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר כד תשצט בְּנַחַל רא

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
— תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תשצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ו' אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! קַבְּלֵנוּ מְרֻבְּנוּ וְ"ל מִתְּנָה כָּל-כֶּף יָפָה, וְהִיא
הַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, שְׁכָל מָה שְּׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, עָלִיו
לְבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה לֹא יִהְיֶה לוֹ
שׁוֹם דִּין לְמַעְלָה, כְּמוֹכָא בְּזִהָר (פְּנִיחָס רֵלֵא): מָאן דְּמִפְּרָשׁ חוֹבִיָּה בֵּי
דִּינָא בְּדִלִין מְנִיָּה בְּגִין דְּבַר גַּשׁ קָרִיב לְגַרְמִיָּה וְלֹא אֶתְדַן עַל פּוּמִיָּה
וְתוֹ לֹא שְׁבִיק לְמַקְטָרְגָא לְאוּלְפָא עָלֵיהּ חוֹבָא מוּמָא דְּבַר גַּשׁ יִקְדִּים
וַיִּמָּא, וְלֹא יִהְיֶה דוּכְתָא לְאַחְרָא לְמִימַר, כְּדִין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מְחִיל לֵיהּ, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (מְשָׁלִי כַח, יג): "וּמוֹדָה וְעוֹזֵב יִרְחָם" [מִי
שְׁמִפְרָשׁ אֶת חֲטָאֵיו לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ שְׁמִתּוּדָה עַל חֲטָאֵיו, עוֹזְבִים
אוֹתוֹ בֵּית-דִּין שֶׁל מַעְלָה, וְאִין דְּנִים אוֹתוֹ וְכוּ', וּמָה גַם כְּשָׁבֵא
הַמְּקַטְרֵג לְקַטְרֵג עָלָיו, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלְחוֹ מַעַל פָּנָיו וְכוּ'].
זוֹ הַמַּעְלָה שֶׁל אָדָם, שְׁזוֹכָה תָּמִיד לְהַתְּבוּדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ מֵאֲמָרָם וְ"ל
(סְפָרֵי שׁוֹפְטִים): כְּשֵׁישׁ דִּין לְמַעְלָה, אִין דִּין לְמַטָּה.

הַלְוֵאֵי שְׁתּוּכַל לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְאִז תִּצָּא נְקִי מִכָּל חֲטָא מְזֵה
הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַצִּית אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, וּמִתְּבוּדָד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וּמִתְּנוּדָה עַל עוֹנוֹתָיו, וּמִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל צְרוּתָיו,
אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם..

כד תת.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תרומה, ו' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה אתה חולק על אלו המפיצים את אור רבנו ו"ל בעולם וכו', לדעתתי, גם אתה היית צריך לעסוק בזה, כי זה תקון גדול לנשמה, כי כך מובא בדברי רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות גאוף, סימן מא): תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה; והנה מובא (ראשית חכמה, שער התשובה, פרק ג'): "וימהדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמנו נצל ממנו בבחירתו" וכו', עין שם. ואם הראשית חכמה' שהיה תלמיד הרמ"ק זי"ע, שהיה בזמן האריז"ל, שזה כבר למעלה מארבע-מאות וחמשים שנה כותב כזה וכו', מה נאמר בדור הזה, שהפריצות עושה פרצות בנשמות ישראל, כי הקלפות וכו', מסתובבות ערמות ממש, רחמנא לישזבן, ומה יעשה הבן שלא יחטא, שכל הרחובות מלאים תמונות תועבה, שקוץ תעוב, זהים, ערם וכו' וכו', ואז לפני ארבע-מאות וחמשים שנה בעיר הקדש צפת, שהיתה עיר מלאה חכמים, קדושי עליון, ורוח-הקדש היתה שורה על העיר (ומלבד זאת להבדיל גם הערכיות הלוכו בצניעות גדולה מאד מכסות מראשן ועד רגלן, אשר לא היה שיה אפלו להסתפל עליהן), עם כל זאת הוא כותב לשון כזו, "שאין אדם בזמנו נצל ממנו בבחירתו", מה נאמר אגן בדור הזה, שהכל פרוץ, ויש כל מיני זבל ולכלוך על הרחובות, מלבד כל הפלי משחית וכו', שיכולים לראות בזה כל התועבות שבועולם, אין בחור שלא יהיה פגום בחטא המגנה הזה וכו', ולכן אשרי מי שמפיץ את אור רבנו ו"ל בעולם, ובפרט בין בני הנעורים, ומה

אָשֶׁר כד תתא בנחל רג

שְׁיַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בֵּין הַנֶּעֱר, וַיַּחְזִיר אוֹתָם בְּתִשְׁבֵּה, מִבְּטָח
לוֹ שְׁיִמְחַלוּ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו אֲשֶׁר פָּגַם בְּפָגַם הַבְּרִית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שְׂתַהַיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ו' אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שְׁלָךְ וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁמוּבָא בְּסִפְר "זֶהָר חַי", פְּרוּשׁ
עַל זֶהָר לְךָ לְךָ, וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ שָׁם: תִּדַע, כְּשִׁמְסַבֵּב אוֹתְךָ חֲלִילָה כְּמָה
מִחֲשָׁבוֹת רַעוֹת וְקִטְנוּת, וַיִּסְוִיחַ וְדִין וְהִסְתַּרְוֹת פָּנִים, וּמְרָה שְׁחוּרָה
עַל כָּלָם, תִּדַע, שְׁשָׁם אֶתְךָ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶף-עַל-פִּי שְׁנִפְלֵת
לְשֹׂאֹל תַּחֲתִית, בְּאֶמּוּנָה הַזֹּאת תִּקּוּם בְּיוֹתֵר שְׂאֵת וּבְיִתֵּר עַז, כִּי אֶתְךָ
עִמָּךְ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי נִקְדַּת אֲצִילוֹת מִתְפַּשְׁטָת עַד הַתְּהוּם, וְלֹא
אֲשַׁתְּנֶי כְּכֹל אֶתֶר, "וַאֲיִן אֱלֹקִים עִמָּדִי" (דְּבָרִים לֵב, לט), אֱלֹהִים אֶתְרִים
חֲלִילָה, כִּי לֹא יִשְׁתַּנֶּה וְלֹא יִתְעַרְבוּ בּוֹ, כִּי הֵם בְּטִלִּים בְּלַתִּי מְצִיאוֹת,
לִית בְּהוֹ שׁוּם מִמְּשׁוֹת כָּלֵל כָּלֵל, וְאוּרוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאִיר עַד נִקְדַּת
הַתְּהוּם בְּלַתִּי שׁוּם שְׁנוּי, אֶלֶּא שְׂאֵתָה גְּרַמְתָּ לְךָ בְּמַעֲשֵׂיךָ הָרָעִים,
שְׁמַגִּיעַ לְךָ מְרוּרִית, כְּאֵלּוֹ כְּבִיכּוֹל, יֵשׁ בּוֹ שְׁנוּי וּפְרוּד, כִּי הוּא כֹּל
יְכוֹל, אֲבָל לְעִתִּיד יִתְגַּלֶּה לְעֵינַי כֹּל, כִּי הַכֹּל הוּא הוּא אֵינן סוֹף בְּרוּךְ
הוּא, וְכָל הַצְּרוֹת וְהַרְעוֹת וְהַגְּלוֹת הַמְּרָה וְהִסְתַּרְהָ, הַכֹּל אֲנִי אֲנִי הוּא
לֹא אַחַר כָּלֵל, כִּי אֵינן שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַתִּי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל הוּא
הוּא בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי, וּבִידִיעָה זֹאת יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנִי, וְהָרַע גָּמוּר
כָּלָה וְאָבֵד דְּלִית בָּהּ מְשׁוּתָא כָּלֵל כָּלֵל, וְדִי בְּזֶה לְמֵאַמִּינִים

וּמְחַפִּים לִישׁוּעָה, צְפִיתָ לִישׁוּעָה, אֲשֶׁר־י מִי שְׁמִכְנִיס דְּבָרִים אֱלוֹ
בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּעָבֵר עַל הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ו' אָדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי מֵה שְׁקָרָה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיף
לְדַעַת, שְׁלֹא צְרִיכִים לְפָחַד מִשׁוּם קְלָלוֹת, כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל
אָדָם (מְשָׁלִי כו, ב): "כְּצַפּוֹר לְנוֹד כְּדָרוֹר לְעוֹף, בֵּן קָלֵלֵת חָנָם לֹא
תִּבּוֹא", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלֵלָה, סִימָן ו') סוֹף, שְׁקָלֵלֵת
חָנָם יָשׁוּב עַל הַמְּקָלֵל; וְלִכֵּן אֵל תִּעַשֶׂה עֶסֶק מִכָּל הַקְּלָלוֹת
שְׁמִקְלָלִים אוֹתְךָ, כִּי אֵין בְּזֶה כָּלוּם וְכוּ', וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ
(פְּסָחִים קי:): כָּלֵלֵא דְּמִילְתָּא כָּל דְּקַפִּיד קַפְּדֵי בִּהְדִּיָּה וּדְלָא קַפִּיד לָא
קַפְּדֵי בִּהְדִּיָּה; הֵינּוּ אִם מְכַנִּיסִים אֶת עֲצָמוֹ בְּפִחְדִים מִכָּל מִינֵי קְלָלוֹת
וּלְחָשִׁים וְכוּ', אֲזִי יְכוֹל לְהִזְיֵק לוֹ וְכוּ', אֲבָל אִם לֹא עוֹשִׂים שׁוּם
עֶסֶק מְזֵה, וְאֲדַרְבֵּה יוֹדְעִים שְׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה
מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא אֵינוֹ מְפַחֵד
מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, כִּי עַל־יְדֵי תַקְוָה הַאֲמוּנָה שְׂיִישׁ בְּאָדָם, לֹא
יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר.

אֲשֶׁר כד תתג — כד תתד בַּנְחַל רה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פֶלֶא
עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ז' אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׁמַעְתִּי שְׂרָצִית לְדַבֵּר אֵת, אֲבָל עַד שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְחֻדְרֵי לְרֵאוֹת
אֶת הַפֶּקֶס הִזָּה כְּכֹר שַׁבַּת אֲצִלְכֶם.

בְּעֵינַי הַנְּתוּחַ וְכו', נִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁלַח אֶת
מְלֶאךָ רְפָאֵל לִימִין הַרּוּפָא, וְהַכֹּל יַעֲבֹר כְּשׁוֹרָה, וְיִתְרַפָּא לְגַמְרֵי,
וְתִרְוָה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ, וּמִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

בְּעֵינַי הַנוֹעֵדָה, מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתִּגְמַר עִם זֶה בְּיוֹם רֵאוֹנוֹ,
אִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה טְרוּד, וְאֲנִי מְקַנֶּה שְׁכֹבֵר נוֹכַח לְשָׁלוֹם לַנוֹעֵדָה
(כְּמוֹכֵן תּוֹרִיד כְּמָה שְׁאֵתָה יְכוּל, כִּי זֶה מְכַנֶּה צְבוּרֵי וְכו'), אֲבָל אִיךָ
שֶׁהוּא הַעֲקָר שִׁיגְמַר הַכֹּל בְּיוֹם רֵאוֹנוֹ, בְּאַפֵּן שֶׁתּוֹךְ שְׁבוּעָה ... יוֹכַל
לְהַכְנִס לַעֲבֹד כְּכֹר.

נָא לְכַתֵּב פֶּקֶס מִיָּד כְּאֲשֶׁר מְסַתֵּימַת הַנוֹעֵדָה, וּמָה הִזָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ז' אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיִחְיֶה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם בְּנֶכֶם, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל אֶל

הקדוש-ברוך הוא, שהילד ... בן ... יבריא לגמרי, ויהיה צדיק ותלמיד חכם אמת, ותורה ונגלה תמיד יהיו על שלחנו.

נא ונא להודיעני תכף-ומיד במוצאי-שבת-קדש מה שלום הבן, כי איני מפסיק להתפלל עליו.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תתה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תרומה, ח' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיה נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה על הברית שאתם הולכים להכניס את בנכם בבריתו של אברהם אבינו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו ממנו רב נחת, ויגדל צדיק ולמדן, תורה ונגלה במקום אחד.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואתם צריכים לדעת, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וכבודאי הקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אתכם, וכמו שעשה עמכם נסים נגלים, אשר רק הקדוש-ברוך-הוא יודע אילו נסים עשה עמכם, בבחינת (תהלים קלו, ד): "לעשה נפלאות גדולות לבדו, כי לעולם חסדו", ואמרו במדרש, אשר יש נסים שבשר ודם אינו יכול לראות את הנסים, רק לעשה גדולות נפלאות לבדו, הוא יתברך לבדו יודע את הנסים שעשה עמכם, ואתם צריכים להודות לפניו יתברך על כל החסד חנם שעשה עמכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ורפכם תמיד.

אֲשֶׁר כד תתו בַּנְחַל רז

תִּדְעוּ שְׂאֵנִי אֶהְיֶה בְּנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֶצֶל הַשְּׂמֵחָה שְׁלֹכֶם,
וְאֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, כְּאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ יוֹדֵעַ אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ח' אֲדֵר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... שְׂיִחְיֶה נֶצַח.

הִנֵּה בְּדַבַּר הַשְּׂדוּף. מָה אִמַּר לָכֶם! מֵצֵד אֶחָד אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה
לְזַרֵּז אֶת הַשְּׂדוּף, שְׂיִהְיֶה כְּבָר בַּחֲדָשׁ הַבֹּא אֲדַר-ב' וְכו', כִּי עוֹבֵר עַל
בְּנֹכֶם מִה שְׂעוֹבֵר וְכו', וּבְפָרֵט אַחֵר הָאֲכֻזָּבָה, שְׁגַם לִי הִיָּתָה אֲכֻזָּבָה
גְּדוֹלָה וְכו' וְכו', כְּאֲשֶׁר תְּבִינּוּ מֵעֶצְמָכֶם וְכו' וְכו', רְצִיתִי מְאֹד
לְחַתֵּנוּ, אָבֵל מֵצֵד שְׁנֵי צְרִיכִים עוֹד הִרְבֵּה לְדַבֵּר אִתּוֹ, שְׂיִהְיֶה בְּעַל
מִדּוֹת, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה יְלָד קָטָן.

אוֹלֵי תִכְתְּבוּ לוֹ מִכְּתָב, אֲנִי מֵצֵדִי אֲחַנֵּךְ אוֹתוֹ בַּחֲדָשׁ הַזֶּה הִרְבֵּה
מְאֹד, בְּאִפְסֵן שְׂיֻוֹכֵל לְהִקִּים בֵּית בְּקָרוֹב.

נָא וְנָא רְאוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם גְּדוֹל וְאַהֲבָה עֲצוּמָה, כִּי סוּף
כָּל סוּף הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סִבֵּב וְגִלְגָּל עִמָּכֶם, שְׂתִּהְיוּ בְּיַחַד, וְעַל-כֵּן
אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה,
אַתְּנָה וְרַעוּת, כִּי מִה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק זֶה שְׂזוּכָה לְהִנְהִיג אֶת בֵּיתוֹ
בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת ... לְהוֹדִיעַ לָךְ מִה קָרָה עִם הַנּוֹעֵדָה, וְאִם
זֶה עֵבֶר וְכו', אִם יֵשׁ כְּבָר רְשִׁיוֹן, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְבָנוֹת,
וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שְׂאֻזְכָּה לְבֹא וְלִגוֹר אִתְּכֶם בְּיַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ח' אֲדֶרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיֶה נְצַח.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהִיְתָה לִי, כְּשֶׁרָאִיתִי אֶתְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, סוּף כָּל סוּף אַתֶּם צְמוּדִים בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַמְּשִׁיכוּ לַחַיּוֹת בְּיַחַד כָּל יְמֵיכֶם בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, אִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְאֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, וְכָל שֶׁפֶן שְׁלֵא יִהְיֶה בְּיַנִּיכֶם רִיב אוֹ אֵי הֶבְנוֹת, כִּי כָּל חֲפָצֵי וַיְצוּנֵי לְרֵאוֹת אֲצַלְכֶם רַק אֶת הַטוֹב, כְּאֲשֶׁר הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ בְּעֶצְמוֹ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר, לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, וְתַעֲשֶׂה וְתִקְבַּע לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר בְּמִקְרָא בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ, בְּאִפְּן שְׂתַסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם' עִם פְּרוּשׁ רַש"י, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מְסַגֵּל לִירְאֵת שְׂמִים, וְכֵן תִּלְמַד מִשְׁנֵיּוֹת פֶּרֶק אַחֵר פֶּרֶק, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה מֵה שְׂיִשְׂאָר מֵאַתְנֹו, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל דָּף וְדָף שְׂאָדָם לוֹמֵד בְּזֶה הָעוֹלָם, מֵאִיר עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה בְּכָל יוֹם לְשִׁפְךָ שִׁיחַ וְתִפְלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עֶצְמְךָ וְעַל אִשְׁתְּךָ, שְׂתַזְכְּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שְׁל קִימָא, וְכֵן תְּבַקֵּשׁ גַּם עָלֵי, שְׂכַבְרֵי אֲזוּכָה לְבוֹא לְגוֹר אַתְכֶם בְּיַחַד.

נָא וְנָא רְאוּ שְׁנֵיכֶם בְּיַחַד לְהִיּוֹת בְּכָל מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ אֲצַל יְדִידְנֹו ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ הַלְכוֹת טְהָרָה, אֲשֶׁר הֵם בְּכַרִּיתוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ח' אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ. רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת
עֲצָמֶךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְחַדֵּשׁ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְעַל־כֵּן בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְחִיל
הַצְּמָצוּם וְכוּ', וּבְכָל יוֹם מִתְחִיל לְהַמְשִׁיךְ הַקּוּ שֶׁל הָאֹר אֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא עַד הָעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי וְכוּ', וְעַל־כֵּן בְּכָל
יוֹם הַיּוֹם הָאֵדָם יְכוֹל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְכוּ' וְכוּ',
וְאִפְלוּ בְּאִיזָה מַצֵּב שֶׁהוּא נִמְצָא שָׁם, אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, אֲלֵא יִתְחִיל
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבּוֹדָאי יְאִיר עָלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת
וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲלֵא
אֲדַרְבֵּה בְּזֶה שֶׁתְּדַבֵּר עִם אַחֲרִים, עַל־יְדֵי־זֶה תִּתְהַיֵּה לָךְ גַּם־כֵּן
הַתְּחִיבּוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו'),
שֶׁמֶפְרָשׁ שָׁם רַבֵּנוּ ז"ל אֶת הַפְּסוּק: "אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי
אֵדָם שְׁנוֹתָן שְׁכָל אֶל הַדָּל, וּמְסִים רַבֵּנוּ ז"ל: עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת
הַמְּחִין — שִׁישְׁפִּיל אֶת אַחֲרִים. וְעַל־כֵּן רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִגְלֶה לוֹ אֶת עֲצוֹתָיו
הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּאֵמַת רְאוּי לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל נַעַם
חֶלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאַנְחָנוּ הַשְּׁפִלִים הַנִּבְזִים
וְהַדְּוִיִּים וְהַמְּלַכְלָכִים בְּתַאֲוֹת רַעוֹת וְכוּ' וְכוּ', זוֹכִים לִידַע מְרַבִּי
אֵמַת כְּזֶה, רַבִּי הַמְּגַלֶּה לָנוּ עֲצוֹת צַחְצַחוֹת כְּאֵלוֹ, רַבִּי אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ
כַּחוֹת לְהַחֲדִיר בְּנוֹ אֵמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים מְאֹד

מאד לשמח עם רבנו ז"ל, ובזה שנשמח עם רבנו ז"ל, תהיה לנו חיות להמשיך.

נא ונא הדבק את עצמך בו יתברך, ותדע אשר כל בר ישראל הוא צריך להיות מרכבה לשכינת עזו יתברך, כמאמר ז"ל (בראשית רבה, פרשה מז, סימן ו'): ישראל הן הן המרכבה כאמור (שמות כה, ח): "ושכנתי בתוכם" — 'בתוכו לא נאמר אלא בתוכם', הינו בתוך כל אדם ואדם שם נמצא אלופו של עולם, וצריכים לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם. וחקמינו הקדושים אמרו (סנהדרין ט:): אדם קרוב אצל עצמו. ופרש הרב הקדוש רבי מרדכי מנעשכ"ז ז"ע, דהינו שיקריב כל דעותיו וחושיו אצל עצמו ופנימיותו, שהוא חלק אלוק ממעל, אשרי מי שזוכה להגיע אל זה, ואז טוב לו כל הימים, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק הדבורים האלו שדברנו בכל יום, דבורי אמונה והשגחה פרטית, ועובר על כל אחד ואחד מאתנו צרות ויסורים ומכאובים, ואין לנו במה להחיות את עצמנו, אלא בזה שנדבר אליו יתברך, ועל-כן ראה 'לגנב' עתים בעבור התבודדות, לשיח ולספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך, ואל תסתכל על אף אחד, אלא רק אתה לך לבד למקום פנוי שאין שם בגי-אדם, ותשב ותבכה ותתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליך ויוציאך מהבץ שנפלת אליו וכו' וכו', אין עוד דבר גדול מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תרומה, ח' אדר-א' ה'תשנ"ו.

שלום רב אל ... שתחיה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבור אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואת צריכה להיות מאד חזקה בעבודת החנוף של הבנות, ואין את יכולה לתאר ולשער

אֲשֶׁר כד תתט בַּנְחָל ריא

את גדל השֶׁכֶר שֵׁישׁ לָךְ לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי בְּפָרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (במדבר רבה, פְּרָשָׁה יא, סִימָן ה'): "יִבְרַכְךָ ה'" (במדבר ו, כד) — בְּבָנִים, "וַיִּשְׁמְרֶךָ" — בְּבָנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׂמִירָה, וּמֵאַחַר שֶׁאֵת מַחְנֻכַּת אֶת הַבְּנוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וּמְחִדִּירָה בְּהֵן אָמוּנָה פְּשוּטָה, אָמוּנָה טְהוֹרָה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, בּוֹדְאֵי אֵת פּוֹעֲלֵת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁתְּדַבְּרֵי עִמָּהֵן פּוֹעֵל, וְלָכֵן תִּמְשִׁיכֵי לְדַבֵּר עִמָּהֵן, וְאֵל תִּסְתַּפְּלֵי עַל הַחַרוּפִּים וְהַגְּדוּפִים שֶׁאֵת סוּבְלֵת, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי יִמְחַל לָךְ, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת, אֲשֶׁר מוּבָא בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ב, טו): "לְעֵבֶדְךָ וּלְשִׁמְרָה", עַל-יְדֵי עֲבוֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מוֹסִיפִים אֵילָנוֹת בְּגֵן-עֵדֶן, וְלְהַפִּיץ מַעֲשֵׂי הַרְשָׁעִים מוֹסִיפִים אִשׁ בְּגִיּהוֹנוֹם עַל-יְדֵי הָעֵבֶרֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּבָנוֹת אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּת, וְשִׁיזְכוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, אֵף שֶׁאֵת הַרְבֵּה פְּעָמִים כָּל-כָּף שְׂבוּרָה, וְנִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ.

רְאִיתִי שֶׁמוּבָא בְּסִפֵּר "לְקוּטֵי יְהוּדָה" בְּשֵׁם הַ"שְּׂפֹת אָמַת" זי"ע, שֶׁפָּרַשׁ אֵת הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ח, א): "וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת נַח וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֵת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ"; וְדִקְדַּק מַה הַלְשׁוֹן 'אֲשֶׁר אִתּוֹ'? וּפְרַשׁ 'וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת נַח', בְּזִכּוֹת מַה? בְּזִכּוֹת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ, הֵינּוּ שְׂנַח זָכַר תְּמִיד אֶת הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ אֲצֵלוֹ, וְזֶה אֲשֶׁר אִתּוֹ. וּלְדַעַתִּי, כְּשֶׁאָדָם נִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי, וּמְרַגֵּישׁ אֶת עֲצָמוֹ כְּאִישׁ הַיְרוּד בַּיּוֹתֵר, עָלָיו לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ עִם דְּבוּרִים אֵלוֹ. וְלָכֵן רְאֵי לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַקֵּר הַהֲתַחַזְקוֹת, שֶׁאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אָמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, רַבִּי הַמְּחִיָּה אוֹתָנוּ, רַבִּי הַמוֹלִיף אוֹתָנוּ בְּדִרְךָ הַנְּכוֹנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֵל תְּהִי שְׂבוּרָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֵי נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתי.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ט' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֶל ... שיחיה נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל החסד שאתם עושים אתי בזה שאתם משאילים את הרכב ל... כי הוא צריך את זה פשוט בשבילי, הנה מחר הוא צריך לנסע בבקר לועדה כדי לגמר סופית, וכדי שנוכל כבר להתחיל לבנות, ולכן אם אתם יכולים להשאיל לו את הרכב, תבוא עליכם ברכה מן השמים, כמו-כן בליזה הוא צריך לנסע לכפר עילבון, כדי לעשות שם את התכניות עבור בית-הכנסת, כי תהלה לאל, אנחנו כבר יכולים להתחיל לבנות תכף-ומיד כאשר יהיו האשורים בידינו.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם ביחד באהבה, אהוה ורעות, ואחד יעזר לשני, בכל מיני אפנים שבעולם, וסוף פל סוף יהיה לכם בית ודירה משלכם, ולא תצטרכו לגור יותר בשכנות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתתברכה המשפחה שלכם, ותרוו רב נחת מכל הילדים.

נא ונא ראה ידידי היקר ... גרו יאיר, לקבע לעצמך שעורים כסדרן בכל יום במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תצוה, ט' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֶל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אָשׁר כּד תּתיב בּנחל ריג

אודות ... בּוֹדאי הַשְּׁתַדֵּל נָא שְׁלֵא יבוא יוֹתֵר לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, כּי אֵיננו צְרִיכִים מְשַׁנְעִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שֶׁהוּא יֵצֵא, וְאִם אַתָּה צְרִיף עֲזֵר מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, תִּקַּח עֲזֵר מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, הַעֲקֹר שֶׁהוּא לֹא יִמָּצֵא בְּבִגְנֵן "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

אודות הַקְּפוּת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד, שְׁלֵא תִהְיֶה שׁוּם קְפָה שֶׁל צְדָקָה, אֲלֵא רַק שֶׁל בְּדֵק הַבַּיִת הַשֵּׁנִי לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, כּי אִף אֶחָד אֵינוּ מְשַׁלֵּם דְּמֵי מִקְנֵה, אֲזִי לְכֹל הַפְּחוּת אֵלּוּ הַנְּדָרִים וְהַנְּדָבוֹת וְכוּ', שְׁקוּנִים אֶת הַעֲלִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן הַצְּדָקָה שְׁנוֹתָנִים בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, שְׁיִלֵּךְ עַל-כָּל-פָּנִים בְּשִׁבִיל הַמַּיִם וְהַחֲשֵׁמֶל, הַחֲמוּם וְהַקְּרוּר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תּוֹדִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁאֲנִי מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְאֲנִי גַם-כֵּן אֶכְתֵּב לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּשִׁבִיל זֶה, וְאִם יִתְעַקְּשׁוּ, תִּרְאֶה לְהַעֲלִים אֶת הַקְּפוּת, כּי אֵין מִי שְׁיִדְאָג בְּעִבּוּר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ רַק הַגִּבְאֵי צְדָקָה.

חֲזַק וְאַמֵץ, כּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וַיֵּשׁ עוֹד הַרְּבֵה עֲבוּדָה לְהַכְנִיס בְּבִגְנֵךְ, גֵּרוּ יָאִיר, כּי עַל כָּל דְּבָר הַכִּי קָטָן הוּא בּוֹכָה וְכוּ', וּבַחֲזוֹר כִּזְזָה לֹא יָכוֹל לְהַקִּים בַּיִת... כּי אִם אֲשֶׁתּוּ תִשְׁרַף אֶת הָאֶכָּל, וְהוּא יִתְחִיל לְכַפּוֹת... אֵילוּ פָּנִים זֶה יִהְיֶה?! אֲנִי מְנַסֶּה לְדַבֵּר אֶתּוֹ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְהִלּוֹאֵי שְׁאֲזֹכָה לְפַעַל אֲצִלוּ.

הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִהְיֶה לְךָ הַרְּבֵה נַחַת מִבְּנֵךְ, וְעוֹד תִּסְפֹּר לִי אֶת הַכֹּל בְּשִׂמְחָה, אִף שְׁיֵשׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ יְגִיעוֹת וּטְרַחוֹת, עִם כָּל זֹאת נִסְפֹּר אֶת זֶה עוֹד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תּתיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַצִּוּוּה, ט' אֲדָרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל-לִיּוֹת אֲנָשֵׁי

שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו להחזיק את עצמכם ביחד, כי זה סוד
הצלחתנו, שאנחנו מחזיקים את עצמנו ביחד כמו משפחה אחת,
ותהלה לאל, בכל שבוע יש לנו כפר שמחות, יעזר הקדוש-ברוך-
הוא, שתהיה בכל יום בקהלתנו שמחה, ואני מקנה אל הקדוש-
ברוך-הוא, שיגיע יום וזמן שבבקר נעשה "ברית", ובצהרים נעשה
"בר-מצוה", ובלילה נעשה "חתונה", כל-כף הרבה שמחות תהינה
בקהלתנו.

מה אמר לכם! אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה
והענג שהיה לי, כשזכיתי להיות אתכם ביחד, תהלה לאל, לא
רואים בשום מקום בעולם קהלה קדושה כזו, ועל-כן ראו להמשיך
להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, והעקר —
השתדלו לעזר אחד לשני במה שאתם רק יכולים.

נא ונא בענין חנוך הבנים והבנות, תשתדלו למסר את נפשכם,
ולראות לשתף פעלה הן עם המלמדים והן עם המורות, ובמקום
בקרת, ראו לעזר להם, כי סוף כל סוף הם ילדיכם, ואנחנו צריכים
לשמר עליהם, שלא יגדלו, חס ושלום, באוירה של העירות
הגדולות.

ולכן אני מבקש אתכם מאוד מאוד, שאף אחד מאנשי שלומנו
לא ימכר "דינמיט" הנקרא "נפצים", ומכל שכן וכל שכן שאף ילד
או ילדה שלא ימצא בידיהם כלי מזיק זה, פה בארצות-הברית יש
על זה חק מאוד חזק — לא למכר את זה לילדים, ואף-על-פי-כן
גוי נשאר גוי, והוא מוכר את זה לילדים, ואין שנה שלא יהיו בה
אסונות, רחמנא לישזבן, ילדים מאבדים אצבעות, רחמנא לצלן,
ילדים מאבדים עין או אזן, רחמנא לצלן, ולכן אני אוסר באסור
חמור שהילדים יחזיקו וישתמשו עם "נפצים". וכן אני מאוד מבקש
את ההורים שלא ישלחו את הילדים אל שום חתונה מערבת, פה

אֲנַחְנוּ מְכַנְיָסִים אֶת כָּל מַחְנוּ וְדַעַתְנוּ אִיךָ לְחַנֵּף אֶת יְלַדְנוּ שְׂיַחְיוּ
בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וּפְהָ מְכַנְיָסִים אוֹתָם בְּסַכְנָה שְׂיַחְיוּ בְּמִקְוֹמוֹת
שְׂאִינָם שְׂיַכִּים אֲלֵיהֶם, מֵהֶם צְרִיכִים לְרֵאוֹת רְקוּדִים מְעַרְבִים וְכוּ',
רְחֻמָּא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן שְׁלֵא לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים
לְחַתְנָה מְעַרְבַת.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים
שְׂיִצְטָרְפוּ אֶל הַלְמוּד שֶׁל הַלּוּמְדִים בְּהַכּוֹלֵל שֶׁל הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר,
מְשַׁעַה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַעֲלַת יוֹם
שְׁלוּמְדִים בּוֹ תוֹרָה, כִּי כְּנִגְדֵּךְ כָּל יוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ יוֹם כְּנִגְדּוֹ
לְמַעֲלָה בְּשַׁמַּיִם, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאַדָּם זוֹכֵה לְלַמֵּד תּוֹרָה בַּיּוֹם הַזֶּה,
כְּמוֹ-כֵן זוֹכֵה שְׁנִשְׁמָתוֹ לּוּמְדַת תּוֹרָה לְמַעֲלָה בְּשַׁמַּיִם, וּמִי שְׂיִכּוֹל
לְלַמֵּד כָּל הַיּוֹם בְּכוֹלֵל שֶׁל הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים,
וְאֵי מָאד מָאד מְקוּנָה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִקְרוּב מָאד יִסְתַּדְרוּ
כָּל הַמְשַׁכּוֹרוֹת לְשִׁנֵּי הַכּוֹלְלִים, כִּי הַבְּטִיחוּ לְתַת לָנוּ בְּשִׁבִיל
הַכּוֹלְלִים, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּהֲיֵה לְסַמ"ךְ-מ"ם מַפְלָה, כִּי
הוּא אֲשֶׁר מְנַע וְעָכַב שְׁלֵא תִכְנַס שׁוּם הַכְּנַסָּה לְכוֹלְלִים, כְּאַשֶׁר
נִתְגַּלָּה לָנוּ.

וְאִיךָ שֶׁהוּא תִשְׁתַּדְּלוּ מָאד לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי הוּא דְבַר גְּדוֹל
מָאד לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, מְעַרִיב,
וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מִנְיָן וְתִיקִין, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, כִּי מִי
שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת וְתִיקִין, יִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַיּוֹם,
כְּמֵאַמְרָם ו'ל (בְּרִכּוֹת ט:): "לֹא פָסַק חוּכָא מִפּוּמָא כּוּלִיָּהּ יוּמָא", מִי
שֶׁזוֹכֵה לְהַתְפַּלֵּל וְתִיקִין, אֲזִי שְׂמַח כָּל הַיּוֹם, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מִנְיָן בְּשַׁעַה
שְׁבַע, שֶׁהוּא הַמִּנְיָן שֶׁל הַמְלַמְדִים, וְכֵן מִנְיָן בְּשַׁעַה שְׁמוֹנֵה, וּמָאד
מָאד אַבְקֶשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיקָא, שֶׁהוּא
דְבַר גְּדוֹל, וְכֵן בְּמִנְחָה יֵשׁ מִנְיָן בְּשַׁעַה אַחַת, וּבְשַׁעַה שְׁלֹשׁ וְחֻצֵי,
וּמִנְיָן שְׁלִישֵׁי עֶשְׂרִים דִּיקוֹת קִדְּם הַשְּׂקִיעָה, וְכֵן תְּתַפְּלוּ עַרְבִית
בְּמִנְיָן, וְגִדְל הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִלָּה בְּצַבוּר — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל, כִּי רַב הַצָּרוֹת הַבָּאוֹת לְאָדָם, הֵן רַק מִחֻמַּת שְׂמִתְפַּלֵּל בִּיחִידוּת,
וְאֵינוּ מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן. וְיֵשׁ בְּמִדְרָשׁ (אוּצוֹר הַמִּדְרָשִׁים) סְפוּר נוֹרָא מָאד,

אשר ראוי שכל אחד מאנשי שלומנו יתבונן במדרש הזה מעלת המתפלל שלש תפלות במנין דיקא: מעשה בחסיד אחד, שהיה מתפלל בכל יום שלש תפלות, והיתה תפלתו עולה לפני כסא הכבוד כתמיד שהיה קרב על גבי המזבח, וקבל עליו אותו חסיד, שלא יקבל מתנה משום אדם, והיה מהלך בכל יום באשפות, ומלקט סמרטוטין, ונותן לפניו ולאחריו לכסות ערותו, וכך היה מנהגו, וכשראה הקדוש-ברוך-הוא עלבונו וענותו, אמר לאליהו: לך ותן לו ד' זוזים, הלך אליהו ומצאו מתפלל כמנהגו, המתינו עד שכלה תפלתו, אמר לו: "שלום עליך, רבי", והחזיר לו שלום, ורצה אליהו לתן לו ד' זוזים כמו שצוהו הקדוש-ברוך-הוא, ולא רצה לקבלם, עד שפיס אותו וקבלם. הלך לשוק וקנה מהם בגד לצרכו, ובא לו אדם אחד, וחקד אותו טלית שעליו, אמר לו: "מכר לי טלית זה", אמר לו: "בכמה", אמר לו: "בעשרים וארבעה זהובים", אמר לו: "קחהו", ומן אותן עשרים וארבעה זהובים נתעשר, וקנה מהם עבדים ושפחות, עירות וספינות, היו לו פורשות בים, כיון שנתעשר, נמנע מלהתפלל, ושכח מנהגו הראשון, אמר הקדוש-ברוך-הוא לאליהו: "ראה אותו צדיק שהרביתי לו עשר ונכסים וכבוד ומנע תפלתו, לך וקח ממנו מה שנתתי לו". הלך אליהו ומצאו, שהיה יושב בקתדרה של זהב בבית-הכנסת, אמר לו: "שלום עליך, רבי", והחזיר לו שלום, אמר לו אליהו: "עשה לי טובה, והחזר לי מה שהפקדתי אצלך", אמר לו: "מה זה שהפקדת אצלי"? אמר לו: "ד' זוזים שנתתי בידך". אמר לו: "איני מכירך". מיד אמר לו אליהו: "כך שמי, ונתתי לך כשהיית מתפלל בבית-הכנסת". אמר לו: "יפה הזכרתני", ורצה לתן לו, אמר לו אליהו: "אותן עצמן תן לי ולא אחרים". אמר לו: "ומי מכירן, ומי יוכל לפשפש אחריהן?" אמר לו: "תביא ארנקי שלך ואבחר אותן". נעשה לו גס ולקח אותן עצמן, והלך לו, מיד נתמעטו נכסיו של אותו חסיד, ומתו כל בניו וכל בנותיו ועבדיו ושפחותיו, וספינותיו טבעו בים. וחזר אותו חסיד למנהגו הראשון, והיה מלקט סמרטוטין באשפות, ומתפלל ג' תפלות בכל יום, כבש הקדוש-ברוך-הוא רחמיו ואמר: "אותו חסיד חביב עלי ביותר, ואיני יכול

לְרֵאוֹת צַעְרוֹ, לֶךְ וְהִלְוֵה לּוֹ עֲשֶׂרָה זִוְיִים, וְהִשְׁבִּיעֵהוּ בַשָּׁמַי, שְׁלֹא יִבְטֹל תְּפִלָּתוֹ לְעוֹלָם כְּמִנְהַגוֹ, מִיַּד בֹּא אֵלָיְהוּ אֲצִלוֹ וּמִצְאוֹ מִתְּפִלָּל, וְהִמְתִּינוּ עַד שֶׁהִתְפִּלֵּל, וְנָתַן לּוֹ שְׁלוֹם, וְאָמַר לוֹ: "טוֹל מֶה שְׂאֲנִי נוֹתֵן לֶךְ, וְאִשְׁבִּיעַךְ בֵּה, שְׁלֹא תִבְטֹל תְּפִלָּתְךָ לְעוֹלָם"; עַד כָּאֵן לְשׁוֹן הַמְדָרֶשׁ.

מִכָּל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הַזִּוְכָה לְהִתְפִּלֵּל שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית — בְּמִנְיַן דִּיקָא. וְהַמְדָרֶשׁ הַזֶּה הוּא פְּלֵא, הַפְּלֵא וּפְּלֵא, מֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת עִם אָדָם שְׂאִינוֹ מִתְּפִלֵּל בְּמִנְיַן. וְלִכֵּן תִּכְנִיּוֹת אֵת זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב בִּלְבָב, וּבִפְרָט בְּעֵינֵי קִטְנָה, וּבִימֵי הַחֲרָף שֶׁהַגְּשָׁמִים וְהַרוּחֹת מִתְגַּבְּרִים וְקָר, אֲזַי מוֹרִים הֶתֶר לְעֲצָמָם לֹא לְהִתְפִּלֵּל בְּמִנְיַן וּבִפְרָט בְּשִׁבְתָּ, וְלִכּוֹ וּרְאוּ מֶה יָכוֹל לְקָרוֹת לְאָדָם שֶׁהַפְּסִיק לְהִתְפִּלֵּל בְּמִנְיַן, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְעוֹרֵר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפִּלֵּל כֹּל הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וּמִכָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן בְּשִׁבְת־קָדֶשׁ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁכָל הַצְּדָקוֹת שְׂיִישׁ לָהֶם הֵן בְּקִנְיַת הַעֲלִיּוֹת, שְׂזֵה בְּכֹל לְנִדְרִים וּנְדָבוֹת, וְהֵן הַצְּדָקוֹת שְׁנוֹתָנִים לְפָנֵי הַתְּפִלָּה וּבְאֲמֻצַּע הַתְּפִלָּה וְלְפָנֵי תְּקוּן הַכְּלָלִי, וְלְפָנֵי הַתְּבוּדוֹת וְלְפָנֵי הַלְמוּד, שְׂיִכְנִיּוֹ אֵת זֶה בְּקַפְתַּ צְדָקָה שֶׁל בְּדֵק הַבַּיִת, וְצָרִיכִים לְשֵׁלֵם מֵי, חֶשְׁמֵל, חֲמוּם בַּחֲרָף, קְרוּר בְּקִיץ, וְהַמְקָנָה עוֹלָה כְּסָף, וְלִגְבֵּאֵי הַצְּדָקָה מְשֻׁלְּמִים רַק מִהַקְּפוֹת הָאֵלוֹ, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂיִכְנִיּוֹ בְּכֹל יוֹם בְּקַפְתַּ צְדָקָה הַקְּבוּעָה בְּקִיר, וְזוֹ צְדָקָה לְצָרְכֵי רַבִּים, כִּי רַב אַנְשֵׁים אֵינָם נִזְקָרִים לְשֵׁלֵם דָּמֵי מְקָנָה, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר כְּזֶה בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוֹ צָרִיכִים לְשֵׁלֵם דָּמֵי מְקָנָה, וְאֵם לֹא מְשֻׁלְּמִים — לֹא מְרֻשִׁים לְהַכְּנִס. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְתַן אֶת הַצְּדָקָה שְׁלָכֶם בְּקַפְתַּ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂבִזְכוֹת הַצְּדָקָה שְׂאֲתֶם נוֹתְנִים לְצָרְכֵי צְבוּר, יִמְחַל לָכֶם עַל הַכֹּל, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצֵה טו:): גִּזְל וְאִינוֹ יוֹדֵעַ מִמֵּי גִזְל — יַעֲשֶׂה בָהֶם צָרְכֵי רַבִּים.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְכֵן הַדו"ח לְבֵית-סֵפֶר.

בְּזֶה שְׂאִתָּה מוֹסֵר שְׁעוּרִים לְבָנוֹת, אֵין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַחְדִּיר בְּהֵן הַרְבֵּה יִרְאֵת
שְׁמַיִם, בְּאִפֵּן שֶׁתּוּכְלֶנָּה לְבָנוֹת בְּתִים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקַפֵּיד שֶׁהַבָּנוֹת לֹא תִלְכְּנָה אֶל חֲתָנוֹת מְעַרְבוֹת,
חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אֲנַחְנוּ מְכַנִּיסִים בְּהֵן צְנִיעוּת וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, וּלְבִסּוֹף
הֵן צְרִיכוֹת לְרְאוֹת דְּבָרִים מְגֻנִים, אִיפֹה הַיִּשָּׁר וְאִיפֹה הַשֶּׁכֶל, וְלִכֵּן
רְאֵה לְהִזְהִיר אוֹתָן, וּלְהַגִּיד לָהֵן שְׂאֲנִי אוֹסֵר עֲלֵיהֵן לְלַכֵּת לְחֲתָנָה
מְעַרְבָת, וּתְהִלָּה לְאֵל, תְּהִינָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַמוֹן חֲתָנוֹת,
וּלְחֲתָנוֹת כְּאֵלָה הֵן יְכוּלוֹת לְלַכֵּת.

וְגַם אֲנִי מָאֵד מָאֵד רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּזְהִיר אֶת הַבָּנִים שֶׁלֹּא
יִשְׁתַּמְשׁוּ עִם "נְפָצִים", זֶה מָאֵד מָאֵד מְסַכֵּן, כִּי יֵשׁ בְּזֶה "דִּינָמִיט",
וְכֵאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית הַחֵק אוֹסֵר אֶת זֶה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הָיוּ
הַמוֹן אֶסּוֹנוֹת, יְלָדִים אֲבָדוּ אֶצְבָּעוֹת, לֹא עָלִינוּ, עֵין וְאֵזֶן וְכוּ', וְלִכֵּן
כְּתַבְתִּי מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּזְהָרוּ מָאֵד, לֹא לְמַכֵּר לִילָדִים,
וְשֶׁהִילָדִים לֹא יִחְזִיקוּ אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, כִּי זֶה פְּשׁוּט מְסַכֵּן.

אָשֶׁר כד תתיד — כד תתטו בנחל ריט

אָנִי מָאד מָאד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבָקְרוּב מָאד כָּבֵר
יְהִי מְקוּם לְבָנוֹת, וְזוֹ תְהִי לָנוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מָאד.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתיד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, 'י אֲדַר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אִם הָיָה הָאָדָם מְקוּדָשׁ אֶת דְּבוּרוֹ, וְתַמִּיד הָיָה
מְדַבֵּר בַּקְדוּשָׁה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהָיָה מְחֻזַּק אֶת זוּלָתוֹ, אִז
הָיָה נֶעֱשֶׂה מְשַׁכְּנֵן הַשְּׂכִינָה, שֶׁהַשְּׂכִינָה הֵיטָה שְׂרוּיָה אֶצְלוֹ.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם ... וְלִשְׁמַע אִם עָבְרוּ
הָאֲשׁוּרִים בּוֹעֲדָה, כִּי זֶה לִי בְּנַפְשִׁי, כִּי כָּל חַיֵּי תְלוּיִים בְּכַנְנֵךְ
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן רְאֵה תְכַף-וּמְיָד לְהוֹדִיעַנִי.

וְכֵן רְאֵה לְתַלּוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי, כִּי נַחוּץ הוּא מָאד.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתטו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, 'י אֲדַר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנַכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ,

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', אֵינִי יוֹדֵעַ מִי אָמַר לָךְ בְּשֵׁמִי עַל הַשְּׂדוּף
הַזֶּה וְכוּ', הַבְּחוּרָה הִיא לֹא שְׂפוּיָה, לֹא שְׁהִיא לֹא יִצְיָבָה... וְאֵיךְ
תַּחֲשׂד בִּי שְׂאֲנִי אֲצִיעַ שְׂדוּף כְּזֶה, הֲלֹא מֵה דַעְלָךְ סָנִי לְחַבְרָךְ לֹא
תַעֲבִיד, וְעַל-כֵּן בַּפְּעַם הַבָּאָה תִּשְׁאֵל קִדְמִי אוֹתִי אִם זֶה מְמַנִּי, כִּי הַיּוֹם

רכ אָשֶׁר כד תתטז — כד תתיז בנחל

כָּלֶם אומרים שיחות בשמי, ומה לעשות?! על-פל-פנים, חס ושלום, אני לא הצעתי בעבורך את השדוף הזה.

ותדע, שאם היתה לאדם סבלנות, ולא היה ממהר כל-כף בכל עניניו בפזיזות, אז לא היה מסתבך בצרות וביסורים, פי כל מה שאדם סובל, הוא רק מחמת שאינו יכול לצמצם עצמו, ואינו יכול לחכות, ועל-ידי-זה נופל למקום שנופל, ונכשל במה שנסאל, אבל אם היה מחכה קצת, כבר היה זוכה לישועה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתטז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצנה, 'אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לדעתי, תסע עוד הלילה אל ... בכפר עילבון, כדי להכין את התכניות, כי בודאי זה עבר את הועדה, ולכן מה ולמה לנו לחכות אפילו יום אחד, כי ברגע שהכל מוכן, אני כבר רוצה לבנות בקצב מהיר עד מאד, ובפרט אשר ... אמר, כי בל"ג-בעומר יכול להיות גמור כל השלד, ועל-כן מה טוב ומה נעים כבר להתחיל, ונגמור את האולם, כי יש לנו לעשות כמה חתנות תכף-וימיד אחר חג השבועות, ובתוכם גם בנד ... גרו יאיר.

ראה להודיע לי דרך ... גרו יאיר, אם אתה נוסע.

המחכה לשמע ממך...

כד תתיז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצנה, 'אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

אָשֶׁר כד תתיז בַּנְחֹל רכא

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת, אֶךְ מְרַב טְרוּדוֹתֵי
הַעֲצוּמוֹת וְגַם שְׂאִינִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, לֹא יִכְלֹתִי לְהַשִּׁיבְךָ תְּכֵף-וּמִיָּד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַחַר יוּכְלוּ לְשַׁלַּח
אֶת כָּל הַסְּפָרִים בְּאִמְצָעוֹת הָאֲנִיָּה וּלְהַגִּיעַ לְפִה, כִּי מַעֲלַת זְכוּת
הַרְבֵּים שְׂיֵשׁ לָךְ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

תִּכְתָּב לִי כַּמָּה כֶּסֶף הִיָּה בְּשָׂקִית שְׁנַתִּי לָךְ מֵאַשְׁדּוֹד, וְתוֹרִיד
אֶת זֶה מֵהַחֲשֻׁבוֹן, וְכֵן הִטְשָׁעַק שְׁנַתִּי לָךְ תוֹרִיד מֵהַחֲשֻׁבוֹן, כִּי אֲנִי
רוֹצֵה לְסַלֵּק אֶת כָּל הַחֻבוֹת שְׂאִינִי חַיֵּב לָךְ, וְכֵן אֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ עַל
כָּל הַסְּפָרִים שְׁצָרִיכִים לְהַגִּיעַ לְכָאן, כִּי כָּל סֵפֶר שְׂאִינִי אֶקַּח מִמֶּךָ,
בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשַׁלֵּם לָךְ, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׂאִינִי מְעוֹרָר אֲנָשִׁים
שְׂיִתְּנוּ לָךְ כֶּסֶף לְהַדְפִּיס, כִּי אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת מֵהַפְּכָה בְּעוֹלָם
לְהַדְפִּיס אֶת כָּל "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים" בְּקִטָּן, כִּי זֶה הַפְּלֵא וּפְלֵא,
פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת.

הַעֲקָר רַק תַּחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל כַּחֲךָ, כִּי
תִּהְיֶה לְאֵל, מֵהַ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, עוֹד לֹא עָשָׂה אֶךְ אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מֵאֲזוֹ שְׁהַדְפִּיסוֹ אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, הַעֲקָר רְאֵה לְחֲזֹק אֶת
עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהוֹדִיעַנִי אֵיפֹה אַתָּה אוֹחֵז בְּשִׂיחוֹת, חֲלֵק י"א, וְכֵן רְאֵה
לְשַׁלַּח לִי עוֹד פַּעַם רְשִׁימָה מֵהַ שְׂיֵשׁ לָכֶם בְּחֵלֶק י"ב, וְאֲנִי כָּבֵר
אֲשַׁלַּח לָכֶם חֲזָרָה לְמִלָּא אֶת הַסְּפָר, וְיִהְיֶה לָךְ עוֹד סֵפֶר.

הַעֲקָר רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין
זוֹ עֲצָה לְפַל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב שְׁצָרִיכִים לְמַסֵּר אוֹתוֹ ל... גֵּרוֹ יְאִיר.

כד תתיח.

בעזרת השם יהברך, יום שני לסדר תצוה, "אדר-א' ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל הרב החסיד
העוסק בצרכי צבור באמונה, ר' ... גרו יאיר ויזרח.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על
הבר-מצוה של בנך היקר ... גרו יאיר ויזרח.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוה רב נחת דקדשה ממנו, וילך
בדרכי אבותיו הקדושים.

הנה אתה יודע, שבימי ילדותי גרתי באותו בנין עם הסבא
שלך, הרב הצדיק ר' מתתיהו זצ"ל, והייתי מכיר את אביך זצ"ל,
עוד מהשנים הקודמות שכל המשפחה היו אהובים למטה ונחמד
למעלה, ובפרט אביך זצ"ל, שהיה יחיד בדור במדת החסד
והרחמים. ומה אמר לך! גם אתה הולך בדרכי אביך, כי, תהלה
לא, שנה שעברה ממש החיית עניים אנשי שלומנו "חסיד
ברסלב" הגרים ביבנאל, עניים מרודים וכו' וכו', ואתה עזרת להם,
ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שבעידן שמחה תצרך גם את
העניים האלו, כי כף מוכא בזהר הקדוש, שבשעה שאדם עושה
שמחה, שיחשב מעניים, ועל-כן כבר עכשו תחשב מעניים הגרים
ביבנאל, ולזכותם על חג הפסח הבא עלינו לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך, ותמיד תבשר לי בשורות
משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י' אֲדָרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיָה נִצַּח.

רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ כַּמָּה שְׂאֲנֵי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂיַהֲיָה לְכֶם
כָּל טוֹב, וְשֵׁלָא תַחְסֹר לְכֶם פְּרִינְסָה, וְשְׂיַהֲיָה לְכֶם רַק טוֹב בְּבֵית,
וְתָרוּ רַב נַחַת מִיִּלְדֵיכֶם, הַעֲקֵר רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִיָּנִי
אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַעֲקֵר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא שְׂמַחָה, וְאִף
שְׂשֻׁמַּחָה בְּאֵה לְאֲדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם, שְׂנַמְשָׁךְ
אֲחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, עִם כָּל זֹאת תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת
הַשְּׂמַחָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׂבְּבִיתְכֶם תְּמִיד יִהְיֶה שׁוֹרָה הַשְּׂשׁוֹן
וְהַשְּׂמַחָה, וְעַל-יַד־זֶה יִתְרַחֵב לְכֶם בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנֵי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֵׁלָא יִחְסֹר לְכֶם כְּלוּם, רַק שְׂפַע וּבִרְכָה
וְהַצְלָחָה יִהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י' אֲדָרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיָה נִצַּח.

לְנַכוּן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִכֶּם.

העקר ראו להיות בשמחה תמיד, ובפרט עכשו בחדש השמחה, שצריכים למסר את נפשו להיות בשמחה, ורבונו ז"ל אמר (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): "מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד", וצריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, כי כל המחלות שבאות לאדם וכל העניות והיסורים והדחקות, זה רק מחמת העצבות והעצלות שתקפה את האדם, ולכן תשתדלו מאד להיות בשמחה, ותשמחו את אחרים, ובזכות המצנה הזו שתשמחו את עצמכם וכן תשמחו את אחרים, על ידי זה תמשו עליכם שמחה, ותוכלו לקרב את כל אנשי שלומנו, העקר שתהיינה אצלנו תמיד שמחות.

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואפלו דבור אחד שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, עושה רעש גדול בשמים, ואם בני-אדם היו יודעים את גדל הערך של התפלה, שמתפללים להקדוש-ברוך-הוא, היו עוסקים בזה תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתכא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תצוה, י' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיה נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שבנכם כבר חזר הביתה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהילד יהיה בריא ושלם, ויהיה צדיק ולמדן גדול, וגם תורה וגדלה תהיינה צמודות על שלחנו.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים להיות בשמחה,

אָשֶׁר כד תתכב בַּנְחֹל רכה

וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי כָל הַבְּרָכָה בְּבֵית הִיא כְּשִׁמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, הַבְּעַל מְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת הַבְּעַל, הָעֶקֶר תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּבֵיתְכֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּחוּ לְתַת בְּכֹל יוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֹסֵד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם, שֶׁנָּתַן לָכֶם אֶת הַבֶּן הַזֶּה בֶּן הַבְּכוֹר, בֶּן חָמוּד, שֶׁנִּקְרָא עַל שֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל-כֵּן — תִּתְּנוּ הוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל שֶׁחֲזוּר לָכֶם אֶת הַבֶּן בְּרִיא וְשָׁלֵם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה בְּרִיא, וְתִבְשְׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּרוּחַ וּבְקָרוֹב מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, רַק קִצַּת סְבָלָנוֹת, וְאִז תִּרְאוּ שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתכב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצוּהָ, 'י אֲדַרְא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, 'דִּידִי הִקְרָה! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, כִּי עוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְהָעֶקֶר לְבָרוּחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מִה יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְתִשְׁתַּדְּלַת תְּמִיד לְשִׁמְעַת כָּלִי זְמַר, כְּדֵי שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה וְאֵין זֶה יַעֲזֵר לְהַמְשִׁיךְ אֶל הַצַּעַר, כִּי 'כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו' (רש"י מוֹעֵד קָטָן כו:), וּבְכַפְרֵט אַתָּה, שֶׁעָבְרוּ עֲלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ

יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת כָּאֱלוֹ, אֲשֶׁר רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאַתָּה יוֹדְעִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֶּד. וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הִיא לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם, רַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתָבְרָךְ, וְעַקֵּר הַדְּבָקוּת הִיא עַל-יְדֵי שְׂמֵרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יְתָבְרָךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר מְעִיק לוֹ הוּא מְסַפֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַחְזִיק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּמִנְיַן דִּיקָא, דִּהִינּוּ שְׁחָרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, תְּתַפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי זֶה תִּנְצַל מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים הַבָּאִים עָלֶיךָ.

תְּחַדִּיר בְּעֲצָמְךָ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתָבְרָךְ, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִזּוֹ תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחַר לְגַמְרִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחִזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַצְטַרֵּף אֶל הַכוֹלֵל שֶׁל הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר, שְׁלוֹמֵדִים שָׁם מְשַׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וּבְשֶׁלֶשׁ הַשָּׁעוֹת הָאֵלוֹ אַתָּה יְכוֹל לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתכג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצַוֶּה, 'י אֲדַר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲיֶה.

בְּאֵתִי לְחִזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אוֹתְךָ, שְׂתַחֲדִירִי אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּבִנּוֹת שְׂאֵת מְלַמֶּדֶת אוֹתָן, וְכֵן תְּחַדִּירִי בְּהֵן אֱמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁר

אָשֶׁר כּד תתכד בנחל רכז

זֶה הַיְסוּד, בְּפֶרֶט לְנֹשֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵן צְרִיכוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים יוֹתֵר מֵהַגְּבָרִים, כִּי כְּשֶׁהֵן תְּהִיֵּינָה חֻזְקוֹת בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, עַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁפָּעֶנָה גַּם עַל בְּעַלְיָהֶן, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂאֵת מוֹרָה אֲצֵל הַבְּנוֹת, תֵּרְאִי לְהַחֲדִיר בָּהֶן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאַמוּנַת חֻכְמִים, וּבְזִכּוֹת זֹו גַּם אֶת תּוֹזְפֵי לְהַבְּנוֹת בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְכֵן תּוֹזְפֵי שְׂתִהְיֶינָה לְכֶם בְּרִכּוֹת וַיִּשׁוּעוֹת רַבּוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ לֹא לָרִיב בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, אֶלָּא לְחֻזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (תְּנֵא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פְּרָק ט'): אֵיזוֹ הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; וְעֵקֶר לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּעֵלָהּ הוּא לְחֻזֵּק וְלֵאמֹץ וְלַעֲזוּד אֶת הַבַּעַל, לְשִׂמַּח אוֹתוֹ, וְלְהַכְנִיס בּוֹ רוּחַ חַיִּים, וְלֹאמַר לוֹ, שְׁבֻנְדָאֵי יוּכַל לַעֲבֹר עַל הַכַּל, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּל הַבַּעַל נִשְׁבֵּר, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרֵּי הָאִשָּׁה שְׂמַחֲזֶקֶת אֶת בְּעֵלָהּ, וְאִזּוֹ טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתכד.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּצוּנָה, י' אֲדַר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתוֹדִיעֵנִי בְּמַהֲירוֹת הָאֲפֹשְׁרִית מֵהַ קָרָה בּוֹעֵדָה, כִּי לְבִי וְנַפְשִׁי בְּתוֹךְ בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֲנִי רוֹצֵה כְּבֹר לְהִתְחַיֵּל לְבִנּוֹת, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ בִּיאָתִי לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂהַסְמֵךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה לְאַרְכָּה וְלִרְחֻבָּהּ.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי לְלַכֵּת לְוַעֲדָה וְלִשְׁלֹם מֵהַ שְׂצָרִיכִים לְשִׁלֵּם וְכוּ', כְּדֵי שְׂתִקְבַּל הַתֵּר בְּנִיָּה, וְתִלָּךְ אֶל ... וְתִסְדְּרוּ אֶת הַתְּכֵנִית בְּאֶפְסָן שְׂכָבֵר יוּכְלוּ לְהִתְחַיֵּל לְבִנּוֹת אֶת הַקּוֹמָה הַרְאִשׁוֹנָה שְׂבָהּ יְהִיָּה הָאוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבָל"ג בְּעֵמֶר יִגְמַר

רכח אָשֶׁר כד תתכה בַּנְחַל

בְּכִי טוֹב, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שֵׁם כַּמָּה שְׂמֵחוֹת, וּבְתוֹכָם
גַּם בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְלִכְּנֵן תִּזְדַּרְזַר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַצִּיל אוֹתִי מִכָּל מִיַּגֵּי צָרוֹת וַיְסוּרִים וְכוּ' וְכוּ', וַיִּשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְשִׂאזְפָּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל חוֹבוֹתַי הַמְרַבִּים.

נָא וְנָא חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּדְאָג, כִּי אֲשֵׁלֶם לְךָ חֲזָרָה טוֹבָה תַּחַת
טוֹבָה וְכוּ' וְכוּ'.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי כָּל-כָּף
הַרְבֵּה, וְאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּעַבּוּרִי, אֲבָל תֵּאֱמִין לִי, שְׁגַם אֲנִי
מְסִרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעַבּוּר יְלָדִיךָ, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה
לְחַתֵּן אֶת כָּל יְלָדֶיךָ סְמוּךְ לְפָרְקָם, כִּי הִנְאוּךָ וְהַשְׁקוּךָ וְהַתְּעוּב,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מַה שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם — זֶה אִים וְנוֹרָא, מִי יוֹדֵעַ אֵיךְ
יִתְגַּלְגַּל הַדּוֹר בְּקִיץ הַזֶּה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹזֵן, כִּי הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת
בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְתָּן אֶת יְלָדָיו בְּגִיל צָעִיר, וְאִינוּ
מְסַתְּפֵל עַל כְּבוֹד כָּלָל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתכה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי תְּצַוְהָ, 'י אֲדַר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיַמִּיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה אֲמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! כֶּף זֶה הַחַיִּים, הִנֵּה אָדָם פּוֹה, וְהִנֵּה
הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִפּוֹה, וּמַה נִּשְׁאָר מִמֶּנּוּ? רַק הַנְּקִדּוֹת טוֹבוֹת שְׂזָכָה
לְחַטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂמוֹהֲרֵנִי ת"ו לְמַעֲרַר אוֹתָנוּ
תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּמַכְתָּבָיו, שְׂאִין לָנוּ אֵלָא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶנְחַנוּ
צָרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמָּד.

אֲשֶׁר כד תתכה בַּנַּחַל רכט

מה שראית מראה אים — אָחַד נָפַל עַל הַרְחוֹב וּמַת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַשְׂאִיר אֶלְמָנָה וְשְׁנַיִם-עֶשְׂרֵי יְתוּמִים וְכוּ' וְכוּ', מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּכֹל יוֹם שׁוֹמְעִים צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמִקְרִים רָעִים כְּאֵלוֹ, וְאִין לָנוּ בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָנוּ, אֶלָּא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי וי"ל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נֶעַם חֻלְקָךְ, שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי רַבְּנֵי וי"ל.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל ההתעוררות וההתחזקות שֶׁנֶּעֱשְׂהָ, עַל-יְדֵי כָּל חֻלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל" הַקְּטָנִים שֶׁהַדְפַּסְתָּ, שְׁזָה הוֹלֵךְ בֵּין הַבְּחוּרִים, וְעוֹשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְעַל-כֵּן מִי יִתֵּן, שְׂתִזְכֶּה לְהַדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת כָּל חֻלְקֵי "אֲשֶׁר בַּנַּחַל" בְּפוֹרְמַט קָטָן, וְתִשְׁלַח אֶת זֶה אֵלַי, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ עַל הַכֹּל, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְקַחַת מִמֶּךָ שׁוּם פְּרוּטָה, אֲדַרְבָּה, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַכְנִיס אוֹתָךְ בְּחוֹבוֹת, אֶלָּא אֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, שִׁישְׁפִיעַ עָלַי שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, וְאִזְכֶּה לִתֵּן לָךְ מְלִיוּנֵי דוֹלָרִים, בְּאִפְּן שְׂתִזְכֶּה לְהַדְפִּיס לִי מְלִיוּנֵי סִפְרִים, כִּי אֲנִי לֹא אֲנוּחַ וְלֹא אֶשְׁקֹט, עַד אֲשֶׁר אֲמַלֵּא אֶת כָּל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל עִם סִפְרֵי רַבְּנֵי וי"ל, וְזֶה כָּל חֻשְׁקֵי וּרְצוֹנֵי וְכַסּוּפֵי — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנֵי וי"ל, שֶׁהוּא לְמוּד הַהִתְחַזְקוֹת, לְמוּד הָאֲמוּנָה, לְמוּד הַשְׂמִיחָה, לְמוּד הַדְּבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲדַרְבָּה, תְּמִיד תִּהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׁמַּח עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָךְ זְכוּת כְּזוֹ, שְׂאֵתָה זֹכָה לְעוֹר לִי בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְזֶה חֻלְקֵי מְכַל עֲמָלִי, כִּי מָה יִשְׂאָר מִמֶּנִּי, וּמָה יִשְׂאָר מִמֶּךָ? רַק זֶה שְׂאֲנַחֲנוּ מִגְּלִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, וּמִחֲדִירִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא עֲשֵׂה מָה שְׂתַעֲשֶׂה, וְתִחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְאִזּוּ תִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיגָה, י"א אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאִי לְתַקֵּן אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלֶךָ, וְתַרְגְּמִי אֶת עֲצָמְךָ לומר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים', בְּאִפְּן שְׁבִכָל שְׁבוּעַ תִּגְמְרִי אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְתִבְקָשִׁי הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזוּ תִרְאִי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַעֲקֵר תַּתְּחִילִי לְהִיּוֹת בַּחֲוָרָה רְצִינִית, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְחַתֵּן אוֹתְךָ בְּקִיץ, עִם בְּחֹר מִתְמִיד וִירָא שְׁמַיִם, וּבַעַל מַדּוֹת טוֹבוֹת, וּבַעַל דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, רַק תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בִּיָּדִים, וְכֵן תִּשְׁפִיעֵי גַם עַל שְׂאֵר הַבְּנוֹת בְּכַתְּהָ, שְׁתַּהֲיִנָּה יוֹתֵר רְצִינִיּוֹת, וְתִשְׁמַעְנָה בְּקוֹל הַמּוֹרָה הַמְּלַמֶּדֶת אֶתְכֶן יִרְאֵת שְׁמַיִם.

רְאִי לְהַתְמִיד בְּ"סֵפֶר־הַמַּדּוֹת", כִּי הַמַּדּוֹת הֵן יְסוֹד הָאָדָם, וּכְשֶׁאָדָם קוֹנֶה לְעֲצָמוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת, עַל־יְדִיָּוָה קִנָּה כְּבָר אֶת הַכֹּל, וְלַהֲפֹךְ כְּשֶׁאִין לְאָדָם מַדּוֹת טוֹבוֹת — אִין לוֹ כְּלוּם, עַל־כֵּן רְאִי לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְקִנּוֹת לְךָ מַדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁבַקִּיץ הַזֶּה תִּבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִיגָה, י"א אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבֶיךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

אָשֶׁר כד תתכח בַּנְחָל רלא

מִמֶּנּוּ, וְאִיךָ שְׂאֵת מִשְׁתַּדְּלֵת לְתַקֵּן וּלְשַׁפֵּר אֶת הַמְּדוּת שְׁלֶךְ, רְאֵי
לְהַמְשִׁיךְ לְלֶכֶת בְּצוּרָה כְּזוֹ, לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּרוּחָנִיּוֹת,
וְלִהְיוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְגִשְׁמִיּוֹת לְתַקֵּן אֶת הַמְּדוּת.

מה טוב ומה נעים, אם תזכי ללמד הרבה ב"ספר-המדות",
ועל-ידי-זה תזכי לקנות מדות טובות.

רְאֵי לוֹמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעַת יָמֵי
הַשָּׁבוּעַ, עַל-כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לְחַתֵּן אוֹתְךָ כְּכֹר אַחֵר חַג הַשָּׁבוּעוֹת,
וְאֲבִיא לְךָ חֶתֶן נִפְלָא, בְּחוֹר יִרְא שְׁמַיִם, וּבְעֵל מְדוּת טוֹבוֹת וּבְעֵל
דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וּמִתְמִיד בַּתוֹרָה, וּנְעִים הַלִּיכוֹת, רַק אֵת תְּבַקְשִׁי
הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִגְמַר בְּכִי טוֹב.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵי לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, כִּי מְצוּת
כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא מִהַמְצוּוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ, שֶׁבְּזָכוֹת זוֹ שֶׁתְּצִיִּתִי אֶת הַהוֹרִים וְאֶת הַמּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה בְּקִרְוֹב
מְאֹד כְּכֹר תְּבִנִי בֵּית מִשְׁלָךְ, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאֻשְׁרֵת בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

כד תתכח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, י"א אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁנִּכְנָסָה בִּי עַל
הַבְּשׂוּרָה שֶׁבִשְׂרָתָ לִי, שֶׁיֵּשׁ כְּכֹר הַתֵּר לְהַתְּחִיל לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-
הַמְּדֻרָשׁ, עַד שֶׁמְרֹב שְׂמֻחָה לֹא אֶמְרָנוּ תַּחֲנוּן, כִּי זֶה לִי שָׁנַיִם עַל גְּבִי

רלב אָשֶׁר כד תתכט — כד תתל בנחל

שָׁנִים מִמָּשׁ, שְׁעֵינִי כְּלוֹת לְשִׁמְעַ כְּבָר עַל הַיּוֹם הַזֶּה שְׁאוּכַל לְבַנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ עַל הַחֹסֵד הַזֶּה.

נָא וְנָא לְזַרוּ אֶת ... שְׂיִכִּין תְּכַנִּיּוֹת בְּצוּעַ בְּאִפְּן שְׂאֲחַר הַבְּדִיקָה בְּקַרְקַע וְכוּ', כְּבָר נוּכַל לַעֲשׂוֹת הִיסוּדוֹת, כִּי אֲנִי עוֹד רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִיץ הַזֶּה כְּמָה חֲתָנוֹת וּשְׂמָחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"א אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין בְּפִי מַלִּים עַל שְׁעִזְרַתְּ לִי בְּמִשְׁפָּךְ שֶׁהוּתִי בְּמַחְנֵיכֶם.

וְהִנֵּה הַיּוֹם קִבְּלַתִּי פִקְסֵ מ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא רוֹצֵה אֶת הַסְּכוּם בְּמוֹנֵת אֲלָפִים ש"ח בְּרֵאש־חֲדָשׁ נִיֶּסֶן, וְעַל-כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִהְיֶה נִשְׁפָּע עֲלֶיךָ שְׁפַע גָּדוֹל, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשָׁלֵם לוֹ אֶת הַחֹב.

הָעֶקֶר אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אִם הוֹלְכִים בְּכָל יוֹם בְּהַתְמַדָּה לְהַפְּצָה — נִכְנָס שְׁפַע.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכַל לְצִאת מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחוּבוֹתֶיךָ, וְתִהְיֶה לָךְ כְּבָר הַרְחֵבָה גְּדוֹלָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"ב אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה שאת מבקשת ממני מחילה וסליחה וכפרה וכו' וכו' על שדברת וכו', מה אמר לך, כפי רבוי עוונותי, מסתמא מגיע לי כל זה וכו'.

מה אמר לך! החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, וצריכים להתחזק מאד, ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, וכן צריכים לבטל את עצמו לגמרי אל הצדיק, אף שבאמת אנשים שואלים: למה צריכים צדיק?! כבר הקדים רבנו ז"ל את תרוצו בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן יט), שמשביר שם, שלא מספיק עם הספרים, אלא צריכים לבוא אל הצדיק דיקא, פי על-ידי עצם קדשתו ופרישותו ודבקותו בו יתברך, על-ידי הראיה שרואים את הצדיק והשמיעה ששומעים את הצדיק, על-ידי זה נופל על האדם פחד ויראה גדולה, וכן מובא בלקוטי-מוהר"ן (חלק ב', סימן עב), שעל-ידי שבאים אל הצדיק, נופלת על האדם שפלות גדולה, וזה הסימן אם האדם מקרב אל הצדיק האמתי אם לא — אם נופלת עליו שפלות או לא, כי אם נופלת עליו שפלות, סימן שהוא אצל צדיק גדול, ואם נופלת עליו גדלות, סימן שהוא אצל רמאי וצבוע.

ובאמת מאין יודעים אם אדם אוהז בשפלות או בגאות? אלא אם הוא מדבר על אחרים, סימן שהוא בעל גאון גדול, והגאות טמונה בתוך לבו, כי אחרת איך היה מדבר על אחרים, אבל מי שגזק לא לדבר על אחרים, הוא ענו בתכלית הענוה, ועל-פן בהכרח לבוא אל הצדיק, ולראות את הצדיק, ולשמע את הצדיק, כדי שתפל עליו שפלות.

התקון שלך הוא, כי אני רוצה מאד מאד לחתן את בתיך בקנין הזה, כי הדור מלא גאון וזהו, שקוץ ותעוב וכו' וכו', וסכנה גדולה על הבנים והבנות שמתובבים רינקים ורנקות, ועל-פן הולך לי בחיים לחתן את כל נערי ישראל, בכלליות העולם, ובפרטיוח אנשי שלומנו, ולכן זה יהיה תקונך — אם תציתי אותי לחתן אה

רלד אָשֶׁר כד תתלא בנחל

בתף עוד בקיץ הזה, כי תהלה לאל, כמה בנות הולכות להתחתן בקיץ הזה מהכפה של בתף.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ותציתו אותי, ואז לא תתחרטו — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתלא.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר תצוה, י"ב אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין החוב של ... נרו יאיר, שהייתי ערב על זה, הבטחתי לך, שעד חדש ניסן תקבלו, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא להיות עוד בארצנו הקדושה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה צריך להתחזק מאד מאד, ואני מבין מאד מאד את הצער והעגמת נפש, והחלישות הדעת ושברון הלב שעוברים עליך — שאיך יכול להיות דבר כזה, אשה שגרים אתה כמה שנים, שתתהפך לאכזרית כזו?! ולמוסרת כזו וכו'! למסור אותך למשטרה, ותצטרך לעבור חקירות כמו גנב, רוצח וכו' וכו', בודאי הפאב הזה הוא כאב מאד מאד גדול, עם כל זאת קבלנו מרבנו ז"ל תרופה של "התחזקות", שאנחנו צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, שתהלה לאל, אנחנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה.

ואף שאתה כל-כך שבויר עכשו, ואתה לא מבין את גדל הענין

אָשׁר כד תתלא בנחל רלה

הַזֶּה שֶׁל לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ עִם נִקְדַּת הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עִם כָּל זֹאת תֵּאֱמִין לִי, שֵׁשׁ לָנוּ מֵה לְשִׂמְחָה עִם הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי יוֹצְאִים בַּחוּץ, וְרוֹאִים מֵה שְׂקוּרָה בֵּין הָעוֹלָם, וְלֹא יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם וּבֵין שְׂמֵאלָם וְכוּ' וְכוּ', וְאַף אֶחָד אֵינוֹ תוֹפֵס, שֶׁהֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ, וְהֵנָּה שָׁנָה וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, וְעַל-יְדֵי שְׂזוּכִים לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, רַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרֵר וּמְחַזֵּק וּמְאַמֵּץ וּמְשַׂמֵּחַ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁיַּחְדֹּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֹדֶשָׁה.

כִּי כָל הָעֲנָנִין שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַתְּחַדְּשׁוֹת, שְׂאָדָם צָרִיף לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם, וְרַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרֵר מֵהֲשֵׁנָה (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'); כִּי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֵׁשִׁשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, אֲפֹלוּ שְׁלוֹמֵי-יָדַי וּמִתְפַּלְלִים, אַף-עַל-פִּי-כֵן הַכֹּל הוּא בְּחִינַת שָׁנָה, כִּי הַמַּחֲזִין יִשְׁנִים, וְאִיךָ רוֹאִים אֶת זֶה? עַל-יְדֵי שְׂאֵינָם מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם יִשָּׁן, הוּא אֵינוֹ מְדַבֵּר וְכוּ', וְתַכְפֹּף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם מִתְעוֹרֵר מֵהֲשֵׁנָה, אִזּוֹ הוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר, וְזוֹ הַמַּעֲלָה שֶׁל הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ מֵהֲשֵׁנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁאַתָּה נִמְצָא בְּכָל לַיְלָה בְּחִצּוֹת מַמָּשׁ, אֲצֵל שְׁעַר הַשָּׁמַיִם בְּכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי, עֲלִיךָ אִזּוֹ לִישָׁב בְּמַקּוֹם אֶחָד, וְלִסְלַק אֶת כָּל דְּמִיוֹנוֹתֶיךָ וְחֻכְמָתְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְלִהְתְּחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְכֵן תַּעֲשֶׂה מְדֵי לַיְלָה בְּלַיְלָה בְּעֵת חִצּוֹת, וְאִזּוֹ דִּיקָא תְרָאָה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִף שְׂמֵאֵד קָשָׁה לִי לְהַגִּיד לָךְ לְהִתְגַּרֵּשׁ וְכוּ' וְכוּ', כִּי עֲנִינִי זֶה לֹא גְרוּשִׁין וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּמַצָּב שֶׁלָּךְ אֲנִי לֹא רוֹאֶה פְתוּרֹן אַחֵר, כִּי הִיא אַכְזָרִית וּרְשָׁעִית, מוֹסְרֵת וְכוּ' וְכוּ', וְאִין אָדָם דֵּר עִם נַחֲשׁ בְּכַפִּיפָה אַחַת (יְבָמוֹת ק"ב:), אִיךָ יְכוֹלִים לְגוֹר בְּיַחַד עִם נַחֲשׁ? !

מֵה שֶׁאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁדְּבַרְתִּי עִם הָאֲבָרְכִים מִמָּךְ — זוֹ טְעוּת, אֲנִי לֹא מְדַבֵּר מֵאַף אֶחָד, תֵּאֱמִין לִי, שֶׁלְּכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַבְּעִיּוֹת

רלו אָשֶׁר כד תתלב בנחל

שְׁלוֹ, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, כָּל אֶחָד עוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּצַוָּה, "כּ אֲדַרְא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי מִכְּתָב מ... גֵּרוּ יְאִיר, וּלְפִי הַדְּבָרִיו הַסְּפָרִים כָּבֵר עַל הָאֲנִיָּה לְכָאן, וְעַל-כֵּן אֵינִי מִבִּין לָמָּה כְּתַבְתָּ לִּי, שְׂזָה יִקַּח עוֹד שְׁבוּעַ, נָא לְהוֹדִיעַנִי בְּבִרוּר הַדְּבָרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשְׁתְּךָ, וְשִׁנִּיכֶם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּרִיאִים, כִּי בְכֶם תְּלוּי עֲכָשׁוּ "תִּקְוֹן הָעוֹלָם" וְ"תִקְוֹן הָאָדָם" וְ"תִקְוֹן הַנְּשָׁמָה", כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ חוֹלֵם, כִּי אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מֵה בְּלָבוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׂאֵצֵל הַשָּׁנִי יוֹתֵר טוֹב, אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מֵה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, וּבִפְרָט עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, הֲיֵה עוֹבֵר עָלֵיכֶם יְרָאָה וְפַחַד מֵרַב עֲגָמַת נֶפֶשׁ מִמָּה שְׁקוּרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, רַחֲמָנָא לְצַלָן, יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁלֵא מְתַאָרִים וְלֵא מְשַׁעְרִים כָּלֵל, וְאַתֶּם זוֹכִים לְעֶזֶר לְהַדְּפִיס אֶת הַסְּפָרִים, אֲז אַתֶּם צְרִיכִים לְרַקֵּד מֵרַב שְׂמִחָה, כִּי אַתֶּם מְצִילִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְמַסֵּר אֶת הַמְּכָתָב הַזֶּה ל... גֵּרוּ יְאִיר.

כד תתלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, י"ב אדר"א ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיָה נִצַּח.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקָר תִּתְחַזְּקוּ שְׂתַהַיֶּה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה גְדוּלָּה מָאד, כִּי כָּל
הַהֲצִלָּחָה בְּבֵית תְּלוּיָה כְּפִי מֵדַת הָאֲהַבָּה שֵׁישׁ בֵּין הַבַּעַל לְאִשָּׁה וּבֵין
הָאִשָּׁה לַבַּעַל, וְרַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה מָאד שְׂיַהַיֶּה שְׁלוֹם-בֵּית,
וְזֶה עֵקֶר הַהֲצִלָּחָה, וּכְשֵׁלֵא הִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית, רַבְּנוּ ו"ל גִּרַשׁ מִמֶּנּוּ,
וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מָאד, שְׂתַהַיֶּה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה וְהַבְּנָה הַדְּרִית, וּבְזֶה
תִּצְלִיחוּ בְּזֶה וּבְכָפֵא לְנִצַּח נִצְחִים.

אֲנִי מָאד מָאד מְצֻטְעָר מֵה שְׂקָרָה עִם ... הוּא סֵתָם תּוֹלָה בִּי
בוֹקֵי סְרִיקִי, וְלָכֵן אֲנִי שׁוֹלַח פֹּה מִכְתָּב, שְׂרָצִיתִי מָאד שְׂתַעֲבִירוּ לוֹ
אֶת הַמָּסָר, לְדַעֲתִי, הוּא רָאָה כֶּסֶף, אִז הוּא יֵצֵא מִדַּעֲתוֹ, וְזוֹ רִשְׁעוֹת
גְּדוּלָּה לְמַכּוֹר לְמַחְלָל שֶׁבֶת דִּירָה בֵּין שׁוֹמְרֵי שֶׁבֶת, זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ
שְׂמוֹכְרִים דִּירָה בֵּין יְהוּדִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְכֻלָּם עוֹד
מְכַרוּ אֶת זֶה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲבָל חָבֵל עַל הָעֲגָמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ בֵּין
כָּךְ.

רָאָה ... הַיָּקָר! לְהַכְנִס לְכוֹלֵל שֶׁל הָרַב ... גִּרוּ יֵאִיר, שְׁשָׁם
לוֹמְדִים חֲצִי יוֹם מְשַׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וּמִמֶּשׁ תְּרַגִּישׁ אָדָם
אֲחֵר לְגַמְרֵי, כִּי בְּיוֹם שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, הַנְּשַׁמָּה לוֹמְדַת
בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחָיָה.

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר עַל הָעוֹלָה הַגְּדוֹלָה שֶׁעָשִׂיתֶם וּמְכַרְתֶּם אֶת הַדִּירָה לְמַחְלָל שַׁבָּת, אֲשֶׁר הוּא עוֹן וְפֶשַׁע גְּדוֹל, וְזֶה בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שְׂמוֹכָרִים דִּירָה לְגוֹי בֵּין יְהוּדִים, וְאִינִי יוֹדֵעַ לְמָה אַתֶּם תּוֹלִים בּוֹקֵי וּסְרִיקֵי בִי, שְׂאֲמַרְתִּי לָכֶם דְּבַר כְּזֶה, אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂאֲנִי אֲגִיד לָכֶם שְׂתִמְכְּרוּ אֶת זֶה לְמַחְלָל שַׁבָּת, אֲדַרְבֶּה כְּפִי שְׂאֲנִי זוֹכֵר, אֲמַרְתִּי לָכֶם בְּפִרוּשׁ, שְׁלֹא כְּדָאִי לָכֶם לְמַכֵּר, כִּי עוֹד יָבֹא יוֹם אֶחָד, וְתִרְצוּ לְחֹזֵר וְכו', וְאִם אַתֶּם כְּבָר מוֹכְרִים, תִּמְכְּרוּ אֶת זֶה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְבִסּוֹף הַלְכַתֶּם וּמְכַרְתֶּם לְמַחְלָל שַׁבָּת, שְׂדִינּוּ כְּגוֹי גָּמוּר, וְלִכְן עָלִיכֶם לְדַעַת, כִּי זֶה עוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וּבְכַסֵּף הַזֶּה כְּבָר לֹא יִהְיֶה לָכֶם סִימֵן בְּרָכָה, וְזֶה בְּרוּר. וְלִכְן אִם אַתֶּם יְכוֹלִים לְהִתְחַרֵּט — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה...

כד תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"ב אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַחֶתֶן וְהַפֶּלָה ...

שְׂיִחָיו נִצַּח.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת "מִזֶּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׂהִיִּיתִי בְּרוּחִי וְנִפְשִׁי אֶצֶל הַחֶתְנָה שְׁלָכֶם, וְחָבֵל מְאֹד שְׁלֹא הִיִּיתִי יָכוֹל לְהִיּוֹת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, אֲבָל בְּרוּחַ הַיִּיתִי אֶתְכֶם בְּיַחַד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח אֶתְכֶם בְּשִׂמְחַתְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וּלְכַבֵּד אֶחָד

אֲשֶׁר כד תתלו בַּנְחַל רלט

אֶת הַשָּׁנִי, וּבְזָכוֹת זֹו תִּרְאוּ נַחַת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּחַ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזֵכָה לְהַתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתַּכְתְּבוּ לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

כד תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר תְּצִיָּה, "י"ד אָדָר-א' (פּוּרִים
קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, אֶת צְרִיכָה לְחֹשֵׁב פְּעָמַיִם עַל הַשְּׂדוּף הַזֶּה וְכוּ', אֲנִי לֹא
מְבִין אֵיפֹה הַכְּבוֹד שֶׁלְּךָ, שְׁבַחֲוֹר אוֹמֵר, שְׁקִדָּם אֲנִי בְּאֲמֻצֵּעַ שְׂדוּף
עִם אַחֲרֵת, וּכְשֶׁהִיא לֹא תִרְצָה אוֹתִי, אֲנִי אֶתְיַחֵס אֵלֶיךָ...

אֵף שֶׁהוּא מְצַהִיר שֶׁהוּא תִלְמִיד חָכָם, וּבְעַל מֵדוֹת וְכוּ' וְכוּ',
אֲבָל אִם הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה לְבַת יִשְׂרָאֵל, לְדַעֲתִי, תַּחֲשָׁבִי
אַחֲרֵת.

עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא יָכוֹל לְקַחַת מִמֶּךָ אֶת הַבְּחִירָה, תַּעֲשֵׂי כְמוֹ
שֶׁאֵת מְבִינָה, רַק תַּעֲשֵׂי תִנְאִי כְפוֹל, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל,
זֶה סִימָן שֶׁזֶה הַשְּׂדוּף שֶׁלְּךָ, וְאִם לֹא, אִז אַחַר הַחֲתֻנָּה הוּא יַעֲשֶׂה
אֶתֶּךָ מַה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְיַחֲלִיף אֶת דְּבוּרוֹ עֲשֶׂרֶת מוֹנִיִּם.

אֲנִי מְקַנְהָה שְׁתַּכְתְּבִי זֶה דְּבַר מֵתוּךְ דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתלוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי תְּצִינָה, י"ד אֲדָר־א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהִכַּל מְסֻתָּדָר אֶצְלָכֶם, וְסוּף כָּל סוּף הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת בְּנֵיכֶם ... גֵּרוּ יָאִיר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

וְכֵן אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד, שְׁגַם בְּתַכֶּם ... תַּחֲיֶה תִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר לְבִסּוּף.

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְכֶם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חִזּוּק, כִּי אֲסוּר לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְאִף שֵׁשׁ חִלּוּקֵי דְבָרִים וְאִי הִבְנֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְרְאוֹת שֶׁהַכֵּל יִהְיֶה מוּבָן וְכוּ', כִּי בְּדַרְךְ פֶּלֶל כָּל הַצָּרוֹת נִמְשָׁכוֹת כְּשֶׁאֵין הִבְנָה הַדְּדִית, וְכֵל אֶחָד מוֹשֵׁף לְכוּוֹן אַחֵר, וְזֶה מִשְׁפִּיעַ אַחֲר־כֶּף לִילָדִים, לְזֹאת רְאוּ לְבּוֹא לְהַחֲלֹטָה אַחַת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב אֶתְכֶם, כִּי בְּקָרוֹב מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר, יִתְחַתֵּן, וְגַם הַבַּת תִּתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְהַכֵּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם.

רְאוּ לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיִוְתָר בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הַכֵּל מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֵלְיוֹן, וּבּוֹדָאֵי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְחַם עֲלֵיכֶם וַיָּבִיא לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמַּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"ד אָדָר־א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה נִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַדּו"ח מְאַסְפֵת הַמְלַמְדִים וּמְאַסְפֵת הַמּוֹרוֹת, וּמְאֹד מְאֹד נִהְיֵיתִי.

רְצִיתִי לְהִיּוֹת אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר כָּל הַשָּׁבוּעַ, אָךְ לֹא הִרְצֵשְׁתִי טוֹב וְכָךְ, פָּרַח כָּל הַשָּׁבוּעַ.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי חֲנוּךְ הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ, שְׁלִקְחָתָּ בְיָדְךָ אֶת מַעֲרַכַת הַחֲנוּךְ, כִּי בְּאַמַת חֲנוּךְ הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת הוּא בְּדוֹר הַזֶּה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל־כֵּן אָךְ שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂבָא לָךְ דְּבַר כְּזֶה כָּל־כָּךְ קָשָׁה, וְאַתָּה סוֹבֵל מֵה שְׂאֵתָה סוֹבֵל מִבֵּית וּמִבְּחוּץ עוֹשִׂים עֲלֶיךָ כָּל מִינֵי בִקְרָת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי שְׂכָרְךָ גְּדוֹל מְאֹד בְּשָׂמִים, כִּי מִי שְׂמַחְנֶךָ אֶת הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת בְּדוֹר הַזֶּה עִם אֲמוּנָה — זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְּדוֹלָה, וְזֶה צוֹ הַשְּׁעָה, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד מְאֹד.

אָךְ שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לָךְ, וְכַמָּה שְׂאֲנֵי אֲחִזּק אוֹתְךָ, זֶה לֹא מִסְפִּיק, עִם כָּל זֹאת הַהֶכְרַח לֹוֹמֵר לָךְ חִזּק חִזּק וְתִתְחַזֵּק, כִּי בֹא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ, כִּי הַשְּׂכָר שְׂמַחְנֵכִים אֶת הַבְּנוֹת עַל־פִּי הַתּוֹרָה וְהִירְאָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דִין וְחֲשָׁבוֹן בְּפִרְטִיּוֹת, אִם יֵשׁ אִיזוֹ בְּעֵינָה עִם אִיזָה מְלַמֵּד וְכו', אוֹ עִם אִיזוֹ מוֹרֶה וְכו', אוֹ מֵה עִם הַמְטָבָח בְּעֵינֵי

רמב אֲשֶׁר כד תתלט — כד תתמ בנחל

הבשול וכדומה, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר, ובקרוב מאד נתראה פנים אל פנים.

המאחל לך שבת שלום...

כד תתלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ד אדר-א' (פורים קטן) ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחה.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד אני שמח לשמע הטוב מכם. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיו שמחים ועליזים, ותמיד יהיה ביניכם שלום ואהבה ואחדות, כי האהבה והשלום בין הפעל לאשה מביא ברכה והצלחה בתוך הבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שזהריון יעבר בקלות, ותבשרו לי תמיד בשורות משמחות.

נא ונא העקר תשתדלו מאד שתהיה בבית אוירה של שמחה, אוירה של שלווה ואהבה, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תתמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ד אדר-א' (פורים קטן) ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אָשֶׁר כד תתמא בַּנְחָל רמג

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנְּחֻת־רוּחַ שְׂאֵתָה גּוֹרֵם לִי בְּזֶה שְׂאֵתָה מִמָּשׁ מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, בְּעֵבֹר בְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְאֲנִי תְּמִיד אֶזְכֹּר לְךָ אֶת זֶה לְטוֹבָה, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְהַפְגִּישׁ עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִהְלַחֵץ אוֹתוֹ שְׂיִוְרִיד מֵהֶמֶס שְׁבַח, כִּי זֶה מִמָּשׁ גְּזֵמָא, עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה אֲלֶיךָ דוֹלָר, כִּי בָאוּ מֵיָם עַד נֶפֶשׁ וְכוּ', וּמִלְבַּד שְׁהַכְסֵף הוֹלֵךְ, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, לְטַמְיוֹן, וּמִי יֵשׁ לוֹ כְּסָפִים כְּאֵלוֹ, וְאִם הָיָה לִי בְיַד כְּסֵף כְּזֶה, הָיָה לִי כְּבָר חֲצִי מִבְּנֵה בְנוֹי, כְּפִי שְׂאֲנִי מְכִיר אֶת ... וְלִכְן אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה לְהַלַּחֵץ אֶת ... כַּמָּה שָׂרָק יְכוּלִים, מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נַחַת מִיְלֻדֶיךָ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְחַתָּנִים בְּגִיל צָעִיר מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כד תתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצִוָּה, י "ד אֲדַר־א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיָה נְצַח.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשַׁמַּע אֶת הַטוֹב מִכֶּם, וּמַה שְׁלוֹם הַבֵּן ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי תְּמִיד מְבַקֵּשׁ עֲלֵיו, שְׂיַחֲיָה בְּרִיא וְשָׁלֵם וְצַדִּיק גְּדוֹל, וְתָרוּו רַב נַחַת מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְשַׁתְּדֵל שְׂתַמִּיד תְּהִיָּה שׁוֹרָה אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה בְּבֵית, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּמִיד תִּשְׂרָה הַשִּׁמְחָה, וּכְפָרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: כְּשֵׁאֲתָם תְּהִיּוּ בְּשִׁמְחָה, אֲזוּ תְּהִיָּה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְעוֹלָם, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם בְּשִׁמְחָה, בָּאִים אֲנָשִׁים שְׁבוּרִים וּמְחַפְּשִׁים הַתְּחַזְּקוֹת, וְעַל כֵּל

רמד אָשֶׁר כד תתמב בנחל

אַחַד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים כָּל מִינֵי מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם שְׁפַת שְׁלוֹם...

כד תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַוֶּה, "ד' אֲדַרְא' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיָּה נִצָּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמַח לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם — חֲכוּ עִם בְּנֵיכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, עַד אֲמַצַּע הַקִּיץ, כִּי יֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה עֲבוּדָה לְעַבֵּד אִתּוֹ, וּבִפְרִט שְׁהַצַּד הַשָּׁנִי מִבְּקֶשׁ לְחִפּוֹת עוֹד, וְלִכְּנֹן לְדַעְתִּי, לֹא כְּדַאי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲלֵא לְחִפּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדַי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה וְנוֹרְאָה מְאֹד, וּכְפִי אֲשֶׁר תִּחְדִּירוּ בְּעֲצָמְכֶם יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזִי יִהְיֶה לְכֶם קָל לְעִבּוֹר עַל הַכֹּל, כִּי בְּאַמַּת בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים, אִךְ כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁרַק אֲצִלוֹ שָׁחַר, וְרַק אֲצִלוֹ עוֹבֵר מֵהַשְּׁעוּבָה, וְאֲצִל אַחֲרֵיהֶם לֹא עוֹבֵר, וּבְאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּלֵם מֵהַשְּׁעוּבָה — צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים רָעִים, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדַי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

אוֹדוֹת הַבְּנִיָּה, אִם נִכְנַס בְּכֶם חֶשֶׁק לְבָנוֹת, אֵל תִּחְכוּ כְּרָגַע, אֲלֵא

אֲשֶׁר כד תתמג בנחל רמה
תראו לבנות תכף-ומיד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו
בבניה.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תתמג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ד אדר-א' (פורים
קטן) ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... שיחיה נצח.

כל השבוע רצייתי לכתב לכם מכתב, אבל הייתי מאוד מאוד
חלוש פח וכו', פי לא הייתי בקו הבריאות וכו', ולכן אמרתי עכשיו
לקחת עט ועת בידי, ולרשם לכם על-פל-פנים שורותים אלו:

נא ונא תתחזקו ביחד באהבה גדולה ובשמחה עצומה, ותדבקו
את עצמכם בו יתברך. תאמינו לי, אשר אין עוד טוב בזה העולם
יותר מהדבקות בו יתברך, פי כשאדם דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, אז
הוא מרגיש חיים אחרים לגמרי, ועקר הדבקות היא האמונה
הקדושה, פי האמונה היא הדבקות והדבקות היא האמונה, כשאדם
מאמין בהקדוש-ברוך-הוא, שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא,
על-ידי-זה הוא דבוק בו יתברך, וכשאדם דבוק בו יתברך, אזי
נשפעים עליו כל מיני השפעות טובות, אשרי מי שמחזק את עצמו,
ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום...

תראו לכתב לי מכתב איך שאתם מרגישים, ואיך עובר עליכם,
וממש חיים חדשים תנפחו בי.

כד תתמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת הַצִּוּוּה, י"ד אֲדֶרֶא' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׁיִחֶיָה נְצַח.

מֵאֵז שְׁחִזַרְתִּי לֹא שָׁמַעְתִּי מִכֶּם, וּמֵאֵד אֲנִי דוֹאֵג עַל שְׁלוֹמְכֶם, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְכַתֵּב לִי תִכְף־וּמִיד מִשְׁלוֹמְכֶם הַטוֹב.

הַעֲקָר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּשִׁזְכִּים לְהַכְנִיס אֶת הַבְּכוֹר בְּעַל הַמְּצוּוֹת, זֶה שֶׁבַח גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי כִּפִּי שֶׁהַבְּכוֹר מִתְנַהֵג, כִּי תִנְהַגוּ שְׁאֵר הַיְלָדִים, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְשַׁמַּח שְׁזִכְיֹתֵם בְּזִכְיֹת חֲנָם לְהַכְנִיס אֶת הַבְּכוֹר לְעַל הַמְּצוּוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְהוּא מְחַיֶּה וּמְחַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּכְפִי שְׁאֵדָם מְכַנִּיס בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, כֵּן מֵאִיר לוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁהָאָדָם זוֹכֶה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם זוּלָתוֹ, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָה גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּשֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם אַחֲרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־כֵּן תִּמְשִׁיכוּ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂאֵתֶם תִּהְיוּ צְנוּר שֶׁל חֶסֶד.

וַיְדוּעַ אֲשֶׁר מוֹהַרְנֵת ו"ל תְּמִיד דְּבַר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִמִּדַּת הַטוֹב וְהַחֶסֶד, וְהוּא אָמַר: כְּשֶׁאָדָם דָּן אֶת עֶצְמוֹ לְכַף זְכוּת וְדָן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, עַל־יְדִי־זֶה הוּא פּוֹתַח פְּתָחִים מְלַמְעֵלָה, שְׁיִוְכְלוּ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, כִּי אַחֲרַת אִם אָדָם תְּמִיד מִסְתַּפֵּל עַל הַרַע שֶׁבִּשְׁנֵי,

אֲשֶׁר כַּד תַּתְמָה בְּנַחַל רְמֵז

עַל-יְדֵי-יָהּ הוּא סוֹגֵר לּוֹ אֶת כָּל הַדְּלֵתוֹת. וְלִכֵּן הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְמַצָּא אֶת הַטּוֹב בְּכָל אֶחָד, וְאִזּוּ יֵאִיר לְכֶם הַטּוֹב תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כַּד תַּתְמָה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּצַנֶּה, "יַד אֲדַר-א" (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיָה נְצַח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא יְסוּד שֶׁל הָאָדָם, כִּי בְּלִי שִׂמְחָה אָדָם נֶאֱכָד לְגַמְרֵי, וְרַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשִּׂמְחָה יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְאָמַר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם אַתֶּם תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, תִּהְיֶה טוֹבָה מְאֹד לְבְנֵי-אָדָם, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאָדָם שָׁבוּר, הוּא מְחַפֵּשׁ לְמִי לְסַפֵּר אֶת כָּל לְבוֹ, וּכְשֶׁאִינוּ רוֹאֶה, אִזּוּ הוּא נִשְׁפָּר יוֹתֵר, אֲבָל בְּרַגַע שֶׁהוּא רוֹאֶה אָדָם עִם פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת, אִזּוּ הוּא בָּא אֵלָיו וְשׁוֹפֵף אֶת לְבוֹ לְפָנָיו, וְעַל-יְדֵי שֶׁאָדָם שִׂמַּח, הוּא יָכוֹל לְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים. וְעַל-כֵּן גַּם אַתֶּם תִּרְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְכֶם שֶׁהִתְחַתַּנְתֶּם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לְכֶם יְלָדִים חֲמוּדִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְכֶם שֶׁיֵּשׁ לְכֶם דִּירָה, בְּכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שִׂמְחִים, וּבִפְרֵט בְּחֹדֶשׁ הַשִּׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁכָּל-כֶּף קָשָׁה לְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְבִיאָה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְהַשִּׂמְחָה תְּבִיא לְכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמָתִי, וְאֵף אֶחָד לֹא יִחַקֵּר עַל הַשְּׁנִי וְכוּ', וְאֵף אֶחָד לֹא יַחְפֵּשׂ מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת אֲצֵל אַחֲרֵים, כִּי בְּאֲשֶׁר אָדָם שִׂמַּח, הוּא כָּבֵד אִינוּ מְחַפֵּשׂ אֲצֵל אֵף אֶחָד מוֹמִים, וּמְכַל שֶׁכֵּן בַּעֲצָמוֹ אֶסוּר לְחַפֵּשׂ מוֹמִים.

נֹא וְנֹא הַדְּבִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתֵאֱמִינוּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְתִרְגְּלוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית,

רמח אָשֶׁר כד תתמו בנחל

הצִלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מְעַלְת הַתְּפִלָּה וְהַבְּקָשָׁה שְׁאִדָּם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הִיָּה חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

המאחל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כד תתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תְּצִיָּה, י"ד אֲדָר־א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֶיָה נְצִיָּה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְדַבֵּר אִתְּכֶם, כִּי אַתֶּם חֲקוּקִים בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אִמַּר לָכֶם! תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְרַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּמִוֵּהָרֵנ"ת ו"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד, אִם תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּוֹנוֹם, כִּי בְּאַמַּת הַגִּיּוֹנוֹם וְהַגֵּן־עֲדָן — הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ בּוֹרָא, אִם הוּא מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיֵּשׁ לוֹ סִבְלָנוּת, וְסוֹבֵל כָּל הַבָּא עָלָיו, וּמְדַבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַל־יְדִי־זָה מִמְּשִׁיף עַל עֶצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁזֶה הַגֵּן־עֲדָן, אָבֵל אִם אָדָם נִעְשֶׂה עֶצְבָּנִי וְכַעֲסָן וְכוּ', וּמִתְחִיל לְקַלֵּל וּלְזַלְזֵל בְּזוּלָתוֹ, עַל־יְדִי־זָה הוּא מִמְּשִׁיף גִּיּוֹנוֹם. וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִצּוֹל מִהַגִּיּוֹנוֹם הַזֶּה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁתַּחֲיוּ בִּיחַד תְּמִיד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אִתְּכֶם לְעוֹלָם.

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עֶצְמְכֶם שְׁנִיכֶם בְּכָל יוֹם וְיוֹם 'לְגַנְב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים. כִּי הַתְּפִלָּה וְהַבְּקָשָׁה שְׁאִדָּם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

אָשׁר כד תתמוז בנחל רמט

הוא עולה למעלה למעלה, ואם בני-אדם היו יודעים ממעלת התפלה והבקשה, היו חזקים בזה מאד, ובתוך תפלתכם תזכירו אותי לטובה.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תתמוז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תצוה, י"ד אדר-א' (פורים קטן) ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיה נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממכם.

תשתדלו מאד שבבית שלכם תמיד תהיה אורה של שמחה, כי כשיש שמחה בבית, אז השכינה שורה שם, פי אין השכינה שורה אלא במקום השמחה, וכשהשכינה שורה בבית, מצויות שם כל הברכות. ולכן תשתדלו מאד מאד להיות בשמחה, ולשמח את הילדים, ולרקד עם הילדים, באפן שתהיה בבית תמיד אורה של שמחה והרחבת הדעת, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם תמיד.

נדא ונא אל תלכו ביד קשה עם הילדים, אלא ללכת אתם בנותנו וכו' וכו', ובזכות זו תראו הרבה נחת מהילדים, ובפרט עם בתכם ... תחיה, תראו לקרב אותה ולעודד אותה מאד, כי אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שהקיץ הזה היא תתחנן, בעזרתו יתברך שמו, עם בחור ירא שמים, ומתמיד גדול, ולכן אל תלכו אתה ביד קשה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו דרככם מאד.

בנכם ... גרו יאיר, לומד בהתמדה גדולה, הוא מאד מצליח בלמודים, הוא בעל דרך ארץ גדול, ויש לו מדות טובות מאד.

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, ולבקש ממנו

רנ אֲשֶׁר כד תתמח — כד תתמט בַּנַּחַל

יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהַהוֹרִים מְתַפְּלְלִים עַל הַיְלָדִים, זֶה מְאֹד מְתַקַּבֵּל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתמח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת הַצִּוְיָה, י"ד אֲדָר־א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֶיהָ נִצַּח.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְבִיאָה הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְעַל־כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנֵי יוֹדֵעַ שֶׁמֶרַב טְרָדוֹת וּבִלְבוּלִים שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיכֶם, קָשָׁה לָכֶם לְשִׁמַּח, עִם כָּל זֹאת תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וּבִזְכוּת זֶה שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה לָכֶם טוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהַכִּיֵּן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִצְלִיחוּ אֶת דִּרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתמט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת הַצִּוְיָה, י"ד אֲדָר־א' (פּוּרִים קָטָן) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֶיהָ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וְגִדַּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם

אֲשֶׁר כד תתנ בַּנְחַל רנא

— אין לתאר ואין לשער כלל, ואני מאד מאד מתגעגע לראות את בנכם היקר.

ראו להתחזק ביחד באהבה גדולה מאד, כי אצל רבנו ו"ל היה שלום-בית העקר, וזה מה שצריכים ללמד תמיד ביניכם, שתהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, ועל-ידי-זה תמשיכו את השכינה בתוך ביתכם, ואז תצליחו מאד.

נא ונא לא להסתפל על שום דבר, רק על הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל, וצריכים להרגיל את עצמו כל-כף באמונה הקדושה, עד שיראה מדומם, צומח, חי, מדבר, את עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך, המחיה ומנהיה ומקיים את הדבר הזה.

נא ונא תשמרו את עצמכם ממריבות ומחלוקת, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תתנ.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר תצוה, ט"ו אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הטבלה שאתה רוצה לעשות בבית-הכנסת וכו', זה דבר יפה מאד מאד, וחילף לאוריתא.

אודות הכסאות — פלא גדול למה הוא לא העלה אותם, ואני תכף-ומיד אכתב לו.

רנב אָשֶׁר כד תתנא בנחל

הַעֲקֹר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִשְׁפִּיעַ גַּם עַל אֲשֶׁתְךָ שִׂמְחָה, וְתִהְיֶה שִׂמְחִים וְעֵלְיִזִּים עַל הַמַּתָּנָה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עִם זֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתנא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ט"ו אֲדֶר-א' ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, סִפֵּר לִי שֶׁפָּגַשׁ לְפָנָי שַׁבַּת אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהִתְעַנְּנָן מְאֹד אִם קִבְּלָנוּ כְּבָר אֲשׁוּר, וְסִפֵּר לִי, שֶׁכֵּן קִבְּלָנוּ אֲשׁוּר, אֲבָל יֵשׁ בְּעֵינָי רְצִינִית, שֶׁהֵם מִבְּקָשִׁים מִס שְׂבַח בְּעֶרְךָ בֵּין עֲשָׂרִים וְחֲמֵשָׁה אֶלֶף דּוּלָר לְשִׁלְשִׁים אֶלֶף דּוּלָר, שֶׁזֶה סְכוּם עֵתְךָ, כִּי כָּל הַשָּׁנִים וְחֻצֵי דוּגָם שֶׁקִּנִּיתִי, לֹא עָלוּ יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים אֶלֶף דּוּלָר (זֹאת אוֹמְרֵת עִם הַמָּקוֹם שֶׁל הַמִּבְּנָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ עַכְשָׁיו), וְעַל-כֵּן אֵיךְ הֵם מִבְּקָשִׁים סְכוּם כְּזֶה עַל מִס שְׂבַח. וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְפַעֵל אוֹ אֲצֵל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹ שֶׁהוּא יִפְעֵל אֲצֵל ... שֶׁהֵם יַעֲזְרוּ לָנוּ לְשִׁלֵּם אֶת הַמִּס שְׂבַח, כִּי זֶה סְכוּם שֶׁאֵינִי נִמְצָא אֲצֵלִי בְּכֻלָּל, כִּי אִם הִיָּה אֲצֵלִי סְכוּם כְּזֶה, תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהַקְּבָלָן הָעֲרָבִי כְּבָר הִיָּה מִגְּבִיָּה אֶת שְׁתֵּי הַקּוֹמוֹת, כִּי אִם הִיִּיתִי נוֹתֵן לוֹ בְּהִתְחַלָּה חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים דּוּלָר, כְּבָר הִיָּה מִתְחִיל לְבָנוֹת, וְעוֹד חֲמֵשׁ וְעוֹד שָׁלֹשׁ וְעוֹד שְׁתֵּים וְכוּ' וְכוּ', עַד הַסְּכוּם הַזֶּה — כְּבָר הָיוּ עוֹמְדוֹת שְׁתֵּי הַקּוֹמוֹת, וְהִשָּׂאָר הִיִּיתִי מְשַׁלֵּם לוֹ בְּתִשְׁלוּמִים, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי אֶת הַחֲסֵד הַזֶּה — לְשַׁאֵל אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הֲאֵם יֵשׁ מָקוֹם לְהַשִּׁיג אֶת הַסְּכוּם הָעֵנֵק הַזֶּה, כִּי אַחֲרַת לֹא יְכוּלִים לְבָנוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנוּ

אָשֶׁר כּד תתנב בַּנְחֵל רננ

כָּבֵר לְהִתְחִיל בַּשָּׁבוּעַ הַזֶּה, אֲבָל עַד שְׁלֹא מְשַׁלְּמִים אֶת מַס שְׁבַח, לֹא יְכוּלִים לִבְנוֹת. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, וְתִשְׁתַּדֵּל בְּזֶה מְאֹד.

הַיּוֹם אֲכַתֵּב לָר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִכְּתָב חֲזוּק גָּדוֹל מְאֹד, כִּי כָּפִי שִׁשְׁמַעְתִּי, עוֹבְרִים עָלָיו הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲנֶה לִּי מָה עוֹשִׂים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגִדְּלֵ שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל זְכוּת הַרְבִּים שְׁתְּלוּיָה בָּךְ, שְׁאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי סוּף כָּל סוּף מָה יִשָּׂאֵר מֵאַתָּנוּ? רַק אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁאַנְחֵנוּ לּוֹמְדִים בְּכֹל יוֹם, וְאַשְׁרֵי וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, שְׁאַזּוּ זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בּוֹ, וּבְזֶה אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח, וְאַף שְׁאַנִּי מִכֵּין הַיֵּטֵב אֶת כְּאֵב לְבָבְךָ וְכוּ' וְכוּ' מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּבֵר לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ וַי"ל, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְמִצָּא אֶת הַטוֹב בְּעִצְמוֹ, וְלֹא אֶת הַרַע וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְגוֹן לְשִׁמְחָה.

נָא וְנָא רָאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמְדָּה, וּלְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְעַקֵּר הַעֲצָה אֵיךְ שְׁזוֹכִים לְהַתְחַזֵּק הוּא עַל-יְדֵי שְׁמִחָתָם אַחֲרֵים, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ וַי"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו'): עֲצָה

רנר אָשֶׁר כד תתנג בנחל

לחזק את עצמו הוא להשפיל אחרים, עיני שם; ולכן ראה להמשיך לחזק ולעודד ולשמח את אנשי שלומנו, ותלמד בכל יום תורה ברבים, ובזכות זה תראה סוף כל סוף ישועה כזו, שלא תארף ולא שערף מימך. ועקר הישועה — שיהיו לך ילדים מצלחים בתורה ובחכמה וביראת שמים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שמתמיד בדבר זה.

נא ונא ראה להמשיך ללמד ברבים את "אוצר הקונטרסים", ואם תגמר את כל הי"ד חלקים שיש לעת עתה, תתחיל את "אוצר האמונה", שיש בו כ"ב קונטרסים המדברים מאמונה, וכשתגמר אותם, תתחיל "אוצר החיים", שבהם יש כ"ב קונטרסים המדברים מיקרת החיים, וכשתגמר את זה, תלמד את "אוצר הסבלנות" שיש בו עשרה קונטרסים המדברים ממעלת הסבלנות, וכך תוכלו להתחזק, כי זה אצלי ברור, יום שלומדים קונטרס, היום מאיר בצורה אחרת לגמרי, כי נכתב בישועות השם יתברך.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לכתב לי, כי כל מכתב ומכתב שאתה כותב לי, זה ממש מחיה אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תשא, ט"ז אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

בְּעֵינַי הָעֲבוּדָה שְׁנֹכְנֶסֶת לְעֵבֵד בַּמִּטְבַּח, הָעֵקֶר תִּרְאָה שְׁהִידִים
שֶׁלָּךְ תַּעֲבֹדָנָה, אָבֵל הִפָּה וְהַמַּח יְהִיו בְּנֵי חוֹרֵין, הֵינּוּ הַמַּח יִחְשָׁב
תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהִפָּה יִדְבַר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדִיזָה תִּכְנִים
תְּבַלִּין טוֹב בְּתוֹךְ הַמַּאֲכָלִים שְׁאֵתָה מִבְּשָׁל.

פַּעַם שְׁמַעְתִּי מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁסַפֵּר לִי, שֶׁהִפִּיר אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִיָּתָה לוֹ מִסְעָדָה, וּבִשְׁעָה שְׁבִשָּׁל אֶת הַמַּאֲכָלִים,
הָיָה מִתְבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָמַר בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת:
"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! מִי שִׁיאֲכַל אֶת הַמַּאֲכָלִים הָאֵלֶּה, שִׁיְהִיָּה לוֹ
הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְיִשְׁתַּוְּקֶק אַחֲרָיִךְ וְכוּ', וּמִי שִׁיאֲכַל מִהַמַּאֲכָלִים הָאֵלֹו
— יְהִיָּה בְּרִיא, וְיְהִיָּה לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד תּוֹרַת הַקְדוּשָׁה וְכוּ', וְכִּי
הָאֲרִיף בְּתַפְלָה, וְשִׂאֲלוּ אוֹתוֹ פַּעַם: לָמָּה יֵשׁ בַּמַּאֲכָלִים שְׁלָכֶם טַעַם
אַחֵר, אֲשֶׁר לֹא מְרַגֵּישים בְּמִסְעָדָה אַחֲרֵת, וְאָמַר: יֵשׁ לִי תְּבַלִּין אֶחָד
וְתַפְלָה שְׁמוֹ, וּבִשְׁעָה שְׁאֲנִי מִבְּשָׁל אֶת הָאֵכֵל, אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן גַּם אֵתָה תִּתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהִלְדִּים
שְׁאוּכָלִים אֶת הָאֵכֵל הַזֶּה — שִׁיְהִיו בְּרִיאִים, וְשִׁתְהִיָּה לָהֶם אֲמוּנָה,
וְשִׁירְצוּ לְלַמֵּד וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר תִּתְפַּלֵּל עַל עֲצָמְךָ וְעַל אִשְׁתְּךָ וְעַל
יְלָדֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁתְזַנְּךָ לְהִיּוֹת עוֹבֵד הַשֵּׁם
אַמְתִּי.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה שְׂמִחַת
מְאֹד, וְתִשְׁמַר מְאֹד מִפְּעַס וּמִקְפָּדוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל שִׁתְהִיָּה לָךְ אֲרִיכוֹת
אִפִּים, וְתִאֲרִיף אִף עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִזּוּ תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רל): טוֹב הָיָה, שִׁיְהִיָּה לְאִישׁ כָּשֶׁר סוּסִים, שִׁיִּסַּע
בְּכָל פַּעַם עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְתוֹךְ אֵיזָה יַעַר וְכִיּוֹצֵא, וְשֵׁם יִדְבְּרוּ יִרְאֵת
שָׁמַיִם, וְתִהְיֶה לָהֶם הַתְּבוֹדָדוֹת וְכוּ'. כִּי שְׂדָה וְיַעַר טוֹב מְאֹד
לְהַתְּבוֹדָדוֹת; וְהִנֵּה כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל לֹא צְרִיכִים סוּסִים וְעַגְלָה, רַק
יּוֹצֵאִים קִצָּת, וְהִנֵּה נִמְצָאִים כָּבֵר בְּשְׂדָה וְכוּ', וְעַל־כֵּן כְּדָאֵי לָךְ לְדַבֵּר

בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵהָאֲבִיכִים הַצְעִירִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִתָּהּ לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאִף אֶחָד, אִתָּהּ תִּדְבֵר וְהֵם יִשְׁמְעוּ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה גַם לְךָ תִּהְיֶה הַתְּחִזְקוֹת, וּבְאַמַּת צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הִרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כֶּף הִרְבֵּה צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ — הֵן מַעְצָמוֹ וְהֵן מֵאֲשֶׁתּוֹ וְהֵן מִלְדִּיו, עַד שְׂאֵדָם נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וּכְשֶׁאֲדָם חִזַּק בְּזֶה, לְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים, אִזּוֹ הוּא אִף פֶּעַם אֵינוֹ נִשְׁבֵּר וְהוּא אִף פֶּעַם אֵינוֹ לְבַד. וְזוֹ הִיְתָה עִבּוּדְתּוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵינֵי ז"ל, שֶׁתָּמִיד דָּבַר עִם אֲחֵרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה גַם לוֹ הִיְתָה הַתְּחִזְקוֹת.

וְזֶה גַם מֵה שֶׁמְחִזֵּק אוֹתִי, כִּי אֲנִי תָּמִיד מְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר, שֶׁנַּעֲשֶׂה אוֹר יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוּזֵר, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵינֵן, חֵלֶק א', סִימָן קפד): כְּשֶׁאֶחָד מְדַבֵּר עִם הַשֵּׁנִי בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, נַעֲשֶׂה אוֹר יִשְׂרָאֵל וְאוֹר חוּזֵר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, רַק מְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲחֵרִים, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתנד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, ט"ז אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, וּמֵאֵד רְצִיתִי לַעֲנוֹת לְךָ תַּכְף-וּמִיד, אִךְ לֹא הִרְגַּשְׁתִּי טוֹב, לְזֹאת נִתְעַכֵּב עַד עַכְשָׁיו.

אִתָּה צְרִיכָה לְהִבִּין, שֶׁהַבְּעִיָּה הַזֹּאת בְּכָל בְּתֵי סֵפֶר, שֶׁהִבְנִית הַצְעִירוֹת מְדַבְּרוֹת מִחֲתָנָה וְכוּ', וְזֶה לֹא רַק אֶצְלָנוּ, זֶה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, כִּי בֵּת מִתְבַּגֵּרֵת יוֹתֵר מִבֵּן, וְעַל-כֵּן הִיא מְדַבְּרַת מִחֲתָנָה, וְלָכֵן אִתָּה לֹא צְרִיכָה לְהִתְפַּעֵל מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וּמֵה שֶׁעֲנִית לְבָנוֹת, לְדַעֲתִי, עֲנִית מֵאֵד מֵאֵד טוֹב! וְכֶף צְרִיכִים לְדַבֵּר אִתָּךְ.

אָשֶׁר כּד תתנה בַּנְחֹל רנז

ועקר הנושא צריך להיות רק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, ולכן מה יש לנו לדבר בזה העולם — רק אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כי זה מה שיש לנו, וכשמדברים עם הבנות דבורי אמונה והשגחה פרטית, האמיני לי, שזה נכנס היטב היטב בתוך לבן, ומכל שכן אם תערכי בתוך הדבורים גם ספורי צדיקים, זה יעשה התעוררות גדולה בין הבנות, לכן ראי להיות חזקה בזה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבזכות הרבים שאת מחנכת את הבנות, תזכי שהבנים שלך יהיו צדיקים וקדושים וטהורים בקדשת הברית, ויתמידו מאד בתורה הקדושה, ועוד מעט הם נעשים בר מצוה, והם יבואו וילמדו אצלי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתעברי את הכל בקלות, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

ראי לכתב לי איך הולך לך בבית-ספר, וממש חיים חדשים תנפחי בי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּד תתנה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר כי תשא, ט"ז אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, בשעה שאני מדבר עמך, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד דבר גדול יותר בזה העולם מהפצת מעינות החכמה חוצה, כשזוכים להפיץ את אור רבנו ז"ל

רנח אָשֶׁר כד תתנו בנחל

בעולם, גורמים להמון נשמות ישראל לחזור אליו יתברך, כי כל הלמוד העמק של רבנו ו"ל, הוא למוד עמק עמק מי ימצאנו, איך להתחזק ואיך לעבר את זה העולם בשלום. ואתה צריך לדעת, שאין אדם בזה העולם, שלא יעבור עליו איזה משבר, זה בכה וזה בכה וכו', אבל משבר עובר על כל אחד, ואשרי ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, ומכל שכן וכל שכן מי שזוכה לחזק את אחרים, אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, כי שלמות מצות צדקה לחזק את אחרים, ועל-כן ראה להמשיך להפיץ, ובזכות זו תושע בישועה גדולה, ותזכה למצא את בת זוגך.

איך שאני כותב אליך — צלצלת אלי וכו', וזו השגחה פרטית.

אודות שאלתך שאתה שואל — מה עושים עם העינים, אם שלשה רופאים ממחים אומרים לנתח — צריכים לנתח; כי בכל ניתוח צריך לשאל שלשה רופאים ממחים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תשא, ט"ז אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, ועקר שמחתי, שזכית להפגס לגור

בִּיבְנָאֵל, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה לָּךְ יָשׁוּב טוֹב, וְתִצְלִיחַ מְאֹד.

הַעֲקָר מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ הוּא שְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם, כִּי בְּלִי שְׂמֻחָה, אָדָם יְכוּל לְהִתְגַּלְגַּל וּלְבֹא אֶל הַכִּי גְרוּעַ בְּחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן לֹא בְחִנָּם שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם מְאֹד אוֹרֵב עַל הָאָדָם שְׂלֹא יִהְיֶה בְּשְׂמֻחָה, הוּא יַחֲפֹשׁ וַיַּחֲטֹט בּוֹ כָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת שְׂעֻשָׁה מִיָּמָיו, וַיִּזְכִּירוּ וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקָר שְׂהָאָדָם יִפְּל בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת. וּבְאֵמֶת עֲקָר הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה, שְׂאָדָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כָּף שְׂמֵחַ, "שְׂלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", כִּי אֵיךְ שְׂאָנִי וְכוּ', וּמֵה שְׂאָנִי וּמֵה שְׂעֻשִׁיתִי וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים נְבִרָאֵתִי מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי, אֲשֶׁר הַשְׂמֻחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׂמֻחוֹת, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וּבְשְׂמֻחָה זֶה אֵינִן לְהַסְמִ"ךְ-מ"ם שׁוּם שְׂלִיטָה, כְּמוֹבָא (בְּהַשְׂיחוֹת שְׂבִסוּף סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת), כִּי אִם אָדָם שְׂמֵחַ בְּזֶה שְׂנִבְרָא מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה אֵף אֶחָד אֵינּוּ יְכוּל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, כִּי אֵיךְ שְׂהוּא נְבִרָאֵתִי מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וּבִכְחַ הַשְׂמֻחָה הַזֹּאת, יְכוּל לְהוֹסִיף נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת בְּכָל יוֹם: צִיצִית, תְּפִלִּין, כְּשֵׁרוֹת, טְהֻרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, שְׂבֵת, מְזוּזָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאֵה, יְדִידֵי הַיְקָר, לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעוּלָם, וּבְנֻדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקָר הַשְׂתַּדֵּל נָא, שְׂגַם אֲשַׁתֵּךְ תִּהְיֶה בְּשְׂמֻחָה, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשְּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה; כִּי זֶה צְרִיכָה תְּמִיד לְהִיּוֹת הַעֲבוּדָה שֶׁל הַבַּעַל — לְשֻׁמַּח תְּמִיד אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי טַבַּע שֶׁל הָאִשָּׁה, שְׂנִמְשַׁכַּת אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרִירוֹת, וְהַבַּעַל צְרִיךְ לְשֻׁמַּח אוֹתָהּ, וּלְהִרְחִיב אֶת דַּעְתָּהּ, וְלֹא לְהוֹסִיף גִּזוֹן עַל יְגוֹנָהּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְשֻׁמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאָנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵת מִתְחַזְּקֵת, וְאִיךָ שְׂאֵת מִמְּשִׁיכָה לְעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד בְּקִהְלָתְנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּרוּי רַב גַּחַת מִיְלֻדֶיךָ, וּבְקָרוֹב מָאֵד גַּם בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יוּכַל לְבוֹא אֶל יְשִׁיבְתָנוּ לְלַמֵּד.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזַּק אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תָּמִיד תִּשְׁתַּדְּלֵי שְׁתַּחֲוֶה לָךְ מְלָה טוֹבָה לְכָל אִשָּׁה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים מֶה שְׁעוֹבֵר עַל אַחֲרִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (פְּסָחִים נד:): "אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מֶה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ", כִּי יְכוּל לְהִיּוֹת מִבְּחוּץ גְּרָאָה שֶׁהִכַּל בְּסֵדֶר, אֲבָל מִבְּפָנִים הַשֵּׁם יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֶה שְׁעוֹבֵר הַיּוֹם עַל בְּנֵי-אָדָם, וְלִכֵּן כְּשֶׁבָא אָדָם עִם פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, וּמְקַדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם, בְּזֶה הוּא מְחַיֶּה אֶת עֲצָמוֹ וּמְחַיֶּה אֶת אַחֲרִים. וּבְקִאֲמַת אָדָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, עַד שֶׁהוּא תָּמִיד יִהְיֶה מְשֻׁפָּע וְלֹא מְשֻׁפָּע וְכוּ', וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאֵדָם תָּמִיד יִשְׁפִּיעַ לְאַחֲרִים וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:): 'לְעוֹלָם יִקְדִּים אָדָם שְׁלוֹם לְכָל אָדָם', אָדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְהִתְעַנֵּן בְּשְׁלוֹם זוּלָתוֹ, וְזוֹ לֹא פְּחִיתוֹת כְּבוֹד, שְׂאֵנִי יוֹרֵד אֶל הַשָּׁנִי וְשׁוֹאֵל בְּשְׁלוֹמוֹ, אוֹ שְׂאֵנִי מְחַיֶּה לוֹ, כִּי זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל — כְּשֶׁזּוֹכָה לְקָרֵב וּלְחַזַּק אֶת זוּלָתוֹ, לְעוֹדְדוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְשִׁמְחוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לָזֶה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, י"ז אדר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה לְאַחֲרוֹנָה קִבַּלְתִּי כַּמָּה פְּקֻסִים מֵהַפְּקֻס שְׁלֶךְ, אֲכַל בְּלִי
שְׁמוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן אָנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמִי לְהַשִּׁיב, וְלִכֵּן תִּכְתָּב לִי מִי
הוּא הַשּׁוֹלֵחַ.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתַּגְּמַר כְּכֹר עִם הַתְּשֻׁלוּמִים שֶׁל הַנְּסִיעוֹת שֶׁל
רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁעֵבֶר, כְּדֵי שְׁלֹא יֵצֵא, חֶסֶם וְחִלְיָה, חֲלוּל הַשֵּׁם, וְחֲלוּל
שָׁמַי, וְחֲלוּל שֵׁם יִבְנְאֵל, כִּי אֲנַחְנוּ מֵאֵד שׁוֹמְרִים עַל שְׁמֵנוּ, תִּהְיֶה
לְאֵל, עַד עַכְשָׁיו זְכִינוּ שְׁיֵשׁ לָנוּ שֵׁם מֵאֵד מֵאֵד טוֹב, וְעַל-כֵּן לְמָה
צְרִיכִים לְהִגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, הֶעֱקָר רְאֵה לְעֲשׂוֹת לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכֹל
יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, כִּי הָאֲרַבְּעָה לְמוֹדִים הָאֵלוּ
הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם שְׁעוֹר
מֵאֵלוּ הָאֲרַבְּעָה שְׁעוֹרִים, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת
וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְגַמֵּר עִם הַחֻבוֹת שֶׁל הַנְּסִיעָה, שְׁנֵה גוֹרָם לָנוּ
חֲלוּל הַשֵּׁם, וְצַעַר גְּדוֹל מֵאֵד, אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּגְּמַר
עִם זֶה כְּכֹר פְּעַם וּלְתַמִּיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ פְּעָמִים, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת בְּנֵךְ, אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִגְמַר
עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, רַק צְרִיכִים סְבָלְנוֹת וְהַתְחַזְּקוֹת מְאֹד, כִּי אִתָּה
יֹדַע שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׂמַחְזִיק מֵעֵמֶד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

אוֹדוֹת ... כְּתַבְתִּי לוֹ מִכְתָּב חֲרִיף, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהוּא יִצִּית אוֹתִי. וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, שְׂאִתָּה וְ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְאוֹלִי
עוֹד אֶחָד, תְּדַבְּרוּ אִתּוֹ שְׁפָעַם וּלְתַמִּיד יִגְמַר אֶת הַחֻבוֹת, וּמִהֵיוֹם
וְהִלָּא אֲנַחְנוּ כְּבָר נִשְׁמַר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּיַד מִי תְּהִינָה הַנְּסִיעוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדַע, שְׂמְאֹד
מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
מִשְׁבָּרִים וְגָלִים וְכוּ' וְכוּ', צָרוֹת מִבֵּית וְצָרוֹת מִבְּחוּץ, וְזֶה מְעַקֵּם לָךְ
אֶת הָרֹאשׁ וְהַמֶּחַ לְגַמְרִי, וְאִתָּה לֹא יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת
כְּבָר אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת, פֶּרֶק ה'): לְפֹנִים צְעֵרָא אֲגָרָא, לְפִי הַצֵּעַר
שִׁישׁ לְאָדָם כֶּף הַשְּׂכָר, וְעַל-כֵּן אִם בָּא לְאָדָם כָּל-כֶּף קָשָׁה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מִתְגַּבֵּר וְהוּא בְּשִׂמְחָה, שְׂכְרוּ עַד אֵין
קָץ, וְלָכֵן תְּתַחַזֵּק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים וְנִגְלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

אָשֶׁר כד תתס — כד תתסא בנחל רסג

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד, ובקרוב מאד תבשר לי בשורות משמחות, הן בענין פרנסה והן בענין שדויכים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, י"ז אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

מאד מאד שמחתי לשמע, שזכית לסיים את כל "ספר-המדות", ואת יודעת חלק גדול מאד בעל-פה, ועכשו את עושה מסבת סיום, אני מברך אותך, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי מאד מאד בחיים, ותהיי המאשרת ביותר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתסא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, י"ז אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל בנות התיכון "בית פיגא", הנ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני שמח לשמע, שאתן משתפרות במדות טובות, וביראת שמים, ויען שעכשו יש לכן מסבת סיום ב"ספר-המדות", באתי לברך אתכן בלכן, שתתמידו מאד ב"ספר-המדות", כי המדות הן היסוד של האדם, ובלי מדות אינו נקרא אדם כלל, אלא תיה בצורת אדם, ולכן מאד מאד הזהירנו רבנו ז"ל ללמד הרבה את "ספר-המדות", כי צריכים לקנות לעצמו מדות טובות, וזה מועיל לכל החיים.

תמשכנה להתעלות מעלה מעלה במדות טובות וביראת שמים,

רסד אָשֶׁר כד תתסב — כד תתסג בַּנְחַל

וְתִהְיֶינָה בְּנוֹת רְצִינִיּוֹת, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֵן, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָכֵן עִם חַתָּנִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וְתִבְנוּ בְּתִים נְאֻמָּנִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתסב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּהְיֶה אִתִּי בְּקִשֶׁר מֵה שְׁיֹתֵר
מִהֵר, כִּי יֵשׁ לִי שְׂדוּךְ טוֹב בַּעֲבוּרְךָ, וְאֲנִי יָכוֹל לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי
טוֹב, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר אִתְּךָ כַּמָּה עֲנִינִים, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהִיּוֹת אִתִּי
בְּקִשֶׁר, בְּדַרְךְ כָּלֵל הַכִּי טוֹב כְּשֶׁאֲצַלְנּוּ אַחַר הַצְּהָרִים — כְּשֶׁעַתָּה
אֲרַבֵּעַ וְכו'.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ עַל ...
שְׁלֵא יִסְתַּוְּבֵב בְּרַחוּבוֹת, כִּי הוּא קוֹנֵה לְעֲצָמוֹ שֵׁם רַע, וְהוּא אֵף פַּעַם
לֹא יוֹכֵל לְהִתְחַתֵּן, וְחִבָּל מְאֹד שֶׁהַשֵּׁם שְׁלוֹ יֵרֵד לְגַמְרִי, וְלָכֵן אִם
אַתָּה יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו, שִׁיכַנֵּס לְכוֹלֵל בְּקָר אֲצֵל הָרֵב ... מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגָלִים
שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתסג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אָשֶׁר כד תתסד בַּנְחָל רסה

מָאד מָאד אָנִי מְצִטְעֵר לְשִׁמְעַ, שְׁאַתָּה מְסִתּוֹכֵב עַל הַרְחֻבוֹת וְכוּ', אִם אַתָּה רוֹצֵה שְׁאַקַח אוֹתְךָ חֲזָרָה לְפָנַי, תִּפְנֹס אֶל הַכּוֹלָל שֶׁל הָרֵב ... לְפָנַי הַצְהָרִים, מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וְאִז אִם תִּעֲשֶׂה כֵן — אַקַח אוֹתְךָ בְּלִי גִדְר חֲזָרָה.

אֵל תְּסִתּוֹכֵב בְּרְחֻבוֹת, כִּי אַתָּה גּוֹרֵם לְעֲצָמְךָ שֵׁם רַע, וְאַחֲר־כֵּן לֹא תוּכַל לַעֲשׂוֹת שׁוּם שְׂדוּכִים.

הַמַּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדַרְא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אֵיךְ אָנִי שָׂבוּר מִמְּצָבְךָ, כִּי תִמִּיד בְּקִשְׁתִּי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלַכְל תִּלְמִידִי יְהִיָּה טוֹב בְּחַיִּים וְכוּ', וְלֶךְ קָרָה צָרָה כּוֹז, שְׁמָאד מָאד כּוֹאֵב לִי, בְּפִרְט שְׁהֵיִיתָ כָּל-כֶּף מְסוּר אֵלַי וְכוּ', וְגַם עֲכָשׁוּ אַתָּה מְסוּר כָּל-כֶּף אֵלַי וְכוּ', אֵיךְ יִקְרָה לְךָ דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וְזֶה אוֹכַל אוֹתִי מָאד-כִּי אָנִי מָאד מְצִטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה, כַּאֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוּ יוֹדֵעַ, אֲבָל מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אָנִי נִמְצָא בְּאוֹתָהּ צָרָה, וְדִי לְמַבִּין, וְכָל הַתְּחִזּוֹתֵי הַיָּא, אֲשֶׁר, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּתוֹךְ עֲנִי וּמְרוּדִי אָנִי יוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, מַעֲצוֹת נוֹרְאוֹת כְּאֵלוֹ, מַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, וְזוֹ כָּל חַיּוּתִי.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה גַם אַתָּה לְהַתְּחַזֵּק, וְאֵיךְ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנָה מָאד מָאד קָשָׁה לְךָ, עִם כָּל זֹאת זְכוּר גַּם תִּזְכֹּר מָה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיִטִּי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מַח): אִם הִיָּה לוֹ אֶחָד שְׁיִגִּיד לוֹ "אֲחִי חֲזוּק!" הִיָּה רֵץ אֲלֵפֵי אֲלֵפִים פְּרָסְאוֹת וְכוּ', וְרוֹאִים מְזֶה, שְׁגַם לְרַבֵּנוּ

ו"ל לא הִיָּה לוֹ מִי שְׂיִגִיד: "אָחִי חֹזֵק", כִּי רַבְּנוּ ו"ל עָבַר יְסוּרִים מְכַל הַצְּדִדִים, וּמוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל מְסַפֵּר, שְׁפַעַם בָּא אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְרַבְּנוּ ו"ל שָׁכַב עַל הַסִּפָּה וּבָכָה מְאֹד, מוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל מְאֹד נִבְהַל, וְשָׂאֵל אֶת רַבְּנוּ ו"ל: "מָה קָרָה?" עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אֲזוּי אֶ זְאוּף זָאל מְעַן אוֹיִס טְרַעפֵּן אוֹיף מִיר" [דְּבַר כְּזֶה שְׂיַחֲשְׁדוּ בִּי?!], כִּי אִזְ הַזְקֵן הַמְתַּנַּגֵּד עַל רַבְּנוּ ו"ל הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רַע מְאֹד מְגַנֶּה וְכוּ', וְאָמַר מוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל, שְׁבִשְׁעַת מַעֲשֵׂה, הוּא לֹא הִבִּין אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אִזְ מָה? אִזְ הֵהוּא מְדַבֵּר עָלָיו וְכוּ'... אֲבָל אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהִתְחִילָה לְהִיּוֹת עָלָיו מַחְלָקָת, וְעָבְרָה עָלָיו כָּל-כָּף הַרְבֵּה מְרִירוֹת, וְהִכְנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית-סֵהַר, וְרָדְפוּ אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה, כַּמּוּבָא בְּעָלִים לְתַרוּפָה בְּמַכְתָּבִים צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח, אִזְ הִתְחִיל לְהִבִּין לְמָה רַבְּנוּ ו"ל בָּכָה כָּל-כָּף, כִּי רָאָה בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ מָה תְּהִינָה הַתּוֹצְאוֹת שֶׁל הַנְּבִיחוֹת שֶׁל הַמְתַּנַּגֵּד שֶׁלוֹ, וְכֵן הוּא בְּעִנְיָנּוּ, בְּיָדָאֵי כְּשֶׁאָחַד מְדַבֵּר עַל הַשְּׂנִי, אִזְ מָה? אִזְ הוּא דְבַר, אֲבָל מִי שֶׁמְסַתְּפֵל מָה שְׁקוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם, שְׂיֵשׁ מֵאוֹת וְאוּלַי אֶלְפֵי אֶלְפִים אֲבָרְכִים, שְׁעוּבָרִים אֶת הַמְּצַב שֶׁלָּךְ, וּמְכַל שְׁפֵן וְכָל שְׁפֵן רַבּוֹת בַּחוּרִים, שְׁעוּבָר עֲלֵיהֶם פָּגַם הַבְּרִית, הוּא יְכוּל לְהִבִּין אֶת הַפֶּאֶב שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁכָּל הַמְּחַלְקָת וְהַנְּבִיחוֹת שְׁחוּלְקִים וְנוֹבְחִים עָלַי, זֶה גּוֹרֵם שְׁכָל-כָּף הַרְבֵּה בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים הִיוּ יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק מִהַסְּפָרִים, וּבְשֶׁבִיל הַמְּחַלְקָת — קוֹרָה מָה שְׁקוֹרָה וְכוּ', אֲבָל, תְּהִלָּה לְאֵל, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, הַסְּפָרִים הוֹלְכִים בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְעוֹשִׂים פְּעֻלוֹת מְאֹד גְּדוּלוֹת. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד נִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת.

זְכוּר וְגַם תִּזְכֹּר מֵאֲמָרָם ו"ל (שׁוֹחַר טוֹב, תְּהִלִּים כ'): כָּף אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אִם רְאִיתֶם שֶׁהַצְּרוֹת מְכַסּוֹת אֶתְכֶם, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אַתֶּם נִגְאָלִין; וְלִכֵּן אִם כִּסּוּ אוֹתָךְ כְּבַר הַצְּרוֹת כָּל-כָּף, תִּדַע, שְׁבוּדָאֵי תְהִיָּה לָךְ יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה. הֶעֱקַר רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִשְׁבוּר אוֹתָךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּכַתְבִּי מְכַתֵּב זֶה, מִמֶּשׁ דָּם נוֹטֵף לִי

בלב, שְׁאֲנִי רוֹאָה וּמְרַגֵּישׁ אֶת צַעֲרָךְ הַקְּשָׁה, שְׁאֵתָה כָּבֵר עָגוּן זֶה יוֹתֵר מְשַׁלֵּשׁ שָׁנִים, וּבְנֻדַּי שְׁלֵם יְשֵׁלֵם הַמְּכַעִיר אֶת הַבְּעֵרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר תְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,

עַם כָּל זֹאת אֲנִי בָּא וְאוֹמֵר לָךְ עוֹד פְּעַם: "אָחִי, חֲזֹק!" ! "אָחִי חֲזֹק!" ! "אָחִי חֲזֹק!" ! וּבְזִכּוֹת זֶה, שְׁאֵתָה עוֹזֵר לִי לְהַעֲבִיר אֶת הַסְּפָרִים לְפָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַבֵּר יִהְיֶה סוּף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֶיךָ, תַּחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן גַּפְשֶׁךָ.

אֹדוֹת שֶׁ... רוֹצָה אֶת הַדִּיסק וְכוּ', מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ, וְעוֹלָה לָנוּ הוּן תּוֹעֲפוֹת, וְהוּא רוֹצָה אֶת זֶה סֵתֵם כֶּף, אֵיךְ אֵתָה יְכוֹל לְהַבִּין אֶת זֶה? ! לָנוּ אֵין סְבֵא... לָנוּ אֵין קָרָן... אֲנַחְנוּ מְדַפְּסִים עִם חוֹבוֹת לְרִכְבוֹת דּוֹלָרִים, כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ יוֹדֵעַ, שְׁאֲנַחְנוּ מְדַפְּסִים רַק עִם בְּטָחוֹן בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לָנוּ שׁוֹם גְּדִיב וְשׁוֹם גּוֹתֵן, וְעַל-כֵּן לֹא שֵׁיכֵת בְּקִשְׁתְּךָ וְכוּ'.

אֲנִי נִקְלַעְתִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, תוֹךְ יוֹמִים אֲנִי צָרִיךְ שְׁמוֹנִים אֶלֶף ש"ח הַלְוָאָה לְשִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים.

בְּעֵינַי הַסֵּמ"ך-מ"ם, אַל תְּדַבֵּר אֵתוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, זֶה כְּלָב טָמֵא וְכוּ', וְכָל הַמְּסִירוֹת בָּאוֹת רַק מִמְּנוּ, וּבְגִלְלוּ נְפִלְתִי בְּחוֹבוֹת עֲצוּמִים, כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים רַק מִמְּנוּ, מָה לַעֲשׂוֹת? הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצְרוּתִי דֵּי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרִכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ח אדר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פה תקבל כמה מכתבים מאד נחוצים למסר אותם ליְעֲדָם מֵה שְׁיֹוֹתֵר מְקַדָּם בּבִקְרָה.

רָאָה שֶׁהַשְּׁעוֹר הַיּוֹם יִהְיֶה בְּדִיוֹק בְּשַׁעַה תְּשַׁע, כִּי אַחֲר־כֶּן אָנִי צָרִיךְ לְלַכֵּת, וְאִם זֶה לֹא יִתְחַיֵּל בְּזִמְנִי, אִז לֹא יִהְיֶה שְׁעוֹר, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה בְּשַׁעַה תְּשַׁע בְּדִיוֹק.

מְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שֶׁהִתְחַלַּתְּ עִם תְּכַנְיֹוֹת לְבָנוֹת, וְחַתְמָתְךָ חוֹזָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּמְזֶל טוֹב.

אוֹדוֹת בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עֲדִינְךָ אֵינְךָ עוֹד שׁוֹם שְׁפּוֹר, וּצְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים שְׁיִחַזֵּיק מֵעַמְדִי, וְאִנִּי מְקַנְיָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי יֵשׁ לוֹ כְּשֶׁרוֹנוֹת טוֹבִים, אֲבָל אֵינְךָ לוֹ רְצוֹן, אֲבָל אִם הִנֵּה מוֹצִיא אֶת הַרְצוֹן שְׁלֹו לְטוֹב — הִנֵּה מְצַלִּיחַ.

אֵינְךָ אֶתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַזְּכוּת שְׁיֵשׁ לְךָ, שֶׁאֶתָּה עוֹזֵר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הָעֵזֶר הַזֶּה אֵל מֵה הִנֵּה בְּנֶךְ מְגִיעַ, וְאֲצִלִּי בְּטוֹיחַ, כִּי בְּזְכוּת שְׁמִשְׁמִשִּׁים אֶת רַבְּנוֹ וְ"ל, מְקַבְּלִים חוֹזָה כִּי אֶלְפִי אֶלְפִים וְרַב רַבְבוֹת יוֹתֵר וְכוּ', וְעַל-כֵּן אָנִי מְקַנְיָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּזְכוּת הָעֵזֶר וְהַשְּׁמוּשׁ, סוּף כָּל סוּף בְּנֶךְ יְצַלִּיחַ מְאֹד, כִּי כְּבֹר הֵיוּ תְּקוּפוֹת שְׁלֵמָה בְּהַתְּמָדָה רַבָּה, וְאִנִּי מְקַנְיָה שְׁיִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רָאָה לְמַסֵּר תְּכַף-וּמְיָד אֶת הַמְּכַתְּבִים, כִּי הֵם מְאֹד נְחוּצִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ח אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אתה צריך לדעת, שמי שזוכה לאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, הוא יכול לקבל אצל כלם, ושום דבר אינו מפריע לו, אבל בו ברגע שאין לאדם אמונה ברוחה ומזככת, אזי הוא רץ ומתרוצץ מחסידות לחסידות, ומדרך לדרך, ומהנהגה להנהגה, ולבסוף אין בידו כלום. ועל-כן העקר להתחזק באמונה פשוטה, לידע שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא נתן לנו את התורה הקדושה על הר סיני, וכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, כבר היה על הר סיני, ולכן כדאי להיות בכל חלקי התורה הקדושה, וכמו שבקש אותנו רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן כח), שאמר, שראוי לעבר בכל הספרים שבעולם, ועל-כן אצלי לא אכפת לי איזו חסידות, איזו דרך, איזו הנהגה, כלם קדושים, כלם ברורים וכלם טהורים, ולא כדאי לעשות פרוידים ושנאות, שזו עצת הסמ"ך-מ"ם. ולכן רק תתחזק באמונה פשוטה, ועקר האמונה הוא על-ידי תפלה, שאדם צריך להרגיל את עצמו תמיד לדבר אָל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, וכשהוא מדבר אָל הקדוש-ברוך-הוא, אז מצליח דרכו תמיד.

אודות הסיום, בודאי ראוי לעשות סיום מסכתא עם סעדה קבועה עם פת, כי היא סעדת מצוה, ולהזמין את כלם.

העקר ללמד עם בעלי תשובה אמונה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן לג): אצל העולם אמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי אמונה הוא דבר גדול, כי בלי אמונה אי אפשר להתקיים כלל,

בְּנַחַל

כד תתסז

אֲשֶׁר

ער

וְעָקַר הַהִתְחַזְקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אודות בְּנֵךְ, שְׂאֵתָה רוֹצֵה שִׁילְמַד אִיִּדִישׁ, הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה, כִּי אֵתָה הָאֲבָא שֶׁל הַבֵּן.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ הַבְּנָה הַדְּדִית, וְשִׁלְא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם שׁוּם חֲלוּקֵי דְעוֹת וּפְרוּדִים, וְעַל כָּל־ם — שְׂתִּהְיֶה שְׂרוּיָה בֵּינֵיכֶם אֶהְבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי מְאֹד הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְכַשִּׁישׁ לְאָדָם שְׁלוֹם-בֵּית, יֵשׁ לוֹ הַרְחַבְת הַדַּעַת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתסז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

תִּרְאוּ לַהֲיוֹת מוֹכְנִים בְּשַׁעַת תִּשְׁעָה בְּעָרְב לְשַׁעוֹר בְּדִיוֹק, כִּי אַחֲר־כֶּף אֲנִי צָרִיךְ לְלַכֵּת אֶל רוֹפֵא, וְאִם זֶה לֹא יִתְחַיֵּל בְּזַמֵּן, אִז לֹא יִהְיֶה שַׁעוֹר, וְתַעֲבִיר אֶת הַמָּסָר הַזֶּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְכֶם, שְׂאֵתֶם עוֹסְקִים בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, לְהַדְּפִים סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, סְפָרֵי אֲמוּנָה, שְׂמִחְזָקִים וּמְעוֹדְדִים אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאִף שְׁזֶה נִרְאֶה סֵתֶם דְּבוּרִים, אֲבָל בְּאֲמַת בְּלִי אֲמוּנָה אָדָם הוּא הַכִּי מְסַכֵּן בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל עִם אֲמוּנָה הָאָדָם הוּא הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְדַבֵּר תָּמִיד מְאֲמוּנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

... גֵּרוֹ יֵאִיר, מְאֹד בְּקֶשׁ מְמַנִּי, שְׁנַתֵּן לוֹ אֶת הַדִּיֶּסֶק שֶׁל

אָשֶׁר כד תתסח בַּנְחָל רעא

ה"לקוטי-הלכות", וכתבתי לו, ששבשום אפן שבעולם לא יקבל מאתנו, ולכן תהיה גם אתה חזק, ואל תתן שום דיסק, כי אין לנו שום עסק עם אף אחד, ואנחנו לא מתערבים עם אף אחד, ואנחנו לא צריכים טובות מאף אחד, ודיקא על-ידי-זה נצליח, שלא תהיה לנו שום שיכות אתם.

מחמת טרדוטי הרבות — ההכרח לקצר עכשו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תאמר ל... גרו יאיר, שיצלצל ל... גרו יאיר ו... גרו יאיר, ולמסר להם מה שאחיו ... גרו יאיר, אמר, כי הם צריכים להיות מודעים לזה.

כד תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, י"ח אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתשתדל לגמר עם בעל-הבית, כי חבל מאד שהוא יסחב אותך אל בית-המשפט, אשר הם רשעים ארורים, והם יכולים לחייב אותך בארבעים אלף ש"ח, ואני התפשרתי אתו, שימחל לך על הכל, ויניח אותך על שמונה-עשר אלף ש"ח, ואתה צריך להבין, כי אם הדבר הזה ימשך אל בית-המשפט, חס ושלום, יכול להיות הפרת חוזה, ואז תאבד את כל הכסף, חס ושלום, וזה אצלו קרן נפלאה, כי הוא יכול למכר את הדירה היום למאה ועשרים אלף דולר, ולכן כדאי לך אפלו ללוות אצל שלשה אנשים, באפן שלא תצטרך להגיע שהבנק, חס ושלום, יחייב אותך בסכומים אדירים, ולכן תהיה חכם מראש.

נא ונא תחזק את עצמך להיות בשמחה, ותחזק את אשפתך,

ותשתדל מאד מאד לא לקמץ בבית כלום, כי כך פתוב בתקונים:
 כְּשֶׁאָדָם הוּא קִמְצָן, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מִתְקַמֵּץ לוֹ הַמַּח, וְנוֹפֵל בְּמַחֲזִין
 דְּקִטְנוּת, וְלִהְפֹּךְ כְּשֶׁהָאָדָם מוֹתֵר, אָז נִתְרַחֵב לוֹ הַמַּחֲזִין, לְכֵן רְאֵה
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְתִרְאֶה בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

נא ונא הדבק את עצמך בו יתברך, ותמיד תשתוקק רק אל
 הקדוש-ברוך-הוא, ואין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא,
 כי כשהאדם מחזק את עצמו בעבודה הקדושה הזו, מצליח דרכו
 תמיד. ולכן אל תהיה בטלן! תקח את עצמך בידיך, ועל-ידי-זה
 תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ח אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
 מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
 איך שאתה עוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידי היקר! אתה צריך להיות חזק בזה מאד
 מאד, כי זה תקון על כל העבר וכו' וכו', כי כשזוכים להפיץ את
 ספרי רבנו ז"ל — אין עוד תקון גדול מזה! כי ספרי רבנו ז"ל
 מחזירים אמונה פשוטה בעם ישראל, וזה מה שצריכים בדור הזה
 — אמונה פשוטה בלי שום חכמות והשכלות כלל, ורואים מה
 שקורה בעולם כל מיני שטיות וכו', וקוראים לזה חכמות וכו', ולכן
 ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להפיץ את אור רבנו ז"ל,

אֲשֶׁר כד תתסט בַּנְחָל רעג

וְתִתְאַזָּר בְּעִזּוֹת וּבַעֲקֻשָׁנוֹת דְּקִדְשָׁהּ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמֶיהָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ בְּכָל יוֹם, כִּי הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנִגְדֵי הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' שְׁעוּרִים הָאֵלּוּ, וְאִזּוּ יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל — מְלֵהֲתַפְּלֵל בְּמִנְיָן.

אוֹדוֹת הַבְּחוּר ... נִרוּ יְאִיר, אֲתָה יָכוֹל לְהַגִּיד לוֹ, שְׂפָךְ נַפְסֶךָ בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, כְּשֶׁהִגִּיעַ הַזְּמַן לְהִתְחַתֵּן, וְהַהוֹרִים אֵינָם מְרֻשִׁים, הוּא אֵינוֹ צָרִיף לְשָׂאֵל אוֹתָם כָּלֵל, וְזוֹ הֵלְכָה פְּסוּקָה, כִּי הַבְּחוּר חַיֵּב בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה, וְכֵן פּוֹסֵק הַגָּאוֹן בְּעַל 'אַגְרוֹת מִשֶּׁה', שְׂאֵח צְעִיר לֹא צָרִיף לְחַכּוֹת לְאֵח מְבַגֵּר, וְלִכֵּן כִּפִּי שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, שְׂאֵל יִשְׂאֵל אֶת אֶף אֶחָד, וְרַק יִתְחַתֵּן תַּכְּף־וּמְיָד, כִּי לֹא כְּדַאי לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם אֲפֵלוּ יוֹם אֶחָד, וְלְהִיּוֹת פְּגוּם, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה שׁוֹמֵרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל מֵינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת, וְהַשִּׁמְחָה מְכַנְסֵת בְּאָדָם בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְהַשִּׁמְחָה מְכַנְסֵת בְּאָדָם אֶהְבָּה, וְזֶה מַה שְּׂאֲתָה צָרִיף לְתַת לְאֲשֶׁתָּהּ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש הַשְּׁנָה ו'): אֲשֶׁה — בְּעֵלְהָ מְשִׁמְחָה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשִׁמְחָת אֶת אֲשֶׁתָּהּ, וְתִפְסִיק כְּבָר עִם הַשִּׁטְיוֹת שְׂלָהּ, שְׂאֲתָה צָרִיף תְּמִיד לְהִיּוֹת צוֹדֵק וְכוּ', וְכוּ', תֵּן אֶת הַצְּדִק לְאֲשֶׁתָּהּ, תַּעֲזֹב כְּבָר אֶת הָעֲקֻשָׁנוֹת שְׂלָהּ, כִּי עַד מְתִי יִהְיֶה בִּינֵיכֶם קֶצֶר כָּל־כָּף חֲזֵק וְכוּ', וְתְּמִיד תִּגִּיד שְׂאֲתָה צוֹדֵק וְכוּ', וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּף־הוּא, שְׂתַבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, וְתִצְיַת אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ח אדר"א ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, בזה שכתבת לי, שספרת את שערות ראשך וכו', אשר באמת אצלנו האשפנזים הוא עקר גדול מאד, כי כך אין שום חציצה בטבילה וכו', כי אשה צריכה לגלח את שערות ראשה לגמרי, וכדי שלא תתגננה, היא הולכת עם פאה, ועל-כן טוב מאד מה שעשית, אבל אני מאד מאד מצטער, שעדין את מעשנת וכו', דבר זה אסור באסור חמור אפלו לגברים, וכמו שהזהירנו רבנו ו"ל, שזה מסכן מאד, וכל שכן וכל שכן שזו פריצות גדולה לעשן, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שגם את זה תפסיקי.

מה אמר לך! את מאד חקוקה בתוך פנימיות לבבי לטוב כל הימים, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל ישתנה, הנה הקדוש-ברוך-הוא עזר לך, שבעלך קבל עבודה בתלמוד-תורה, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיכנס לנו שפע, ואז תהיינה משכורות גדולות וכו'.

אודות שאת תחזרי ל... אנחנו מקוים לשנה הבאה, כי עכשו באמצע השנה לא שיהי.

נא ונא חזקי את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בקיום האדם, פי עוברים על כל אחד ואחד בזה העולם כל-כך הרבה צרות ויסורים ומרירות, ואי אפשר להחזיק מעמד, אלא על-ידי שמחה, וצריכים לשמח את עצמו ולשמח את אחרים, ועל-כן אני מאד מאד שמח לשמע, שאת משמחת את נשות אנשי

אֲשֶׁר כד תתעא בַּנְחַל ערה

שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּחֲזִיק וְתַעֲזֹדֵד וְתִאֲמָצִי אֶת כָּלֶךְ, אֲשֶׁר זוּ מִצְנָה גְדוּלָה מְאֹד.

בְּעִנְיַן אֲמוּנַת חֻכְמִים שְׂאֵת מְדַבֶּרֶת עִם הַבְּנוֹת, וְכֵן עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, אֶת צָרִיכָה רַק לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, וְאֶת לֹא צָרִיכָה לְשִׁמְעַע מֵהַ שְׂאֲחֵרִים אֲוֹמְרִים, וְזוֹ הַעֲצָה הִכִּי טוֹבָה, שְׂאֵדָם צָרִיךְ רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּחִיזָּקוֹת עִם זֹולָתוֹ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה אֲכַפְתָּ לּוֹ מֵהַ שְׂאֲצֵל אַחֲרִים, הוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּוֹדָאֵי יִצְלִיחַ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תַּמִּיד.

הַמְּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדֹרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂתַחֲזִיחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֶל.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁתַּדְּדֵלִי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר זוּ מִצְנָה גְדוּלָה מְאֹד — לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת אַחֲרִים, כִּי הַרְבֵּה פְּעַמִּים עִם דְּבוּר אֶחָד שְׂמִדְּבָרִים עִם זֹולָתוֹ, בְּזֶה קוֹנִים לְעֲצָמָם עוֹלָם הַבָּא וְעוֹלָם הַזֶּה, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד כָּל-כּוֹ הַרְבֵּה מִשְׂבָּרִים וְכָל-כּוֹ הַרְבֵּה גַלִּים, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, אֶלָּא עַל-יְדֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי וְאֲשַׁרִּי מִי שְׂמִיחָתִי אֶת עֲצָמוֹ וּמְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים.

נָא וְנָא רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֶל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחֵיה וּמִהֵנָּה וּמִקְיָם אֶת כָּל

רעו אָשר כד תתעב בנחל

הבריאה כלה, והרגילי את עצמך לבקש בכל יום ממנו יתברך כל מה שאת צריכה — בין בגשמיות ובין ברוחניות, הכל תבקשי רק ממנו יתברך, כי התפלה שאשה מבקשת ומתפללת, מאד מקבלת ומרצה בשמים, ואצל רבנו ז"ל היא דבר זה מאד עקר גדול — התפלות שהאשה מתפללת.

נא ונא החזיקי מעמד, ואני מקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שבקיץ הזה אֶזכה לחתן את בתיך שתחיה, ותרוי רב נחת ממנה.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תשא, י"ח אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך את מתקנת את המדות שלך.

ראי לקחת את עצמך בידך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ותצליחי מאד.

העקר את צריכה להשפיע על החברות, שגם הן תתחלנה לציית ולהיות רציניות, ועל-ידי-זה יהיה טוב לך ויהיה טוב להן, את צריכה תמיד לראות לדבר מאמונת חכמים, ולא להתפעל משום בת, ועל-ידי-זה תשפיעי עליהן גם-כן אמונת חכמים, וזה יסוד גדול, כי על-ידי אמונת חכמים זוכים לבוא גם לאמונה בהקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (שמות יד): "ויאמינו בהנ"ה ובמשה עבדו", דיקא על-ידי משה עבדו, זוכים להגיע לאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך.

נא ונא תעשי התעוררות בפתה שלך, שיחלקו את כל ספר התהלים בין הבנות. מלבד זאת טוב מאד, שתגידי בכל יום יום

אֲשֶׁר כד תתעג בְּנַחֵל רעז
תְּהִלִּים", כִּי הִתְהַלֵּים נַחֵלֵק לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִימָן
אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ.

הַעֲקָר תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְחַתֵּן אוֹתָךְ בְּקִיץ
הַזֶּה, רַק תִּהְיֶי רְצִינִית, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵשָׂא, י"ח אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחָיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִכֶּם.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְתִחַזְּקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם
בְּיַחַד כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, בְּאִפְסָן שְׁלֹא
יִהְיוּ בִּינֵיכֶם שׂוּם וּפְתוּחִים וְשׂוּם אִי הַבְּנוּת, כִּי זֶה יְסוּד בְּקִיּוּם
שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּית, וְאֲנִי
מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתִּהְיֶי חֵלֶק מִהַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְתַעֲשׂוּ חֶסֶד עִם עֲצֻמְכֶם
וְחֶסֶד עִם אַחֵרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָכֶם יְשׁוּעָה בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵיכֶם אַהֲבָה אֲמִתִּית וְהַבְּנָה
הַדְּדִית, וְזֶה יַעֲזֹר לָכֶם בְּכָל הַעֲנִינִים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁהֵאֲשָׂה מִבְּקִשְׁתְּ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת —
מְאֹד מְקַבֵּלָת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וְכֵן הַבְּעַל אֲשֶׁר מִבְּקִשׁ בְּעֵת הַנְּחַת
הַתְּפִלִּין, מְאֹד מְקַבֵּל וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתעד.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וּבִאֲמַת בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הֵרֵבָה הַתְּחַזְּקוֹת, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר פֶּעַם מוֹהֲרַנ"ף ז"ל: עַל כָּל כַּפִּית "הַתְּעוֹרְרוֹת" צְרִיכִים צִלְחַת מְלֵאָה עִם "הַתְּחַזְּקוֹת", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְזֶה לֹא מִסְפִּיק, שֶׁכָּבֵר יוֹדְעִים אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוּ, אֲלֵא בְּכָל יוֹם וְיוֹם צְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק מִחֲדָשׁ, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל-כֶּף הֵרֵבָה צְרוּת וְכֹל-כָּל הֵרֵבָה יְסוּרִים וּמְרִירוֹת, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּחַזְּקוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם.

נָא וְנָא הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, כִּי כֶּף רַצָּה מוֹהֲרַנ"ף ז"ל, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְדַבֵּר עִם הַשְּׁנֵי דְבוּרֵי אֱמוּנָה, וְעַל-יְדֵי שֶׁתְּרַגְּלֵ אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, אַז תְּצַלִּיחַ דַּרְכְּךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַצְטַרֵף לְלַמֵּד אֶצֶל הַכּוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי בָרֵב עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ, וְאַחֲרֵי-כֵן מְנַחֵה גְדוֹלָה בְּשְׁעָה אַחַת.

וְעַל כֵּלָם — תְּדַבֵּר הֵרֵבָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וּבְגִי-אָדָם צוֹחֲקִים מִזֶּה,

אָשׁר כד תתעה בנחל רעט

כי הם אינם יודעים מעלת הדבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אפילו דבור אחד שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ועל-כן אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, כ' אדר-א' ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לִי
מאד ... גרו יאיר.

קבלתי מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

עכשו שמעתי מאנשי שלומנו, שאתה נמצא במצב מאד קשה וכו', ואתה מאד שבור, לזאת באתי לחזק אותך בכל מיני אפנים שבעולם, כי כך הזהירנו רבנו ז"ל, שאנחנו צריכים להחזיק את עצמנו ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק.

לדעתי, היית צריך כבר מזמן לעזב את ... כי כפי הנראה הוא סתם מנצל אותך, יכולה להיות השתפות עם ... גרו יאיר, טובה מאד, שאתה תשחט לו והוא ימכר, או באיזה אופן אחר, העקר אסור לה לפל ביאוש ובדכאון, חס ושלום, הן אמת שאני מבין שכל מה ששרה לה כל השנים האלו, שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, רדף אותך בכל מיני רדיפות, זה מה שגרים לה את כל הצרות, עם כל זאת תזכר היטב את דברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצה), שפרש את הפסוק: "בצר הרחבת לי", אשר בתוך תקף הצרות צריכים למצא הרחבות. תהלה לאל, חתנת את שני בניך וגם את בתך, שזה חסד חנם מהקדוש-ברוך-הוא, ותהלה לאל, יש לה דירה משלה, ובקרוב מאד תזכה לחתן גם את בנך ... גרו יאיר, ואף שאני יודע שאתה מסבב בחובות, תאמין לי, שכל השבוע הרגשתי מאד

מאד לא טוב, וְאֲנִי יְכוּל לְהַגְדִיר אֶת זֶה אֶפְלוּ מִסָּפֵן, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, עם כָּל זֹאת לֹא אִמְרָתִי אֶת זֶה לֵאמֹר אֶחָד, וְהַעֲקֹר — שֶׁהִסְתַּבְּכְתִּי בְּחוֹבוֹת גְּדוֹלִים עַד מְאֹד, וּבִפְרָט שִׁפְתָאֵם אֲנִי צָרִיף שְׁמוֹנִים אֲלֶיךָ שׁ"ח לְשֵׁלֶם רַק לְמַס שְׁבַח, שֶׁהוּא כֶּסֶף לַפֶּח, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן שְׁאָר חוֹבוֹת שְׁאֲנִי צָרִיף לְשֵׁלֶם לְבְנֵי-אָדָם, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, עם כָּל זֹאת אֲנִי מַחֲזֵק אֶת עֲצָמֵי בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁצָרִיכִים לְמַצָּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת.

וְלָכֵן בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁבֵּר מִכָּל דְּבָר.

בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הָיָה יְהוּדֵי תַמִּים גְּדוֹל, וְשָׁמוּ הָיָה ר' יַעֲקֹב מֵעִיר זֵיטוּמִיר, וְהוּא גַר בְּאוּמָן, וְדָרְכוּ הֵיטָה לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, הוּא בְּעֲצָמוֹ הָיָה עָנִי וְאֲבִיוֹן, מְדַכָּא בִּיסוּרִין, עם כָּל זֹאת הָיָה לוֹקַח שֶׁק, וְהוֹלֵךְ עַל פְּנֵי הַבְּתִים וְאוֹסֵף לָחֵם מִמִּשְׁפָּחוֹת, זֶה נִתֵּן לוֹ רַבֵּעַ לָחֵם, זֶה נִתֵּן לוֹ חֲצִי לָחֵם, זֶה נִתֵּן לוֹ כַּמָּה פְּרוּסוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן הִבִּיא אֶת זֶה אֶל הַקְּלוּזֵי וְחֻלְקָם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְזוֹ הֵיטָה כָּל שְׂמִחָתוֹ — שֶׁהָיָה יְכוּל לְעוֹר לְעַנְיִים, כִּי הֵעֲנִיּוֹת בְּאוּמָן הֵיטָה כָּל-כֶּף גְּדוֹלָה, שֶׁבִקְשֵׁי הָיָה לָהֶם לָחֵם יָבֵשׁ, וְחֲמָמוֹ מֵיִם חַמִּים, וְטָבְלוּ אֶת הַלָּחֵם בַּמַּיִם, וְזוֹ הֵיטָה הָאֲרוּחָה הַכִּי טוֹבָה, עַד כְּדֵי כֶּף הָיָה הִרְעִיבוֹן בְּאוּמָן. ר' יַעֲקֹב הָיָה תַמִּיד הָיָה שְׂמֵחַ, אֵף שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ הָיָה עָנִי וּמְדַכָּא בִּיסוּרִים, וְהֵיטָה דָּרְכוּ לְעֵלוֹת בְּכָל יוֹם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהָיָה יוֹשֵׁב שָׁם, וְקוֹרָא אֶת הַסְּפָרִי מְעֻשְׂיוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, בְּנִעִימוֹת פְּזוּת, בְּקוֹל הַתְּעוֹרְרוֹת כְּזֹה! שֶׁכָּל מִי שֶׁשָּׁמַע אוֹתוֹ — הִתְחִיל לְבַכּוֹת, מְרַב תְּשׁוּקָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁהוּא הַכְּנִיס בּוֹ, כִּי הָיָה לוֹ קוֹל מְעוֹרֵר מְאֹד, וְהוּא אָמַר אֶת זֶה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שְׁאֲנָשִׁים הַתְּעוֹרְרוּ רַק מִשְׁמִיעַת הַקּוֹל; אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ!

וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, רְאֵה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁקָּשָׁה וְמָר לָךְ מְאֹד

אָשֶׁר כּד תתעו בַּנְחֵל רפא

מאד עֲכָשׁוּ, וְנִדְמָה לָךְ כְּאִלוּ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּךָ, עִם כָּל זֹאת עָלִי לֹאמַר לָךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שׁוּחַר טוֹב, תְּהִלִּים כ"א): כִּי אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, אִם רְאִיתֶם שֶׁהֲצִרֹת מְכֻסּוֹת אֶתְכֶם, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה אַתֶּם נִגְאָלִין; וְלִכֵּן אִם הִצַּעַתָּ לְמַצָּב כְּזֶה, שֶׁהֲצִרֹת מְכֻסּוֹת אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וְאַתָּה חוֹשֵׁב, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּאִלוּ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּךָ, וּכְאִלוּ זֶהוּ זֶה וְכֹו' וְכֹו', עָלִי לֹאמַר לָךְ, שְׁדִיִּקָּא עֲכָשׁוּ יַעֲזוּר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק תִּחְזִיק מִעֲמִד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל, וְהֵייתִי מִזַּעֵץ לָךְ, אִם אַתָּה יְכוֹל לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" שֶׁל רִבְנֵי ז"ל, וְלֹאמַר אֵת הָאִיִּדִישׁ, וְהִלְשׁוֹן הַזֶּה תִּעֲזָרֵר אוֹתָךְ מֵאֵד מֵאֵד מִהַשְּׁנָה, כִּי כִּי אָמַר רִבְנֵי ז"ל, שֶׁ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" מְעוֹרְרִים מִהַשְּׁנָה (לְקוּטֵי-מוֹתֵרִין, חֶלֶק א', סִימָן ס'), וְלִכֵּן תִּתְחַלֵּל אֵת הַ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" מִהַתְחַלְּהָ עַד הַסּוּף, שֶׁתִּגְמַר אֵת הַשְּׁלִשָּׁה-עֶשֶׂר סְפוּרִים בְּאִיִּדִישׁ דִּיקָא, וּבְכָל יוֹם תִּקְרָא עֲמוּד אוֹ שְׁנֵי עֲמוּדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים כַּמָּה שְׁתּוּכֵל, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִהַצָּרָה שְׁלָךְ. הַעֲקֹר רַק רְאֵה לְהִחְזִיק מִעֲמִד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּסְפַּר אֵת זֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֶסֶק עִם ... בְּאַפֵּן שְׁלֵא תִצְטָרֵךְ לְעַבֵּד אֶצֶל ...

אִם יֵשׁ לָךְ אֵיזוֹ הַעֲרָה עַל זֶה — נֹא לְכַתֵּב לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה רַק אֵת הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתעו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אֲדֵר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוּ יֵאִיר.

רפב אָשֶׁר כד תתעו בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות החנות עם ר' ... גרו יאיר, לדעתי, זה עסק נפלא מאד, אבל השמר והזהר מאד, שיהיה בצדק ובאמונה.

כי ידוע, אשר פעם באו שני אנשים אל הצדיק הקדוש ר' מאיר מפרימישלאן זי"ע, ורצו שיכתב להם כתב שתפות, והוציא שני נירות חלקים, וכתב על אחד: א' ב' ג' ד' ונתן לאחד, וכן כתב על פתק שני: א' ב' ג' ד', ונתן לשני, וכשתמהו — מה הענין? הסביר להם: א' — זו אמונה, ב' — זו ברכה, אם תלכו באמונה — תהיה לכם ברכה. ג' — זו גנבה, ד' — זו דלות, אם תלכו בגנבות — תהיה לכם דלות.

ולכן גם בעסק הזה רציתי מאד שתקח את האטליז, ושיהיה באמונה, ואז תהיה לכם ברכה. ואני רוצה מאד שהשחיטה תהיה של ר' ... גרו יאיר, כי הוא שוחט נתיק, ואני מאד מקפיד שאנשי שלומנו יקחו מהשחיטה שלו, ועל-כן אם אתה יכול לעזר לו, זו תהיה הצלחה גדולה — הן לך והן לכל הקהלה שלנו, ומה גם לר' ... גרו יאיר, הנמצא עכשו בצרה גדולה מאד.

מאד מאד אבקש אותך, שתקבע לעצמך שעורים כסדרן בכל יום בלמוד משנה, כי למוד משניות מטהר ומזכך את הנפש, והעקר שאתה צריך ללמד הרבה את ספר "שמלה חדשה" אשר כל שוחט צריך לגמור את זה בכל חדש, ותזהר מאד מאד לא לשחט לפני שאתה הולך למקנה, כי שוחט צריך להזהר מאד מאד בטבילת מקנה, והיו הרבה שוחטים מאנשי שלומנו, שבעת שחיתתם בכו הרבה, פי השחיטה זו לא סתם עבודה, אלא תקון נשמות ישראל, ולכן ראה להיות רציני בעבודת השחיטה, וסוף כל סוף תזכה להיות שוחט ממחה, שוחט ירא שמים, שזה יסוד גדול.

ידוע, שרבנו ז"ל לא רצה שאנשיו יהיו שוחטים, אף-על-פי-כן אמר והתבטא בזו הלשון: "אם כבר שוחט, אני רוצה שיהיה

אֲשֶׁר כד תתעז בַּנְחֵל רפג

מְאֻנְשֵׁי", כְּאוֹמֵר, שְׁשׁוּחַט צָרִיף לְהִיּוֹת יָרֵא שְׁמַיִם, וְרַבְּנוּ ו"ל הַחֲדִיר
בַּתְּלִמִּידִים שְׁלוֹ, שְׁתַּהַיְיָ לָהֶם יִרְאֵת שְׁמַיִם. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַזְהִיר לְטָבֵל בַּמְקֵנָה בְּכָל יוֹם קִדְּם הַשְּׁחִיטָה, וְכֵן
לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת הַסֵּפֶר "שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה", אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָף,
וְתַתְּבוּדֵד הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יֵצֵא, חֵס וְשְׁלוֹם, שׁוֹם
מְכֻשׁוֹל תַּחַת יָדָךְ, כִּי אֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִילוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹכֵן, זֶה
עֲנֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּלְךָ בְּצוּרָה
כְּזוֹ, מְאֹד מְאֹד תִּצְלִיחַ.

אִין אַתָּה צָרִיף לְעֹזֹב אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלָךְ הֵיכֵן שְׁאַתָּה עוֹבֵד, אֶלָּא
יוֹם אֶחָד תַּתֵּן לְקַהֲלָה שְׁלָנוּ עוֹפוֹת, וַיְדִינֵנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, יִשְׁחַט,
וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקְּנִים אֶת רְצוֹנֵי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כד תתעז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּגְדֵל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ —
אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, וּמָה גַם שְׁאַתָּה זוֹכֵה לְלַמֵּד תִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר אִין
עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְשִׁיךְ תַּמִּיד
לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אַתָּה צָרִיף לְהַבִּין, כִּי בְּזֶה שְׁאַתָּה נוֹפֵל בְּקִטְנוֹת הַמַּחִין
וּבַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, בְּזֶה אַתָּה הוֹרֵס אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרִי, הֵן אֲמַת שְׁאַתָּה
מְלֵא צְרוּת, מְלֵא חוֹבוֹת, מְלֵא יְסוּרִים, מְלֵא עֲגָמַת נַפְשׁ, עִם כָּל זֹאת
אִין זוֹ עֲצָה לְפָל כָּל-כֶּף בְּדַעַתוֹ, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֹר לָךְ מְאֹד, עִם

כָּל זֹאת רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִנְדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִתָּה צְרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁהַתְּכַנִּית שְׁלִי, שֶׁהַמְּלַמְּדִים לֹא יֵצְאוּ מִיְּבִנְאֵל, כִּי יוּכְלוּ לְלַכֵּת לִישׁוֹן מְקַדָּם, וְיִקְוִמוּ מְקַדָּם, וְיִתְפַּלְּלוּ וְיִתְקַיֵּן, וְיִוְכְלוּ לְהַתְּבוֹדֵד קִדְּם אוֹר הַיּוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחוּ הַתְּלַמִּידִים מְאֹד, כִּי מְלֹאכֶת הַמְּלַמְּדוֹת זֶה לֹא סֵתָם מְלֹאכָה, אֲלֵא מְלֹאכֶת הַקְּדָשׁ, כִּי צְרִיכִים לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאֵמֶת עֲלֶיךָ לְהַרְגִּיל אֶת הַיְלָדִים, שֶׁיִּתְפַּלְּלוּ גַם עֲלֶיךָ, שֶׁיִּתְרַחֵב לָךְ בְּפִרְנֶסֶתְךָ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהַיְלָדִים מִתְּפַלְּלִים, מְאֹד מְאֹד מְקַבְּלֵת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, כִּי הֵם הֵבֵל שְׂאִין בּוֹ חֹטָא, וְיִתְפַּלְּתֶם נְשַׁמְעַת וּמִתְקַבְּלֵת מְאֹד בְּשָׂמִים. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַיּוֹת חֲזָק בְּעִבּוּדַת הַמְּלַמְּדוֹת, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׂסוּף כָּל סוּף תִּצְאָ מִחוֹבוֹתֶיךָ וּמִיִּסּוּרֶיךָ, הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׁתִּהְיֶה לָּךְ גְּדֻלוֹת הַמַּחֲזִין, וְשֵׁלֹא תִהְיֶה לָּךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְיִתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שֶׁאִתָּה צְרִיךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאָדָם מִתְּפַלְּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא מְבִיאִים אוֹתְךָ לְיָדֵי גְּסוּן כְּזֶה, כִּי שֶׁתְּבַרַח לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְתִצְעַק אֵלָיו. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְצֵאת בַּחוּץ בֵּין הַהָרִים וּבְכַרְט בְּלִילָה, וְתִשְׁפֹּךְ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אִין אִתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁתִּמְשַׁכְּנָה עֲלֶיךָ. בִּנְדָאֵי בְּהַתְּחַלָּה יִהְיֶה לָּךְ קֶשֶׁה מִהַפְּתָדִים שֶׁל הַבָּל, כְּאֵלוֹ יֵשׁ נְחֹשׁ, וּכְאֵלוֹ יֵשׁ אִיזוֹ חִיָּה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַדְּבִיק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אִינוּ מְפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם. וְאִתָּה צְרִיךְ הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עֲלֶיךָ, שֶׁתִּזְכֶּה שִׁיתְגַּלֶּה לָּךְ מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד.

נָא וְנָא תִמְשִׁיךְ לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיְלָדִים, כִּי הַלְמוּד הַזֶּה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, כִּי אִף אֶחָד בְּעוֹלָם אִינוּ מְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים לְמוֹדִים כְּאֵלוֹ, שֶׁאֲנַחְנוּ מְלַמְּדִים אוֹתָם — לְמוֹדֵי

אָשֶׁר כּד תתעח בַּנְחָל רפּה

אַמוּנָה, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: אֶצֶל הָעוֹלָם אַמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל
אֶצְלֵי אַמוּנָה הוּא דְבַר גָּדוֹל מְאֹד, וְעַקֵּר הָאַמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל.

אוֹדוֹת הַצִּיּוּרִים, זֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּזְכּוּ לְצִיּוֹר
צִיּוּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁתַּתְּגַלֶּה לְיְלָדִים רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק
אֵת זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַבֵּר, כִּי בְּאַמֶּת אֲנַחְנוּ רַק בִּיַּדֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְאֲנַחְנוּ חַיִּים רַק מִהַחַיִּית שְׁלוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר אֵת זֶה
בְּיְלָדִים כְּשֶׁהֵם עֲדִין קֹטְנֻטִּים מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַלְמֵד אֵת תְּלַמִּידוֹ
אַמוּנָה !

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ' אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ, וְתַכְף-וּמְיָד כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְר' ... גְּרוּ
יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּמְסַר אֵת כָּל הַמִּכְתָּבִים תַּכְף-וּמְיָד,
וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קִשָּׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת תִּדַע שְׂזִכּוֹת הַמְּצוּהָ
הַזֹּאת, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי, תִּגַּן עֲלֶיךָ וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתְךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂחִזְקַת אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת עֲדִין כְּלָנוּ
צְרִיכִים חִזּוּק, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
מְרִירוֹת, וְכָל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל הַדְּבוּרִים שְׂפַעְעוֹלָם
לֹא יִסְפִּיקוּ, זֶה מֵעֲצָמוֹ, וְזֶה מִיְלָדוֹ, וְזֶה מִפְּרִנְסוֹתוֹ, וְזֶה מִשְׂכַּנְיוֹ, כָּל
אֶחָד סוֹבֵל יִסּוּרֵי תַּפְּת אַחֲרִים, עַל-כֵּן הִיא מְצוּהָ מְאֹד גְּדוֹלָה, לְחִזּוּק
וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד אֵת אַחֲרִים.

רְאֵה לְעִשׂוֹת בְּכָל יוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְגַם תִּרְגֵּיל אֵת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ רַק דְּבוּרֵי וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.

אָצַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיָה צְדִיק גְּדוֹל וְשֵׁמוֹ הָיָה ר' נַחֲמָן בֶּן רַבִּי
 יִצְחָק לִיב ו"ל, הוּא הָיָה בְּעַל הַשְּׂגָה גְּדוֹלָה וְהָיָה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בְּדַבְּרוֹת אָמֶת, וְכָל יְמֵי חַיָּו הָיְתָה שְׂרָשְׁרַת שֶׁל מְסִירוֹת
 נֶפֶשׁ, וְהַשְׂתַּוְּקָק מְאֹד אַחֲרָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְהָיָה מִתְּבוּדָד בְּעֶצְמוֹ בְּכָל יוֹם
 אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ כַּמָּה שָׁעוֹת בְּבִכּוּת עֲצוּמוֹת, וְאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְאֹד
 הִתְפַּעְלוּ מִמֶּנּוּ — אֵיךְ יֵשׁ לְאָדָם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּאֵלוֹ לְהִתְבוּדָד בְּכָל
 יוֹם בְּכַחוֹת עֲצוּמִים, וְלִשְׁפָךְ שִׁיחַ וְתַפְלָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכִשְׁהָיָה בָּא
 אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, לֹא הִסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, אֶלָּא דִּבֶּר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקוֹל גְּדוֹל, וְלֹא הִתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
 וְהָיָה נִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא נִמְצָא עֹכָשׁוֹ לְבַד בַּיַּעַר, וְצַעַק קוֹלֵי קוֹלוֹת,
 וְלֹא הִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁעוֹמֶדֶת סְבִיבָיו, הוּא לֹא גָרַס אֶת אֶף
 אֶחָד, וְהָיָה חַדוֹשׁ נִפְלָא, וְכֵן צָרִיךְ אָדָם לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִי בּוֹשָׁה, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאֶף אֶחָד, כִּי מֵה יֵשׁ
 לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ, הֲלֹא סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ בְּזוֹה הָעוֹלָם רַק אֶת
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. לְפָנָי הִהְסַתְּלָקוּתוֹ הִתְלַהֵב מְאֹד מְאֹד, וּבִקֵּשׁ
 בְּקוֹל רִם: "טֹאטע גַּעס מִיךְ שׁוֹיִן אַ הֵיִים" [אַבָּא תִקַּח אוֹתִי הַבֵּיתָה],
 וְאַחֲרֵי-כֵן הִתְחִיל לְהַגִּיד "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיְיָ הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ אֶחָד",
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְאַחֲרֵי-כֵן מִיַּד הִתְחִיל לְחַזֵּר:
 "אֲנָא בִישְׂרָא וְאַנְתָּ אִשׁ וְאַנָּא עַדִּיפְנָא מִיְיָ", כְּמוֹ שְׂאֵמַר ר' עַמְרָם
 חֲסִידָא לְיוֹצְרוֹ (קְדוּשֵׁין פֵּא), וּבִמְלִים הָאֵלוֹ יִצְאָה נִשְׁמָתוֹ. אֲשֶׁרִי
 צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, שְׂזָכוּ לְמַדְרָגוֹת כְּאֵלוֹ.

רָאָה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד לְשַׂמַּח אֶת ר' ... גְּרוֹ יְאִיר,
 וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂכַבְרַת נִתְפַטֵּר מִהַרְשָׁע הַזֶּה, שֶׁהוּא
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְהוּא גָרַם לוֹ אֶת כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּל קְהֵלָתֵנוּ, שְׁתִּהְיֶה לָּהֶם פְּרִינְסָה בְּשִׁפְעָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, כ' אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

הנה בדבר ... גרו יאיר, זה עדין חלומות, פי הוא רוצה לעשות קשר עמך ועם ... שרוצה להדפיס אצלך, ועל-כן לעת עתה זה כלום, אקנה לדבר אחר יותר מאחר מכל התכניות שלהם, לעת עתה עדין אני צריך לרחמים גדולים, ובפרטיות שהבריות שלי לקונה, לא עלינו, ואני צריך לרחמי שמים מרבים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה.

מה שאני צריך עכשו ממך טובה גדולה, שתלך לבנק לראות כמה יש לי בחשבון, כי אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד יום יומים יהיה לי כבר את כל הסכום, כי יש לי מי שמוכן להלוות לי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ"א אדר-א', יומא דהלולא דהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק ביותר להיות בשמחה, ובפרט ביום הזה, שהוא יומא דהלולא של הצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך זי"ע, שרבנו ז"ל הפליג מאד במעלתו, ואמר: מה שאנחנו

רואים בספרו הקדוש "נעם אלימלך", הוא היה הרבה יותר גדול מספרו, כי יש מחברים שהם למטה מספריהם, ויש מחברים שהם כפי ספריהם, אבל יש מחברים שהם למעלה מספריהם, כך אמר רבנו ו"ל. ומוכא בספר הקדוש "מאור ושמש" (פרשת בלק), שהרב הקדוש הרבי רבי זוסיא מהאניפולי זי"ע, שאל את אחיו הרבי רבי אלימלך, וכותו תגן עלינו: "אחי הקדוש, תאמרו לי איך נעשים אצלך כל-כך הרבה מופתים?" ענה ואמר: "דע, אחי היקר! פי החדרתי באנשי, שתהיה ביניהם אחדות ואהבה, וכל כך אוהבים אחד את השני, ומאחדים ביחד, על-ידי-זה נעשים מופתים", מכל זה רואים, שאם התלמידים מחזיקים את עצמם ביחד באהבה גדולה, אזי נעשים אצלם אותות ומופתים.

ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, תראו להתחזק ביחד להיות באחדות אחת, כי עקר הצלחת קהלה, כשכל אנשי הקהלה מחזיקים את עצמם ביחד כמו אחים, והנשים מחזיקות את עצמן ביחד כמו אחיות, ודיקא על-ידי-זה מצליחים. כי אם יש אחדות בקהלה, בונים חומה בצורה סביב סביב, ומכל שכן פה, שהסמ"ך-מ"ם הרשע כל-כך רודף אותנו, ועיניו לטש ושניו חרק לתפס אותנו (היה לא תהיה), אבל בזה שאנחנו מחזיקים את עצמנו ביחד, על-ידי-זה הוא לא יכול להכנס בינינו. ולכן ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז להחזיק את עצמכם ביחד באהבה גדולה, ועל-ידי-זה תצליחו מאד מאד בקהלה, ותראו אותות ומופתים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא. כי העקר הוא אחדות ואהבה, כשאדם מאחד עם חברו, אז יראה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, כי אצלו יתברך מאד מאד יקר הענין של אחדות ואהבה.

נא ונא ראו מי שרק יכול להכנס לכולל של הרב ... גרו יאיר, משעה עשר עד שעה אחת, תבוא עליו ברכה, כי יום שלומדים בו תורה, כנגד זה יש בשמים יום ארץ מאד, ועל-פן אשרי ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום תורה, ותהלה לאל, הכולל הזה מצליח מאד, וכמו-כן אני מבקש את אנשי שלומנו, אלו שלומדים אצל הכולל

אָשֶׁר כד תתפ בַּנְחֵל רפט

שֶׁל הָרֵב ... נִרוּ יָאִיר, שְׁגַם-כֵּן יִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה מְקוּם תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב מְאֹד יוּכְלוּ לְשַׁלֵּם לְתַלְמִידֵי הַכוֹלֵל שְׁפַע, הָעֶקֶר רַק תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה קוֹל תּוֹרָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, הֵן לְמַעַלָּה וְהֵן לְמַטָּה, הָעֶקֶר שְׁבַד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ תִהְיֶה אוֹיְרָה שֶׁל תּוֹרָה.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲזוֹר לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, שֶׁהֵם מְחַנְכִים אֶת יְלָדֵיכֶם, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ שְׂזוּ עֲבוּדָה קֵלָה, כִּי זֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הַיְלָדִים בְּלִי עֵינַי הֵרַע הֵם שׁוֹכְבִים, קוֹפְצִים, צוֹהֲלִים, מְתוֹרֵצִים וְכוּ' וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַכְנִיס בָּהֶם כַּחוֹת עֲצוּמִים לְתַקֵּן אֶת מַדוּתֵיהֶם, וְלִכֵּן רְאוּ מְאֹד מְאֹד לַעֲזוֹר לָהֶם, כְּדֵי שְׁתַּזְכְּרוּ לְיַלְדֵים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית. וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת עֲזַרְתְּכֶם, שְׁתַּעֲזְרוּ לִי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקִי וְרִצּוֹנִי וְכִסּוּפִי, שֶׁהַיְלָדִים יִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר, כְּדֵי שְׂיִהְיוּ קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וּמִחֵם וּמִחֲשַׁבְתֶּם יִחְשְׁבוּ רַק מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִגִּיל הַפְּעוּטוֹן וְהַגְּנִיּוֹם וְהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר כְּכֹר יִדְּבָרוּ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית. אֲנִי רוֹצֶה לְהַחֲדִיר בְּיַלְדֵים שְׁלֵנוּ שְׁלֵא יִדְּבָרוּ דְבוּרִים אַחֲרִים, אֶלָּא מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְזוֹ הַנַּחֲת-רוּחַ הַכִּי גְדוּלָּה שְׂיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מִיּוֹם שְׁבִרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שְׁתִּהְיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחַתְּוָנִים (מְדַרַּשׁ תַּנְחוּמָא נְשֵׂא), וּבְזֶה שְׁתַּמִּיד מְדַבְּרִים מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה מְמַשִּׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה פּוּה לְמַטָּה, וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שְׁעוֹזֵר לְמַלְמָדִים וְלַמּוֹרוֹת, בְּמָה שָׂרַק יְכוּל.

כְּכֹר גְּלִיתִי לָכֶם דְּעַתִּי, שְׁמַלְבַּד הַשְּׂכָר-לַמוּד, טוֹב מְאֹד לְתַת בְּכָל רֵאשׁ-חֲדָשׁ אֵיזָה שִׁי לְמַלְמֵד שֶׁל בְּנֵיכֶם וְלַמּוֹרָה שֶׁל בְּנוֹתֵיכֶם, כִּי כֹף הִיָּה מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל מְקַדְּמַת דְּנָא, שְׁבִכְל רֵאשׁ-חֲדָשׁ הִבִּיאוּ אֵיזָה סְכוּם לְמַלְמֵד וְלַמּוֹרָה, וְזוֹ סְגֻלָּה שְׂיִהְיוּ לְאָדָם יְלָדִים יִרְאִי הַשֵּׁם, וּבְכָלֵל אַתֶּם צָרִיכִים לְחֻזַּק וְלַעֲזוֹד אֶת הַמְּלַמְדִים וְאֶת הַמּוֹרוֹת, כִּי הֵם עוֹבְדִים מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְהַחֲדִיר בְּיַלְדֵיכֶם מַדוּת טוֹבוֹת, וְהֵם בְּתַנְאִים מְאֹד קָשִׁים, הֵן מַצַּד הַמְּצַב הַפְּסָפִי שְׁמַקְבְּלִים מִשְׁכַּרְת מְאֹד פְּעוּטָה, וְהֵן מַצַּד הַמְּקוּם וְכוּ', וּבְכַרְט הַבְּנוֹת, שְׂאִין לָהֶן עֲדִין מְקוּם,

וְלָכֵן רָאוּ לְהַעֲרִיף אֶת מַה שֶּׁהִמְלִמְדִים וְהַמּוֹרוֹת עוֹשִׂים לִילְדִים שְׁלָכֶם, וְתַמִּיד תִּזְכְּרוּ, שֶׁהִילְדִים הֵם הַעֲיִנִּים שְׁלָכֶם, וְהֵם הַעֲתִיד שְׁלָכֶם, וְהֵם הַחַיּוֹת שְׁלָכֶם. וְלָכֵן רָאוּ לְהַתְּעַנֵּן כָּלְכֶם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, בַּמָּה יְכוּלִים לְשַׁפֵּר אֶת הַמְּצָב בַּתְּלִמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבִבֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וּבְגִנִּים וְכוּ' וְכוּ', כִּי זוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ — אֵיךְ יְכוּלִים לְשַׁפֵּר אֶת הַמְּצָב שֶׁל יְלָדֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאֵיךְ אֶחָד שְׁלֵא יִתְחַמֵּק מִזֶּה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הִילְדִים שְׁלָכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּמִּיד תִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם, וְאַזְכֶּה לְשִׁמְעַ מִכֶּם רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כד תתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ"א אֲדַרְא', יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנַסְק זי"ע ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁהַכֶּפֶתָה שְׁלָךְ הַתְּחִילָה לְהִיּוֹת רְצִינִית, וְהַתְּחִלְתָּן לֹאמַר תְּהִלִּים בְּתוֹךְ הַכֶּפֶתָה, הַיְנוּ שְׂאֲתָן מְחַלְקוֹת אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וּבְיַחַד מְסִימֹת אוֹתוֹ, אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְכֵן תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לֹאמַר "יוֹם תְּהִלִּים", שֶׁהוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

רַק תִּחְזִיקִי מֵעַמָּד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם חֶתֶן יִרְאֵ שָׁמַיִם, מִתְּמִיד גְּדוֹל בְּתוֹרָה, וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

אָשֶׁר כד תתפב בַּנְחַל רצא

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ בְּעִנְיַן "אֲמוּנַת חֻכְמִים" וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִשְׂאִי חֵן בְּעֵינַי כָּל רֵאִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֹדֵר פִּי תִשָּׂא, כ"א אֲדָר-א', יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנָסֶק זִי"ע ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיָה נֶצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמַח לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שְׂבִנְכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, מְבָרִיא מִיּוֹם לְיוֹם, אֶף אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְאוּ לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאֹתוֹ, וְעַכְשָׁיו בַּחֲרֵף בְּעֵת הַרוּחוֹת וְהַגְּשָׁמִים, לֹא כְּדַאי לְקַחַת אוֹתוֹ לְמַרְחָקִים, כִּי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׂלֵא יִתְקַרֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבִפְרָט אַחַר שְׂסָבֵל מִהֲרָאוֹת וְכוּ', בְּנֹדַי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְהוֹצִיא אוֹתוֹ לְנִסְעַע עִמּוֹ לְמַרְחָקִים.

הִנְנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַפְּדִיּוֹן הַבֵּן שֶׁתַּעֲשׂוּ בְיוֹם רֵאשׁוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂמִצּוֹת פְּדִיּוֹן הַבֵּן הִיא מִצְוָה מְאֹד מְאֹד גְּדִירָה, כִּי לֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לְכֹכּוֹר, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ אֵת זֶה בְּ"הֵיכַל-הַקִּדְּשׁ" דִּיקָא עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִשְׁמְחוּ מְאֹד, וְתִהְיֶה שְׂמִחָה דְקִדְּשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ"א אָדָר־א', יוֹמָא דֵּהֲלוּלָא דֵּהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנָסְק זי"ע ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיָה נְצַח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־וָאֵלֶם, וְתִאֲמִינוּ לִי, שְׂאֲנִי מְרַגֵּישׁ אֶת הַכָּאֵב שְׁלָכֶם, וְגַם לִי כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד וְכוּ', אָבֵל אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת בְּתָכֶם ... שְׂתַחֲיָה, וַיְהִיָּה לָהּ בְּחֹר טוֹב וַיֵּרָא שְׂמִים, וְהַכֹּל יִגְמַר לְטוֹבָה, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבָּיֵן שְׂזָה עֲנִיָן שֶׁל שְׂרָשׁ נְשָׁמוֹת, וְלִפְעָמִים זֶה מֵתַעֲכָב, אָבֵל סוּף כָּל סוּף תִּשְׁמַחוּ מְאֹד בְּשִׂמְחַת הַנְּשׂוֹאִין שֶׁל הַבַּת.

בְּנַכֶּם ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְאֹד מִתְמִיד בְּלִמּוּד, וְהוּא מְצַלִּיחַ מְאֹד, וְהוּא מוֹצֵא חַן בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וְאָדָם, כָּלֶם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וְהוּא לוֹמֵד טוֹב מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ מִדּוֹת נִפְלְאוֹת, וּבְזָה בְּעֶצְמוֹ אַתֶּם יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא יֵצֵא בְּחֹר מְצַלַּח מְאֹד, וַיּוּכַל לְהִתְחַתֵּן סְמוּךְ לְפָרְקוֹ. הָעֵקֶר אֵל תִּדְאָגוּ בְּשִׁבִילוֹ, בְּרוּךְ ה' הוּא בְּיָדִים טוֹבוֹת, וְלוֹמֵד טוֹב, וַיֵּשׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהוּא מִתְמִיד, וַיֵּשׁ לוֹ חֲבָרִים, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיַהֲיָה לָכֶם כְּבָר טוֹב בְּחַיִּים וְהַצְלָחָה גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, כ"א אָדָר־א', יוֹמָא דֵּהֲלוּלָא דֵּהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנָסְק זי"ע ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פה תקבל רצוף קבלה, שהפקדתי היום תשעת אלפים וחמש-מאות דולר, וכיום שני אפקיד את השאר, ובאמת הִיה לי צער גדול מאד, כי ... גרו יאיר, נסה דרוך אחת להעביר כסף, שאני אשלם פה את הכסף בדולרים, והוא ישלם שמה בשקלים, ולבסוף זה לא יצא, ולכן נצטרך לחכות עד שיעבר הכסף בערוך יום שלישי או יום רביעי, ויש לי צער גדול מאד מאד מזה, כי רציתי כבר שביום ראשון תשלם את כל המסים, וכך נקבל ביד התר מידי, כי אני רואה שאין פה בררה, ואנחנו צריכים להיות מאד מאד זריזים לקבל את ההתר ביד לפני שנסתבך בבעיות וכו'.

אודות ... אני לא מבין אותו איך רוצה סכום שגיוני כזה — אלה דולר למטר מרבע, אז כדאי שתשאל את ... כמה הוא רוצה בעבור שלד בעבור שתי הקומות, ואחר-כך לקחת הצעת מחיר מ... ונראה מי לוקח פחות בענין הקמת שלד. לדעתי, קדם שיעמד כל השלד, וברגע שעומד השלד, אז כבר הכל גמור, ולכן תשאל את ... כמה הוא רוצה למטר מרבע, וכן תשאל את ... ונשוה.

לענייננו ... עדיף, כי יש לו הרבה פועלים, ואני מאד רוצה שהשלד יהיה כבר גמור ל"ג בעומר, ואני בטוח שיכולים לעשות את זה, אם יש רק רצון, אבל אם הוא בא עם סכומים ענקיים כאלו, זה סתם לא לענין, ועל-כן תברר לי בענין ... ובענין ... כמה הם רוצים על שלד, ואני שוב פעם אומר לך, כדאי לשלם קצת יותר ... כי הוא עובד מהר מאד, כי הוא יביא הרבה פועלים, ואני צריך לגמור את זה בזריזות הכי גדולה.

רצוני לדעת מה דעתך, כי אני רוצה מאד מאד שיגמר השלד עד ל"ג בעומר, ואם אנחנו לא נתחיל עכשו, מי יודע איזו סחבת תהיה וכו', ומי יודע כמה מסירות תהיינה באמצע וכו', ועל-כן אנחנו צריכים לעשות את זה תכף-ומיד, ושוב פעם אני מאד מאד מצטער על הכסף שלא יכלתי להעבירו לארץ, כי אין אתה יכול לתאר ולשער איזה שבוע קשה היה לי, עד שהשגתי הלואות אצל

בְּנַחַל

כד תתפה

אָשֶׁר

רצד

שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים, וְעַד שְׁגִיטִי אֶת הַכֶּסֶף הָיָה כְּמוֹ שְׁמֵטפֹּסִים עַל קִיר חֶלֶק.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ"א אֲדָר־א', יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְהַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנֹסֶק זי"ע ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! עָבַר עָלַי שְׁבוּעַ קָשָׁה מְאֹד מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּשִׁבִיל זֶה לֹא יִכְלָתִי לַעֲנוֹת לָךְ תִּכְיָ-וּמִיד.

אוֹדוֹת הַזֵּיג, בְּנֻדְאֵי הַיָּרִיכָה לְהַפְרֹד מִמֶּנּוּ כַּמָּה שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּי אֶסוּר לָהּ לְחַיּוֹת בְּאֶסוּר, כִּי אִם לֹא הִתְחַתְּנָה כְּדַת מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל, אֲזִי, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן, הֵם עוֹבְרִים עֲבֻרוֹת בְּכָל יוֹם, וּמָה גַם שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת מִתֵּן שְׁכָרָה בְּצִדָּה — מִכּוֹת מֵהַתְּכַשִּׁיט הַזֶּה, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי, שְׁיִתְפָּרְדוּ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֶק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ. הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵר לְכֶם עִם בֶּן חָמוּד כְּזֶה, אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, וּבְכַפְרֵי שְׁנֵקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל וְעַל שֵׁם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְכֶם!

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבְכַפְרֵי בְּבִיתְכֶם, אַתֶּם צְרִיכִים לְרְאוּת, שְׁתַּהֲיֶה תְּמִיד אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה.

אָשׁוּר כּד תּתפּו בְּנַחֵל רְצֵה

וְשָׁלוֹם לְאַשְׁתְּךָ ... שְׂתַחֲיֶהּ.

רְאֵי מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עִם הַמַּתָּנָה שְׁנַתָּן לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַכֵּל עֵבֶר בְּקִלּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתֹזְפִי לְגִדְלוֹ עִם כָּל שְׂאֵר יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ בְּקִלּוֹת, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מֵהֶם, הֶעֱקַר תְּשַׁתְּדְּלִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּמִצַּב רוּחַ טוֹב, וְאֲזוּ תִרְאֵי אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאוּ לְכַתֵּב לִי שְׁנֵיכֶם, וּמִמֶּשׁ תְּחִיּוּנֵי.

כּד תּתפּו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ"א אֲדָר-א', יוֹמָא דְהַלּוּלָא דְהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנַסְק זי"ע ה'תשנ"ז.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַלּוֹת לִי עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים ש"ח, וְלְהַכְנִיֵס אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן הַבֶּנֶק שְׁלִי, אֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה מְאֹד, כִּי פִשּׁוּט נִקְלַעְתִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי חֲשַׁבְתִּי שְׂאוּכַל לְהַעֲבִיר כָּבֵד בְּיוֹם שְׁשֵׁי אֶת כָּל הַכֶּסֶף לְחֻשְׁבוֹן שְׁלִי בַכֶּפֶר תְּבוֹר, וְלִבְסוּף הַבֶּנֶק לֹא מוֹכֵן, רַק פְּעֻמִּים, וְזֶה לִי צַעַר גְּדוֹל, כִּי אֲנִי הֶעֱרַכְתִּי אֶת זֶה כָּבֵד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת, הַכֵּל מֵאֵת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִין אַתָּה יָכוֹל

לתאר ולשער את גדל העגמת נפש והצער שלי מכל מה שעובר עליך בענין אשתי, והשלום-בית שליך.

החיים כל-כף קצרים, הנה אנחנו כאן ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה וכו' וכו', ובין כף סובלים כל-כף הרבה סבל, ועקר הסבל הוא, שאין מכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בחייו הפרטיים.

אתה צריך מאוד מאוד להתחזק, שאתה זוכה בכל לילה בעת חצות להיות אצל שער השמים, אצל הכתל המערבי, שהוא מקום השכינה, כמאמרם ז"ל: מעולם לא זזה שכינה מכתל המערבי, אף לזכות להרגיש את השכינה, צריכים להיות בטל ומבטל בעיני עצמו לגמרי, ועל-כן כו'ת'ל' — ראשי תבות: ונפשי כעפר לכל תהיה, כי מי שפטר ומבטל בעיני עצמו לגמרי, הוא יכול להרגיש את השכינה בכתל המערבי. וידעתי, אם תבכה הרבה שם בשער השמים, ובפרט בחצות, שאז הוא זמן ועת רצון גדול בשמים, תפעל מה שאתה צריך, כי החצות בכל העולם לא כל-כף חשוב כמו החצות בירושלים, ובפרט במקום המקדש, כי אז כשהוא חצות בירושלים, אז הוא חצות למעלה בשמים, ולכן ראה לנצל את הזמן היקר הזה, ותבכה הרבה אליו ותברך בדמעות שלישי, ואז תראה ישועות גדולות.

הכפל הדבר, אם אתה יכול להכניס בחשבון שלי עשרת אלפים ש"ח, עד שאבוא בראש-חדש ניסן, אהיה לך אסיר תודה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתפז.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ"א אדר-א', יומא דהלולא דהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ז.

שלום וברכה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רָאָה לְחִזּוּק אֶת עֲצֻמָּהּ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, וְאַף שְׁאֲנִי חוֹזֵר עַל זֶה בְּכָל פֶּעַם וּפְעַם, עִם כָּל זֹאת אֵין מְלִים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ וּלְאַשְׁתָּף אֶת גְּדֹל מַעְלַת הַדְּפֹסֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, בְּכָל יוֹם נִתְּוָדַע לִי יוֹתֵר אֵילוּ בַּחוּרִים צְעִירִים מְשֻׁחָתִים יֵשׁ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאֵילוּ בַּחוּרִים מְקַלְקְלִים יֵשׁ בִּישִׁיבוֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר עַל הַנְּעוֹר, וְגַם אֵתָּה צְרִיף לְהִזְהִיר אֶת בְּנֶךָ, שְׂאֵם יְבוֹא אֵיזָה בַּחוּר וְיִרְצָה לְנַגֵּעַ בּוֹ וְכוּ', שְׁפַכְּר יוֹדִיעַ לָךְ, וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ, וְדִי לְמַכִּין, כִּי הֵהֱפַקְרוּת וְהַפְּרִיצוּת אֵים וְנוֹרָא עַכְשָׁו, לְמִי שֶׁנֶּפֶל בַּפֶּח הַזָּבֵל הַזֶּה, שְׂאֵתָם לֹא יָכוֹלִים לְחַלוּם בַּחֲלוּם הֶכִי שְׁחוּר אֵל מַה בַּחוּרִים צְעִירִים מְסֻגְלִים, וְהֵם מְחַפְּשִׁים קָרֵשׁ הַצֵּלָה אֵיךְ לְהַנְצִיל מִהַזָּבֵל שֶׁנֶּפְלוּ לְשָׁם, לְכֵן הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, הֵם מְמַשׁ הַצֵּלַת נַפְשוֹת לָהֶם, וְלְכֵן אֵתָּה וְאַשְׁתָּף צְרִיכִים לְהִיוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים, שְׂאֵתָם זוֹכִים לְהַדְפִּיס סְפָרִים כְּאֵלוּ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁכָל הַשְּׁלִשֶׁת אֲלָפִים סְפָרִים "שְׂמִירַת-הַבְּרִית" שֶׁהַדְּפֹסֶת בְּשִׁבְלִי, הַכֹּל הֵלָךְ בַּתְּקוּפָה כָּל-כָּף קֶצֶרָה, וְאַנִּי צְרִיף עַכְשָׁו לְהַדְפִּיס עוֹד פֶּעַם, כִּי זֶה גַּחְטֵף בֵּין בְּנֵי הַנְּעוֹרִים, מְכָל זֶה תִּדְעַ אֶת גְּדֹל מַעְלַת הַדְּפֹסֶת הַסְּפָרִים הָאֵלוּ, וְדִיקָא סְפָרִים אֵלוּ מְדַבְּרִים אֵל בְּנֵי הַנְּעוֹרִים, וְלְכֵן אֵתָּה צְרִיף מְאֹד לְהִתְחַזֵּק.

כָּל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ לְמַעַן לְחִזּוּק אוֹתָךְ שְׂתַמְשִׁיף לְהַדְפִּיס, וּלְהַדְפִּיס, וּלְהַדְפִּיס, בַּפְּרָט אֶת "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים" בְּקֶטֶן, כִּי זֶה הוֹלֵךְ, וְזֶה יִצִּיל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת, וְאֵם הֵייתָם יוֹדְעִים מַה הַסְּפָרִים הָאֵלוּ עוֹשִׂים, הֵייתָם רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם. אֲבָל יֵשׁ לִי עוֹד טַעַם שְׁאֲנִי כוֹתֵב לָךְ אֶת זֶה, כִּי אֵם ... גְּרוֹ יְאִיר רוֹצֶה לְהַדְפִּיס אֲצִלָּךְ בְּסִכּוּמִים גְּדוֹלִים — מְאֹה וְחֲמֻשִׁים אֲלֶיךָ ש"ח, אוּ מְאֵתִים אֲלֶיךָ ש"ח — זֶה מְשִׁתְּלֵם, אֲבָל לְחֲמֻשִׁים אֲלֶיךָ ש"ח, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה סֶתֶם צְחוּק. וְאַנִּי אוֹמֵר לָךְ עוֹד פֶּעַם, בְּרוּף הַשָּׁם, אֲנַחְנוּ מְדַפְּסִים אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ וִ"ל, וְכָל הַמַּח שֶׁלָּנוּ אֵיךְ לְהַדְפִּיס בְּרַב הַדָּר אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ וִ"ל, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת הֵיא, שְׂאֵין לְאַף אֶחָד הַשְּׂגָה — לֹא בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן", וְלֹא בְּ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְלֹא בְּ"סְפָרֵי-הַמַּדּוֹת" וְכוּ' וְכוּ', שׁוּם דְּבָר לֹא מְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּמוֹ הַקּוֹנְטְרָסִים — וְזוֹ

מְצִיאוֹת! וְלִכֵּן עֲדִיף עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס אֶת זֶה, כְּדֵי לְקַרֵב אַנְשִׁים,
שְׂאֵחֶר-כֶּף יִלְמְדוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הִיָּה לִי צַעַר גָּדוֹל מְאֹד הַיּוֹם, כִּי הַבִּנְיָן לֹא רוֹצֵה לְהַעֲבִיר יוֹתֵר
מֵעֲשָׂרַת אֲלָפִים דּוֹלָר, וְלִכֵּן אֲנִי צָרִיף לְשַׁלַּח אֶת זֶה פְּעַמִּים אוֹ שְׁלֹשׁ,
וְזֶה לֹא־עוֹד זְמַן, כִּי רְצִיתִי כָּבוֹד שִׂידִידְנוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יְשָׁלֵם כָּבוֹד
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְכָבוֹד יִהְיֶה לָנוּ הַתֵּר בְּנִיָּה, וְכָבוֹד יְכוּלִים לְהִתְחִיל
לְכַנּוֹת, כִּי עַד שֶׁהִשְׁגַּתִּי אֶת הַתֵּר בְּנִיָּה, אֶלֶף טַעֲמֵי מִיתוֹת טַעֲמֵי,
וְכָל-כֶּף הַרְבֵּה דְמַעוֹת שִׁפְכֵי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה שָׁנִים, שְׁנוֹכַל
כָּבוֹד לְקַבֵּל הַתֵּר בְּנִיָּה, וְלִבְסוּף זֶה תִּהְיֶה לָנוּ מְגִיעָה וְכוּ', אִף מַה
לַעֲשׂוֹת? בְּאֵמַת הַכֶּסֶף בְּיָדֵי, אַחֲרֵי יְגִיעוֹת וְטִרְחוֹת גְּדוֹלוֹת, אֲבָל
הַצְּרִיכֵי לְהַעֲבִיר חֲצֵי הַיּוֹם וְחֲצֵי בְּיוֹם שְׁנֵי, וְלִכֵּן תִּצְלָצֵל ל' ... גֵּרוֹ
יְאִיר, בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְתִסְבִּיר לוֹ שֶׁהַכֶּסֶף נִמְצָא, וְזֶה רַק עֲנִיָּן
שֶׁל כַּמָּה יָמִים, עַד שִׁיעֲבֹר לְבִנְיָן שְׁלִי, וְכֵן תִּסְבִּיר לוֹ ש' ... רוֹצֵה
מְחִיר מְגֹזֵם — אֶלֶף דּוֹלָר לְמִטֵּר מְרַבֵּעַ, אֲשֶׁר זֶה שְׁגָעוֹן, וְלִכֵּן שִׁיקַח
הַצְּעָת מְחִיר גַּם אֲצִל' ... וְלִדְעָתִי, לַעֲת עֲתָה אֲנִי אֶקִּים רַק אֶת הַשְּׁלֵד,
וְאִז אֲנִי צָרִיף לְרוּץ עִם זֶה, שְׂעַד ל"ג בְּעֵמֶר יַעֲמֵד כָּל הַשְּׁלֵד שֶׁל
הַבְּנִיָּן, כִּי אַחֲרֵי נִסִּים כְּאֵלוֹ, שֶׁעָשָׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲנִי לֹא
רוֹצֵה לְפַסֵּס אֶת זֶה. וְלִכֵּן בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת תִּצְלָצֵל ל' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וְתִשְׁאַל אוֹתוֹ מַה עֲדִיף ... אוֹ ... וְתִכְף-וּמִיד תִּכְתֵּב לִי מִכְתָּב, כִּי
אֲנִי לֹא אוֹכַל לְתַפֵּס אוֹתוֹ עַד יוֹם רֵאשׁוֹן בְּבִקְרָה.

הַמְּאֵחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתפח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר כִּי תִשָּׂא, כ"ב אֲדֵר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אָשׁר כד תתפט — כד תתצ בנחל רצט

לדעתי, אפה צריף לקחת פדורי הרגעה, שתקבל אצל רופא ממחה, ובזה תרגיע את עצביך, ותהיה לך רפואה שלמה.

אפה צריף לדעת, פי צריכים לקחת את החיים בקלות וכו', ולא להתרגש מכל דבר, פי ימי שנותינו בהם שבועים שנה וכו' (תהלים צ, י). רק חזק ואמץ, ואל תפנס למתח וכו', אני בטוח שתעבר את זה, ושמוך מלחצים.

המאחל לך שבוע טוב...

כד תתפט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תשא, כ"ב אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את הכסף תפקיד בבנק, אף שיש עמלה וכו', אבל אני צריף לגייס שמונים אלף ש"ח, וזה צריף לצאת דרך צ'ק אחר, פי זה בשביל הועדה, ועל-כן דמי העמלה — זה כבר פלוס.

רציתי לבקש ממך, שתדפיס לי אלפים קונטרסים "בין הזמנים", פי אני בא לארצנו הקדושה על פרשת החדש, ותכף-וימך אחר ראש חודש ניסן אני בא חזרה, ואני רוצה לקחת את זה עמי, וזה מאד מאד נחוץ כאן. כמובן שאשלים לך כשאבוא.

המאחל לך שבוע טוב...

כד תתצ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל, כ"ג אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... שיחיה נצח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

הָעֵקֶר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא הַרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יְתָבְרוּ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה גְּצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיָה בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַשִּׂיחָה וְהַדְּבוּר שְׂמַדְבְּרִים עִמּוֹ יְתָבְרוּ, הָיָה מִתְחַזְּקִים בְּזֶה מָאֵד מָאֵד, וּמְחַמֵּת שְׂאִין בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשִּׂיחָה וְהַתְּפִלָּה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה מִתְרַשְׁלִים בְּזֶה, אֲכַל אִם הָיָה יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הָעֲצָה הַנּוֹפְלָאָה הַזֹּאת, שְׂגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הָיָה עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד. וְלָכֵן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְכֶם.

רְאוּ לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְתִכְנִיסוּ אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן הַבְּנֵק שְׁלִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרוּ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ג אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל אֶת הַהֲגָהוֹת עֲבוּר הַבְּנוֹת, וְתִרְאֶה לְשַׁלַּח אֶת זֶה תִכְף-וּמִיָּד אֵל הַמְּנַהֵל שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר, ר' ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי הֵם מְחַפְּסִים עַל זֶה.

אָשֶׁר כּד תּתּצב בּנחל שׂא

אַנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפְּקֻדָּה אֶת הַכֶּסֶף בְּתוֹךְ
הַבֶּנֶק, וְעַד יוֹם שְׁלִישֵׁי אוֹ רִבְעֵי, אֶקְוֶה שִׁיחֶיָה כָּל הַכֶּסֶף בַּבֶּנֶק.

וְאוֹדוֹת וְכוּ', תִּדְעַ, שְׂאֵם אֵין הָאָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ בְּזֶה
הָעוֹלָם, הוּא יְכוּל לְהִסְתַּבֵּף בְּצָרוֹת גְּדוּלוֹת, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְשׁוֹר
עַל עֲצֻמוֹ מְאֹד, הֵן שְׂלֵא יִחָטָא, חֶס וְשְׁלוֹם, וְהֵן שְׂלֵא יִסְתַּבֵּף עִם
הַמְּלָכוֹת וְהַמְּדִינָה שְׂגַר בָּהּ, וְהֵן שְׂלֵא יִהְיֶה לוֹ עֲסָקִים מְפַקְּקִים, וְלֹא
יִתְחַבֵּר אֶל חֲבָרִים רְעִים, כְּדֵי שְׂלֵא יִפֹּל, חֶס וְשְׁלוֹם, בְּצָרוֹת גְּדוּלוֹת
אַחֲרֵי-כֵן.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי מַה תִּדְשׁוֹת.

כּד תּתּצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְקָהֵל, כ"ג אָדָר-א' ה'תּשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחֶיָה נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, שִׁיחֶיָה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי עַקֵּר הַפְּרִנְסָה תְּלוּי
רַק כְּפִי הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁיֵשׁ בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְקִנּוֹת דִּירָה לֹא יִקְרָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בּוֹדָאֵי יַעֲזֹר לָכֶם, שִׁיחֶיָה לָכֶם הַכֶּסֶף לְתַשְׁלוּמִים.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתצג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
שהלכת לרופא וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך רפואה
שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותתחזק בגשמיות וברוחניות.

נא ונא תשתדל מאד להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה
לכל — בין ברוחני ובין בגשמי, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק
ב', סימן כד), שכל המחלות שבאות לאדם הן רק מחמת חסרון
השמחה, ועל-כן צריכים להשתדל מאד להיות בשמחה, כי השמחה
היא רפואה לכל, אשרי מי ששמח תמיד!

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים למסר אותם ליעדכם, וכן תמסר
את המכתב למנהל הבנק, וכן הקבלה ל... גרו יאיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הדיו"ח מהחוגים שאת עושה אחר
הצהרים לבנות, וממש רייתי רב נחת, וזו שמחתי, שהבנות עסוקות
אחר הצהרים, והן לא מסתובבות ברחובות. מה אמר לך! הנכות
הזאת תגן עליך ועל ילדיך, כי בזכות זו שמחדירים אמונה פשוטה

אֲשֶׁר כד תתצה בנחל שג
בבנות ישראל, ומחדירים בקן מדות טובות וצניעות וכו' וכו',
על-ידי-זה זוכים לילדים כשרים, ורוזים רב נחת מהם.

אודות הדגלים, לדעתי, רק לעשות סמל של ברסלב, ומצד שני
לכתב "ברוכים הבאים", כי תמונה אין בזה טעם, והצבע יכול
להיות כחל.

נא ונא ראי לחזק את עצמך מאד מאד באמונה פשוטה בו
תברך, ולידע, אשר אין בלעדיו תברך כלל, והוא תברך מחיה
ומהנה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם
עצם עצמיות חיות אלקותו תברך, וכפי שתחירי בעצמך ידיעות
אלו, על-ידי-זה יהיה לך יותר קל לקבל את הכל, כי באמת דבר
גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתצה.

בעזרת השם תברך, יום שני לסדר ויקהל, כ"ד אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך, ואיך שבית-ספר משתנה לטובה מדי יום ביומו. מה אמר לך!
זו כל חיותי וזו כל תקנותי, שאזכה לראות רב נחת מהבנות,
ושתגדלנה בנות יראות שמים, ועם מדות טובות ועם צניעות.

את צריכה רק לדבר דבורי אמונה, ולא להתחסס אל אף אחד,
וכפי שהבנות פותבות לי, הן מאד מאד אוהבות אותך, ואף שפה
ושם יש לפעמים יוצא דפן וכו' וכו', שהן עושות רעש, אבל כלן
פותבות לי, שהן אוהבות אותך מאד, ועל-כן ראי להתחזק, ולא
להתבלבל משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הַעֲקֹר מֵה שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר — זֶה רַק אֲמוּנָה, כִּי בִפְרוּשׁ גְּלֵה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, בְּלִי שׁוּם הַשְּׁפָלוּת, וְכַמוּבָא (שֵׁם סִימָן כ'): מִתְחַלָּה צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ, וְאַחֲרֵי-כֵן יִזְכֶּה לְהִבִּין אוֹתוֹ בְּשֶׁכֶל. וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת, לִיָּדַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קִטָּן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְכַמוּבָא (שֵׁם סִימָן ג'): בְּרֵאוֹתָךְ שְׁנוּי מַעֲשֶׂה, אֵל תֹּאמֶר מְקַרְהָ הוּא, אֲלָא תֵּאֱמִין כִּי זֶה הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי הִרְבֵּה פְעָמִים יֵשׁ לְאָדָם כָּל-כֶּף הִרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוּת, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְתַת עֲצוֹת לְנַפְשׁוֹ, אֲבָל בְּזֶה שְׂמִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְיוֹדֵעַ וְעַד, שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכּוֹ. כִּי עַל-יְדֵי אֲמוּנָה עוֹבְרִים עַל הַכֵּל, וְעַל-כֵּן אֵת רַק תְּדַבְּרִי דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְכָל הַדְּבוּרִים שֶׁדְּבַרְנוּ, וְהֵם כְּבָר מְדַפְּסִים בְּשִׂיחוֹתֵינוּ.

אֵת צָרִיכָה לְהִבִּין, שְׁגָם אֲצֵל הַבְּנִים קָשָׁה לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי חֲנוּךְ הוּא מְהַעֲבֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, וְהַבְּחוּרִים שֶׁהֵם בְּגִיל הַהִתְבַּגְּרוּת, הֵם גַּם-כֵּן שׁוֹכְבִים, וְגוֹרָמִים צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי לֹא מִתְיַחַס, אֲנִי מִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְיֵשׁ כַּח בְּדְבוּרֵי אֲמוּנָה לְשִׂרְף אֵת כָּל הָרַע, וְעַל-כֵּן אֵת צָרִיכָה לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וּמִמֵּילָא הָרַע כְּבָר יִפֹּל לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחֲנוּךְ הַבְּנוּת, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וּבִיקָהּל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַמְרָאוֹת וְכוּ', טוֹב מֵאֵד שֶׁתִּלְמַד אֶת הַמְקָצוּעַ הַזֶּה, כִּי
אֵיךְ שֶׁהוּא כְּשֵׁיִשׁ שְׁאֵלוֹת — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, שְׁיִישׁ מִי שְׁיִיכּוֹל
לְהַשִּׁיב עַל הַשְּׁאֵלוֹת, וְעַל-כֵּן אֲנִי מֵאֵד שְׁמַח, שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצֻמְךָ אֶת
הַמְצָנָה הַזֶּה. יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּקְבַּל קִבְּלָהּ, רַק אַל תִּפְחַד,
זֶה מְקָצוּעַ כְּמוֹ כָּל הַמְקָצוּעוֹת, אֲבָל זֶה עֲנִיָּן חֲמוּר מֵאֵד, כִּי הוּא
תְּלוּי בְכָרִיתוֹת, לְכֵן תְּעוֹרֵר וּתְחַזֵּק אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁלֹא יִקְלוּ, חֵס
וְשְׁלוֹם, בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ, אֲלֵא תְּמִיד יָבִאוּ וַיִּשְׁאַלוּ, וְאִין מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ,
אֲדַרְבָּה.

אוֹדוֹת לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, מַה אִמַּר לָךְ! תְּמִיד תִּדְבֹּר מְרַבְּנֵי ו"ל,
תִּדַע שְׁאִין לָךְ כְּלוּם רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה מַה שֶׁגִּלָּה לְנוּ
רַבְּנֵי ו"ל. וְעַל-יְדֵי שְׁאַנְחָנוּ נִהְיָה חֲזָקִים — לְגַלוֹת אֶת רַבְּנֵי ו"ל,
עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנֵי תְּמִיד.

שְׁמַעְתִּי מֵאֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיָּקָרִים, שֶׁלְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל הִזְהָ אַח
בְּשֵׁם ר' יוֹדֵל, וְהוּא נִמְשָׁךְ מֵאֵד מֵאֵד אַחֵר מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וּכְשֶׁהִתְיַתְּהָ
הַמְחַלְקֵת הַגְּדוּלָּה עָלָיו בְּשָׁנִים תִּקְצָה עַד תִּקְצָט, וּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל
הִגְלָה מִבֵּיתוֹ מִבְּרֶסֶלֶב לְעִיר נְעַמִּירוֹב, הִזְהָ גַּר אֲצֵל אַחִיו ר' יוֹדֵל,
וְאֵז בְּשָׁנִים הָאֵלוֹ נִדְּבַק ר' יוֹדֵל אֶל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל אַחִיו, עַד שֶׁלֹּא
הִזְהָ יוֹם שְׁלֹא דִבֵּר מִמַּעַלֵּת אַחִיו, וְכֵן דִּבֵּר הַרְבֵּה מְרַבְּנֵי ו"ל, כְּפִי
שֶׁשָּׁמַע מִמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, כִּי זֶה הִזְהָ טְבַעוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, שֶׁהֵיכֵן

בְּנַחֵל

כד תתצו

אֲשֶׁר

שו

שְׁהוּא רַק בָּא, דְּבַר רַק מְרַבְּנוּ ו"ל. וְעַל-פֶּן דְּבַר כָּל-כָּף הַרְבֵּה מְרַבְּנוּ ו"ל, עַד שְׁנֹדְבֵק גַּם בְּאַחִיו.

וְלָכֵן גַּם אַתָּה תִּרְאֶה לְדַבֵּר מְרַבְּנוּ ו"ל, הֵן עִם הַמְּלַמְּדִים וְהַעוֹזְרִים, וְהֵן עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בְּכֹל יוֹם תִּתְפַּס אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְיִתְדַבֵּר אִתּוֹ רַק מְרַבְּנוּ ו"ל, אֵינן לָךְ דְּבוּרִים אַחֲרֵים, לֹא כְּדַאי לְהַפְגִּס בְּוִפּוּחִים, אֲלֹא רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֵּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וּיְקַהֵל, כ"ד אֲדַרְא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזְרָ לִי, וְלֹא חֶסֶד לִי כְּלוּם, רַק "חֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִכִּי", אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק אֲלִיו אֶהְבְּתִי וְהַשְׁתַּוְּקוּתִי, וְזוֹ כָּל הַמַּחְלָה שְׁלִי. תְּהִלָּה לְאֵל, לֹא חֶסֶד לִי כְּלוּם, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ כְּלוּם, וּמִמִּילָא לֹא יְכוּלִים לְקַחַת מִמֶּנִּי כְּלוּם...

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת כְּלָם, וְאֲנִי מְקַנֶּה, שֶׁהַמְּעוֹן עוֹבֵד כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וַיְמָה גַּם שְׂאִין לְכֶם שׁוֹם בְּעִיּוֹת עִם הַמְּטַפְּלוֹת.

אִם תּוֹכְלוּ לְכַתֵּב לִי דִין וְחֶשְׁבוֹן אֵיךְ הוֹלֵךְ בְּמַעֲוֵן, הִיִּיתִי מֵאֵד שְׂמַח.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי

אֲשֶׁר כַּד תַּתְּצַח — כַּד תַּתְּצוּט בְּנִחָל זַח

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׁתְּרוּוּ רַב נַחַת מִבְּנֶכֶם ... גְּרוּ יְאִיר, וּמְכַל הַיְלָדִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תַּתְּצַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּי לְתַקֵּן אֶת הַמְּדוּת שְׁלֹךְ, וְתִמְיֵד תְּהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְתִשְׁמַחִי אֶת כָּל הַבְּנוֹת, אֲבָל הַכֹּל בְּקִדְשָׁה, בְּלִי שׁוּם לִיצְנוּת, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה עֲנִין לִיצְנוּת פָּגַם גְּדוּל מְאֹד. וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלִי רַק שְׁתַּהֲיֶה שְׁמִחָה וּקְדוּשָׁה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּמְשִׁיכִי לֹאמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כִּי זֶה מְאֹד מְסֻגָּל לְתִשׁוּבָה וּלְתַקוּן הַמְּדוּת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּד תַּתְּצוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִכְפָּרֶט שְׁאַתְּ לֹאמְדַת הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמְּדוּת", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה בְּקִי בְּ"סִפְרֵ-הַמְּדוּת" יִשָּׂר וְהַפּוּף, וְתַהֲלֶה לְאֵל, אֶת מְקִימַת אֶת זֶה, וְזוֹ כָּל הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁלִי.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְתִהְיִי דְגָמָא חֲזָה לְכָל הַבְּנוֹת, כִּי טַבַּע שֶׁל הַבְּנוֹת, שְׁמִסְתַּפְּלוֹת תְּמִיד עַל הַחֲבֵרוֹת שְׁלֶהֶן,

שח אָשֶׁר כד תתק בַּנְחַל

וְלִכְנָן רְאִי מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאִז תִּרְאִי שְׂכָלְךָ תֵּאֵהָבָהּ
אוֹתָךְ, וְאֵת תְּהִיִּי דְגָמָא חֲזֵה לְכַלְן.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי לֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְזֶה מִמְּשִׁיךְ
לְאָדָם יְשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת וְהַצְלָחָה.

אֵת צְרִיכָה לְהִבִּין, שְׂכָל מַה שְּׁקוּרָה בְּעוֹלָם, זֶה רַק מִהֲקִדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין שׁוּם דְּבָר שְׁקוּרָה מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא הֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת
עֲצָמוֹ בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהִיּוֹת דְּגָמָא חֲזֵה לְכָל הַבְּנוֹת, אִיךָ שְׂאֵת
מְתַנְהֵגַת בְּצַנִּיעוּת וּבְדַרְךָ אַרְצֵי, וְהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? תִּתֵּן לָךְ חֵן בְּעֵינֵי
כָּל רֵאִיךָ, וְתִצְלִיחֵי בְּחַיֵּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתק.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וּמְקַהֵל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגַם אֶת הַפִּקּוּס וְכוּ', אֲנִי מְקַנְהָ
לְהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיחֵתִי אוֹתִי מַה שְּׁדַבַּרְתִּי אִתְּךָ, כִּי זֶה לֹא
צְחוּק, אֲלֵא בְּקִלּוֹת אֵת יְכוּלָה לְהִיּוֹת אֲמֻלָּה כָּל הַחַיִּים, חַס וְשָׁלוֹם,
אִם לֹא תַצִּיחֵתִי, וּכְבָר אָמַר הֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמוּאֵל הַנְּבִיא
(שְׁמוּאֵל-א' טו, ז): "אֵל תְּבִיט אֶל מְרֹאֵהוּ וְאֵל גְּבַהּ קוֹמְתוֹ וְגו', כִּי לֹא
אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם, כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו וְהוֹי"ה יִרְאֶה לְלִבִּי",
וְלִכְנָן זְכָרִי זֹאת הֵיטֵב, וְתִשְׁמְעֵי בְּקוֹלִי וְלֹא תִפְסְדִי, כִּי הַחַיִּים כָּל-כָּף
קְצָרִים, הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ פֶּה, וְעוֹד מְעַט אֲנִיחֵנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְלִכְנָן מַה
וְלָמָּה לָךְ לְהַכְּנִס בְּצַרְהָ צְרוּרָה כְּזוֹ, שְׁמִי יוֹדֵעַ אִם פֶּעַם תּוּכְלִי לְצֵאת
מִזֶּה, חַס וְשָׁלוֹם. וְלִכְנָן תּוֹצִיאֵי אֶת זֶה מִהָרָאשׁ, וְתִשְׁכַּחֵי מִהַכֵּל, וְאִז
תִּצְלִיחֵי.

אָשֶׁר כּד תתקא בַּנְחַל שׁט

בְּעֵינַי הָעֲבוּדָה שֶׁהֵצִיעָה לְךָ גְּבֻרַת ... שְׁתַּחֲוֶה, לְדַעֲתִי, תִקְחִי אֵת זֶה, וְכִּי לֹא תִהְיִי מְשַׁעֲמָמֶת.

מָאד מָאד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵת אֹמְרַת בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וְזוֹ סִגְלָה לְהִרְבֵּה עֲנִינִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, וּתְבַשְׂרֵי לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתקא.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲוֶה נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתְּבְּכֶם, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מָאד, שְׁפַעֲם אַחַת בַּחֲדָשׁ יְבוֹאוּ אֲנָשִׁים לְתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וַיִּגִּידוּ שָׁם תְּהִלִּים, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מִמְּשַׁכֶּת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְנַחַת לְהִלְדִּים וּבְרִיאוֹת, וְזֶה טוֹב מָאד, שְׁפַעֲם בַּחֲדָשׁ תִּהְיֶה אֲמִירַת תְּהִלִּים בְּבֵיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אֲצֵל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֲצֵלִי אֱמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל מָאד, וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הוּא בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת (שיחות-הַר"ן, סִימָן לג). וּבְאֵמֶת אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל רִגַע וְדָקָה וְכו', וְעַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה תְּהִלָּל יְהוָה, וְצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְשְׁתַּחֲוֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה

שי אשר כד תתקב — כד תתקב בנחל

הַדְּדִית, וְשֵׁלָא תְּרִיבוּ בִּינֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שְׁתַּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדֶרֶא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂאֵת
שׁוֹקֵדֶת בְּלִמּוּד "סִפְר־הַמְּדוּת", עַד שְׂאֵת כָּבֵר יוֹדַעַת אֶת זֶה
בְּבִקְיָאוֹת נִפְלְאָה, וְזוֹ כָּל חֵיוֹתִי, שְׂאֲנִי יְכוֹל לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ אֶת "סִפְר־הַמְּדוּת", כִּי הַמְּדוּת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, וְכֵן אֲנִי מְאֹד
שְׂמַח, שְׂאֵת גּוֹמְרֶת בְּכָל שְׁבוּעַת אֶת כָּל סִפְר־הַתְּהִלִּים, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה
מְבִיא בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה הָאָדָם שְׂאוֹמֵר אֶת הַתְּהִלִּים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי בְּלִמּוּדֵי, וּתְבַשְׂרֵי לִי תְּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ד אֲדֶרֶא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע, שְׂאֵת
יוֹדַעַת אֶת "סִפְר־הַמְּדוּת" בְּעַל־פֶּה, וְשְׂמַעְתִּי שְׁהִיְתָה חֲגִיגָה מְאֹד
יְפָה בְּעַת שְׁעֵשִׂית סִיּוּם עַל כָּל "סִפְר־הַמְּדוּת" בְּעַל־פֶּה, יַעֲזֹר

אָשֶׁר כּד תתקד בַּנְחַל שִׂיא
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתֵּהִי תְּמִיד בְּרִיאָה, וְתִשְׂאֵי חַן בְּעֵינַי כָּל רֵאִיךָ,
וְתִצְלִיחֵי בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתקד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, כ"ד אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

זֶה זְמַן רַב, שְׁלֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּכְתְּבֵי
לִי אִיךָ אֶת מַתְחַזְקֶת וְכוּ', וְאִיךָ אֶת עוֹבְרֶת עַל הַכֹּל, וְעֲלִיךָ לְדַעַת,
שְׁהַגִּיל הַזֶּה שֶׁל בְּגָרוּת, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת.
וְעַל-כֵּן אֶל תְּשִׁימֵי לֵב אֶל כָּל הָעֲלִיּוֹת וְהִירִידוֹת וְהַסְּפָקוֹת
וְהַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ וְכוּ', כִּי גַם זֶה יַעֲבֹר, וּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ
תַּלְפִּיּוֹת, שְׁשָׁלְמָה הַמְּלֶךְ, הִיְתָה לוֹ טַבְּעַת, וְהָיָה חֲקוּקוֹת עָלֶיהָ שֶׁלֹּשׁ
אוֹתִיּוֹת: ג' ז' י', וּבְכָל פַּעַם שְׁעָבְרָה עָלָיו אֵיזוֹ צָרָה אוֹ מִשְׁבֵּר וְכוּ',
הוּא הִסְתַּכֵּל עַל הַטַּבְּעַת וְשָׁמַח, וּפַעַם שָׁאָלוּ אוֹתוֹ עֲבָדָיו: "אָדוֹנָי
הַמְּלֶךְ, מַה הֵן הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקוֹת עַל הַטַּבְּעַת שְׁלֶךָ? וּמַה־
הַהִתְחַזְקוֹת שָׁאֵתָה מְקַבֵּל מִזֶּה?" עָנָה וְאָמַר שְׁלַמָּה הַמְּלֶךְ: ג' ז' י',
זֶה רֵאשִׁי תְּבוֹת גִּ'ם ז'ה יַעֲבֹר, כְּאוֹמֵר, שְׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן
רַק שְׁחוֹשֵׁב הֵנָּה עֲכָשׁוּ בְּאוֹתוֹ רְגַע, אֲנִי נִמְצָא בְּבַעֲיָה, וְאִךָ פַּעַם זֶה
לֹא יִשְׁתַּנֶּה לִּי לְטוֹבָה, אֲבָל אִם הוּא יוֹדֵעַ, שְׁגַם זֶה יַעֲבֹר, אִזּוֹ הוּא
צוֹחֵק מִהַכֹּל, וְלִכֵּן גַּם אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁגַם אֶת תְּחֻשְׁבֵי תְּמִיד
בְּרֵאשִׁי תְּבוֹת אֵלָיו: ג' ז' י' — גִּ'ם ז'ה יַעֲבֹר, כִּי עוֹד יִהְיֶה לָּךְ
הַרְבֵּה טוֹב בְּחַיִּים, רַק תִּתְחַזְקֵי מְאֹד, כִּי גְדוֹל אָדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְתִצְאֵי מִהַפַּח וְהַתְּסָכוּל שְׁנִפְלֵת אֵלָיו.

מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם אֶת יְכוּלָּה לְדַבֵּר עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֹשׁ
דְּקוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְפָרֵט בְּעֵת שְׁאֵת מְטִילֵת לְבַד,
תְּסַתְּפִלֵי עַל הַשָּׁמַיִם, וְתִבְקְשֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׁאֵת צְרִיכָה, וְאִזּוֹ
אֶת לֹא יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה, וְכֵן תְּרַגְּלֵי אֶת

שיב אָשׁר כד תתקה — כד תתקו בַּנְחָל

עצמך לומר בכל יום "יום תהלים", באפן שאף מסימת בכל שבוע את ספר התהלים, ואין עוד דבר יותר גדול מזה, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום ל... גרו יאיר.

יש לי בעיה רצינית, הם לא רוצים לתת לנו לבנות, רק אם משלמים מס שבח, שזה סכום של עשרים וחמשה אלף דולר, שזו ממש רציחה, אשר כל השנים נחצי דונם לא עלו לי יותר מארבעים אלף דולר, ובשביל לבנות עכשו שתי קומות, רק הפס זה הסכום הנ"ל, ולכן אם תוכל תצלצל ל... שידבר עם אחיו — מה עושים, וכן תשאל אותו, שיברר אצל אחיו ... מה קורה בענין ... כי אם היתה ... בדינו, בכלל לא היינו צריכים לשלם הון תועפות לפח, ולכן ראה להיות בקשר עם ...

המחפה לתשובה מהירה...

כד תתקו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיה נצח.

מה אמר לכם! זה כמה זמן, שאני רוצה לכתב לכם, אך בכל פעם יש לי מניעות ועכובים אחרים.

אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, ואת גדל השמחה שאני שמח, שאתם מתחזקים יחד, ואוהבים אחד

אֲשֶׁר כַּד תִּתְקוּ בִּנְחָל שִׁיג

אֵת הַשְּׂנִי, כִּי צָרִיף לְהִיּוֹת. וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי וְיִלְהַרְבֶּה לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵינֵי שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאֵיךְ שְׁצָרִיכִים כָּל דָּבָר לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהַנִּיחַ עַל שְׂכָל אֲנוּשֵׁי, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּשְׁלוֹם-בַּיִת, וּכְמוֹ שֶׁהִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד עַל זֶה (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד); וְאֲנִי רָגִיל מְאֹד מְאֹד לְעוֹרֵר אֶת אַבְרָכֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂעֵינּוּ בְּשִׁפְתֵי הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוּ, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב. וּבְאֵמַת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, כְּמוֹ שֶׁהוּא חוֹשֵׁב אִישׁ כָּשֶׁר, הֵינּוּ לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבָעוּלָם, וְאִם כֵּן אִם רַבֵּנוּ ז"ל כָּל-כֶּף לְחֵץ עַל שְׁלוֹם-בַּיִת וְאֶהְבֶּה וְתִבְנֶה הַדְּדִית, אֲסוּר לְהִיּוֹת חֲכָמִים, אֲלֵא לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה.

נָא וְנָא הִרְגִילוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְשִׂמְחַ יְחָד, וְלַעֲזוֹר אֶחָד לְשִׂנֵי בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיוּ דְגֻמָּא חִיָּה לְכָל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים שְׁנֹשְׂאוּ, לְהִרְאוֹת לָהֶם אֵיךְ שְׂיְכוּלִים לְהִיּוֹת הַכִּי מְאֻשְׂרִים — אִם מְצִיִּתִים אֶת רַבֵּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא הִרְגִילוּ אֶת עֲצַמְכֶם שְׂנִיכֶם 'לְגַנְב' זְמַנִּים וְעֵתִים עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּשָׂמִים, וְאִם הָיָה בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַזּוּכָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הָיָה חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אָדָם אֵינּוּ יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל כַּחוֹ וְכוּ', וְעַל-כֵּן מִתְרַשֵּׁל בְּזֶה, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֲפִלוּ כַּמָּה דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל לְמַעְלָה.

נָא וְנָא תִּהְיוּ רָגִילִים בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, שֶׁהוּא מְסַגֵּל לְתַשׁוּבָה, וּמְסַגֵּל לְהַמְשִׁיף בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה בַּבַּיִת.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפָחוּ בִּי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

בְּיָדָי הַמְזַגְגִּים לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, עֲכָשׁוּ זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לָנוּ שְׁפַע לְמִזְגָּגִים בְּקוֹמָה שְׁלִישִׁית, אֲבָל עַדִּי עֲכָשׁוּ לְהִתְמַקְדֵּךְ רַק בְּעֵבוֹר הַתַּלְמוּד תּוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעִשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת גַּם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שְׂיִתְרָמוּ בְּעֵבוֹר מִזְגָּגִים לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הִילָדִים שְׁלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב שְׁלָהֶם.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הֵעָקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֵל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שְׁמִדְבָרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן עַל-יְדֵי שְׁמִרְגִילִים אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מְשַׁמַּחַת אֶת הָאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָרָא' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיִחִיָּה נְצַח.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְדַעַת אִיךָ אַתֶּם מְסַתְדָרִים, וְאִיךָ הוֹלֵךְ לָכֶם בְּחַיִּים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּבְּשׁוּרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

אֲשֶׁר כד תתקט בַּנְחַל שטו

הַעֲקָר תִּקְיָמוּ מֵה שְׂדֵבְרָתִי אִתְּכֶם, וְאִז תִּהְיֶה לְכֶם הַצְלָחָה בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים שְׁבַעוּלָם, שְׂתִהְיֶינָה בֵּינֵיכֶם
אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ
מִחַיָּה וּמִהַיָּה וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שְׂאֵדָם מְכַנִּיס בְּעֲצָמוֹ
אֲמוּנָה, כֵּן זוֹכֶה שְׂמֵתְבָרַךְ בְּכֹל הַבְּרָכוֹת, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב
בְּרָכוֹת" (מְשָׁלִי כ, כח).

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא בְּכֹל מוֹצְאֵי-שְׁבֵת אֶל מְשַׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ,
שְׁלוֹמֵךְ שֶׁם הַלְכוֹת טְהוֹרָה עִם הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, וְאַתֶּם צְרִיכִים
לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְאֻחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיָה נְצַח.

מְאֹד מְאֹד רְצִיּוֹתִי לְשִׁמְעַ מְכֶם, אִיךְ שְׂאַתֶּם מְסַתְּדָרִים, כִּי הוֹלֵךְ
לִי בְחַיִּים, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי זֶה
הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְפִרּוּשׁ גְּלָה לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג), אֲשֶׁר
הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׁבּוֹר בְּתֵי יִשְׂרָאֵל,
וּבְפִרְט זּוּגוֹת צְעִירִים, הוּא מְכַנִּיס בָּהֶם קְנָאָה וְשִׁנְאָה וּמִחְלָקָת
וּמְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמִזֶּה בָּאוֹת כָּל הַצְּרוֹת וְכֹל הַיִּסּוּרִים,

שטז אָשֶׁר כד תתקי בנחל

לכן ראו להתחזק בַּיָּתֵר שְׁאֵת וּבַיָּתֵר עֵז בְּהַבְנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד יַעֲזֹר
לְשֹׁנִי, כִּי זֶה יִסּוֹד בַּיְהוּדוֹת וּבַחֲסִידוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה בַּיַּחַד, וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא רְאֵה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְלַמַּד בְּכָל יוֹם בְּכוֹלֵל בְּהַתְמַדָּה רַבָּה,
כִּי מַה נִּשְׁאַר מִהָאָדָם? רַק הַתּוֹרָה שֶׁהוּא לוֹמֵד. וְכֵן אֵת ... שְׂתַחֲיָה,
רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְאֲנִי
מְקַוֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲבְרֵי אֶת הַכָּל בְּקִלּוֹת, אִם רַק תִּהְיֶי
בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרַפְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, כ"ה אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיִחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר לְשִׁמְעַע מַה שְּׂקוֹרָה אֶתְכֶם בְּעֵתִים הַלְלוּ,
הַדְּחָקוֹת וְהַחֻבּוֹת. מַה אֵמַר לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְלִהְשִׁתְּדֵל שְׁלֵא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם שׁוּם אֵי הַבְּנוֹת, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַכָּל מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא מְנַסֶּה אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי
נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק מְעַמָּד. וּמוֹבָא
בְּמִדְרָשׁ (וַיִּקְוֶט שְׂמוּאֵל קִמַּח), שְׂדוּד הַמְּלָךְ שָׁאֵל אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לְמָה לֹא אוֹמְרִים "אֲלֵקִי דְדוּד" כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים "אֲלֵקִי אֲבָרָהם, אֲלֵקִי
יִצְחָק וְאֵלֵקִי יַעֲקֹב"? עֲנֶה לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: כִּי אוֹתָם נִסִּיתִי
וְעַמְדוֹ בַּנְּסִיּוֹן. אֲזוּ בְּקֶשׁ דְּדוּד הַמְּלָךְ שְׂיִנְסֶה גַם אוֹתוֹ, וְנִסָּה אוֹתוֹ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא עַמְד בַּנְּסִיּוֹן, וְאִם בְּאֲרָזִים נִפְלָה שְׂלֵהֶבֶת,

אֲשֶׁר כד תתקיא בַּנְחַל שיז

מה יאמרו אַזוֹבֵי הַקִּיר, אֲנַחְנוּ שְׂבוּרִים וְרִצּוּצִים, וְאִיךָ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲמֹד בַּנְּסִיּוֹן הַקָּשָׁה הַזֶּה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד נְסִיּוֹן יוֹתֵר קָשָׁה מֵעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְחוּבוֹת, עִם כָּל זֹאת כָּבֹד גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת — אִיךָ לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ — לְהִתְחַזֵּק אֶפְלוּ בַּמְּצַבִּים הַקָּשִׁים, וּבַפֶּרֶט שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ בֵּין מִבְּנֵיכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁצַרְיָךְ לַעֲשׂוֹת שְׂדוּף, וְהֵן מִבְּתֵכֶם ... שְׁתַּחֲוֶיהָ וְכוּ' וְכוּ', עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק שְׁנֵיכֶם בְּיַחַד, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַחֲוֶס וְיִרְחַם עֲלֵיכֶם, וְיִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם, וְיִתְבַּשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְשׁוּם שְׁבֹר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֲמֵן סְלָה...

כד תתקיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲוֶיהָ נִצַּח.
מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, וְאִיךָ שְׁעַבְרָה אֲסַפֵּת הַמּוֹרוֹת, וּמֵאֵד נְהַגִּיתִי לְשִׁמְעַ אֶת הַדוּ"ח.
רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מֵאֵד שְׁתַּחֲוֶיהָ בְּבֵיתְכֶם אֲוִירָה שֶׁל שְׁמַחָה, אֲוִירָה שֶׁל רְגִיעָה וְסִבְלָנוּת, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּבֵית.

רְאֵה יְדִידֵי הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר! לְהַצְטַרֵּף אֶל הַפּוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלוֹמֵדִים שָׁם שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת — מְשַׁעָה עֶשֶׂר עַד אַחַת, וְתִרְגִּישׁ אֶת עֲצֻמָּךְ אָדָם אַחַר לְגַמְרִי, כִּי מֵה שְׁזוֹזִכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, וְזֶה יִרְגִיעַ אֶת עֲצֻבֶיךָ. וּבְכֻלָּל טוֹב מֵאֵד, שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל, וְלֹא לְהִיּוֹת קַפְדָּן, כִּי אֲסוּר לְהַכְנִיס אֵימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.

וְאֵת ... שְׁתַּחֲוֶיהָ, תִּרְאֵי לְהַחְדִּיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּבִנּוּת, וְאֵל תִּסְתַּכְּלֵי עַל הַגִּיל שְׁלֵהֵן, כִּי אֲדַרְבֶּה, כְּשִׁמְכֵנִיסִים בְּהֵן אֲמוּנָה בְּעוֹדָן

שיח אָשֶׁר כד תתקיב בנחל

בגיל צעיר, זה מועיל מאד, פי מה שמחדירים אמונה בבני ובנות ישראל בגיל קטן, זה נשאר להם לכל החיים, ועל-כן ראי להתחזק בבטחון עצמי, ותחדירי בבנות אמונה פשוטה, ואז תצליחי כל ימי חייך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים, אמן סלה...

כד תתקיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויגהל, כ"ה אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בעזרתו יתברך, אשבות בפרשת שמיני בארצנו הקדושה, ולא קדם לכן, פי אני רוצה להיות שם בראש-חדש ניסן — פדרפי בכל שנה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה מדפיס ספרים כאלו, ואף שאני יודע שאתה בלחץ ובדחק וכו' וכו', וקשה לך מאד, עם כל זאת סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, פי כל הרע והלחץ והדחק, זה הכל נסיונות מהשמים — לראות איך אנחנו מדפיסים במצבים דחוקים כאלו, אבל, תהלה לאל, אנחנו ממשיכים וממשיכים וכו' וכו', ואין לנו לא סבא... ולא ועד... ולא קרן... ולא נדיבים... אלא מדפיסים ומדפיסים בדרך פלא על גבי פלא, ואני עוסק בזה כבר משנת תשכ"ה בלי הפסקה, ורצו לשבר אותי במשך השנים בכל מיני אפנים שבעולם, ולבסוף הם נשברו, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עמי, וכך יהיה גם אתך.

בענין ההדפסה, אתה צריך לעשות חשבון, אם משתלם לך תדפיס עמו, אבל אם זה לא משתלם לך — תעזב אותו, אתה צריך לראות שיהיה כסף שוטף וכו', ולא חובות... פי חובות יש לך

אָשֶׁר כד תתקיג בַּנְחַל שֵׁיט

ממילא... ומה אתה צריך חובות של אחרים... ועל-כן אם הוא מוכן להדפיס במזמן, באופן שיתגלגל אצלך כסף, אז כפי שדברנו — זה משתלם לך, אבל אם הוא רוצה להלחיץ אותך שתדפיס, וכן בדרך הלוואות, אז שילך לחיים ולשלום... העקר תעשה את החשבון מה שטוב לך, ועל-ידי-זה תצליח.

נא ונא ראה אתה ואשתך לשמח מאוד מאוד, כי הספרים הקדושים האלו עושים רשם גדול בשמים ובארץ, ואם הייתם יודעים איזו מהפכה הספרים עושים בעולם, הייתם רוקדים כל היום מרב שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שבזכות זו יהיו לכם ילדים טובים, ותרוה מהם רב נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל מכתב בעבור ... גרו יאיר.

כד תתקיג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, חוסי ורחמי על בתך ושלשת ילדיה, במקום לעודד אותה שתחזור אל בעלה, ולעשות שלום-בית ביניהם, את מעפכת אותה וכו', האם את לא חושבת ולא יודעת, שיש אלקים חיים ומלך עולם, המנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ומשלם מדה תחת מדה, הלא גם את היית גרושה שנים על גבי שנים, ואת יודעת איזו הרגשה זו, ומה הילדים סובלים וכו' וכו'. ולכן, לדעתי, ראוי להתאמץ בכל מיני אפנים שבעולם, שיהיה שלום-בית בין בתך לבעלה, הבעל מוכן להשתנות וכו', וגם בתך צריכה להשתנות כמו שאני דברתי אתה, והבנתי וראיתי וכו', ועל-כן ממדת הטוב — להיטיב, אם את רוצה שיהיה לך טוב

שכ אָשֶׁר כד תתקיד בנחל

בחיים, תשתדלי מאוד שבתוך תחזור לבעלה, ועל-ידי-זה יהיה גם לך טוב, כי הקדוש-ברוך-הוא משלם מדה תחת מדה, אם עושים טוב לאחרים, הקדוש-ברוך-הוא נותן גם לו טוב, ואם אדם רשע, ועושה רשעות לאחרים, יקבל חזרה עם רבית וכו', ועל-פן מאוד מאוד אבקש אותך: הלא החיים כל-כך קצרים, למה ליתם את הילדים על-ידי גרושין, מה שחכמינו הקדושים אמרו, שהמזבח מוריד דמעות כשמגרש את אשתו (גטין צ.), ולכן מפני שאת היית גרושה, את צריכה לחזק ולעודד ולשמח את בתך, שבתוך שבתחזור אל בעלה, ולהשתדל שיהיה שלום-בית, ולא, חס ושלום, שיהיה גט, ולכן החוב מנח רק עליך, כי את האמא, ואת יכולה להשפיע על בתך שתחזור אל בעלה, וישרה השלום והאהבה ביניהם, ואני בטוח שאם תשתדלי בזה, יהיה שלום-בית, והכל יחזור על מכוננו, ואם, חס ושלום, לא תרצי, תדעי, שהקדוש-ברוך-הוא אֲשֶׁר נמצא פה אִתְּנוּ וכו', והעולם הזה הוא ראי, כפי שאדם מתנהג — כך רואה חזרה אצלו, ודי לחכימא.

אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שהדבורים האלו יכנסו אל לבך, ואין לי פה שום פגנה לדבר בחריפות, או להכאיב, חס ושלום, אלא זה לי בנפשי, שאת תעודדי את בתך לשלום-בית, וזה תלוי רק בידיך, אני מקנה שתקמי את דברי, ולא תתחרטי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, אמן סלה...

כד תתקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָרָא ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הדו"ח מהמורות, איך הייתה הישיבה וכו', ומאד מאד נהניתי לקרא את הדברים, ואיך שאתם משתדלים מאד לצאת אותי, ולהחזיר בפנות יראת שמים, אשר זה יותר גדול מכל

אֲשֶׁר כד תתקיד בַּנְחַל שְׂכָא

הַלְמוּדִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כְּשֶׁמְחַדִּירִים בְּבִנּוֹת אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, זֶה לָהֶם חוֹמָה בְּצוּרָה עַל הָעֵתִיד, כִּי סֵף הַכֹּל לּוֹמְדִים בְּבֵית-סֵפֶר כְּמָה שָׁנִים, וְצָרִיכִים לְקַבֵּל שְׂמָה מְטָעַן עַל כָּל הַחַיִּים, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ בְּטוֹחַ אֵיךְ יַעֲבֹרוּ לוֹ הַחַיִּים, וְאִם מְקַבְּלִים הַקְּדָמוֹת נְכוֹנוֹת בִּימֵי הַנְּעוּרִים, הֵם יְכוּלִים לְהִתְמוֹדֵד בְּחַיִּים עִם כָּל הַרוּחֹת הַסּוֹעֲרוֹת הַנּוֹשְׁבוֹת בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם וְכוּ'. וּבְאֵמַת אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁרַב הָעוֹלָם אֵינֶם שָׁמַיִם דְּגַשׁ עַל זֶה, אֲלָא עַל דְּבָרִים שֶׁהֵם טְפִלִּים, וְשִׁיכוּלִים לְלַמֵּד אוֹתָם גַּם אַחַר הַחֲתֻנָּה בְּכַחוֹת עֲצָמוֹ, כְּגוֹן: הַסְּטוּרָה וְגֵאוֹגְרַפְיָה וְכְדוּמָה, אֲבָל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְקַנּוֹת, אֲלָא בִּימֵי הַנְּעוּרִים. וְתֹאמִין לִי, שֵׁישׁ לִי עֲבוּדָה קָשָׁה עִם הַבְּחוּרִים הַצְּעִירִים, עִם כָּל זֹאת כִּבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהַדְּבוּר פּוֹעֵל, אִם רַק מְדַבְּרִים, וְעוֹד פְּעַם מְדַבְּרִים, וְחוֹזְרִים וּמְדַבְּרִים וְכוּ' וְכוּ', לְבִסּוֹף הַדְּבוּר נִכְנָס, כִּי הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל לְטוֹב וְלַהֲפֹךְ וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְדַבֵּר רַק בְּצוּרָה טוֹבָה וּנְכוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים מְאֹד.

לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁהִתְאַסְּפֹתָם יַחַד, וְדַבְּרָתָם וְהַסְּבִרְתָּן אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ, וְכָל אַחַת הוֹצִיאָה מֶה שֵׁישׁ לָהּ בְּתוֹךְ הַלֵּב, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה הַכְּנוּס שֶׁל הַמּוֹרוֹת לְהַצְּלָחָה מְרֻבָּה. וּבְאֵמַת תְּצַלִּיחוּ לְהַחֲדִיר בְּבִנּוֹת אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה הִיְסוּד וְהַעֲקָר אֲצִלִּי.

הַנְּסִיוֹנוֹת עֲכָשׁוּ בְּרַחֲוֹבוֹת כָּל-כָּף קָשִׁים בְּעֵזְרוֹת גְּדוּלוֹת, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְחַסֵּן אֶת הַבְּנוֹת מִכָּל אֵלּוּ הַרוּחֹת הַזְּרוֹת, וְאִם נִהְיָה חֲזָקִים, וְנִשְׁמֵים אֶת הַדְּגֵשׁ רַק עַל זֶה, אֲזוּ נְצַלִּיחַ מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי רוֹצֶה עֲכָשׁוּ לַעֲשׂוֹת מְבַצֵּעַ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁכָּל אֶחָד יַעֲזֹר וַיִּתְרַם לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אֵיזָה סְכוּם, שִׁיּוּכָל לְקַנּוֹת מִזְּגָנִים לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, כִּי אֲנַחְנוּ כְּבֵר צָרִיכִים לְהַכִּין אֶת עֲצָמֵנוּ לִימּוֹת הַקָּיִץ.

שכב אשר כד תתקטו בנחל

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו, שיהיה כבר בית-ספר מסדר לבנות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, אמן סלה...

כד תתקטו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שיחיה נצח.

ראו לתזק את עצמכם ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, ותשתדלו מאד, שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית.

אתה ... גרו יאיר, ראה להכניס בפולל של הרב ... גרו יאיר, ללמד על-כל-פנים שלש שעות משעה עשר עד אחת, וממש תרגיש את עצמך אדם אחר לגמרי, כי כשלומדמים תורה לכל הפחות שלש שעות ביום, אז מרגישים אדם אחר לגמרי, כי התורה שומרת את האדם מכל רע, ומביאה לו ברכה והצלחה.

ואת ... שתחיה, תראי להכניס את עצמך בחנוך הבנות, ותחידרי בהן אמונה פשוטה בו יתברך, ואז תראי ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

העקר תשתדלו מאד, שתהיה ביניכם הבנה הדדית, ותתחזקו ביחד באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תדברו רק מהקדוש-ברוך-הוא, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אתכם, ונתן לכם מתנה — בית וילדים, אתם צריכים להיות מאד מאד שמחים ועלזים, ולתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, כי כל הצרות שעוברות על האדם, הן מחסרון הפרת הטוב, שאדם אינו מפיר בטובה שעושה אתו הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן אשרי ואשרי מי שנותן תודה להקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ועל-ידי-זה נרחב לבו לבקש על להבא.

אָשֶׁר כד תתקטז בַּנְחַל שֶׁכַּג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִרְחַב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וַיְהִי
לְכֶם כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם אָמֵן סְלָה...

כד תתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

לְדַעְתִּי, רְאִי לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְכוּ', הַמְתִּינִי עוֹד וְתִבְדְּקִי
הֵיטֵב הֵיטֵב וְכוּ', כִּי אֲסוּר לְהִגִּיד — זֶה מִהַשְּׁמַיִם וְזֶה זֶה וְכוּ', כִּי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ בְּחִירָה, וְלָכֵן תַּחֲפִי עוֹד וְתִבְדְּקִי, וְאֲנִי
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצְלִיחִי עַל-יְדֵי-זֶה. וַיֵּשׁ מְאֹמֵר הַחֶכֶם
שְׂאוּמֵר: "יֵשׁ מִמֶּתִין וּמִגִּיעַ לְחֶפְצוֹ, וּמִמָּהֵר וּנְכַשֵּׁל"; וְעַל-כֵּן תַּחֲפִי
עוֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ.

רַק תַּתְחַזְּקִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמִי יִתֵּן, שְׂתַקְרָאֵי בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי
תְּהִלִּים, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כִּימֵי
הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כְּדִי
שְׂיִסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזֶה מִמְּשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
וַיִּשְׁוַעָה לְאָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחִי בְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם, אָמֵן סְלָה...

כד תתקיו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ונקלה, כ"ה אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום רב אָל ... שתחיה.

מאד מאד שמחתי לשמע איך שעבַרְהָ עליכם אַספּת המורות, וקבֵּלְתִי אֶת הַדוּ"ח, ומאד שמחתי.

תתחזקי מאד בסבֵּלְנוֹת גְּדוּלָה, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׂאֵת סוֹבְלַת בְּבִית וּבַחוּץ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּזְכְּרִי, שְׂבֻזָּה שְׂאֵת יוֹצֵאת מִהַבֵּית לְכַמָּה שְׁעוֹת וְאֵת מַחְדִּירָה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּבִנוֹת, זֶה הַחֲסוּן שֶׁלָּךְ, שִׁיְהִי לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְסִבֵּל כָּל מַה שְּׂעוּבֵר עֲלֶיךָ, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַעֲקָר תַּחְדִּירִי בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲנַחְנוּ חַיִּים רַק בְּכַח הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנוֹשְׁמִים רַק אֶת הָאֲוִיר שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִלְעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין לָנוּ שׁוֹם קִיּוֹם כָּלָל, וְאֲמָרוּ לְחֻכְמָם: "לָמָּה אֵין אָנוּ רוֹאִים עֲלֶיךָ סִימָן דְּאָגָה"? אֲמַר לָהֶם: "מִפְּנֵי שֶׁלֹּא קִנִּיתִי דְּבָר וּפְקַדְתִּיו וְדֹאגְתִּי עֲלָיו", הֵינּוּ אָדָם צָרִיף לְדַעַת, שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֹּה בְּעוֹלָם עוֹבֵר, וְשׁוֹם דְּבָר אֵינוֹ שְׁלָנוּ, אֲזוֹ מִמִּילָא אֵין מַה לְדַאגַּ עַל עוֹלָם שְׂאֵינוֹ שְׁלָנוּ. אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מַה שְּׂאֵת סוֹבְלַת, עִם כָּל זֹאת הַשְּׁתַדְּלִי לְקַנּוֹת לְעֲצֻמָּה אֶת מִדַּת הַסְּבֵלְנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶי אִמָּא חַמָּה לְיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם יְלָדִים צְדִיקִים, נוֹטְרֵי הַבְּרִית, וְתִרְוִי מֵהֶם רַב נַחַת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי, וְהַכֹּל יִשְׁתַּנָּה

אֲשֶׁר כד תתקח בנחל שכה
בבית, ותזכו לבנות לארפה ולרחבה ולהרחיב את הדירה שלכם,
ויהיה לכם רק טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, אמן סלה...

כד תתקח.

בעזרת השם תברוך, יום שלישי לסדר ונקהל, כ"ה אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך וגם את הפקס, ואני מאד מאד שמח,
שאת שומעת בקולי, אני בטוח שלא תתחרטי.

העקר תשתדלי מאד, שתהיינה לך מדות טובות, ותהדירי את
זה בין חברותיך, תמיד תדברנה רק ספורי צדיקים ויראת שמים,
ואל תסתכלנה על שום דעה אחרת וכו', רק תמיד לדבר מהקדוש-
ברוך הוא ומהצדיקים וכו', ועל-ידי-זה תהיה לכם הצלחה גדולה
בחיים.

תמשיכי להגיד בכל יום 'יום תהלים', אשר זה מאד מאד נחוצ,
כי מי שאומר תהלים בכל יום, הוא נצול מכל רע, ואשרי מי
שמקבל על עצמו, שכל ימי חייו יאמר תהלים, ואשרי ואשרי מי
שזוכה לסים בכל שבוע את הספר תהלים, ואז שום רוח רעה ושום
נזק ושום צער לא יעבר בתוך ביתו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, אמן סלה...

כד תתקיט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד שמחתי לשמע את הדו"ח שהיה היום באספת המורות, ומאד מאד נהניתי מהתוצאות.

העקר תשתדלי מאד להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולהעביר את זה גם לבנות, כי אם המורה חזקה באמונת חכמים, ממילא גם הבנות והתלמידות מקבלות, כי כשהמשיע מלא שפע, אז המשיע מקבל בקלות, ולכן ראי להתחזק בעצמך במדת הסבלנות, כי אני יודע שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', עם כל זאת ראי להתחזק, וכבר אמר החכם: "המתון — אחריתו טובה, והמהיר — אחריתו רעה", הינו מי שממתין בסבלנות, לבסוף יש לו אחרית טובה, ומי שממהר, אז חס ושלום, יש לו אחרית רעה, את זוכרת כשבקשתי אותך שתתאזרי בסבלנות, והקדוש-ברוך-הוא עזר לך, שהכל התהפך לטובה. בודאי יש עוד הרבה נסיונות קשים ומרים בבית וכו', עם כל זאת יש לך בעל מקסים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד יהיה תלמיד חכם גדול, וכן יהיו לך ילדים יראי ה' ושומרי הברית.

ראי להתחזק להיות בשמחה, ותשתדלי מאד, שתהיה בבית אורה של שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שהכל יעבר בקלות, ותלדי בנגל, ותבשרי לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, אמן סלה...

כד תתקכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׁעֲבָרָה אֶסְפַּת הַמּוֹרוֹת, וְכֹל אַחַת הַבִּיעָה אֶת דַּעְתָּהּ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְקַרְא אֶת הַדּו"ח.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ הַבְּנוֹת אוֹהֲבוֹת אוֹתָךְ, וְאֵיךְ הֵן מִתְפַּעֲלוֹת מִהַלְמוּדִים שְׁאֵת לּוֹמְדַת אֶתְּךָ, כִּי אֲנִי מְקַבֵּל מִכְתָּבִים מִהֶאֱמָהוֹת, אֵיךְ שְׁהַבְּנוֹת מִתְפַּאֲרוֹת בְּבֵית — אִיזוֹ מוֹרָה יֵשׁ לָהֶן וְכו', וְעַל-כֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ עַל הַזְכוּת הַגְּדוּלָה שֶׁנִּפְלְאָה בְּחֻלְקֶךָ, שְׁאֵת מִחְנֻכַּת אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד, כִּי יוֹתֵר טוֹב לְהַחְדִּיר בְּבְנוֹת אֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וַיִּרְאֵת שְׁמִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, מֵאֲשֶׁר תִּלְמַדְנָה דְּבָרִים אַחֲרֵים, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַחְדִּיר בָּהֶן אֶמוּנָה בְּאֵל עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד, כִּי כַּמָּה שָׁנִים הֵן בְּבֵית הַסֵּפֶר? וְכַמָּה שָׁנִים יֵשׁ לְאָדָם לְחַיּוֹת? בְּבֵית-הַסֵּפֶר הֵן סֵף הַכֹּל כַּמָּה שָׁנִים, וְהַחַיִּים הֵם שְׂבָעִים שָׁנָה, וְעַל-כֵּן אִם מִחְדִּירִים בְּבְנוֹת אֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וַיִּרְאֵת שְׁמִים, אֲזִי הֵן תּוֹכְלָנָה לְהַתְמוּדָד עִם הַחַיִּים נֶגֶד כָּל הַרוּחוֹת הַזְּרוֹת הַמְּנַשְׁבוֹת בְּעוֹלָם, לֹא-כֵן אִם, חַס וְחִלְלָהּ, הַחֲנוּף מְקַלְקֵל וְכו', אֲזִי בְּנֵקֵל לְבְנוֹת לְהַתְקַלְקֵל. וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר רַק לְהַחְדִּיר בָּהֶן אֶמוּנַת חֻכְמִים וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמֵחָה הִיא יְסוּד בְּיַהֲדוּת, וְכֹל שִׁמְחָה אָדָם תִּמְיֵד מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, וְאִין לוֹ שׁוּם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה לַּעֲשׂוֹת, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲזִי תִרְאֵי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

שכח אֲשֶׁר כד תתקכא בנחל

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחנוך הבנות, ותרוי מהן רב נחת. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, אמן סלה...

כד תתקכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, כ"ה אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד שמחתי לקרא את הדיו"ח של האספה של המורות ומה שדברתן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצלחנה מאד בדרךכן בחנוך הבנות.

את צריכה לדעת, שהעקר בחנוך הבנות זה רק אמונה ויראת שמים וספורי צדיקים ואמונת חכמים, ולקנות לעצמן מדות טובות, כי זה היסוד לכל החיים, כי בבית-הספר הבנות הן רק כמה שנים, ואחר-כך כשהן מתחתנות, יש להן אריכות ימים ושנים טובות, וצריכים להתמודד עם החיים שהם כל-כך אכזריים וכו' וכו', והרוחות הנרות נושבות ברחובות, ואנחנו צריכים לחסן את הבנות, שלא תפגס בהן שום רוח נרה. ולכן ראי להשתדל מאד שתהיה בפתה שלך אורה של שמחה, אורה של נעם, ולא להלחין את הבנות, אלא שתהיה תמיד אורה נעימה של הרחבת הדעת.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, כי הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל העולם כלו, ואנחנו צריכים לחזר על זה יומם ולילה, כי מי יודע איך אנחנו נחזיק מעמד, והעקר צריכים להתנהג בעצמו בשמחה ובשוב הדעת, ולקנות לעצמו סבלנות, וכבר אמר החכם: "אין לך דבר שמחיד את השכל כמוסר והתחכמה, אין דבר שמורה אל דעת הדעתן כמנהגו הטוב", הינו כשאדם מתנהג במדות טובות, אז ממילא מי שרק מסתפל עליו, גם-כן מתנהג במדות

אָשֶׁר כּד תתקכב בַּנְחַל שִׁכְט

הָאֱלוֹ, וְלִכֵּן מָאד חָשׁוּב, שְׁהַמּוֹרָה בְּעֲצָמָה תִּתְנַהֵג בְּטוֹב, וְאִזּוּ הַבְּנוֹת
תִּקְבְּלֶנָה אֶת זֶה בְּנִקְל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ, וּתְבַשְׂרֵי לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֲמֵן סְלָה...

כּד תתקכב.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ה אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אֵיךְ הִיְתָה הַיּוֹם אֲסִפַּת הַמּוֹרוֹת, וְאֵיךְ
שְׁדַבְּרִתָּן מִכָּל מִינֵי נוֹשָׁאִים.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּתְמַשִּׁיכֵי בְּתוֹכָךְ אֶת הַשִּׁמְחָה, וּלְשִׁמְחָה זוֹכִים דִּיקָא עַל-יַדֵּי שְׂדָנִים
אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וּבְאֵמַת עַל הָאִשָּׁה לְהַתְאַזֵּר הַרְבֵּה בְּמַדַּת
הַסְּבָלָנוּת, וְאֵף שְׁבִיבִית קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוּת.
וְאָמַר הַחֲכָם: "הַמֵּתֵן וְתִנְצֵל, מִהֵר וְתִתְחַרֵּט"; הִינּוּ אִם אָדָם מִמֵּתִין,
וְאִינוּ אֵץ לְכַעַס, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא מְצָלִיחַ וְנִצֵּל מִכָּל רַע, אֲבָל אִם הוּא
מִמֵּהָר בְּפִזְיוֹת, אִזּוּ בָּא לִיְדֵי כְּשָׁלוֹן וּמִתְחַרֵּט. וְזֶה סוֹבֵב הֵן בְּבִיַּת
וְהֵן בְּבִיַּת-הַסֵּפֶר וְהֵן עִם הַשְּׂכָנִים וְהֵן עִם הַקְּרוֹבִים, וְעַל-כֵּן הַתְּאַזְרֵי
בְּמַדַּת הַבְּשׂוּחֹן וְהַסְּבָלָנוּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֲמֵן סְלָה...

כד תתקבג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגהל, כ"ו אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

השתדל שבדיוק בשעה תשע יהיה השעור, ואני מקווה שתקלידו את זה, כי רק זה מה שישאר ממני — הדבורים שאנחנו מדברים מרבנו ו"ל, ואין לנו דבורים אחרים.

אם אפשר לבדק היום כמה יש לי בחשבון הבנק, כי זה מה שמעכב את ההתר בניה, כי אני צריך שמונים אלף ש"ח.

תתקשר אל ... ואל ... ותשאל אם יש חדשות בענייני המועצה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקבד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגהל, כ"ו אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הן אמת שיש לי צער גדול, שאין לה צדין דירה משלך, ואתה טרוד בלי ישוב הדעת, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מועד קטן ב, ד): "שמחה לאדם בשעה שדר בתוך שלו", אין עוד שמחה ושלות הנפש כמו שאדם גר בדירה שלו.

אָשֶׁר כּוֹד תּוֹקֵד בְּנַחֵל שְׁלֵא

לְדַעֲתִי, אִם אַתָּה מוֹכֵר עֲכָשׁוּ אֶת הַדִּירָה, הֵיכֵן שְׁהִיָּה הַתְּלָמוֹד
תּוֹרָה, אַתָּה יְכוּל לְקַבֵּל עַל זֶה סְכוּם עֲנֵק, וְעַם הַפְּסָף הַזֶּה אַתָּה יְכוּל
לְקַנּוֹת כָּאֵן עַל יַד "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" דִּירָה יָפָה, וְכִדְאֵי שְׁתַּחֲשֵׁב עַל כּוּוֹן
זֶה.

אֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁבּוֹת אֶצְלָכֶם עַל שַׁבַּת
פְּרֻשֶׁת שְׁמִינִי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל בְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ נִיסָן עַל יוֹם
הַהֲלָדָת שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל.

בְּעֵנֵן הַשְּׂאֵלוֹת שְׁשׂוֹאֵלִים אוֹתְךָ מִטְּבָרְיָה, תִּזְהַר מְאֹד, כִּי מִי
יִדְעֵ עַם זֶה לֹא תִכְסִּיּוּם שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ,
וְצָרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר מִהַנְּחַשׁ הַזֶּה, כִּי אָרֶס נְחַשׁ בְּפִיו וְכוּ', לְמִסֹּר
וְכוּ'.

אוֹדוֹת הַכוֹלָל, אֵינן מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ אֵיךְ שְׁהַפְּכַת מְדָבָר
יְשִׁימוֹן לְמִקּוּם תּוֹרָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְּרִים לִי,
שֶׁהֵם מְאֹד נְהֻנִים לְהַקְשִׁיב לְשַׁעוּרִים שְׁלֶךְ, וְאֵיךְ שְׁאַתָּה מַחְזִיק אֶת
הַכוֹלָל.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, וְזוֹ כָּל חַיּוּתִי,
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח בְּזֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ קוֹרֵת
הַנֶּפֶשׁ, וְסוּף כָּל סוּף תַּעֲבֹר עַל הַכֹּל, וּבְפָרֵט בְּעֵנֵן הַדִּירָה, שְׁתַּהַיֶּה
לְךָ וִילָה מִשְׁלֶךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל עַל אֲשַׁתְּךָ שְׁתַּהַיֶּה בְּרִיאָה, וּתְבַשֵּׂר לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שלב אשר כד תתקכה בנחל

כד תתקכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ו אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב בעבור מנהל הבנק, אבל תמסור את זה רק
בידי ... גרו יאיר, כי הוא צריך את זה, וכן יש פה כמה מכתבים
נחוצים, שתמסרם לאנשי שלומנו מה שיותר מהר.

ראה לחזק את עצמך ביותר לא להשבר משום דבר שבעולם,
כי הנסיונות קשים ומרים מאד, ועובר על כל אחד כל מיני נסיונות,
וכל אחד סובל סבל אחר, ואשרי מי שמחזיק מעמד.

אני מאד מקנה, ששמעתם את השעור, כי זה התנתק בסוף.

שמעתי שיש נזילה בבית-הכנסת, וכדאי לבדק מהיכן המים
יוצאים, כי חבל מאד שיהרס לנו הציוד, כך כתב לי הרב ... גרו
יאיר, כי במקומו איפה שהוא יושב יש נזילה מהגג, ולכן צריכים
לבדק מה זה.

נא ונא תשתדל מאד להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר,
ואז תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך
ק"ו זכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך ק"ז להגדיל
תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תָּכֵן הָעֲנֵנִים

חֶלֶק ק"ו

- ג. פֶּתַח דְּבָר פֶּתַח דְּבָר
- ה. הַקְדָּמָה הַקְדָּמָה
- יא. כַּד תֵּרַט כַּד תֵּרַט
- יחזק יְדֵי הַנְּמָצָן, הָעוֹסֵק בְּקִרְוֵי רְחוּקִים, וַיִּבְאֲרוּ שְׁאֲצָלוּ יְתִבְרֵךְ הַדְּבָר
הַכִּי גָדוֹל — כְּשֶׁאָדָם מְרַחֵם עַל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְבֵּן לְאֲבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים.
- יב. כַּד תֵּרִי כַּד תֵּרִי
- יִוְדָה עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְלוּ עָלֶיהָ, וַיִּחֲזַק עַל שְׂמִיחָהּ וְתוֹדָהּ וְהוֹדָאָהּ
לְפָנָיו יְתִבְרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד בִּיְהוּדוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַבְּלוֹת הַתְּפִלוֹת
וְהַבְּקָשׁוֹת.
- יג. כַּד תֵּרִיא כַּד תֵּרִיא
- יִבְאֲרָה, אֲשֶׁר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁאֵינָנוּ
מְבִינִים, וְהַעֲקָר לְהַסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבְכָל דְּבָר, וְאִזּוֹ רֹאִים נְגִלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה הַבּוֹרָא יְתִבְרֵךְ שְׁמוֹ.
- יד. כַּד תֵּרְבִי כַּד תֵּרְבִי
- יִוְרָה לְהַחֲדִיר אֶת עֲנֵן הַחֶסֶד בֵּין הַנָּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לָמַעְלָה מַגְמִילוֹת
חֶסֶדִים, וְזֶה חֻבֵּב אֲצָלוּ יְתִבְרֵךְ יוֹתֵר מְאֹד עוֹלוֹת שֶׁהַקְּרִיב שְׁלֵמָה
הַמְּלָךְ.
- טו. כַּד תֵּרִיג כַּד תֵּרִיג
- יַעֲצֵן לְטַל שִׂיחָה מִ"שִׂיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש", וְעַל קֶטֶב זֶה לְמַסֵּר אֶת הַשְּׁעוֹר,
וְכַף יְהִי לָהּ תְּמִיד נוֹשְׂאִים לְשְׁעוֹרִים שְׂמוֹסְרָת.
- טז. כַּד תֵּרִיד כַּד תֵּרִיד
- יִחֲזַק לְצֵאת מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, וְזֹאת — עַל-יְדֵי שְׂמִיחָהּ הַמְּרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת, עַד שֶׁנִּשְׁפָּעִים לוֹ מַחֲזִין חֲדָשִׁים.

- יז כד תרטו
 יְעוֹדֵד הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לַעֲזֹר לְהַצְלִיחַ הַקְהֵלָה, וְלִלְמַד הַרְבֵּה בַסֵּפֶר
 "פְּעֻלַת הַצַּדִּיק", וְכֵן בְּ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים".
- יח כד תרטז
 יְבֹאֵר, שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים מִשְׁבְּרִים וְגִלִּים, וְעָקַר הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל — לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּצָּבִים הַכִּי קָשִׁים.
- יט כד תריז
 יוֹדָה לְנִמְעָנָת עַל הַבִּקְרָת הַבוֹנָה שֶׁבִקְרָה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַנּוּ אֶת הַטְּעוֹן
 שֶׁפֹּר, וְזֶה לְטוֹבַת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל.
- כ כד תריח
 יְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וּבִוְדָאֵי בְּקִרְוֹב הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- כא כד תריט
 יְבַקֵּשׁ לְמַסֵּר אֶת הַשִּׁיחָה שֶׁדִּבֶּר לְכָל בְּנֵי וּבָנוֹת הַקְהֵלָה, שֶׁיִּלְמְדוּ בְּזֶה,
 וְכֵן הַהוֹרִים יִלְמְדוּ בְּזֶה.
- כב כד תרכ
 יִזְהִיר מְאֹד לְהִתְרַחֵק מִן הַטְּמְאָה הַמְתַּפְשֵׁטֶת, שֶׁלֹּא יוֹשְׁפְעוּ מִמֶּנָּה.
- כג כד תרכא
 יְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְהִיּוֹת "אִישׁ הַקָּשֶׁר", וְלִתְרַם לְמַעַן הַקְהֵלָה.
- כד כד תרכב
 יִיעֵץ בְּכֹמָה עֲנֻנִים פְּרָטִיִּים, וַיִּחְזַק עַל שְׂמִחָה וְכַבּוֹד הַדָּדִי.
- כה כד תרכג
 יַעֲזֹר עַל שְׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.
- כו כד תרכד
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק וְלִחְזַק אֶת אִשְׁתּוֹ וְלִשְׂמִחָה בְּמֵאֵד מְאֹד.
- כז כד תרכה
 יוֹרָה עַל שְׂמִחָה, וּבְדַבְרֵי מוֹהֲרַנְתַּי ז"ל, שֶׁאָמַר לְאֶחָד: אִם הֵייתָ פְּמִיד
 בְּשְׂמִחָה, לֹא הֵייתָ רוֹאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם.
- כח כד תרכו
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר אִף בְּאִמְצַע עֲבוֹדָתוֹ,
 שֶׁעֲסוּק טְכְנִיַת בְּיָדוֹ, אֲבָל פִּיּו פְּנוּי לְשִׁיחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

3

כח **כד תרכז**
ישבח ההשקעה בכנות ישראל, ויעורר להמשיך להחדיר בהן מדות טובות, אשר אין למעלה מזה.

כט **כד תרכח**
יבקש לדנוח מה ארע בנעדה וכו'.

כט **כד תרכט**
יבאר אודות ענין התפלה, שעקרה שלא תהיה לתועלת עצמו, אלא לבקש ולהתחנן בעבור השכינה, שתפגס בלבות ישראל.

ל **כד תרל**
יעורר לשמח שיש לנו רבי כזה, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל.

ל **כד תרלא**
יעורר על הדבור אליו יתברך, ובפרט תפלת האשה פשהיא בדמעות — נתקבלת בשמים.

לא **כד תרלב**
יחזק מאד שלא להשבר כלל מכל הנסיונות הקשים ומרים, אלא להרבות בשיחה בינו לבין קונו, ונגדול אדונו ורב להושיע.

לב **כד תרלג**
יפליג במעלת ההדפסה, אשר אין ערך לזה.

לד **כד תרלד**
מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יבקשן להצטרף לחברת תהלים, ולשמר על השלום ואהבה ביניהן.

לה **כד תרלה**
ייעץ בענין שדוה, ויחזק על למוד התורה הקדושה שעורים פסדרן.

לו **כד תרלו**
יורה שלא להגיב כרגע, אלא לסבל ולשתק, ובנדאי לבסוף יזכו לקרנת חנוף נפלאה.

לז **כד תרלז**
יורה להצטרף לאמירת התהלים של הנשים, אשר זה דבר גדול מאד, ולהתרחק מהסתות.

לח **כד תרלח**
 יתְנָה צַעֲרוֹ בְּמִסִּירוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְיִקְנֶה שֶׁתְּבוֹא בְּקִרְוֹב מִפְּלֹתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם.

לט **כד תרלט**
 יִיעֵץ בְּעִנְיָן מְנוּי פְּלִשְׁהוּ, וְיִחְזַק עַל אַמוּנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁצָּרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים, כִּי הָאֲמוּנָה שׁוֹרֶפֶת כָּל הַקְּלָפוֹת.

מ **כד תרמ**
 יבְּאֵר, שֶׁכָּל דְּבַר הַקְּשׁוֹר בְּדַבַּר רַבְּנוֹ ז"ל, כְּרוּךְ בְּמִנְיַעוֹת עֲצוּמוֹת וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְיִחְזַק מְאֹד עַל הַדְּפַסֵּת שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וְכֵן "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִים" וְכו'.

מב **כד תרמא**
 יִשְׁבַּח לְאִשָּׁה אֶת בְּעֻלָּהּ אֲשֶׁר מוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּעִבּוֹר מוֹסְדוֹת הַקְּהֵלָה, וְיִיעֵץ לָהּ לְצִאת לַעֲבֹד בַּמְשָׁרָד, וְכֵן לְדוֹן אֶת גִּיסָה לְכַף זְכוּת.

מג **כד תרמב**
 יֵאחַזל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיִרְגִּיל לְמִצַּא הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּעֲצָמוֹ, וְלִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יְתִבְרַךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ.

מד **כד תרמג**
 יַעֲוֹדֵד לְהַמְשִׁיף לַעֲסַק בְּזַכּוּי הַרְבִּים, וְלְהַרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר זוֹהִי הַצְּלָחָה נִצְחִית.

מה **כד תרמד**
 יִבְקֹשׁ לַעֲוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְלְהַצְטַרֵּף אֶל אַמִּירַת הַתְּהִלִּים שְׁלֵהֵן.

מו **כד תרמה**
 יַעֲוֹרֵר עַל טְבִילַת מְקוּנָה בְּכָל יוֹם וְאַמִּירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה יוֹכֵף נַפְשׁוֹ לְחֹשֶׁב תְּמִיד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מז **כד תרמו**
 יבְּאֵר כִּי הַדְּבָק בּוֹ יְתִבְרַךְ, נִצַּל מִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת, וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּאִפְּן אַחֵר לְגַמְרֵי.

מח **כד תרמז**
 יַעֲוֹרֵר לְלַמֵּד חֲצִי יוֹם בַּכּוֹלֵל, וְלְהַזְהֵר בְּשְׁלוֹם-בֵּיתוֹ.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

5

- מט** כד תרמח.....
יפליג מאד במעלת מדת החסד, אשר היא יקרה מאד לפניו יתברך.
- נ** כד תרמט.....
יכון בת ישראל על רצינות ולרחק מליצנות.
- נא** כד תרנ.....
יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, לידע אשר אין בלעדיו יתברך כלל,
והוא יתברך מחיה ומתיה ומקיים את כל הבריאה כלה.
- נג** כד תרנא.....
יעורר על שמחה, וירחיק מן העצבות והעצלות.
- נד** כד תרנב.....
יחזק על הדבקות בו יתברך, המביאה לישוב הדעת.
- נה** כד תרנג.....
יפליג במעלת למוד "ספר המדות", כי המדות הן יסוד האדם, וזה
העקר שבעקרים.
- נו** כד תרנד.....
ייעץ בענין המחסן, ויעודד להמשיך להתחזק ולהדפיס עוד ועוד.
- נז** כד תרנה.....
יעורר להמשיך לעסק בצרכי צבור, אשר על-ידי-זה יזכה לשפע גדול,
והעקר למסור עצמו לגמרי אליו יתברך, ולקבץ שעורים בתורה
הקדושה.
- נט** כד תרנו.....
יבקש הנמנעת לסייע בעניני החנוף, אשר אין למעלה מזה.
- נט** כד תרנז.....
יבקש את הנמנען להיות איש קשר, ולסייע לבניית הקהלה, שתהיה
מיחדת במינה ברחבי העולם.
- סא** כד תרנח.....
יעורר להתחזק ולא להשבר משום דבר, ויבאר שעקר מגמתו שהגיע
ליבנאל — על מנת להקים קהלה קדושה וטהורה על טהרת הקדש.
- סב** כד תרנט.....
יבקש לעודד את המלמדים ולחזקם ולאמץם, ויעורר על התבודדות
ושמחה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- סג כד תרס
 יְרַגֵּל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין יוֹתֵר חָשׁוּב מִתְּפִלָּה.
- סד כד תרסא
 יְדַאֵג לְעִבּוּדָה בְּעִבּוּר הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים שֶׁהִתְחַתְּנוּ זֶה עִתָּה.
- סד כד תרסב
 יַחְזֵק מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה.
- סו כד תרסג
 יְבַאֵר, שֶׁהַעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, צָרִיף הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת.
- סו כד תרסד
 יַחְזֵק הַנִּמְצֵן עַל שְׂמוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּעִבּוּר בֵּית-הַמְדֻרָשׁ, וְעַל שֶׁקָּבַל עַל עֲצֻמוֹ לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- סז כד תרסה
 יִבְקֹשׁ לְעֹזֵר בְּעִנְיָן פְּתוּיַח הַמְדֻרָשָׁה לְבַעֲלוֹת הַתְּשׁוּבָה.
- סח כד תרסו
 יַחְזֵק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת זֶה זוֹכִים לְפָרְנֶסֶה בְּשִׁפְעוֹ.
- סט כד תרסז
 יְבַאֵר, שֶׁעֲבוּדַת הַחַנוּף הִיא עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, שְׁלֹא כְּשֶׂאֵר עֲבוּדוֹת.
- סט כד תרסח
 יוֹרָה עַל לְמוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְעַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי שְׂמִתְגַּלְגָּלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, אֲזִי נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, וְיִבַּאֵר אֹדוֹת פְּרִנְסָה.
- עא כד תרסט
 יַעֲזֹר לְבִטֵּל עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵין בְּלַעֲדֵינוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.
- עב כד תרע
 יַעֲזֹר לְחֵיוֹת בְּיַחַד בְּהַבְּנָה גְּדוּלָה, וְלִהְתְּחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִשְׁמֹר שֶׁבֶת כַּהֲלֻכְתָּהּ.
- עג כד תרעא
 יַחְזֵק יְדֵי הַנִּמְעַנֵּת, עַל שֶׁהִיא מַחְזִירָה בְּתְשׁוּבָה אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל.

תְּכֵן הָעֲנִינִים

7

- כד תרעב** עד
יעריך את עבודת הנמענת במעון, ויורה לסייע לאב בענין הסכמתם
להשפיר את הדירות וכו', עד שיהיה לו הכסף לגמר בנייתן.
- כד תרעג** עד
יורה לאסף את הבנות לדרשתו, שתשמענה בה על חשיבות דרך ארץ
וכבוד הורים וכו'.
- כד תרעד** עה
בקש מאד, שכל דבור שמדבר — יתקתק, ולבסוף ידפס, כי כל דבוריו
הם מחיים נפשות ממש, ויפליג במעלת שו"ת "אשר בנחל", שאין
למעלה מזה.
- כד תערה** עו
יודה לנמען ששתל שתילים בתלמוד תורה וכו', ויברכו בזכות זה
בשפע ברכה והצלחה.
- כד תרעו** עז
בקש את הנמענת לסייע לו בבחירת מעמדות לעבודה בנעון, על מנת
שיצליחו מאד בעבודת קדש זו במיטב ובמירב.
- כד תרעז** עט
באר רצונו לעקר את המדות רעות אצל הבנות, ולהחדיר בהן אמונה
פשוטה ואמונת חכמים.
- כד תרעח** עט
עורר להתחזק מאד מכל הדבורים שמדבר, ולהכניסם היטב בלבו.
- כד תרעט** פ
מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אמונה
פשוטה, ולשמר על חנוף הבנים והבנות, ולהשתדל שמקומנו יהיה
מקום תורה.
- כד תרפ** פא
עורר לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור הוא הצלחה נצחית, שאין
לתאר ולשער פלל.
- כד תרפא** פב
יחזק מחנכת לידע, שכל מה שמחדירה בבנות, לבסוף פועל אצלן.

- פד** כד תרפב
 יוֹדָה לְנִמְעָנָת עַל שְׁמִשְׁתַּפֵּת פְּעֵלָה עִם מְנַהֵלַת הַמְּעוֹן, וַיִּבְאֵר שְׁכָל
 מִטְרָתוֹ לְבָנוֹת דּוֹר שְׁיִהְיֶה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת.
- פד** כד תרפג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִדְפָּסָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה הַיְמָנָה.
- פה** כד תרפד
 יִבְאֵר, שְׁיֵשׁ לְמַחֹת בְּכַבּוֹד הַצְּדִיק, וְלֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ בְּזָה כָּלֵל, וַיַּחֲזֵק עַל
 אַמוּנַת חֲכָמִים וְעַל שְׁלוֹם-בַּיִת.
- פו** כד תרפה
 יוֹרָה לְנִמְעָן לְהַקִּים בַּיִת בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַף שְׁעָבַר עָלָיו מֵה שְׁעָבַר, אֵף אֵין
 שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל.
- פז** כד תרפו
 יִבְקֹשׁ לְקַיֵּם דְּבָרֵי רַבְּנֵי וְלֵל, שְׁעַל-יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים יוֹצְאִים הַעוֹנוֹת
 מִעֲצָמוֹתָיו וְכוּ'. וְהַעֲקֵר לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלִבְרַח מִכָּל הַעוֹבֵר עָלָיו אֶל
 הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל.
- פח** כד תרפז
 יוֹרָה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעוֹשָׁה, שְׁזָכָה אֶת הַנִּמְעָנָת
 בְּבַעַל נִפְלָא מְאֹד, וּבִילְדִים טוֹבִים וּמְצַלְחִים בְּכָל.
- צ** כד תרפח
 יִבְאֵר, שְׁכָל מֵה שְׁבָא לִיבְנָאֵל לְבָנוֹת קַהֲלָתוֹ, כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַנְּעַר
 מִהַזְּהָמָה שֶׁל הַעֲזִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְכוּ'.
- צא** כד תרפט
 יִרְגִיל הַנִּמְעָן לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה עִמּוֹ,
 שֶׁהוּא וְאִשְׁתּוֹ בְּרִיאִים, וַיִּלְדִּיהֶם בְּרִיאִים וְכוּ' וְכוּ', וַיַּעֲוֹרְרֵם עַל
 שְׁלוֹם-בַּיִת, וּלְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם.
- צב** כד תרצ
 יַחֲזִיק יְדֵי הַנִּמְעָנָת לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבְדוּת הַחַנוּךְ, אֲשֶׁר הִיא עַבְדוּת הַקֹּדֶשׁ.
- צג** כד תרצא
 יִבְקֹשׁ לְשַׁמֵּעַ אִם יֵשׁ שְׁנוּי עִם הַבֵּן וְכוּ', וַיִּקְנֶה שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עִמּוֹ.
- צד** כד תרצב
 יִבְאֵר, שְׁכַפְאֶשׁר יֵשׁ שְׁלוֹם-בַּיִת נְאוֹת, וְהַבְּנָה הַדְּדִית, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּע

תָּכֵן הָעֲנִינִים

על הילדים רוח קדושה וטהרה, והם מצליחים מאד, ולהפך — להפך, חס ושלום.

כד תרצג צה

יחזק הנמצא לעודד את אברכי הכולל, ולתן להם סכום נכבד בכל חודש וכו', ולהחזיק במדת השלום, אשר אין למעלה הימנה.

כד תרצד צו

יעורר להתחזק בחיים המלאים נסיונות קשים ומרים, ולא כל מה שרוצים — מקבלים, ולא כל מה שמקבלים — רוצים.

כד תרצה צז

יבקש את הנמענת לעבד במעון, ולהצטרף לנשות אנשי שלומנו האומרות תהלים וכו'.

כד תרצו צח

יעורר להיות בשמחה, ולתן תודה להקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט, אשר אמר רבנו ז"ל, שזה שעשוע עולם הבא וכו'.

כד תרצז צט

יבאר לזוג, שכל הטלטלות שהם עוברים דירה אחר דירה, זה לטובתם, שהקדוש-ברוך-הוא רוצה לתן להם בנים זכרים וכו'.

כד תרחצ ק

יחזק על שמחה, אשר היא היסוד בחיי היום יום, וצריך להכריח את עצמו לבוא לשמחה, כי אין זה קל כלל ועקר.

כד תרצט ק

יבקש את הנמצא להריץ ענינים בענין הבגיה ולא להתמהמה, כי הזמן דוחק וכו'.

כד תש קא

יורה לנמצא לשמר על סודיות בענין שדוף לבן וכו'.

כד תשא קב

יחזק בענין הדפסה, שיהיה לנמענים כח כל ימי חייהם להדפיס ולהדפיס וכו'.

כד תשב קג

יחל רפואה שלמה, וינעץ בענין שדוף, ויורה לדבק עצמו בו יתברך, ולשים בינו לבין קונו וכו'.

- קד** **כד תשג**
 יחזק על נקדת השמחה, ואף שקשה מאד להגיע לזה, אף לפום צערא
 אגרא. ויעורר על תפלה והתבודדות, ולמוד גמרא עם רש"י ותוספות,
 אשר זה שורף את כל הקלפות.
- קו** **כד תשד**
 יודה לנמען, על שקפת חולים עוברת דרך ביתו, ויבטיחם בזכות זה
 חתן טוב לבתם וכו'.
- קז** **כד תשה**
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יבקשן להתפלל עליו לרפואה
 שלמה, וכן שיצא מהצרות המעיקות לו, ויזכה לבנות את בית-המדרש
 הגדול, ויבוא לגור בארץ הקדש.
- קח** **כד תשו**
 יחזק על הדבור אליו יתברך, וכן על למוד דף גמרא ביום עם רש"י
 ותוספות.
- קט** **כד תשז**
 יבקש לדעת חדשות בענין בנין בית-המדרש, ויבאר, שאם לא באנו
 ליבנאל, אלא כדי להציל את ילדינו — פבר הנה מספיק, ומפל שפן,
 שזוכים לחטף עוד הרבה טוב אמתאי ונצחתי, ויעורר על הדבור אליו
 יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, שאין לתאר כלל.
- קי** **כד תשח**
 ישמח מאד בהצלחת הבן, וירגיל הנמען לשיח בינו לבין קונו, וללמד
 בכל יום גמרא עם רש"י ותוספות.
- קיא** **כד תשט**
 יבקש הנמען למסר נפשו על חנוף הבנים והבנות.
- קיג** **כד תשי**
 יורה להמשיך ללמד ברבים "לקוטי-מוהר"ן", ואין לתאר מעלתו
 בשמים, בשעה שלומד תורה ברבים.
- קטו** **כד תשיא**
 פליג במעלת הנמענת, שזוכה לקרב רחוקים במדרשת "גור מלכה".
- קטז** **כד תשיב**
 ירחיק מדאגות חנם, ויורה לקנות לבית כל הנדרש ולא לקמץ, ולתן
 תמיד תודה והודאה לפניו יתברך, על כל החסד שעשה עמו.

כד תשיג קטז

יחזק הנמָעַן בְּעֵינָיו הַצָּרָה שֶׁעָבְרָה עָלָיו, עַל-פִּי הַפְּסוּק: "כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי", שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אָמַר, שִׁיְהִיָּה לְאָדָם צַעַר, אֲזִי "הוּא צָוָה וַיַּעֲמֵד", אַתָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תְּצוּהוּ, שִׁיִּפְסַק הַצַּעַר וְכוּ'.

כד תשיד קיז

יאַחֲל "מְזֹל טוֹב" לְנַמְעַן, עַל הַפְּנִס בְּנוֹ לְעַל מְצוּוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַנְחִיל לְבָנוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, עַד שִׁיִּזְכֶּה לְסִיַּים אֶת כָּל הַש"ס, אֲשֶׁר בְּזוֹה יִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צָלָם אֱלֹקִים.

כד תשטו קיח

יַעֲצֵן לְנִסְעֵ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּבְאֵר, שֶׁפְּשָׁנָתְעוֹרְרָת בְּאָדָם תְּשׁוּקָה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, סִימָן שֶׁרַבְּנוּ ז"ל קוֹרָא אוֹתוֹ, וַצְּרִיכִים לְנִסְעֵ תִּכְף, וּבְיָדָאֵי יַפְעֵלוּ שָׁם יְשׁוּעוֹת.

כד תשטז קכ

יִבְאֵר, שֶׁאִין נִרְאִית לוֹ הַהֲנַהֲגָה לִילָף עִם סֵפֶר תוֹרָה פְּתוּחַ מֵאַרְוֵן הַקֶּדֶשׁ עַד הַבִּמָּה, וְזוֹה מְנַהֵג בּוֹרוֹת, וַצְּרִיכִים לְבַטְלוֹ וְכוּ', וַיִּסְפֵּר סְפוּר בְּזַמְנֵוֹ שֶׁל ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל וְכוּ', וְעַל אֵיזָה מְנַהֵג שֶׁרְצוֹ לְהַנְהִיג, לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת מוֹסֵף אַחֲרֵ תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, וְאַחֲרֵ מוֹסֵף יִקְרָאוּ בַתּוֹרָה, וְנִתְהַוְּתָה מַחְלָקַת בְּעַקְבוֹת זֶה, וְלִבְסוּף רַבֵּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר בְּמַתְק לְשׁוֹנוֹ הִשְׁקִיט אֶת הַרוּחוֹת, וְחִזַּר הַשְּׁלוֹם עַל כָּנוֹ.

כד תשיז קכא

יִבְאֵר מַעֲלָתוֹ וּגְדֻלָּתוֹ שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, עַד שֶׁדְּמוּהוּ אֶל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ.

כד תשיח קכב

יִשְׁבַּח הַסֵּפֶר "לְקוּיֵי-תְּפִלוֹת שִׁיִּצְא לְאוּר, וַיִּבְרַךְ הַנְּמָעַן, שֶׁהוּא וְאִשְׁתּוֹ יִזְכּוּ לְהַחְזִיק בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל כָּל חַיֵּיהֶם.

כד תשיט קכד

יִבְקֵשׁ לְתַתְּקַם הַשַּׁעוֹר לְבָנוֹת, וַיִּפְאַר שׁוֹב אֶת הוֹצָאָתוֹ לְאוּר שֶׁל הַסֵּפֶר "לְקוּיֵי-תְּפִלוֹת", וַיַּחְזֵק וַיֵּאמֵר אֶת הַמְּדַפְּסִים.

כד תשכ קכד

יִתֵּן כְּמָה הוֹרָאוֹת טְכְנִיּוֹת לְקַדָּם אֶת עֲנִינֵי הַבְּנִיָּה.

כד תשכא קכה

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים מִתְּפָאֲרִים עִם כָּל דְּבוּר שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

תִּכּוֹן הָעֲנֻיִּים

- כד תשכב** **קכה**
 יִצְטַעַר עַל שֶׁהִנְמָעַן לֹא הָיָה בַּהֲלוּלָא שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וַיִּבְקָשׁוּ לְסַיֵּם
 אֶת הַהוּצָאָה שֶׁל "דִּרְשׁוֹת-מוֹהֲרַא"ש".
- כד תשכג** **קכז**
 יִיַעֵץ בְּעֲנֵן הַשְּׂדוּף.
- כד תשכד** **קכז**
 יִחַזַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלִהְתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית.
- כד תשכה** **קכח**
 יַעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו, כִּי הִתְחַזְּקוֹת הֵיא הַיְסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם.
- כד תשכו** **קכט**
 מִכְתָּב פְּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחַזְּקֵם לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל
 שִׁזְכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וּמָה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו וְלוֹלָא
 מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַסֵּפֶר "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", שְׂאָף יֵצֵא לְאוֹר,
 וַיִּבְקָשׁ מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד לְתַן יָד וְכַתֵּף לְעֹזֵר לְהַצְּלִיחַת הַקְּהֵלָה בְּכָל־
 וְשִׁשְׁשׁ מוֹסְדוֹת הַלְמוּד בְּפָרִיז, כִּי עַל חֲנוּף הַיְלָדִים צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
 הַנֶּפֶשׁ וְכוּ'.
- כד תשכז** **קלג**
 יוֹרָה בְּעֲנֵן בְּנֵית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ מֵה לַעֲשׂוֹת.
- כד תשכח** **קלג**
 יוֹרָה שְׁלֹא לְהִכְנִיס שְׂתַפִּים בְּנֵהוּל הַתְּלִמוּד-תוֹרָה וּבֵית-הַסֵּפֶר וְכוּ'.
- כד תשכט** **קלה**
 יְבַאֵר הָעֲנֵן, שְׂצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- כד תשל** **קלה**
 יִשְׁבַּח הַדְּפֹסֶת הַסֵּפֶר "לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת".
- כד תשלא** **קלו**
 יִקְוֶה לְהִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.
- כד תשלב** **קלו**
 יִבְקָשׁ מֵהוּד מְרַן מִלְּפָא לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אַבְרָם אֶחָד נִרְדָּף.

- כד תשלג** קלח
 יִחְזַק אֶת הַנֶּדֶךְ שֶׁלֹּא לְהִתְיַאֵשׁ כָּלֵל מִכָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וּיִבְאֵרוּ, שֶׁעַל-יְדֵי שְׂמִיחָה וּמְבִזִּים אוֹתוֹ פֶּה לְמִטָּה, בְּזֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים לְמַעַלָּה.
- כד תשלד** קמב
 יוֹרֵה לְמַדְפֵּים לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲשֶׁרֵינוּ לְמַדְפֵּים שְׂנֵתֶפֶס עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, הֵינּוּ שֶׁכָּל הָעוֹבֵר עָלָיו זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַדְּפָסָה, וְיִחְזְקוּ לְהִתְמַקֵּד עִתָּה עַל הַדְּפָסָה "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים".
- כד תשלה** קמג
 יוֹרֵה לְנַמְעֵן עַל עֲזָרְתוֹ בְּאֲרֻגוֹן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְהַכּוֹלֵל, וְיִחְזְקוּ עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁרַק עַל יְדֵה יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו.
- כד תשלו** קמד
 יְעוֹרֵר עַל שְׂמִיחָה וְלִחְזֵק אַחֲרֵים, וְלְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידוֹת אֲמוּנַת חֻכְמִים וְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל אֲצֵל יְלָדִים לְטוֹבָה.
- כד תשלז** קמה
 יוֹרֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחַת אַחֲרֵים, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הָרַע שֶׁל אֶף אֶחָד.
- כד תשלח** קמו
 יִבְאֵר, שֶׁהַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר עָלֵינוּ וּמְחַיֶּה אוֹתָנוּ, וּבּוֹדָאֵי נִזְכָּה בְּיִבְנָאֵל לְהִקָּים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.
- כד תשלט** קמז
 יִחְזַק לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- כד תשמ** קמז
 יִפְלִיג בְּמַעַלְת הַמְּלָמֵד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַכֵּל שָׂאִין בּוֹ חֶטָּא.
- כד תשמא** קמט
 יִבְאֵר, כִּי מָה נִשְׂאָר לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק הַמְצָנָה הַגְּדוּלָּה שְׂזוּכִים לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים — אֲמוּנָה קְדוּשָׁה.
- כד תשמב** קנ
 יִבְהִיר, כִּי אֵין אָדָם נִקֵּי בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר, וְעַקֵּר הַמַּעַלָּה — שְׂזוּכִים לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד.

- כד תשמג** קנב
 ישבּח הנמְעַן על שְׁמַחְלֵק לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּל טוֹב לְכבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ,
 ויבְאֲרוּ שְׁבַשְׁמִים מְאִירָה נִשְׁמָתוֹ מֵאֵד.
- כד תשדמ** קנג
 יוֹדָה לְנִמְעָנָת שְׁמַחְלֵקֶת אֶכֶל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְכבוֹד שַׁבַּת, ויבְאֲר
 שֶׁהַחֶסֶד שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה עִם זולָתוֹ, מַעֲלָה שְׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה.
- כד תשמה** קנד
 ישבּח הנמְעַן על עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ שְׁעוֹסֵק בָּהּ — לְחַנּוּךְ תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית
 רַבֵּן, וּלְהַחֲדִיר בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם וְסִפּוּרֵי צִדִּיקִים.
- כד תשמו** קנה
 יוֹדָה לְנִמְעַן עַל שְׁמוֹסֵר נִפְשׁוֹ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת, וּבִזְהָ זוֹכָה
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.
- כד תשמז** קנז
 ישבּח הנמְעַנָּת עַל עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ שְׁלָהּ, שְׁזוֹכָה לְחַנּוּךְ אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל
 לְאַמוּנָה פְּשוּטָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם.
- כד תשמח** קנח
 יבִּיעַ הַעֲרֻכְתּוֹ לְנִמְעַן, שְׁמִשְׁקִיעַ בְּבִנְיַן בֵּית הַתְּבַשִּׁיל וְהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה,
 ויבְרָכוּ לְנַחַת שְׁלָמָה בְּזָכוֹת זֶה.
- כד תשמט** קנח
 יבְקֵשׁ הַנְּמַעַן לְנִקּוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, אֲשֶׁר הוּא מְקוֹם הַשְּׂכִינָה, ויִדְרְבְּנוּ
 לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כד תשנ** קנט
 יוֹדָה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ לְתַקּוֹן הַתְּלַמוּד תּוֹרָה, ויבְרָכוּ ויִאֲחֻלוּ, ויבְקֵשׁוּ
 לְעֵסֶק בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּה, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית לְאָדָם.
- כד תשנא** קס
 יוֹרָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אֶת הַבוֹרָא יְתָבָרֵךְ שְׁמוֹ עַל שְׁזָכָה אוֹתָם לְבָנוֹת בֵּית
 נְאֻמָּן, וְלִילְדִים חֲמוּדִים, וְלִשְׂמַח מֵאֵד עַל נַעַם חֵלְקָם, שְׁזוֹכִים לְעֵסֶק
 בְּחַנּוּךְ יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה וּבִירְאָה.
- כד תשנב** קסא
 יוֹרָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׁזוֹכִים לְהִיּוֹת מְזוּכָי הַרְבִּים, וְלְעֵסֶק כְּמַלְמֵד
 תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

- כד תשנג** קסב
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָנָה לְצֵאת לַעֲבֹד בַּמַּעוֹן, וְלַעְזֹר בְּשִׁגְשׁוּגוֹ וּפְרִיחָתוֹ
 בְּשִׁתּוּף פְּעֵלָה מְלֵא עִם הַמְּנַהֲלָתָּ.
- כד תשנד** קסג
 יַעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלֹא לְהִכָּנַס בְּכּוֹחִים כָּלֵל, וְלַעֲיֹן
 בְּסִפְרֵי שִׁיחֻתָּיו הַקְּדוּשׁוֹת, אֲשֶׁר בָּנָה יְהִיָּה לוֹ הַרְבֵּה מֵה לְהַעֲבִיר
 לְתַלְמִידִים.
- כד תשנה** קסד
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל בְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה, וַיִּחְזַק וַיֵּאֱמָץ שְׂאֵחַר הָרַע יָבוֹא
 הַטּוֹב.
- כד תשנו** קסה
 יִתֵּן הַמְּלַצְתּוֹ עַל אֶחָד הַבְּחוּרִים, שְׂעֵדִין אֵינוֹ בּוֹגֵר מִסְּפִיק לְהִקִּים בֵּית
 וְכו'.
- כד תשנז** קסו
 יִחְזַק נַעֲרָה מִבֵּית סִפְרוֹ עַל שְׁפוֹר הַמְּדוּת, וּגְמִירַת כָּל סִפְרֵי הַתְּהֵלִים
 בְּכַתְּמָה בְּכֹל יוֹם עִם כָּל בְּנוֹת הַכְּתָּה.
- כד תשנח** קסז
 יִבְשֹׂר עַל קִבְּלָתוֹ אֶת מְשֻׁלַּח סִפְרֵי "שְׂמִירַת הַבְּרִית", וַיִּפְּלֵג בְּמַעֲלַת
 הַזְּכוּת הַגְּדוּלָּה הַזֹּה.
- כד תשנט** קסח
 יִדְרֹבֵן לְסִיִּם בְּכֹל שְׁבוּעַת אֶת סִפְרֵי הַתְּהֵלִים, בְּאִפְּן לֹאֲמַר כָּל יוֹם יוֹם
 תְּהֵלִים, וְזֶה מִמְּשִׁיךְ עַל הָאָדָם יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים גְּמוּרִים.
- כד תשס** קסט
 יִחְזַק עַל לְמוּד "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", וַאֲמִירַת תְּהֵלִים.
- כד תשסא** קסט
 יִחְזַק מְאֹד עַל אֲמִירַת תְּהֵלִים, שְׂבֻזָּה נִפְתָּחִים כָּל הַשְּׂעָרִים בְּשָׂמִים.
- כד תשסב** קע
 יִחְזַק נַעֲרָה עַל עֲלִיתָהּ הַרוּחָנִית, וַיִּוְרָה לָּהּ לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת שְׂאֵר בְּנוֹת
 כְּתָּהּ.
- כד תשסג** קעא
 יוֹרָה לְאַחֵז בְּמִדַּת הַשְּׂמִימָה וּלְשִׂמְחָה אַחֲרֵים, וּלְסִפְרֵי לָהֶם סִפְרֵי צְדִיקִים.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כד תשסד** קעא
 יוֹרָה עַל בְּדִיקַת תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת, וְלִהְתְּחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה וּלְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ.
- כד תשסה** קעב
 יִבְרַךְ הַנִּמְעָן בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה שְׁעָשָׂה, שְׂיִפְתַּח לוֹ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁפַע מְלֻמְעָלָה, וְיַעֲזֹר עַל הַנַּחַת תְּפִלִּין, וְהַלִּיכָה לְבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּכָל שַׁבָּת.
- כד תשסו** קעג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מְעוֹרְרִים אֶת הָאָדָם מִן הַשְּׁנָה, וְאֵז נִפְתַּח לוֹ הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- כד תשסז** קעג
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקוּם לְהַחֲזִיק עֲצָמָם בְּיַחַד וְלִהְפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְחַדִּיר אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנַפְשׁוֹת הַשְּׂבוּרוֹת, וְלִהְתְּרַחֵק מִלִּיצָנוֹת כְּמִטְחָוֵי קִשָּׁת.
- כד תשסח** קעה
 יִרְחִיק מִן הַצַּעַר, וְלִהְפָּכוֹ לְמִתִּיקוֹת, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחַר הַצַּעַר — הַצַּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו.
- כד תשסט** קעז
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְאָדָם שְׂתַהַיֶּה לוֹ הַשְּׁגָה בָּהֶם, אֲלֵא כִּשְׁהוּא שְׂבוּר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר.
- כד תשע** קעח
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבֵן.
- כד תשעא** קעח
 יִבְאֵר, שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַשְּׂאִיר לָנוּ אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת עִם מָה לְהִתְחַזֵּק, וְהַעֲקָר לְחַפֵּשׂ בְּתוֹךְ הָאוֹצְרוֹת.
- כד תשעב** קעט
 יִקְנֶה לְבוֹא אֶל הַמְּנוּחָה וְהַנַּחֲלָה בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאוֹצְרוֹת שֶׁהַכִּין לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְהַעֲקָר לְמַצָּאֵם.
- כד תשעג** קפ
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אַחֲרֵים, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְאִשְׁרֵי הַזּוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.

כד תשעד **קפ**
 יוֹרָה לְנִמְעָן לְשָׁלֵם הַחֹב, וְלִסַּים עִם הָעֲנָן, וְלִהַכְנִס לְכוֹלֵל בְּקָר, וְלִהַכְנִס עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַבְּרָכָה.

כד תשעה **קפא**
 יִיעֵץ אֹדוֹת הַשְּׁדוּף, וַיֵּאחַל וַיִּבְרַךְ.

כד תשעו **קפא**
 יֵאחַל בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֵת הַבֵּן, וַיּוֹרָה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יְתִבְרַךְ עַל הַחֶסֶד הַנֶּחֱם שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם, וַיִּבְאֵר שֶׁכֶּשֶׁנוֹלָד בֶּן, הוּא מֵאִיר אֶת הַבַּיִת, וּמְבִיא אֶת הַפְּרִנָּסָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

כד תשעז **קפב**
 יַעֲזֹר עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר הִיא יְסוּד אֶצֶל הָאָדָם, לִידַע שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יְתִבְרַךְ כָּלֵל, וְרַק אִזּוֹ מִצְּלִיחַ דְּרַכּוֹ תָּמִיד.

כד תשעח **קפג**
 יִבְטִיחַ נְסִי נְסִים בְּעֵינֵי הַדִּירָה, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם נְסִים הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ בְּעֵינֵי הַחֲתָנָה, וַיַּעֲזֹר לְהַכְנִס לְלִמּוֹד בְּכוֹלֵל.

כד תשעט **קפד**
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהוֹדֵרוֹ לְהַכִּין לוֹ סְפָרִים כָּל הַיּוֹתֵר, עֶקֶב בּוֹאוֹ לְאֶרֶץ הַקִּדְשׁ מִדִּית.

כד תשפ **קפד**
 יֵאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבֵן, וַיִּתֵּן עֲצָה בְּעִבּוּרוֹ.

כד תשפא **קפה**
 יִנַּחֵם אֲבָלִים עַל פְּטִירַת אֲבִיהֶם.

כד תשפב **קפה**
 מִכְּתָב כָּלֵלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשׂ לְהוֹדִיעַ כָּל אֶחָד לְאִשְׁתּוֹ, שֶׁבִּיּוֹם חֲמִישֵׁי תַּהֲיֶה דְרָשָׁה עַל עֲנִינֵים חֲשׁוּבִים הַעוֹמְדִים עַל הַפְּרָק, אִישׁ בֵּל יַעֲדֵר.

כד תשפג **קפו**
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מְאֻמָּנָה, וְעַל-יְדֵי אֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

קפו **כד תשפד**
 יפליג במעלת השתיקה, אשר זה עקר נצחון האדם בחיים, ועל-ידי-זה
 נצולים גם מלשון הרע ורכילות.

קפז **כד תשפה**
 יעורר על מדת הסבלנות ואריכות אפים.

קפח **כד תשפו**
 יחזק שלא לתן שהסמ"ך-מ"ם ישבר אותו, כי אין שום יאוש בעולם
 כלל, והעקר לקחת עצמו בידים, ולדבר עמו יתברך בשפת האם שלו,
 ולבקש כל צרכיו.

קפט **כד תשפז**
 יחזק על מדת השמחה, אשר על ידה זוכים להשראת השכינה.

קצ **כד תשפח**
 יפליג במעלת השתיקה, וכמאמר החכם: "שמר פיו ולשונו, שמר
 מצרות נפשו".

קצ **כד תשפט**
 יבאר, אשר דבר רבנו ז"ל הוא רק תורה ותפלה ונעשית חסד, ומלבד
 זאת הכל הכל ורעות-רוח.

קצא **כד תשצ**
 יחזק שלא לפל בחלישות הדעת, אלא להיות בגדלות המחין, ולידע
 שהכל משגח ממנו יתברך בהשגחה פרטית.

קצא **כד תשצא**
 יזהיר מאד על פשרות המאכלים, ובפרט בבשר, לבדק ההכשר שיהיה
 מהדר ביותר.

קצג **כד תשצב**
 יבאר, אשר נשים דעתן קלה, ויברך הנמען שהכל אצלו יתהפך לטובה.

קצד **כד תשצג**
 יפליג מאד במעלת למוד הגמרא, אשר הוא חיות לנפש, ומזכך את
 האדם.

קצו **כד תשצד**
 יבאר דברי רבנו ז"ל שאמר: מחשבות טובות הם היצר טוב, ומחשבות

רעות הם הַיָּצֵר הָרַע. וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל חוֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ נִדְבֵק בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְנִצַּל מִכָּל רַע.

כד תשצה קצז
יִצֵץ לְרוּךְ לַעֲזֹן בַּקּוֹנֵטְרַס "מְצִיאַת-הַזּוּג", וְלִקְיָם כָּל הַנֶּאֱמָר שָׁם.

כד תשצו קצח
יִוְרֶה עֲצָה לְצֵאת מִן הַצָּרוֹת — לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה
טוֹבָה שֵׁשׁ בּוֹ.

כד תשצט קצט
יְפַלִּיג בַּמִּתְנָה הַיִּקְרָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל וְהִיא: הַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר גַּם הַשְּׂכִינָה אֲזַ כְּנִגְדּוֹ מִפְּרִשְׁת לְפָנָיו שִׂיחָתָה וְצַעֲרָה.

כד תשצח ר
יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן עַל תְּאַוֹת זְנוּת שָׁבוּ, שֵׁשִׁיּוּב בְּתִשׁוּבָה בְּמַהֲרָה.

כד תשצט רא
יְבָאֵר, אֲשֶׁר בָּנָה שְׂאֵדָם מְשִׁיחַ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וּמִפְּרִשׁ לְפָנָיו כָּל שִׂיחָתוֹ,
עַל-יְדֵי-זֶה אֵין לוֹ שׁוֹם דִּין לְמַעְלָה.

כד תת רב
יְבַהִיר, אֲשֶׁר עֲנִין הַפָּצָה וְהַחֲזִיר בְּגִי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, הוּא תִקּוֹן לְהוֹצֵאת
זֶרַע לְבִטְלָה. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹסֵק בְּזֶה, אֲשֶׁר גּוֹרֵם תִּקּוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָתוֹ.

כד תתא רג
יְחַזֵּק בְּעֲנִיָּן, שֶׁכְּשֶׁעוֹבֵר עַל אָדָם יִסּוּרִין וְהַסְתַּרְת פָּנִים, יִדַּע שֶׁשָּׁם אֵתוֹ
אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְכֹמוֹנָה הַזֹּאת יָקוּם בִּיתֵר שְׂאֵת וְעַז.

כד תתב רד
יְבָאֵר, שֶׁקִּלְלַת חַנּוּם, אֵין בָּהּ מִמֶּשׁ, וְאֵין לְפַחַד מִזֶּה כָּלֵל, אֲלָא לִידַע
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֵּל נַעֲשֶׂה
בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

כד תתג רה
יְאָחַל רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְבֵן, וְיִתֵּן הַנְּחִיּוֹת בְּעֲנִין הַנוֹעֵדָה.

כד תתד רה
יְבַקֵּשׁ לְדַעַת אֵת שְׁלוֹם הַבֵּן.

כד תתה רז

יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְהִלְדֹת הַבֶּן, וַיּוֹרֶה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם, כְּדַכְתִּיב: "לְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוּ", הִינּוּ שָׂרָק הוּא יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה.

כד תתו רז

יֵצֵעַ בְּעֵינַי הַבֶּן, לְהַכְשִׁירוֹ לְהַקִּים בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

כד תתז רח

יִחְזַק לְחַיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת, וְלַרְחֵק מְרִיב וּמְדוּן, וּלְהַרְבּוֹת בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם.

כד תתח רט

יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְהַעֲקֹר לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּהְיֶה גַם לוֹ הַתְּחַזְקוֹת.

כד תתט רי

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשָּׂכָר שֶׁל מַחְנֻכַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַדְשָׁה וּטְהָרָה.

כד תתי רבי

יִוְדָה לְנִמְעַן שֶׁמִּשְׂאִיל אֶת רַכְבּוֹ עַל מְנַת לְקַדֵּם אֶת עֲנִינֵי הַבְּנִיָּה, וַיִּחְזַק עַל אַחֲנָה וַרְעוֹת וְעִזְרָה הַדְּרִית.

כד תתיא רבי

יִוְרָה לְהוֹצִיא בְּלִתי שְׁפוּי מִקְרָב הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ, וַיִּבְאֵר עֲנִינּוֹ אוֹדוֹת הַקְּפוֹת, וְחַוֹת דַּעְתּוֹ אוֹדוֹת הַבֶּן, שֶׁצָּרִיךְ עוֹד לְהַתְּבַנֵּר.

כד תתיב ריג

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְלִמְסָר אֶת נַפְשָׁם בְּעִבּוּר חֲנוּף הַיְלָדִים, וּלְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם הַמְּלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת, וְלְהַצְטַרֵף לְכוֹלֵל בְּקָר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת.

כד תתיג ריח

יִשְׁמַח בְּזֶה שֶׁהִנְמַעַן מוֹסֵר שְׁעוּרִים לְבָנוֹת, וּמְחַדֵּיר בְּהֵן יִרְאֵת שְׁמִים וַיִּצְנִיעוֹת, וַיִּבְקֵשׁ לְהַזְהִיר אֶת הַבְּנִים שֶׁלֹּא יִשְׁתַּמְשׁוּ עִם נַפְצִים, אֲשֶׁר זֶה מְסַכֵּן מְאֹד.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

21

כד תתיד **ריט**

יבאר, שאם אדם מקדש דבורו לדבר תמיד רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ומחזק את זולתו, הנה נעשה משפן השכינה וכו'.

כד תטור **ריט**

יבהיר, שעל-ידי סבלנות, אדם מצליח דרכו, ועל-ידי פזיזות אדם סובל יסורים וצרות.

כד תתטז **רכ**

יבקש הנמצען לסיים את התכניות, כי ברצונו להנדרז בענין הבנייה, עד שבל"ג בעומר יכול להיות גמור השלד וכו'.

כד תתיז **רכ**

יפליג במעלת ההדפסה, ורצונו להדפיס גם את "אוצר-הקונטרסים" בפורמט קטן, וכן להמשיך את סדרת השיחות.

כד תתיח **רכב**

ישבח הנמצען על שאיחו בדרכי אבותיו בענין צדקה וחסד, ובפרט בעידן שמחה, אשרי האדם החושב מעניינים, ומצטרפם לשמחתו.

כד תתיט **רכג**

יחזק למסר נפשו על מדת השמחה, אשר באה לאדם מאד קשה, כי טבעו שנמשך אחר העצבות, אך בבית ששורה השמחה, ישנה הרחבה בגשמי וברוחני.

כד תתכ **רכג**

יורה להיות בשמחה ולשמח את אחרים, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, אשר זו הצלחה נצחית, שאין לתאר כלל, וכל דבור עושה רעש גדול בשמים.

כד תתכא **רכד**

יברך את הבן שיגדל לצדיק ולמדן, ויורה לשמר על השלום-בית, ולהודות לפגיו יתברך על שהחזיר להם את הבן בריא ושלם.

כד תתכב **רכה**

יבאר, אשר בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום, ולא להשבר משום דבר, והעקר לברוח אליו יתברך.

כד תתכג רכו

יורה למחנכת להחדייר אמונה פשוטה בתלמידות, וכן אמונת חכמים, ובזכות זה תזכה היא להבנות בזרע של קימא.

כד תתכד רכז

יבקש את הנמצען להודיעו מה ארע בועד, כי פל רצונו פכר לבנות את בית-המדרש וכו', ובזה תלוייה ביאתו לארץ-הקדש, ולכן הסמ"ד-מ"ם אורב על זה פאבן נגף.

כד תתכה רכח

יפליג במעלת הנמצען העוסק בהדפסת ספרי רבנו ז"ל, וישבח גדל ההתעוררות שנעשית, על-ידי כל חלקי שו"ת "אשר בנחל" וכו', ויגלה שזה כל חשקו ורצונו — לגלות ולפרסם לכל העולם פלו את הלמוד העמק של רבנו ז"ל, עד שלא יהיה בית בישראל שאין בו ספרי רבנו ז"ל.

כד תתכו רל

יורה לנמענת על עבודת המדות, אשר הן יסוד האדם, ולומר יום תהלים בכל יום, ויברכה שבקיץ תזכה לבנות בית נאמן בישראל.

כד תתכז רל

יעורר מאד על למוד "ספר-המדות", אשר הן עקר האדם, וכן להקפיד על אמירת יום תהלים בכל יום, ועל פבוד הורים, אשר היא חמורה שבחמורות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר בזכות זה, שתבנה בית נאמן.

כד תתכה רלא

יביע שמחתו הגדולה, שיש התר להתחיל לבנות את בית-המדרש וכו', ויזרו שיוכלו לעשות פכר יסודות, עד שבקיץ פכר יערכו באולם פמה חתנות.

כד תתכט רלב

יבאר שעל-ידי הפצה — זוכים לשפע.

כד תתל רלב

יבאר, שחיי האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, וצריכים להתחזק ולהחזיק מעמד, ולבטל עצמו לגמרי אל הצדיק.

כד תתלא רלד

יחזק הנמענת, על שאשתו הפכה לרצה ואכזרית וכו', ויורה לו לטל

הַתְּרוּפָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְהִיא: הַתְּחִזְקוֹת, וְלִשְׁמַח מְאֹד עִם נִקְדַּת
הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

- כד תתלב** רלו
יְחִזֵּק אֶת הַנִּמְצָן, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתּוֹ, וַיִּבְאֶרְם, שְׁעֲלִיהֶם לִהְיוֹת
בְּרִיאִים, כִּי בָהֶם תְּלוּי תִּקְוֹן הָעוֹלָם, תִּקְוֹן הָאָדָם וְתִקְוֹן הַנְּשֻׁמָּה וְכוּ'.
- כד תתלג** רלז
יְבָאָר, שֶׁכָּל הַהֲצֻלָּה בְּבֵית תְּלוּיָהּ כִּפִּי מִדַּת הָאֲהָבָה שְׁיִשׁ בֵּין הַבְּעַל
לְאִשָּׁה וּבֵין הָאִשָּׁה לַבְּעַל, וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית.
- כד תתלד** רלח
תִּנְהַ צְעֵרוֹ עַל שֶׁהִנְמַצָּן מְכַר דִּינָהּ לְמַחְלָל שֶׁבַת וְכוּ', וַיַּעֲזֹר לְהִתְחַרֵּט
עַל הַמְּכִירָה.
- כד תתלה** רלח
יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכְבוֹד הַדָּדִי.
- כד תתלו** רלט
יִצְעַץ בְּעִנְיַן שְׂדוּף.
- כד תתלז** רמ
יַעֲזֹר עַל הַבְּנָה הַדָּדִית, וְלִהְתְּרַחֵק מִמְּרִיבוֹת, וַיֵּאחַל יְשׁוּעָה לְבָן וְלַבַּת.
- כד תתלח** רמא
יְבָאָר, כִּי חֲנוּף הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁנוֹטֵל עַל עֲצָמוֹ
בְּדוֹר הַזֶּה לְחֲנוּף אֶת הַיְלָדִים, אֲשֶׁר שָׁכְרוּ גְדוֹל בְּשָׂמַיִם.
- כד תתלט** רמב
יִבְהִיר, כִּי הַשְּׁלוֹם בֵּין הַבְּעַל לְאִשָּׁה, מְבִיא בְּרָכָה וְהֲצֻלָּה בְּחוּף הַבֵּית.
- כד תתמ** רמב
יִוְדָה לְנִמְצָן, שְׁמוּסֵר נִפְשׁוֹ בְּעַבּוֹר בְּנֵית בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאמְצוּ
וַיֵּאחַל לוֹ נַחַת מִלְּדָיו.
- כד תתמא** רמג
יְחִזֵּק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, אֲשֶׁר זֶה הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ:
כְּשֶׁאַתֶּם תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, אִזְ תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְעוֹלָם.
- כד תתמב** רמד
יִצְעַץ בְּעִנְיַן גְּמַר הַשְּׂדוּף וְכוּ', וַיִּחְזֵק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ

תָּכֵן הָעֲנִינִים

וְלַהֲדוּעַ, אֲשֶׁר הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ מִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד.

כד תתמג רמה

יִפְלִיג בְּמַעֲלֵת הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה, וְשֹׁאֲדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ נִשְׁפָּעִים עָלָיו כָּל מֵינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת.

כד תתמד רמו

יִחְזַק בְּמַדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְמַעֲלֵת הַחֶסֶד עִם הַזּוּלָּת, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

כד תתמה רמז

יִפְלִיג בְּמַעֲלֵת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא הִיסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְהִיא מְבִיאָה לְבִרְכָה וְהַצְלָחָה וְלְשְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי.

כד תתמו רמח

יְדַבֵּר מֵעֵינֵי הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל כֶּף מְאֹד, וּמוֹהֲרֵנ"ת ו"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד: אִם תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם.

כד תתמוז רמט

יִבְאָר, אֲשֶׁר אֵין הַשְּׂמֵחָה שׁוֹרָה, אֲלָא בְּמָקוֹם שְׂמֵחָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית, כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת בְּבֵית.

כד תתמח רנ

יִוְרָה לַעֲשׂוֹת כָּל מֵינֵי פְעֻלוֹת לַהֲיוֹת בְּשְׂמֵחָה, כְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל: מִי שֶׁשָּׂמַח תְּמִיד, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

כד תתמט רנ

יִפְלִיג בְּמַעֲלֵת הַשְּׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה הַעֲקָר אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, וּבְזֶה מְמַשְׁכִּים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

כד תתנ רנא

יְעוֹרֵר עַל שְׂמֵחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ.

כד תתנא רנב

יְדַבֵּר אֹדוֹת מִסְ שְׂבַח שֶׁהוּא מְעַכֵּב אֶת הַבְּנִיָּה.

כד תתנב רנג

יִחְזַק הַנְּמָעֵן שְׂזוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְזָכוֹת זֶה יִרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה.

כד תתנג רנד

יִיעֵץ לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִף שֶׁהַיָּדִים עוֹבְדוֹת בְּאִיזוֹ עֲבוּדָה, אָכֵל הַפֶּה וְהַמַּח בְּגֵי חוּרִין — הֵן לְחֹשֶׁב תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהֵן לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כד תתנד רנו

יְעוֹרֵר לְדַבֵּר עִם הַבְּנוֹת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה מֵה שִׁישָׂאָר מֵאֲתָנּוּ. וְלַעֲרַב גַּם סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר מְעוֹרְרִים לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כד תתנה רנז

יְבַאֵר מַעֲלַת הַהִפְצָה, אֲשֶׁר הִיא לְאִין שְׁעוֹר, לְחֹזֵק אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה שְׁלֵמוֹת מְצוֹת הַצְּדָקָה.

כד תתנו רנח

יְבַהִיר, כִּי שְׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם, וּבְלִי שְׂמֵחָה אָדָם יָכוֹל לְהַגִּיעַ אֶל הַכִּי גְרוּעַ, חַס וְשְׁלוֹם.

כד תתנז רס

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מַדַּת הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד, אֲשֶׁר מְחַיֶּה אֶת הַבְּרִיּוֹת מִמָּוֶה.

כד תתנה רסא

יְעוֹרֵר לְהַתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּמִכְמֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְשַׁלֵּם הַחֻבּוֹת.

כד תתנט רסב

יִיעֵץ אוֹדוֹת הַבֵּן, שְׂצָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת וְהַתְחַזְּקוֹת, וְלִהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֵחֵזִיק מִמֶּנּוּ.

כד תתס רסג

יִשְׁבַּח תְּלַמִּידָה שֶׁזָּכְתָה לְסֵיִם "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", וַיּוֹדַעַת אֶת רַבּוֹ בְּעַל-פֶּה.

כד תתסא רסג

מִכְתָּב לְבְנוֹת הַתִּיכּוֹן, בּוֹ יִשְׂמַח עַל הַשְׂתַּפְּרוּתָן בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת וּבְיִרְאָת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר זֶה מוֹעִיל לְכָל הַחַיִּים.

כד תתסב רסד

יְדַבֵּר אוֹדוֹת שְׂדוּף לְנִמְעָן, וַיּוֹרָה לוֹ לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, וְאָז יִרְאֶה נְסִיִּם נְגָלִים.

- כד תתסג** רסה
בִּקְשׁ הַנִּמְעָן שְׁלֹא יִסְתַּכֵּב בְּרַחוּבוֹת, אֲלֵא יִכְנֵס לְכוֹלֵל לְלַמֵּד.
- כד תתסד** רסז
יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנִּמְעָן, וַיִּחְזְקוּ בְּעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה כָּל חַיִּיתָנוּ.
- כד תתסה** רסח
שְׁמַח מְאֹד עַל הַתְּחִלַּת הַבְּנֵיָה וְחַתִּימַת הַחוּנָה, וַיִּכְרַף אֹדוֹת הַבֶּן, שְׁסוּף כָּל סוּף יְתֵהֶפֶף לְטוֹבָה, וּבִפְרָט בְּזִכּוֹת עֲזֵרַת הַנִּמְעָן לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וְשִׁמוּשׁוֹ אֶת רַבְּנוּ ז"ל.
- כד תתסו** רסט
חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה לִידַע, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזֶה מֵה שְׁצַרְיָה לְלַמֵּד עִם בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק אַמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- כד תתסז** ער
פְּלִיג בְּמַעֲלַת הַמְּדַפְּיִים, שְׁעוֹסְקִים בְּעִבּוּדַת קִדְשׁ זֶה לְהַדְּפִים סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַמְּחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה.
- כד תתסח** רעא
חֲזַק עַל שְׂמֵחָה, וְלִשְׂמֵחַ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלֹא לְהִיּוֹת קִמְצָן בְּבֵית, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה נּוֹפְלִים בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, וְלִהְפֹּף — לְהִפָּף.
- כד תתסט** ערב
יִוָּרֶה לְהַמְשִׁיף לְהַפִּיץ סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תִּקְוֹן גְּדוֹל מְזֶה עַל הָעָבֵר, וְכֵן לְקַבֵּעַ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיָן, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֶה.
- כד תתע** רעד
יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנַת שְׂמֵסֶפֶרַת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, וַיִּקְנֶה שְׂתַּמְשִׁיף לְהַשְׁתַּנּוֹת בְּשָׂאֵר דְּבָרִים.
- כד תתעא** ערה
יִוָּרֶה לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְכֵן לְחַזֵּק אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין לְתָאֵר גְּדוֹל מַעֲלָה זֶה, וְכֵן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל הַצָּרְכִים, וּבִפְרָט תְּפִלַּת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר הִיא מְקַבֵּלַת וּמְרַצָּה מְאֹד בְּשָׂמִים.

כד תתעב..... רעו.

יִבְקֹשׁ מֵאַחַת הַתְּלִמִּידוֹת לְרֵאוֹת לְהַשְׁפִּיעַ עַל חֲבֵרוֹתֶיהָ לְטוֹבָה, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶן מֵאַמוּנַת חֻכְמַיִם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְגִיעִים לְאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן לֹמֵר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים'.

כד תתעג..... רעז.

יִחְזַק מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהִבְנָה הַדְּדִית, וּלְבַקֵּשׁ כָּל אֲשֶׁר צְרִיכִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

כד תתעד..... רעה.

יִבְאֵר, כִּי בִּזְהָ הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, וְכִמוּ שְׂאֵמֵר מוֹהֲרֵנִי ת' ו'ל: עַל כָּל כִּפִּית הַתְּעוֹרְרוֹת, צְרִיכִים צִלְחַת מְלֵאָה הַתְּחִזְקוֹת.

כד תתעה..... רעט.

יִחְזַק הַנִּמְעָן, אֲשֶׁר נִמְצָא בְּמִשְׁבֵּר, וְיִזְכִּיר הַכְּרִי רַבְּנוּ ו'ל עַל הַפְּסוּק: "בַּצֹּר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁבִתְקֵךְ הַצָּרוֹת צְרִיכִים לְמִצָּא הַרְחֻבוֹת.

כד תתעו..... רפא.

יִזְהִיר מְאֹד, שֶׁהַעֶסֶק צְרִיךְ לִהְיוֹת בְּצִדֵּק וּבְאַמוּנָה, וְרַק כֶּף רוֹאִים הַצִּלְחָה, וְיִבְיֵא סְפוּר מֵר' מֵאִיר מְפָרִימִישְׁלָאן זי"ע אוֹדוֹת הָעֲנָן.

כד תתעז..... רפג.

יִזְרָה לְנִמְעָן שְׁלֹא יִפֹּל בְּקִטְנוֹת הַמַּחִין, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרִי, אֲלֵא יִרְגִיל עֲצָמוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל צְרִכָיו, כִּי הַתְּפִלָּה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

כד תתעח..... רפה.

יִבְהִיר, כִּי בִּזְהָ הָעוֹלָם כָּל אֶחָד צְרִיךְ חֲזוּק, כִּי עוֹבֵר עַל כָּלֵם מֵה שְׁעוֹבֵר, צָרוֹת וְיִסוּרִים, וְלִכֵּן מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד לְחַזֵּק אַחֲרֵים.

כד תתעט..... רפז.

יִדְבֵּר מִבְּרִיאוֹתוֹ, שֶׁהוּא זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׂמִים מְרַבִּים, וְיִבְקֹשׁ כַּמָּה פְּרָטִים טְכָנִיִּים.

כד תתפ..... רפז.

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּו יִדְבֵּר מִפְּעֻלַת הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, וּבִכְוֵן יִבְקֹשׁ לִהְיוֹת בְּאַחֲדוֹת וּבְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה עִקְר הַצִּלְחַת הַקְּהֵלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְנִסִּים נְגִלִים, וְכֵן לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם אַנְשֵׁי

תִּכְוֵן הַעֲנִינִים

הַחֲנוּף, הַמְשַׁקְיָעִים הַרְבֵּה מְאֹד בְּחֲנוּף הַיְלָדִים וְכוּ', וְלַעְזוֹר לָהֶם מְאֹד,
וְאִפְלוּ בַתְּשׁוּרָה כְּסָפִית, כִּי זֶה לְטוֹבַת הַיְלָדִים, אֲשֶׁר הֵם כֹּבֵת עֵינֵינוּ.

כד תתפא **רצ**

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֵת שֶׁהִיא וּבְנוֹת כְּתֻמָּה אוֹמְרוֹת בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים,
וַיְבָרְכָה וַיֵּאחַל לָהּ, וַיִּבְקֶשׂה לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ בְּאִמוּנַת חֲכָמִים וְסְפוּרֵי
צְדִיקִים.

כד תתפב **רצא**

יִבְקֶשׂ לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת הַבֶּן, וַיֵּאחַל "מִזֵּל טוֹב" עַל הַפְּדִיּוֹן.

כד תתפג **רצב**

יְבָרֶךְ עַל מִצִּיאַת זְוִיג טוֹב לְבַת, וַיִּשְׁלַח דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מֵהֶבֶן שְׂמֵתָמִיד
מְאֹד בְּלִמּוּד, וּמְצַלִּיחַ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

כד תתפד **רצב**

יִתֵּן הוֹרָאוֹת אוֹדוֹת בְּנֵית בֵּית-הַמְדֻרָשׁ, וַיִּבְקֶשׂ לְזַרְזוֹ אֶת הַהֵתֵר וְלִקְבְּלוֹ
מִיָּדִית.

כד תתפה **רצד**

יִזְרֶה עֲצָה כְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת, וַיַּחֲזֵק מְאֹד לְשִׁמְחַת אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ,
כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

כד תתפו **רצה**

יִשְׁתַּחֲוֶה בְּצַעַר הַנִּמְעָן, בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו בְּעֵנֵן שְׁלוֹם-בֵּית, וַיַּחֲזִקוּ מְאֹד
לִילָף לְכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי, וְלִבְקֶשׂ הַרְבֵּה מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּבִכּוּיֹת גְּדוּלוֹת,
וּבְנוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְפַעַל.

כד תתפז **רצו**

יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסַת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר מְצַלִּים אֶת הַנְּעוֹר,
פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ.

כד תתפח **רצא**

יִזְרֶה לְהַשְׁמֵר מִלְּחֻצִים וּמִתְחִים, וְלִהְתַּחֲזֵק בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו.

כד תתפט **רצט**

יִבְקֶשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְהַדְפִּיס לוֹ אֲלָפִים קוֹנְטְרָסִים "בֵּין הַזְּמַנִּים".

כד תתצ **רצט**

יַחֲזֵק מְאֹד עַל שְׂמִחָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוֹדָדוּת, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר מַעֲלַת
הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

- ש** **כד תתצא**
 יוֹרָה לְהִשְׁמַר בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֹא לְהִסְתַּבֵּךְ בְּרוֹחַנִיּוֹת, הִינּוּ שְׁלֹא לְחַטֵּא,
 וְכֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׁלֹא יִסְתַּבֵּךְ עִם הַמַּלְכוֹת אוֹ חֲבָרִים רָעִים וְכַדוּמָה.
- שא** **כד תתצב**
 יִחְזַק מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי עָקַר הַפְּרִנָּסָה תְלוּיָהּ רַק בְּזֶה.
- שב** **כד תתצג**
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיוֹרָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה בִּינָן
 בְּרוֹחַנִי וּבִינָן בְּגִשְׁמִי.
- שב** **כד תתצד**
 יוֹדָה לְנִמְעָנֶת עַל הַחַוְגִים שְׁעוֹשָׂה אַחַר הַצְּהָרִים בְּעִבּוּר הַבְּנוֹת, וְיֵאָחַל
 לָהּ בְּזִכּוֹת זֶה רַב נִחַת.
- שג** **כד תתצה**
 יִבְאָר, שֶׁזוֹ כָּל חַיִּיתוֹ, שְׁזוֹכָה לְרֵאוֹת רַב נִחַת מִבְּנוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר וְכוּ',
 וְיוֹרָה לְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.
- שה** **כד תתצו**
 יִיַעֵץ לְנִמְעָן לְלַמַּד דִּינּוֹת, עַל מְנַת שְׂיִהְיֶה אֶת מִי לְשֹׂאֵל שְׁאֵלוֹת בְּמִקּוֹם
 מוֹשְׁבוֹ, וְיוֹרָה לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעִיו מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי אֵין דְּבוּרִים אַחֲרֵים,
 וְלֹא כְּדַאי לְהַכְנִס בּוֹכּוּחִים כָּלֵל, אֲלֹא לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
 פְּרָטִית.
- שו** **כד תתצז**
 יִחְזַק מְאֹד עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִבְאָר שְׂאִינְנוּ חֹסֵר דְּבָר, רַק כָּל כָּלוּ
 מִשְׁתַּוְּקָק תָּמִיד אֶל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.
- שז** **כד תתצח**
 יַעֲזֹר עַל שִׂמְחָה וְאַמִּירַת 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם.
- שז** **כד תתצט**
 יִחְזַק מְאֹד עַל מְדוֹת טוֹבוֹת, וְאַמוּנָה וּבִטְחוֹן, וְאַמִּירַת תְּהִלִּים, וְצְנִיעוּת,
 וְדַרְךְ אֶרֶץ.
- שח** **כד תתק**
 יוֹרָה לְצִיּוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכּוּ לְהַצְלָחָה.

- כד תתקא** שט
 יבאר, כי אמירת תהלים ממשכת ברכה והצלחה בבית, ויחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, ועל תבנה החדית.
- כד תתקב** שי
 יפליג במעלת שקידה על "ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם.
- כד תתקג** שי
 ישבח הנמענת על ידענותה בעל-פה את "ספר-המדות", ויברכה בכל מלי דמיטב.
- כד תתקד** שיא
 יחזק הנמענת, שקל הסבל שסובלת יעבר לבסוף, כדגמת הטבעת של שלמה המלך, שהיה חקוק עליה: ג' ז' י' — ג'ם ז'ה י'עבר, ויברכה לברח אליו יתברך, ולשפך לפניו שיחה.
- כד תתקה** שיב
 יבקש הנמען לסיעו בענין המס שבח.
- כד תתקו** שיב
 יפליג מאד במעלת השלום-בית, ויעורר לשמח יחד ולעזר זה לזה.
- כד תתקז** שיד
 יחזק על שמחה, ולא להשבר משום דבר, ולזה זוכים על-ידי שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא.
- כד תתקח** שיד
 יורה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה מתברכים בכל הברכות.
- כד תתקט** שטו
 יבאר, אשר רצון רבנו ז"ל היה לשמר על השלום-בית, ולכבד מאד זה את זה.
- כד תתקי** שטז
 יעורר להחזיק מעמד על אף כל הנסיונות הקשים והמרים.
- כד תתקיא** שיז
 יעורר את הבעל להצטרף אל הכולל בקר, ולאשה יורה להתדיר אמונה פשוטה בבנות ישראל — תלמידותיה.

- כד תתקיב** שיח
 יחזק מאד את ידי המדפיס על עבודת הקדש שעושה.
- כד תתקיג** שיט
 יורה לאם לדאג לשלום-בית של בָּתָהּ, ולא להפָּף.
- כד תתקיד** שכ
 ישמח מאד על הדיווח ששלחו לו, שהמורות מחדירות בבנות יראת שמים ואמונה, אשר זה מטען נפלא לחיים, וצדה לדרך צלחה.
- כד תתקטו** שכב
 יחזק מאד על אמונה פשוטה, ולא להשבר משום דבר, ויעורר את הבעל ללמד בכלל, ואת האשה להכניס עצמה בחנוף הבנות וכו'.
- כד תתקטז** שכג
 ייעץ בענין שדוף וכו', ויחזק על שמחה ואמירת תהלים.
- כד תתקיז** שכד
 יעורר מאד על סבלנות, ולרחק מדאגות.
- כד תתקיח** שכה
 יורה על שפור המדות, ויראת שמים, וספורי צדיקים, ואמירת יום תהלים'.
- כד תתקיט** שכו
 יעורר מאד להתחזק באמונה ובאמונת חכמים, ולהיות סבלן על כל העובר עליו.
- כד תתקכ** שכז
 יורה לשמח על הזכות שנפלה בחלקה של הנמענת, שהיא מחנכת את בנות ישראל באמונה פשוטה בו יתברך.
- כד תתקכא** שכח
 יבאר, שהעקר בחנוף הבנות הוא רק אמונה ויראת שמים וספורי צדיקים ואמונת חכמים ומדות טובות.
- כד תתקכב** שכט
 יעורר להתחזק במדת השמחה, אשר זוכים אליה דיקא על-ידי שדנים את כל אחד לכף זכות.

תִּכְן הָעֲנִינִים

כד תתקבג של

יִבְקֹשׁ שִׁיקְלִירוֹ אֶת הַשְּׁעוֹר, וַיִּתֵּן עוֹד כַּמָּה הַנְּחִיּוֹת.

כד תתקכד של

יִצַּץ בְּעֵינָיו מְכִירַת הַדִּירָה, וַיִּזְהַר מִהַסֵּמֶן דְּמָם הַרְשָׁע, וַיִּשְׁבַּח אֶת הַכּוֹלֵל שֶׁל הַנְּמָעָן.

כד תתקכה שלב

יִחַזַק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר עַל אֶף הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמָּד.